Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen 7e jrg Nr.01 jan 1958 ____ 2
Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen 7e jrg Nr.02 feb 1958 ____ 14
Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen 7e jrg Nr.03 mrt 1958 ____ 26
Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen 7e jrg Nr.04 apr 1958 ____ 38
Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen 7e jrg Nr.05 mei 1958 ____ 50
Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen 7e jrg Nr.06 jun 1958 ____ 62
Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen 7e jrg Nr.07 jul 1958 ____ 74
Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen 7e jrg Nr.08 aug 1958 ____ 86
Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen 7e jrg Nr.09 sep 1958 ____ 98
Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen 7e jrg Nr.10 okt 1958 ____ 110
Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen 7e jrg Nr.11 nov 1958 ____ 122
Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen 7e jrg Nr.12 dec 1958 ____ 134

RIJKSPOLITIE-ORGAAN VAN HET GEWEST GRONINGEN

DE REFLECTOR

7e Jaargang
1 jan. 1958
No. 1

1957 *1958*

Het jaar 1958 heeft zijn intrede weer gedaan; het „oude" 1957 is het verleden ingegaan.
Het staat daar zo simpel en in feite is het misschien ook niets bijzonders, ware het niet, dat wij aan al deze „jaartallen" persoonlijke herinneringen verbinden, die tot in lengte van dagen onafscheidelijk hiermede zijn.
De jaargetallen worden daardoor vaak symbolen voor de belangrijkste gebeurtenissen, die in de ambtelijke loopbaan of in de huiselijke kring hebben plaats gevonden.
Zo zal ook het jaar 1957 een symbool zijn; voor velen zal het symbool 1957 herinneringen oproepen aan droeve gebeurtenissen, waarbij men familieleden moest missen of waarbij men beroofd werd van al zijn eigendommen of verdreven werd uit zijn vaderland; voor anderen zal dit symbool 1957 er één zijn, waaraan men met veel vreugde terug denkt.
Wat zal het nieuwe jaar 1958 ons brengen? We weten het niet en dat is goed. Stap voor stap komt er aan de langste wandeling een einde.
De Redactie wenst al haar lezers en lezeressen, adverteerders en medewerkers, kortom allen, die de Reflector lezen of aan de totstandkoming hiervan medewerken, een gelukkig en een voorspoedig 1958 toe.

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Peerlkamp, J., wmr. 1e kl., no. 1958, van Sleen naar Norg.
Alberts, M., idem, no. 995, van Marum naar Hindeloopen als Post-C.
Seidel, J., idem, no. 2029, van Ezinge naar Marum.
Heijstra, P., adjudant, no. 208, van Wolvega naar Sneek als Groeps-C.
Braad, W., opperwmr., no. 164, van Zuidbroek naar Wieringen als Groeps-C.
Dral, W., idem, no. 518, van Klaaswaal naar Marum als Post-C.
Kuilder, W., wachtmr., no. 735, van Simpelveld naar Koudum.
Haan, J. J. de, idem, no. 711, van Gasselte naar Verkeersgroep Assen.
Bosma, P., idem, van Verk.gr. Bilthoven naar Verk.gr. Leeuwarden.
Meer, W. J. v. d., idem, van Den Burg naar Hommerts.
Krol, J., opperwmr., no. 67, van Parketgr. Groningen naar Rijksspeurhondenschool te 's-Gravenhage.
Schipper, W., idem, no. 167, van Coevorden naar Klaaswaal als Groeps-C.
Hoekstra, R., adspirant, van Opl.school Arnhem naar District Leeuwarden ter nadere indeling.
Hoop, R. H. de, idem, idem.
Ottens, J. J., idem, idem.
Smit, D., idem, idem.
Woppenkamp, H., idem, van Opl.school Arnhem naar Marum.

Met eervol ontslag:

Stielstra, G., adjudant, no. 31, Groningen. Met pensioen.
Venema, J., idem, no. 217, Sneek. Met pensioen.
Hofing, C., opperwmr., no. 192, Menaldum. Vervroegde pensionering.

Bevorderd tot opperwachtmeester de wachtmeesters 1e klasse:

Bos, E., no. 468, Verk.gr. Winschoten, m.i.v. 1-12-57.
Sikkema, S., no. 470, Verk.gr. Assen, m.i.v. 1-12-57.

Bevorderd tot wachtmeester 1e klasse de wachtmeester:

Siepel H., no. 444, Haulerwijk, m.i.v. 1-1-58.

Gedetacheerd naar de Verkeersschool te Bilthoven:

Meijer, T. R., wmr. 1e kl., Verk.gr. Winschoten als instructeur.
Boer, H. de, wachtmr., Marum.
Dijk J., wachtmr., Verk.gr. Groningen.

Geslaagd voor het politiediploma AA:

Bruining, J., wmr. 1e kl., Havelte.
Schaper, J., wachtmr., Garrelsweer.

Gehuwd:

Visser, A., wachtmr., Gasselte, met mej. E. Smid.
Bosma, M., wachtmr., Koudum, met mej. D. de Vries.
Zijlstra, B., wachtmr., Oldeholtpade, met mej. E. Rijpstra.

Geboren:

René Wilhelmina, d.v. wachtmr. F. W. Schedeler en E. Bakker te Murmerwoude.
Anne Ytze zn.v. wmr. 1e kl. P. A. Bakker en T. v. d. Lee te Sybrandaburen.

Gebr. Ibelings
N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812, GRONINGEN
UNIFORMEN naar maat van de fijnste kamgarens.
Daarbij zeer concurrerende prijzen

VERHUIZINGEN
«ALLE DIENSTEN»
Coehoornsingel 85 - Groningen - Telef. 23632, b.g.g. 26158

7e jaargang no. 1 Verschijnt 1 x per maand 1 januari 1958

DE REFLECTOR

Periodiek van het Gewest Groningen der Rijkspolitie, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. 1 J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr F. de Vries, Districtsstaf Groningen

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220–1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensioneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Nieuw opgerichte rijkspolitie sportvereniging Drenthe (R.P.S.D.)

Reeds lange tijd leefde in het District Assen van de Rijkspolitie de behoefte tot het oprichten van een Rijkspolitiesportvereniging.
Op velerlei terrein kwam men tot ontdekking dat aansluiting bij de Nederlandse Politie Sportbond een noodzaak was om het District bij wedstrijden, georganiseerd onder de auspiciën van de N.P.S.B., te kunnen vertegenwoordigen.
Rijkspolitiemensen in of in de omgeving van Assen wonende konden de leemte opvangen door lid te zijn van de te Assen bestaande Politie Sportvereniging Assen en omstreken, doch voor de belanghebbenden, verder van de hoofdstad wonend, bleef aansluiting een moeilijk probleem.
De voorloper van de R.P.S.D. is geweest de vorming van de zeven in het District liggende sportcentra, verenigd in de „Belangenvereniging Drenthe".
Een sportcentrum, geformeerd uit politiemensen van twee of meer groepen, bleek al gedeeltelijk in een behoefte van binding te voorzien. Om echter te kunnen deelnemen aan o.a. volleybal- en schietwedstrijden in groter verband, o.m. ook buiten het district, is aansluiting bij de N.P.S.B. vereist.
Door vertegenwoordigers uit de sportcentra zijn reeds enige voorbesprekingen gehouden, ook met hoofdbestuursleden van de N.P.S.B. en zo kon het dan op 23 december 1957 komen tot de oprichtingsvergadering in de „Moriaan" te Assen.
Op deze vergadering, die plaats vond onder leiding van de distr. adjudant J. Faber, waren aanwezig de sportinstructeur uit het Distr. de wmr. 1e kl. D. N. W. Tits, de owmr. E. Schipper, de wmrs 1e kl. J. Th. Dunnewijk, J. Nagelhout, H. Struik, H. A. Blaauwgeers en R. H. Eleveld.
De vereniging telt thans reeds 60 leden!
De sportcentra blijven op de oude voet bestaan.
De toegetreden leden roepen wij vanaf deze plaats reeds een hartelijk welkom toe en spreken de verwachting uit dat spoedig velen in de provincie Drenthe dit voorbeeld zullen volgen.
Wij zullen hopen dat het de R.P.S.D. goed moge gaan en dat zij het District Assen in de toekomst zeer vele malen op waardige wijze zal mogen vertegenwoordigen.

Paarderennen in Groot-Brittannië

U behoeft, waar u zich ook in Engeland bevindt, nooit ver verwijderd te zijn van dravende paarden, want Engeland is de bakermat der paardesport. Het Engelse renseizoen — dat wil zeggen het seizoen der vlakke baanwedstrijden — wordt ieder jaar geopend met een wedstrijd in Lincoln op de laatste maandag in maart. Van deze dag af, worden er op elke werkdag gedurende de daarop volgende acht maanden, rennen gehouden. Het seizoen eindigt met een wedstrijd in Manchester op de laatste zaterdag in november. Van december tot maart worden er alleen wedstrijden met hindernissen georganiseerd, welke wedstrijden bekend staan onder de naam „National Hunt" rennen. De meeste renbanen in Engeland, met uitzondering van die te Newmarket, Ascot en Epsom, hebben banen voor vlakkebaanwedstrijden en voor wedstrijden met hindernissen. Ook zijn er vele renbanen, waar uitsluitend de „National Hunt" rennen kunnen worden verreden.

Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen 7e jrg Nr.01 jan 1958

Prijsvraag Standaard Rijkspolitie muziekvereniging

Gaarne voldoet de redactie aan het verzoek van de Rijkspolitie Muziekvereniging onderstaande prijsvraag in het december-nummer van de Reflector te publiceren om op deze wijze haar steentje bij te dragen om het vaandel in de vorm van een standaard — waarvoor de benodigde gelden zo spontaan werden bijeengebracht door het Gewest 's-Hertogenbosch — een aanzien te geven, dat t.a.v. vorm en uitvoering in overeenstemming zal zijn met de wens van het Korps Rijkspolitie in al haar geledingen.
De redactie roept daarom dan ook een ieder, die enig idee of plan hieromtrent op papier weet te zetten, op, om de voorbereidingscommissie — die waarlijk geen benijdenswaardige taak heeft — in de meest letterlijke zin des woords, met raad en daad terzijde te staan.
Hier volgt dan de brief van de R.P.M.V. aan de redactie van de Reflector, waarin de prijsvraag is verwerkt:
„Door een spontane actie, ingezet door de commandant van het gewest 's-Hertogenbosch der rijkspolitie en door het personeel van dat gewest even spontaan beantwoord, werd onze vereniging een bedrag aangeboden voor de aankoop van een vaandel, in de vorm van een standaard t.b.v. onze muziekvereniging.
Een lang gekoesterde wens kan hiermede in vervulling gaan.
Een bereids ingestelde commissie streeft thans naar een verantwoord en doeltreffend ontwerp, om zo spoedig mogelijk tot aanschaffing c.q. vervaardiging te kunnen overgaan van een standaard, waarvan vorm en uitvoering een symbool dienen te zijn van onze rijkspolitiemuziekvereniging.
De commissie is ervan overtuigd dat zich onder het personeel van het korps rijkspolitie vele krachten bevinden, die in staat en bereid zijn, hieraan hun medewerking te verlenen. Derhalve is besloten tot het uitschrijven van een

Prijsvraag

onder de leden van het korps, om een tekening in te zenden van een passend ontwerp voor een standaard als hierbovenbedoeld.
De inzendingen hiervoor worden gaarne vóór 31 jan. 1958 ingewacht bij de heer F. van Vlaanderen, Beatrixstraat 1a te Bergschenhoek (Z.H.).
Voor het bekroonde ontwerp stelt de commissie een prijs van f 25,— ter beschikking.
Alle ingezonden ontwerpen blijven het eigendom der vereniging en zullen e.v. mogen worden gebruikt voor het doen vervaardigen van een standaard in dezelfde c.q. gewijzigde vorm."

* * * \

Betrouwbaarheidsrit

„Herfstrit Noord 1957"

Voor het Noordelijk District der N.B.S.B. heeft de Politie Sportvereniging Assen en omstreken een betrouwbaarheidsrit georganiseerd, welke is gehouden op woensdag 13 november 1957. Hieraan kon worden deelgenomen door heren burgemeesters, ambtenaren van Justitie en Invoerrechten en Accijnzen alsmede ambtenaren van rijks- en gemeentepolitie en Kon. Mar. die lid waren van het Noordelijk District en voor wie alleen het kampioenschap gold. Ingeschreven hadden 33 bestuurders van motorrijtuigen, waaronder twee burgemeesters, t.w. de heren J. A. Hoogkamp, burgemeester van Veendam en E. W. de Fielliettaz Goethart, burgemeester van Vries, terwijl de anderen allen politieambtenaar waren.

De organisatiecommissie bestond uit de heren:
G. B. de Wit, voorzitter.
J. Gruben, secretaris-penningmeester.
H. Wilts, technisch-commissaris.
K. Bos en O. H. Klevringa, leden.

Aangezien deze betrouwbaarheidsrit reeds in november 1956 zou worden gehouden en startklaar was, georganiseerd door de K. M. G. te Groningen, doch door omstandigheden toen niet kon worden gehouden, heeft de PSVA dit op verzoek van het bestuur van het N.D. overgenomen. Wat de routebeschrijving betrof moest deze geheel worden vernieuwd en de stripkaart gewijzigd, doch overigens heeft de org. commissie de uitgestippelde route nagenoeg aangehouden en de commissie dankt vanaf deze plaats de organisatoren van de K.M.G. voor de overgenomen bescheiden en de aanwijzingen van hen ontvangen.

Op de dag van de wedstrijd was de organisatie-commissie om 8.00 u. aanwezig in de vlieghal op het vliegveld te Eelde, om de deelnemers te ontvangen, waarna om 8.15 uur de eerste deelnemers verschenen om de benodigde bescheiden in ontvangst te nemen. Ook verschenen vóór de start, welke om 9.02 voor de eerste deelnemers plaats vond, vele autoriteiten, die van hun belangstelling deden blijken. Wij zagen de heer districtscommandant der rijkspolitie te Groningen overste J. B. S. Römelingh; de heer districtscommandant der Kon. Marechaussee te Groningen majoor M. M. L. Timmer met echtgenote; de inspecteurs van politie te Groningen de heren Neizing en Hofman; de luitenant L. P. Bergsma, toegevoegd officier districtscommandant der rijkspolitie te Assen; ons hoofdbestuurslid N.B.S.B. tevens secretaris district noord de heer Jac. R. Smit; de districtsadjudant der rijkspolitie Assen J. Faber en de adjudant Hiemstra en opperwachtmeester Wartena van de Kon. Mar. te Groningen.

De voorzitter van het N.D. de inspecteur van politie te Assen G. van Schaik was als mede-organisator reeds aanwezig en bereid de start van de deelnemers voor het restaurant aldaar vlot te doen geschieden.

Geen enkele deelnemer bleek verstek te hebben laten gaan en allen verschenen goed op tijd aan de start.

Een zeer aardige geste was dat twee deelnemers uit Amsterdam en één uit Bussum met aanhang met hun auto's hadden ingeschreven en aan de start verschenen, welke collega's door ons als gasten werden beschouwd.

De deelnemers ontvingen vóór de start voor het eerste traject een routebeschrijving, doch velen stelden reeds vragen over de stripkaart, die pas voor het derde traject van toepassing was. De meesten waren bang dat die stripkaart hun vele moeilijkheden zou brengen.

Het eerste traject voerde hen over een afstand van ruim honderd kilometer door Drenthe naar Dwingeloo, waar een uur rust moest worden gehouden en waarbij de deelnemers en genodigden een bord echte Drentse snert werd aangeboden. Het ging door dorpen en langs bos en heide over goed berijdbare wegen. In het dorp Zuidlaren zijn enkelen nogal aan het „scharrelen" geweest om de juiste weg te vinden, terwijl ook enkelen de aanduiding „na nog 80 m.l.a." lastig hebben gevonden. Dit was de betonplank met één schuine streep voor de overweg te Tinaarlo. In Schipborg was aan de rechterzijde van de weg een paddestoel, waarvan het nummer vanaf het voertuig niet zichtbaar was, zodat ter plaatse moest worden gestopt, terwijl ter plaatse op die weg een stopverbod geldt. Hier hebben verschillende deelnemers een overtreding begaan, hetgeen hun vanzelf de nodige strafpunten opbracht. Door de Staatsbossen bij Eext was een lange doch mooie weg die zonder verdere aanduiding afgelegd moest worden hetgeen velen angstig heeft gemaakt of ze wel „goed" waren. Vanaf Spier naar Dwingeloo vermeldde de routebeschrijving langs P en daarna bij P rechtsaf, terwijl daartussen een echte Paddestoel stond bij een zandweg naar rechts gelegen. Hierlangs zijn verschillende deelnemers gereden, hetgeen fout was, terwijl zij toch op de route terugkwamen, doch een overbodige stempel kregen. Het resultaat van deze niet moeilijke tocht was dat vele deelnemers te laat waren en hun startkaarten routeafwijkingen vermeldden. Vooral het punt in Anloo „langs kerk", waarbij de kerk aan de rechterzijde moest worden gehouden door het eerste straatje naar links in te rijden heeft verkeerde stempels opgeleverd.

Tijdens de rust werd door de organisatiecommissie de foto-en-stripkaart toegelicht i.v.m. enkele wijzigingen, hetgeen geen moeilijkheden heeft opgeleverd. Bij de stripkaart moesten de deelnemers de verticale lijn volgen en de daarop haaks aangegeven lijntjes links of rechts laten liggen, welke verharde of zandwegen aangaven, hetgeen indien een zandweg ingeslagen moest worden wel eens moeilijkheden heeft opgeleverd, doch „klachten" hebben wij niet gehoord.

Na de stripkaart werd langs de route een nieuwe routebeschrijving uitgereikt, die hen langs Smilde en het circuit van Drenthe en het Asser bos naar de finish voerde, alwaar in de garnizoenscantine onder het genot van warmte en consumpties gedebatteerd kon worden over hetgeen hen was voorgelegd in afwachting van de prijsuitreiking.

Tijdens de rust te Dwingeloo in hotel Mulder deden verschillende autoriteiten van hun belangstelling blijken om te midden van de deelnemers dit evenement te beleven. Wij zagen de heren mr. C. W. Baron van Dedem en mr. C. J. van Oldenbeek, officier en substituut-officier van justitie in het arrondissement Assen; de heer districtscommandant der Rijkspolitie te Assen, majoor E. A. Mackay; de heer districtscommandant der Kon. Mar. te Assen, kapitein H. A. W. v. d. Vegte; de insp.-korpschef van pol. te Meppel de heer Barends; de hoofdbestuursleden der N.P.S.B. de heren Jac. R. Smit en J. Schoenmaker; terwijl voorts de heren inspecteur G. van Schaik en luitenant L. P. Bergsma als functionarissen van de organisatie hiervan deel uitmaakten.

In de garnizoenscantine heerste in de rekenkamer een drukkende sfeer, i.v.m. de juiste behandeling van de dubbele startkaarten, waarbij de berekende tijd iets tegenviel. De handleiding van de K.N.M.V. lag echter op tafel en na dubbele controle kwam alles op zijn pootjes terecht.

Hierna kon omstreeks 17.15 uur de uitslag bekend gemaakt worden en de prijzen worden uitgereikt, hetgeen geschiedde door de inspecteur G. van Schaik als voorzitter van het N.D. De voorzitter der P.S.V.A. heeft hierbij een woord vooraf gesproken, omdat hij enkele dagen tevoren juist zijn werkzaamheden had hervat,

hersteld van een hem overkomen ernstig auto-ongeval. Hij dankte alle sportvrienden, die, tijdens de maanden die hij in het ziekenhuis had doorgebracht, door belangstelling of op andere wijze zijn genezing hadden bevorderd en hij hoopte nu weer de politiesport als PSVA-voorzitter te mogen behartigen zoals zij dat van hem gewend waren.
Hierna sprak de voorzitter de heer G. van Schaik een woord van dank aan allen, te veel namen om op te noemen, die hadden meegewerkt tot het slagen van deze betrouwbaarheidsrit. In het bijzonder echter wilde hij een woord van dank richten tot de organisatiecommissie van de PSVA alsmede de Commissaris van Politie en Districtscommandant der Rijkspolitie te Assen door die leden daarvoor met materiaal zoveel mogelijk in de gelegenheid te stellen, dit te kunnen organiseren. Hij dankte de heer garnizoenscommandant te Assen voor het beschikbaar stellen van de cantine tijdens en na de finish, hetgeen door allen zeer op prijs werd gesteld. Hij wilde zonder iemand te kort te doen een woord van dank spreken tot de deelnemers uit Amsterdam en Bussum, die als gasten werden beschouwd, waarbij mevrouw Spits als enige dame aanwezig was en hij hoopte dat dit in het vervolg met nog meerdere deelnemers herhaald kon worden, hetgeen met een applaus werd bekrachtigd.
Vervolgens maakte de voorzitter de prijzen bekend en ging gelijk met de nodige felicitaties tot uitreiking over. Hierbij vroeg de heer H. G. Oele uit Amsterdam (lid AGPS) het woord, waarbij hij een woord van dank aan de organisatiecommissie uitsprak, voor de prettige ontvangst, de pittige rit en de perfecte organisatie en hij hoopte het volgende jaar zeer zeker in het noorden terug te komen. Vervolgens sprak de heer J. A. Hoogkamp, burgemeester der gemeente Veendam eveneens een woord van lof en dank aan de organisatiecommissie en de zeer goede verzorging tijdens de rit.
Na de uitreiking der prijzen wenste de heer G. van Schaik allen een zeer prettige thuiskomst en hoopte tot weerziens in het volgende jaar, waarna deze succesvolle dag als ten einde kon worden beschouwd.
De uitslag van deze betrouwbaarheidsrit luidde als volgt:

Auto's:

L. Brouwer, Assen, PSVA	50 strfp.	1e prijs
H. G. Oele, A'dam, AGPG	57 strfp.	2e prijs
G. Sinnema, Assen, PSVA	118 strfp.	3e prijs
D. W. Noor, Winschoten, RSDW	137 strfp.	4e prijs
G. v. d. Pol, Bussum, BPSV	137 strfp.	5e prijs
J. A. Hoogkamp, Veendam	168 strfp.	6e prijs

Zijspancombinatie en motoren met duopassagier:

P. Kinkel, Assen, PSVA	58 strfp.	1e prijs
M. v. d. Wal, Groningen, GPSV	61 strfp.	2e prijs
G. Holstein, Emmen, EPSV	65 strfp.	3e prijs
J. H. Wiekamp, Leeuwarden, RSVL	106 strfp.	4e prijs

Solo-motoren:

H. H. Koetje, Groningen, RSVG	151 strfp.	1e prijs
Mar. Nintjes, 4e Div. Gr., KWG	153 strfp.	2e prijs
H. Worst, Heerenveen, PSVH	162 strfp.	3e prijs
Mar. Wiering, 4e Div. Gr. KMG	171 strfp.	4e prijs

Namens de organisatiecommissie,
J. Gruben, secretaris.

Verkeerd begrepen

Het gebeurde in een klein dorpje midden op de Hondsrug. Een drietal meisjes van elk ongeveer 1000 weken, hadden een fietstocht gemaakt en welgemoed passeerden ze het voorlaatste dorp. De nog resterende vijf kilometer waren maar een „peuleschilletje" bij hetgeen ze die dag reeds hadden afgelegd. Helaas bleek echter het spreekwoord: „De laatste loodjes wegen het zwaarst", ook hier weer de nodige waarheid te bevatten.
Voor ze het dorpje waren binnen gereden hadden ze de lantaarns van hun rijwielen in werking gesteld. Dit leverde geen bezwaar op, want zowel voor als achter „straalden" hun lichten.
Plotseling zagen ze in het schijnsel van hun lantaarn een rijkspolitieman aan de kant van de weg staan. Naderbij gekomen hoorden ze het bevel: „Dames, uw koppen naar beneden". Prompt voldeden de meisjes hieraan, door hun hoofden zo ver mogelijk naar beneden te buigen. Om het maar zo goed mogelijk te doen werden zelfs de bovenlichamen nog iets naar voren gebogen. Dolgelukkig dat ze er zo gemakkelijk af kwamen werd dan ook in deze houding verder gereden. Na op deze wijze een flink eind te hebben afgelegd, zei één van de meisjes: „Ik vind het maar raar dat je tegenwoordig zo moet fietsen. Het is nog gevaarlijk ook, want je kunt nu maar een eindje voor je uit zien". En van de anderen reageerde hierop met: „Mijn nekspieren beginnen al knap pijn te doen".
Nadat het achterste meisje enige keren voorzichtig achterom had gekeken, waarbij bleek dat ze niet door de politie werden gevolgd, overlegden ze om de hoofden toch maar weer iets omhoog te doen, omdat ze eerst beter aan het fietsen in deze houding zouden wennen. Voor alle zekerheid besloten ze, bij tegemoet- of achteropkomend verkeer, de hoofden maar weer naar beneden te buigen, zodat ze in elk geval geen bekeuring zouden krijgen. Enige hen tegemoetkomende automobilisten deden er ook geen goed aan, door bij hun nadering steeds met hun koplampen te knipperen, waarna tenslotte meestal met groot licht door werd gereden. De meisjes verkeerden zodoende in de mening dat er op hen werd „geloerd".
Thuis gekomen werden de nieuwe „verkeersregels" dan ook in geuren en kleuren verteld. Pas nadat hun duidelijk was gemaakt, dat de politieman natuurlijk hun koplichten had bedoeld, kwamen ze tot de ontdekking dat ze het „bevel" verkeerd hadden begrepen.

AM.

Nieuws van de politiesportvereniging Assen en omstreken

Op verzoek van het Bestuur van het District Noord van de NPSB heeft onze afdeling zich belast met de organisatie van de schaatswedstrijden op de korte baan om het kampioenschap van het district noord.
De korte vorstperiode heeft ons allen weer even in winterse stemming gebracht en om de wedstrijden terstond te kunnen laten doorgaan, zodra „ijs en weder" dienende zijn, verzoeken wij u de aangifte tot deelname in te zenden liefst vóór 8 januari 1958.
Zodra de wedstrijden doorgang kunnen vinden — het is mogelijk, dat dit nog vóór 8 januari zou kunnen zijn, in welk geval vanzelfsprekend de nodige maatregelen zullen worden genomen dat een ieder hiermede genoegzaam bekend zal zijn — zullen nadere mededelingen omtrent de plaats en het tijdstip van de wedstrijden worden toegezonden.
Deelnemers moeten leden van de NPSB zijn.
De reglementen van de KNSB zijn op deze wedstrijden van toepassing.
Aan de politie-chefs verzoeken wij hiermede tevens de deelnemers de nodige faciliteiten te willen verlenen.
U allen een voorspoedig en sportief 1958 toewensend,

Het bestuur.

Gevoel van „opgesloten zijn" weggevallen

Verlichting Velsertunnel uniek project

Met de opening op zaterdag 28 september 1957 van de Velsertunnel door H.M. Koningin Juliana is de kroon gezet op een groot werk dat niet alleen uit bouwkundig oogpunt maar ook qua verlichting enig is in de wereld. De vooroorlogse plannen voor een tunnel onder het Noordzeekanaal omvatten een enkele onderdoorgang met een rijbaan van acht meter breedte. Met het oog op de sterke uitbreiding van het wegverkeer en de in de toekomst te verwachten toename van het aantal auto's heeft men deze plannen echter gewijzigd en verwezenlijkt in twee gescheiden tunnels met elk een rijbaan van circa zeven meter met aan weerszijden een trottoir van ongeveer één meter breedte voor onderhoudswerkzaamheden. De lengte van de tunnels bedraagt — horizontaal gemeten — 1644 meter, waarvan 768 meter overdekt is. Het laagste punt waarop de auto's zich onder het kanaal zullen bevinden bedraagt circa 23 m —N.A.P.

Tal van problemen.

Bij het ontwerpen van de verlichting in en rond deze tunnel werden de lichttechnici van Rijkswaterstaat en Philips geplaatst voor verschillende lichttechnische en visuele problemen.

De oplossing die men gevonden heeft stempelt de Velsertunnel tot een interessant project, waarvoor men tot ver over onze grenzen belangstelling heeft. Het is de eerste grote onderdoorgang in ons land en een van de weinige in de wereld waar men volledig rekening heeft gehouden met het feit, dat men niet direct vanuit het dag- of zonlicht in de tunnel mag komen met het oog op het grote verschil in verlichtingssterkte en de tijd die ons gezichtsorgaan nodig heeft zich aan dit verschil aan te passen. Verder heeft men kunnen voldoen aan de eis de tunnel zo rustig mogelijk te houden, zowel wat hinder van het geluid als de verlichting betreft.

Men is uitgegaan van wit licht, waardoor men in de gelegenheid was in de tunnel zelf kleuren toe te passen. Wit licht betekende toepassing van fluorescentielampen. Hiervoor viel de keus op een lamp die zeer snel ontsteekt, zelfs in vochtige ruimten en bij lage temperaturen.

In totaal werden ruim 1700 „TL" M lampen geïnstalleerd in dubbellamps armaturen die telkens twee aan twee in elkaars verlengde dwars op de rijrichting met een onderlinge afstand van 4½ meter in het plafond zijn geplaatst. Bij de in- en uitgangen zijn deze onderlinge afstanden over een traject van circa 36 meter teruggebracht tot 2,25 meter. De verlichtingssterkte bedraagt in nieuwe toestand gemiddeld 100 lux op de rijbaan in de tunnel en bij de in- en uitgangen circa 200 lux. Door het goed onderhouden van de verlichtingsinstallatie verwacht men het verlichtingsniveau boven 50 respectievelijk 100 lux te kunnen handhaven. De armaturen zijn in sleuven in het plafond geplaatst en steken daar niet onder uit. De vrije uitstraling van de lampen in de aan het verkeer tegengestelde richting blijkt beperkt tot ongeveer 30° met de verticaal, waardoor geen hinder van bewegende glimlichten op de motorkap ontstaat. Op het achtergedeelte van de carrosserie, met name op de achterruit, ontstaan wel matte lichtstrepen, die in rustige regelmaat benedenwaarts bewegen. Hierdoor krijgt de bestuurder een aanwijziging of een wagen voor hem uit stilstaat of rijdt en zelfs omtrent de snelheid waarmee gereden wordt.

Een bijzonderheid is verder, dat het plafond donkerblauw is geschilderd en de wanden in een lichtgroene tint zijn gehouden. Doordat in dit plafond de armaturen vrijwel onzichtbaar zijn voor de weggebruikers, maakt het geheel een indruk alsof er eigenlijk geen plafond aanwezig is. Hierdoor valt het in tunnels vaak voorkomende gevoel van „opgesloten zijn" weg. Dank zij het donkere plafond heeft men bovendien geluiddempende materialen kunnen toepassen, waardoor het bekende en gevreesde tunnelgeraas zeer sterk wordt gereduceerd.

Overgangsverlichting opritten

Aansluitend aan de in- en uitgangen van de beide tunnelkokers zijn de rijbanen over een lengte van circa 150 meter overdekt met een roosterplafond. De bedoeling hiervan is het daglicht te zeven en te temperen, waardoor de overgang van het buiten heersende daglicht naar de kunstverlichting in de tunnel voor onze ogen zonder stoornis verloopt. Deze plafonds bestaan uit ruitvormige betonnen cellen, welke zo gedimensioneerd zijn, dat geen directe zonnestraling wordt doorgelaten.

Bij het begin van de overkappingen heeft het beton zijn oorspronkelijke kleur, zodat het doorgelaten daglicht gedeeltelijk afkomstig is van de opbrengst van de reflecties van de celwanden onderling. Dichter naar de tunnelingang toe zijn de wanden van de cellen grijs geschilderd, waardoor de opbrengst van de reflexies vermindert. De cellen die zich het dichtst bij de tunnel bevinden, zijn geheel zwart geschilderd, zodat hier alleen direct hemellicht door het roosterplafond naar beneden komt. Aansluitend aan de tunnel in- en uitgang zijn bovendien enkele cellen geheel gesloten.

Dank zij dit systeem wordt het daglicht op de toegangswegen geleidelijk getemperd en neemt het aan de andere zijde bij de uitritten weer langzaam in sterkte toe. Het resultaat hiervan is, dat de automobilist die zich op de inrijbaan bevindt, zelfs op heldere dagen, direct kan zien of zich in de tunnelingang een voertuig bevindt of niet, terwijl hij op het moment dat hij de tunnel binnenrijdt, ogenblikkelijk de gehele rijbaan kan overzien.

Bij het uitrijden zijn deze problemen minder zwaar omdat het menselijk oog zich veel sneller aanpast van relatief donker naar licht dan in omgekeerde volgorde. Het overgangsvak zou hier daarom aan minder hoge eisen kunnen voldoen. Het zal echter nu en dan voorkomen dat het verkeer met het oog op onderhouds- en reparatiewerkzaamheden in beide richtingen door een enkele tunnelbuis moet worden geleid. Dan is de „lichtzeef" van het roosterplafond aan de uitgangszijde zowel uit- als ingang en zijn zoals voor de hand ligt de eisen aan het aanpassingstraject veel hoger dan in het normale geval. Daar de in- en uitritten niet van elkaar zijn gescheiden, zou bovendien een verschillende uitvoeringsvorm van de overkapping voor de in- en uitritten minder eenvoudig zijn.

(Wordt vervolgd).

De Britse Spoorwegen introduceren een „radio trein"

De Britse Spoorwegen hebben voor groepsreizen een zeer speciale trein in gebruik genomen. In de trein, die is samengesteld uit zeven rijtuigen, met restauratiewagen, kan men de radioprogramma's van de BBC opvangen en ze weer uitzenden naar de in de trein aanwezige reizigers.

De trein, die plaats biedt aan 326 passagiers, heeft Bristol als standplaats; hij is echter beschikbaar voor groepen, die in de „Western Region" van de Britse Spoorwegen, een excursie willen maken.

Magnetisch bandje bracht uitkomst

Waar donderbus en blaasorkest falen

Vogels reageren slechts op angstkreet van de eigen soort

Zelfs tijdens hun slaap gedragen spreeuwen zich nog als echte boefjes. Daarom hebben vele belanghebbenden het weinig op slaapplaatsen van spreeuwen in hun omgeving begrepen. Niet dat men een spreeuw zijn rust niet gunt. Eén spreeuw zeker en tien of twintig bij elkaar ook nog wel. Maar deze vogels plegen in groepen van twintig- tot vijftigduizend stuks ter ruste te gaan en dan wordt alles anders. Te meer, omdat ze zich met blaasorkest noch donderbussen laten verjagen. Maar gelukkig worden nu sinds kort met Philips-apparaten opvallende resultaten bereikt.

In de hele wereld heeft men in de herfst en de winter last van bijzonder grote vluchten spreeuwen, die tegen de schemering ergens neerstrijken om er de nacht door te brengen. In plantsoenen en parken, die sterk worden bevuild, breken zij op grote schaal takken, waardoor bomen en struiken vaak onherstelbaar worden beschadigd, terwijl rietvelden, waar het blijkbaar ook plezierig slapen is, grondig worden vernield.

Toeval

In Amerika kwam een groep van onderzoekers er enkele jaren geleden bij toeval achter, dat de angstkreet van een spreeuw — die ze op een slaapplaats wilden vangen — in staat was al zijn soortgenoten te verjagen. Misschien was dit de oplossing om de slaapplaatsen vrij van spreeuwen te houden? De angstkreet werd op een grammofoonplaat vastgelegd en blijkens de publikaties er over had men er succes mee.

Eind vorig jaar werd door de afdeling Wild- en Vogelschade en Jacht van het ministerie van Landbouw in de Rotterdamse diergaarde, waar zich elke avond dertig- tot veertigduizend spreeuwen ter ruste (?) begaven met alle gevolgen van dien, een proef genomen. Dr. J. D. Hardenberg, wetenschappelijk medewerker van deze rijksinstantie, had de angstkreet van een spreeuw op een grammofoonplaat vastgelegd en met behulp van een versterker en luidsprekers werd deze ten gehore gebracht. „De reactie was ogenblikkelijk en overweldigend", zo zegt hij. „Bij honderden tegelijk vielen de spreeuwen uit de bomen, zo ongeveer zoals een bijenzwerm zich loslaat alvorens weg te vliegen. In een paar seconden was er geen spreeuw meer over. De dieren vlogen naar een andere boomgroep, een honderd meter verder. Ook daar werd de luidspreker op gericht met hetzelfde resultaat. Dit spelletje herhaalde zich enkele malen".

Maar de volgende avond waren er weer talloze spreeuwen. Opnieuw werd de geluidinstallatie aangezet en in een ogenblik waren de bomen weer leeg. Nog enkele avonden werden de proefnemingen voortgezet en toen waren er nog hoogstens en paar honderd over. De proefneming werd beëindigd, omdat het beoogde doel was bereikt: de spreeuwen waren nagenoeg geheel verdwenen. Merkwaardig is, dat sindsdien geen spreeuwen meer zijn gesignaleerd. Wat daar precies de reden van is", zo besloot dr. Hardenberg, „weet ik nog niet".

De proefnemingen zijn min of meer geregeld voortgezet en steeds was het resultaat gunstig. Ook in rietlanden werd geëxperimenteerd en steeds weer was de angstkreet in staat de spreeuwen te verjagen. Twee rietkwekers zijn er dan ook al toe overgegaan zelf een eenvoudige geluidsinstallatie aan te schaffen om de vernielers van hun cultures op veilige afstand te houden.

Ook vliegvelden.

Op vliegvelden heeft men eveneens last, grote overlast zelfs van vogels. Op die plaatsen zijn het meer de meeuwen, die de Nederlandse luchtvaart al voor enkele miljoenen guldens schade hebben berokkend. Als ze tegen een vliegtuig botsen, dan zit er een gat in de bekleding en als ze in de motor komen, dan ontstaan er nog veel meer moeilijkheden. Vroeger had men er in de luchtvaart geen last van, maar sinds de vliegtuigen met een snelheid van enkele honderden kilometers per uur door het luchtruim klieven, is dat totaal veranderd. Door de grote snelheid van het vliegtuig, kunnen de vogels deze machinale vogel niet meer ontwijken en dan is het gebeurd. Op vliegvelden heeft men dan ook reeds deze angstkreten ten gehore gebracht en ook in deze gevallen werkte dit in feite zeer vredelievende middel uitstekend. Wel kan men natuurlijk geen meeuwen verjagen met de angstkreet van een spreeuw, maar het vastleggen van deze verschillende geluiden vormt geen onoverkomelijke moeilijkheid.

„Het interessante van deze angstkreet is", zo vertelde dr. Hardenberg nog, „dat deze zeer specifiek is. Men zou nog kunnen denken, dat alleen het lawaai uit de luidspreker de vogels verjaagt. Maar dat is niet zo. Andere vogels reageren er niet op. Dat is ook gebleken met proeven op meeuwen. De kokmeeuw reageert niet op de angstkreet van de zilvermeeuwen en omgekeerd ook niet, zelfs niet als beide soorten door elkaar zitten. Bij de zilvermeeuwkreet kijken de kokmeeuwen hoogstens even verwonderd om zich heen en hetzelfde is omgekeerd het geval. En spreeuwen reageren ook niet op de angstroep van een kauw".

Op bandjes.

Intussen gaat het Ministerie van Landbouw voort met deze proeven. Want sommige soorten vogels berokkenen onnoemelijke schade aan de boeren, fruittelers en anderen. Nog onlangs werd Philips wederom de levering van een 40 watt versterker opgedragen en van verschillende vogels heeft men de angstkreet al op magnetische bandjes vastgelegd, die door belanghebbenden kunnen worden gekocht. Het is een nieuwe bestrijdingsmethode van vogels, eenvoudig en volstrekt pijnloos en zoals reeds overduidelijk is gebleken zeer doeltreffend. Want de vogels keren de plaatsen waar ze ongewenst zijn de rug toe om elders, waar ze geen schade kunnen veroorzaken, ongestoorde rust voor de nacht te vinden. Maar de introductie kost natuurlijk enige tijd.

Zo verwacht dr. Hardenberg ook zeer goede resultaten bij fruittelers. Weliswaar strijken de in dit opzicht schadelijke vogels zoals de kraaiachtigen, de musachtigen en enkele lijstersoorten in boomgaarden niet in zulke overweldigende aantallen neer als spreeuwen dit plegen te doen, maar daar staat tegenover dat de hele dag door steeds weer nieuwe troepjes arriveren. Zij lusten graag kersen, maar wij ook en daarom zullen we al die angstkreten in de Betuwe en andere gerenommeerde fruitgebieden in stilte toejuichen.

Galeries Modernes n.v.
VISMARKT GRONINGEN
TEL. 25541 (3 LIJNEN)

Emigratie en Verhuizen
Als één het kan is TIMMER uw man
Helper Oostsingel 26, Telef. 29854, Groningen

Emigratiebelevenissen van een ex-Rijkspolitie-ambtenaar

Het is nu al geruime tijd geleden dat we het oude vaderland vaarwel zeiden en een nieuw vaderland (Canada) tegemoet reisden.
Er is sindsdien veel voorgevallen in de wereld. Goede en minder goede gebeurtenissen wisselden elkaar af; de laatste tijd minder goede in Europa en in het Midden-Oosten. Maar daarover hier niet.
Waarom we emigreerden? Och, om een heel complex van beweegredenen. Maar laat ik het ook hierover niet hebben. We waren al jaren doende ons plan uit te voeren, maar telkens waren er belemmeringen. Op zekeren dag echter maakte ik kennis met een mijnheer van der Veen. Deze, een Groninger van geboorte, maar reeds jaren in Canada, was naar Holland gekomen, om namens de Canadese Regering werkkrachten voor Canada te zoeken. Na een paar bezoeken en besprekingen over en weer, was de zaak spoedig beklonken en het duurde niet lang of we konden vertrekken. Eindelijk ging onze lang gekoesterde wens dan toch in vervulling.
Een half jaar kan lang, kan kort schijnen, al naar gelang van de omstandigheden; voor ons was zij kort vanwege de ongewone bezigheden en belevenissen.
Ook de tijd van voorbereiding was kort, te kort. Ofschoon ik door de Districtscommandant niet karig werd bedeeld met verlofdagen, hadden we zonder hulp van vrienden (in de laatste nacht!) nooit op tijd kunnen vertrekken; o.a. waren de voornaamste papieren nog niet in ons bezit!
Verhuizen is erg, emigreren vele malen erger. Vooral als je een groot gezin hebt, krijg je door de jaren heen zoveel dingen en ook, laat ik maar zeggen rommel, dat je er op het laatst vrijwel „geen gat meer in ziet". Bij verhuizen, laad je maar in, bij emigreren moeten voordien vele nieuwe dingen worden aangeschaft en de bestaande, gesorteerd. Dit kan blijven, dat moet weg. Wat we daarmee beleefd hebben! Na enkele advertenties in de courant van op te ruimen spullen, leek ons huis wel een winkel; de een ging en de ander kwam. Dat was nog niet zo erg, als er direct maar zaken werden gedaan, maar men had verwacht voor f 15.— of.... f 20.— een nieuwe fiets te krijgen en zo. Daar ging echter ook onze kostbare tijd, die we zo broodnodig hadden, inzitten.
Bij verhuizen, wat adresveranderingen geschreven; bij emigreren moeten alle banden waarmee je aan verwanten, vrienden, kennissen en maatschappij bent verbonden, worden gelost, hetgeen veel tijd kost door schrijven, bedanken, afscheid nemen, enz. enz. En dan nog, niet te vergeten, de papieren rompslomp, noodzakelijker wijze aan emigreren verbonden. Iemand die dit niet heeft meegemaakt, kan er zich moeilijk een voorstelling van maken, wat emigreren zo al inhoudt. Ik zou meer in details kunnen treden en zou er bladzijden mee kunnen vullen, maar zal het U besparen. Als U ooit zelf nog eens gaat emigreren, zult U het ondervinden, dat het niet gemakkelijk is.
Voor we vertrokken, had ik de redacteur van het blad beloofd, zo spoedig mogelijk een artikeltje te zullen leveren. Het moest echter een half jaar duren, eer ik mijn belofte kon inlossen. Reden: gebrek aan tijd en nog eens gebrek aan tijd.
Ik zal mijn bewering enigszins toelichten en het zal U duidelijk worden. In de eerste plaats moet er hier in Canada overdag in een behoorlijk tempo worden gewerkt. Als je 's avonds thuis komt, is het geen rust, maar moet de grote tuin bewerkt of moeten er 101 dingen in- of aan het huis gebeuren. Maar daarover later meer. Er waren en zijn nog tal van bezigheden, die de avonden opeisen, zodat van schrijven niet veel kon komen, hoe graag we ook wilden. Soms kwamen er ogenblikken dat je dacht, vanavond of morgen of zondag zal het toch eindelijk zijn, maar mis hoor; er werd weer op de een of andere manier een spaak in het schrijverswiel gestoken. Bovendien was er nog de grote handicap, dat we geen elektrisch licht hadden. Dit is echter kortgeleden ook in orde gekomen. Enfin, ik stap maar van dit onderdeel van emigreren af, het zou vervelend worden en we gaan maar op reis, met onze 10 kinderen (de 11de was al in augustus '55 vooruitgegaan) 17 koffers en een guitaar.

(Wordt vervolgd.)

Kaartmiddag bij de Rijkspolitiesportvereniging Leeuwarden

Onze traditionele kaartmiddag vond plaats op maandag 2 dec. jl. bij „Klopma" te Leeuwarden. Het aantal deelnemers was weer overweldigend. Een paar luttele regels in ons Mededelingenblad waren voldoende om het gewenste resultaat te verwerven. Hoe is 't mogelijk. Wanneer soms met grote koppen en veel ophef van woorden drang op onze leden wordt uitgeoefend om aan enig sportgebeuren deel te nemen, dan wordt wel eens de indruk gevestigd, dat men het blad niet leest, maar als het onze kruisjasmiddag betreft, dan weten ze het allemaal. Ik schrijf dit ook niet als een verwijt maar alleen maar in de hoop, dat eventuele mededelingen ons sportleven betreffende ook in de toekomst met de nodige interesse zullen worden gelezen. Het is n.l. juist de bedoeling van dit blad, dat ieder lid kennis van de inhoud **kan** nemen.
Nu de middag zelve. Mannen het was weer raak, nietwaar? Dringen om een briefje. Ook nu weer enkele nieten. Dan kaarten. Geen „boeren" verzwijgen en soms met een „moordkaart" niet roemen. Het treffen van beste en slechte maten. Zelf de slag nemen met de negen en dan moet je maat overtroeven met de boer. Kortom het was een mooie middag, een dag waar de band van R.P.S.V.L.-ers weer eens werd verstevigd. De een ziet de ander en onder de bedrijvigheid door wordt het lief en leed uitgewisseld. Ik geloof dat wij deze middag ook hoofdzakelijk in dat licht moeten zien, hetgeen dan ook wel het geval zal zijn.
De prijzen, een tiental reuze banketletters als gewoonlijk 2 maal de R.P.S.V.L., werden gewonnen door H. C. Timmer; C. N. v. d. Zee; J. Postma; M. Andringa; H. Taekema; P. Fokkema; K. C. Mulder; A. Bruinsma; W. Kuipers en H. Lalkens, met een puntenaantal variërende van 5086 tot 4676.
Mannen tot de volgende keer en dat is in februari zo u weet en dan om worst.

Reizgjen, foarhinne en hjoeddedei

Stoareagjend stie Doeke foar de Paterwoldse mar. In mar, by ús allegearre bikend út 'e skoallejierren. Hwant bigounen wy, skoallebêrn út it Noarden, oer 't ginnerael net mei in reiske nei Paterswolde, ûnder lieding fan ús skoallehaed? It wie wolhast in Wet van Meden en Perzen.
Mar, lykas ik sei, Doeke stoareage de mar oer en sei mar neat. Doe 't ik dêr al wer útsjoen wie en wol fierder woe, weage ik it to sizzen: „Hwer tinkstou oan?". Rêstich andere hy: „Dêr is al hwat foroare yn de ôfroune fjirtich jier."
Hjir koe ik net folle tsjin ynbringe. Yn fjirtich jier wrâldskiednis foroaret yndied in bulte en binammen mei en nei twa oarlogen.
Nei hwat hinne en wer praten wist ik dat myn maet op 'e skoallereiskes doelde hwant hy gyng fierder: „Nou riid de bus foar de skoalle, de bêrn hawwe mar yn to stappen en de pret bigjint." „En," sa gyng 't fierder, „dy bus is dan oan alle kanten en einen keurd."
Sa liet ek ik myn tinzen oer it forline weidzje en tocht oan de tiid, sa'n fjirtich jier tobek. It sil sa om en by sechtjin hinne west ha, dat wy as bêrn fan'e legere skoalle to Weidum, ûnder lieding fan master in reiske nei, hoe sil it oars, Paterswolde, it plak dêr't wy stiene, makken.

Mar, doe yn dy tiid stie de bus net foar de skoalle. Bussen rieden noch net, alteast foar sokke doeleinen net. Dat gyng yn'e doetiid in bytsje oars om en ta. Sa't ynwijden wol witte, leit Weidum in nochal aerdich eintsje fan it spoar ôf. Jellum-Boxum wie en is it neiste by. En alles moast biroun wurde. Moarns foar dau en dei út'e fearren en, wy wennen op it Weidumerhout, nei Weidum ta rinne. Der stie de ploech mei master to wachtsjen. Sadwaende hiene wy as „bûtenbêrn" de earste tweintich menuten bokseljen al to pakken. Fierders gyng it yn kolonne nei Jellum-Boxum. Dat wie ryklik trije kertier tippeljen as ik it wol ha. Dan yn'e trein via Ljouwert nei Grins. Twa jongfeiten gyngen mei as frachtezeltsjes. Hja moasten de kuorren mei broadtsjes tôgje.
Fan Grins nei Haren mei de tram oan de Marwei ta. Dêr moast fansels ek roun wurde fan 't station nei de Hearrewei. By dy Marwei to Haren hâlde alle „comfort" wer op en moast fierder roun wurde, to bigripen ek troch ús „lastdieren". Dèroan binammen tochten wy, doe't wy okkerdeis op 'e ûnfolpriizge BMW dizze Marwei, de saneamde Meerweg, lâns glieden, nou sûnder de minste lichemsynspanning.
Fanselssprekkend stie de sinne, aldergeloks skynde dy sa't ik mien to witten, doe't wy toplak wiene al moai heech oan'e loft.
En dêr stiene wy dan yn Paterswolde, „In den jare 1916", nei ús bêrnebigryp oan'e oare ein fan'e wrâld. Hjir moast it programma yn „no time" ôfwurke wurde en ûnderwyls ite en drinke. Dy wurklist wie ek al krekt as hjoed de dei. Alle apparaten, net to forjitten it Labyrinth as de doolhof, moasten „dien" wurde. Hoe't master noch tiid foun om ek to silen op'e mar, is my oant nou ta noch in riedsel, mar dat wy op it wetter rekken stiet fêst. De broadtsjes mei op 'e weagens hwant dat wie eins it ienichste eagenblik dat dizze iten wurde koene.
Nei't elts dan sa'n bytsje úttjirge wie moast de reis nei hûs al wer mei gauwens oangean, omt de trein net wachtte. En dy thúsreis wie, wol to bigripen, rinne nei Haren, dan tramme, spoare fan Grins nei Jellum-Boxum en fierder op 'e bilwein nei Weidum, mei foar ús as bûtenbêrn noch in tajefte nei it „Hout".
Dêr is yndied hwat foroare.... Doeke hat gelyk. Mar och, men wit ommers net better. Men is in bêrn fan syn tiid.
Dêrom is it devies fan'e N.S., beitele yn granyt op it station to Ljouwert ek sa rekke, „De minsken wolle ornaris wêze dêr't se net binne...."
Sa hat it altiten west, sa is it en sil it bliuwe.
Sadwaende, achte freonen fan it „Verkeer", hawwe jimme in wichtige funksje.

Roarda.

Avontuur voor de jeugd

De „Adventure Holidays", die gedurende het afgelopen seizoen door de Jeugdherberg Centrale van Engeland en Wales waren georganiseerd, zijn zo in de smaak gevallen, dat er voor het volgende jaar soortgelijke vakanties op het programma staan. De takken van sport, die er gedurende deze speciale vakanties zullen worden beoefend zijn: onder water zwemmen in Devon; „ponytrekking" in Wales in Devon; kanoën op de Theems en de Wye; zeilen op het Bala Meer en bij de kust van Essex; en een reis per paarden trekschuit over de kanalen. Ook beoefenaars van de wandelsport kunnen hun hart ophalen en voor enthousiaste fotografen wordt er eveneens een cursus georganiseerd.

De vakanties worden door de Jeugdherberg Centrale georganiseerd voor leden boven de zestien jaar en zowel beginners als gevorderden kunnen er aan deelnemen.

Nieuw type vliegveldverlichting voor Zestienhoven

In de loop van dit jaar zal op het vliegveld Zestienhoven een landingsbaanverlichting worden geïnstalleerd, waarin voor de eerste maal een voor dit doel nieuw type lamp zal worden toegepast. Deze lampen zijn ontwikkeld door Philips, die in de loop der jaren de verlichting van tientallen vliegvelden over de gehele wereld verzorgde. De nieuwe verlichting voor Zestienhoven, die voldoet aan de voorschriften van de International Civil Aviation Organization, zal de piloten van landende en ook van opstijgende vliegtuigen meer hulp geven dan met de huidige overeenkomstige installaties mogelijk is.

In totaal zullen langs beide kanten van de ruim anderhalve kilometer lange landingsbaan ongeveer 90 z.g. landingsbaanlichten worden geplaatst. In deze landingsbaanlichten, die slechts 7 cm boven de grond uitsteken, bevinden zich drie lampen, namelijk een voor het rondschijnende toplicht en twee die elk in een van de richtingen van de baan kunnen schijnen. De bediening van de lichten, die in serie zijn geschakeld door middel van in rubber gevulcaniseerde transformatoren, geschiedt vanuit de verkeerstoren. De nieuwe lichten hebben behalve een grotere lichtsterkte, n.l. meer dan 20000 kaars, ook een grotere spreiding van de lichtbundels.

Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen 7e jrg Nr.01 jan 1958

Veel sneeuw en ijs hebben we in ons klimaat met doorgaans een kwakkelwinter nog niet meegemaakt. Daarom leek het ons aardig eens een plaatje op te nemen uit het buitenland. Men kan dan eens zien, hoe het óók kan zijn.

Door of **in Assen**?
Even vertoeven in het verkeersrestaurant
Busstation of Stationsrestauratie
Restaurateur H. J. B. de Herder

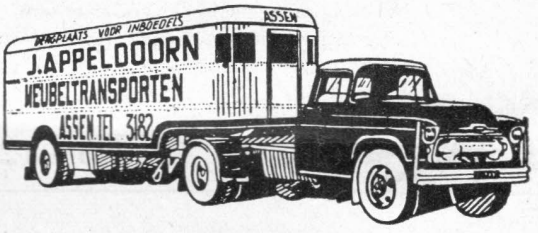

MOLENSTRAAT 33

Maar voor uw verhuizing en het opnieuw inrichten
natuurlijk naar
J. Dieters
woninginrichting en meubeltransport
Anreperstraat 166 - Telefoon 2706
Want deze levert u al uw benodigdheden, als: gordijnen, vloerbedekking en meubelen, tegen de laagst mogelijke prijs, terwijl u zelf uw keuze kunt maken op de toonzalen. Beleefd aanbevelend.

N.V. Gremi
OUDE EBBINGESTRAAT 32
TEL. 27745 (3 lijnen)
GRONINGEN
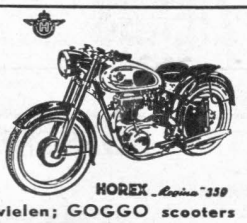

Import voor Nederland van
A.J.S. ARDIE en HOREX motorrijwielen; GOGGO scooters
Speciaal adres voor Lederkleding

Pas-aan en opbouw serviezen
Keuze uit tientallen modellen en decors in elke prijsklasse
Eerst kijken bij: **ten Holder - aan de Brink - Assen**

TJAART VAN DER MOLEN
Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)
Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

Ook door te kopen bij onze
Adverteerders
steunt U ons blad!

REIST
met uw clubs en vereniging
per
ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN
Hoofdweg 65 – Telefoon 05982 - 331

D. A. M.-remmen
zijn **SNEL-remmen**
N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941 K 5900

AUTOBUSONDERNEMING
HARMANNI

Voor Uw pleziertochten
Voor Uw excursies
Voor alle voorkomend vervoer

HET JUISTE ADRES

Wij beschikken over nieuw materiaal en geroutineerde chauffeurs en geven U de verzekering van 100 procent service

★

Verdere inlichtingen en prijzen

REISBUREAU „HARMANNI"
Assen, Telefoon 2068

E.S.A. *Touringcars*

Nieuwe comfortabele reiswagens tot 50 personen
Voor binnen- en buitenlandse reizen
Speciaal ingericht voor het vervoer van grote gezelschappen

Alle inlichtingen en offertes:

E.S.A. - MARUM - Telefoon 12

Materialen voor tekenen en kunstschilderen

H. WEDEMA
Nw. Ebbingestr. 13

K. BOSSINA
Zuiderdiep 9

Groningen

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN

HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 140

Rentevergoeding 3 %

ZIENGS **POLITIE- en BRANDWEERLAARZEN**
mooier en beter
Ziengs schoenenmag. Assen, Emmen, Coevorden

BOSSCHER BESCHUIT
IS
BROSSER BESCHUIT

Talens
Herenmode

BRUGSTRAAT 19
GRONINGEN
Speciaal adres voor
grijze en witte gummiboorden

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten **Tel. 2551**
Emmen **Tel. 1372**

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asfaltemulsie in Nederland

Een produkt van

Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk

schade
aan Uw wagen...

CAROSSERIEBEDRIJF
W.K.W.

ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)

Schuifdaken ★ Eigen beklederij

RIJKSPOLITIE-ORGAAN

VAN DE INSPECTIE IN HET RESSORT GRONINGEN

DE REFLECTOR

7e Jaargang
1 febr. 1958
No. 2

Afscheid adjudant G. Stielstra

Met ingang van 31 december 1957 heeft adjudant G. Stielstra, behorende tot het bureau van de Comptabele te Groningen, de dienst met pensioen verlaten. Daar het de wens van betrokkene was om in alle stilte te vertrekken, werd op 30 december op zijn bureau te Groningen door zijn medewerkers afscheid van hem genomen.

Onder het genot van koffie met gebak en een rokertje dankte de Comptabele de scheidende adjudant voor zijn grote trouw, zijn ijver en nauwgezette plichtsbetrachting waarmede hij ruim 36 jaren zijn dienst vervulde.

„Van die 36 jaren", aldus de Comptabele, „hebben wij ruim 30 jaar in hetzelfde dienstverband mogen samenwerken en ik gewaag met grote dankbaarheid van de vriendschap en de steun, die ik in vaak moeilijke omstandigheden in ruime mate van u heb mogen ondervinden.

Die vriendschap en steun gaf u echter ook aan uw andere medewerkers en daarom zal de ledige stoel, die morgen achter uw bureau staat, niet gemakkelijk door een ander kunnen worden bezet."

Terwijl de koffergrammofoon het Friese volkslied speelde, bood de Comptabele, namens al het personeel van het bureau, de adjudant Stielstra een elektrische schoorsteenmantelklok aan, daarbij de hoop uitsprekende dat deze voor de scheidende functionaris en zijn gezin nog vele gelukkige uren zou mogen aanwijzen.

Ontroerd dankte adjudant Stielstra voor de goede woorden en voor het cadeau, waarna later, in de huiselijke kring, met het gebruikelijke bloemetje, ook van mevrouw Stielstra afscheid werd genomen.

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Kluiter, A., wmr. 1e kl., van Wildervank naar Scheemda.

Postema, F., opperwmr., no. 292, van Twijzel naar Zwaagwesteinde als Post-C.

Burg, A. C. v. d., wmr. 1e kl., no. 2157, van Scherpenzeel naar Scharnegoutum als Post-C.

Visser, J., wachtmr., no. 740, van Noordwolde naar Scharnegoutum.

Elsinga, P., wmr. 1e kl., no. 301, van Wolvega naar Oosterwolde.

Ranglijst Wachtmr.

Procee, Sj., wachtmr., no. 650, van Noordwolde naar St. Nicolaasga.

Zijlstra, B., wachtmr., no. 793, van Oldeholtpade naar Joure.

Boer, P. de, wachtmr., no. 55, van Noordwolde naar Wildervank.

Dood, L. de, opperwmr., no. 570, van Wolvega naar Coevorden als Post-C.

Nieuwenhoven, I. van, wmr. 1e kl., no. 2922, van Wolvega naar Nijeveen.

Visser, J. G., opperwmr., no. 233, van Noordwolde naar Staf Distr. Heerenveen.

Oosting, R., opperwmr., no. 802, van Oldeholtpade naar Staf Distr. Heerenveen.

Bijl, C. v. d., wmr. 1e kl., no. 3055, van Noordwolde naar Staf Distr. Heerenveen.

Stil, J., wmr. 1e kl., no. 486, van Blesse naar Staf Distr. Heerenveen.

Hiemstra, P., wmr. 1e kl., no. 1303, van Wolvega naar Bolsward.

Herder, H., wmr. 1e kl., no. 2692, van Wolvega naar Bolsward.

Oppenhuizen, S., wmr. 1e kl., no. 619, van Wolvega naar Franeker.

Steendam, F. A., wmr. 1e kl., no. 946, van Wijnaldum naar Hardegarijp.

Bloemsma, D., wmr. 1e kl., no. 3154, van Murmerwoude naar Wijnaldum als Post-C.

Boer, J. de, wmr. 1e kl., no. 715, van Wolvega naar Heiloo.

Wietsma, K. A., wmr. 1e kl., no. 2272, van Noordwolde naar Dinxperloo.

Zanden, G. van, adjudant, no. 148, van inspectie Groningen naar inspectie 's-Gravenhage als materieelbeheerder.

Bosma, P., wachtmr., van Verk.gr. Bilthoven naar Verk.gr. Leeuwarden.

Tekstra, H. wmr. 1e kl., no. 2572, van Bergentheim naar Appingedam.

Hoekstra, R. adspirant, van opl.school Arnhem naar Dokkum.

Hoop, R. H. de, adspirant, van opl.school Arnhem naar Murmerwoude.

Ottens, J. J., adspirant, van opl.school Arnhem naar Ferwerd.

Smit, D., adspirant, van opl.school Arnhem naar Buitenpost.

Woppenkamp, H., adspirant, van opl.school Arnhem naar Marum.

Cnossen, J. wmr. 1e kl., no. 2169, van Hemelum naar Franeker.

Lubberts, K., wmr. 1e kl., no. 3195, van Joure naar Hemelum als Post-C.

Faber, P. J. wachtmr., no. 656, van Scharnegoutum naar Franeker.

Werf, F. v. d., wmr. 1e kl., no. 962, van Dokkum naar Franeker.

Ridder, J. de, opperwmr., no. 261, van inspectie 's-Gravenhage naar inspectie Groningen, als materieelbeheerder.

Dijkstra, R., wmr. 1e kl., no. 586, van Verk.gr. Groningen naar Verk.gr. Leeuwarden.

In de sterkte opgenomen: (Personeel afkomstig van de Gemeentepolitie Bolsward en ingedeeld bij de Groep Bolsward der Rijkspolitie).

Slooten, N. C. van, adjudant als Groeps.-C.
Nieuwenhoven, J. van, opperwmr.
Boomstra, W., wmr. 1e kl.
Karremans, J., wmr. 1e kl.
Pol, K. v. d., wmr. 1e kl.
Schriever, H., wmr. 1e kl.
Swart, J., wmr. 1e kl.
Vellinga, Sj., wachtmr.
Luinge, K., wachtmr.
Akkerhof, J. F., wachtmr.
Bloem, W., wachtmr.

In de sterkte opgenomen: (Personeel afkomstig van de Gemeentepolitie Franeker en ingedeeld bij de Groep Franeker der Rijkspolitie).

Bruggen, I. van, opperwmr.
Graaf, S. de, wmr. 1e kl.
Elgersma, M., wmr. 1e kl.
Haan, H. de, wmr. 1e kl.
Tacoma, J., wachtmr.
Hijlkema, P., wachtmr.
Douma, F., wmr. 1e kl.
Boot, K., wmr. 1e kl.
Schreuder, H., wmr. 1e kl.
Roorda, D., wmr. 1e kl.
Boer, H. de, wachtmr.
Jaarsma, J. IJ., wachtmr.

(Vervolg op pag. 11).

7e jaargang no. 2 Verschijnt 1 x per maand 1 februari 1958

DE REFLECTOR

Periodiek van de Inspectie der Rijkspolitie in het Ressort Groningen, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.

Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen. Bank: Amsterdamsche Bank N.V. te Assen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. 1 J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr. F. de Vries, Districtsstaf Groningen

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220–1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensioneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Jubileum opperwachtmeester Duut te Blijham

Op 10 januari jl. werd door de commandant van het district Winschoten der rijkspolitie de dir. off. der Rijkspol. 3e kl. A. W. de Vrieze, aan de opperwachtmeester H. Duut, postcommandant te Blijham, de gratificatie uitgereikt t.g.v. zijn 25-jarig ambtsjubileum, welk jubileum in verband met persoonlijke omstandigheden van de jubilaris op bescheiden wijze door hem met zijn gezin werd gevierd.
In januari 1933 in dienst gekomen bij de gemeente Finsterwolde trad de opp. Duut in juli 1934 in dienst bij de toenmalige Rijksveldwacht, daarmede de voetsporen van zijn vader drukkende, die eveneens de politiedienst als beroep had gekozen. Hij onderging de diverse wijzigingen in rang en functie tijdens de bezetting om na de bevrijding tot nu bij de Rijkspolitie te dienen.
Hoewel dit jubileum „bescheiden" werd herdacht, was het de gehele dag een komen en gaan van belangstellenden. Naast de majoor De Vrieze die de gratificatie met een speech, waaruit de waardering voor de jubilaris bleek, uitreikte, kwamen in de morgenuren de burgemeester en de secretaris van de gemeente Wedde gelukwensen; dat de heer Suiding van Blijham ook aanwezig was, vond zijn oorzaak wellicht niet alleen in de omstandigheid dat hij huisarts was; de vele verkeersongevallen in het gebied van de opp. Duut zullen daaraan niet vreemd zijn geweest.
Door de groepscommandant Bellingwolde werd aan de jubilaris, namens de gehele groep, een mand fruit aangeboden alsmede een vierkleurenpotlood met inscriptie, terwijl mevr. Duut, die de gasten op voortreffelijke wijze verzorgde — hetgeen immer van haar gezegd kan worden — een doos bonbons ontving.
Verder hebben collega's en vrienden er voor gezorgd dat opp. Duut deze dag niet licht zal vergeten. J.

Uniformkleding

Wollen kamgaren whipcord. Onze „Super" confectie in alle maten voorradig. Tuniek f 89,50 – Overjas f 132,50 – Ballonbroek f 45,–.

Maatwerk Confectie

Prima coupe en afwerking

Kledinghuis fa. H. Drenth
WAAR U BETER SLAAGT
WINSCHOTEN

VERHUIZINGEN

«ALLE DIENSTEN»

Coehoornsingel 85 - Groningen - Telef. 23632, b.g.g. 26158

Afscheid adjudant J. Venema te Sneek

Na op 11 december 1957 reeds afscheid te hebben genomen van de Reserve-Rijkspolitie tijdens een bindingsavond te Sneek, vond op maandag 30 december 1957 te 14.30 uur in de raadzaal van het gemeentehuis Wymbritseradeel te Sneek het officiële afscheid plaats van adjudant J. Venema, groepscommandant der Rijkspolitie te Sneek, in verband met zijn pensionering per 31 december 1957.
Naast zijn echtgenote en kinderen waren ook bij dit afscheid aanwezig de districtscommandant, de dir. off. d. Rijkspol. 3e Kl. G. van Dijk, te Heerenveen, burgemeester J. van Hout, de Kantonrechter, mr. dr. M. H. Menalda, personeel van de districtsstaf, collega's groepscommandanten uit het district, het bijna voltallige personeel van de groep en verdere genodigden.
De raadzaal, die voor dit doel feestelijk was ingericht, was geheel bezet, zodat het de scheidende functionaris niet aan belangstelling ontbrak.
Nadat burgemeester Van Hout een kort openingswoord had gesproken werd aan majoor Van Dijk als eerste spreker het woord gegeven. Hij dankte in de eerste plaats de burgemeester voor het beschikbaar stellen van de raadzaal en voor de wijze waarop een en ander was georganiseerd. Dit geeft, zo zeide spreker, de goede verhouding weer, die er tussen de gemeente en de Rijkspolitie bestaat. Na nog enkele welkomstwoorden te hebben gesproken, richtte spreker zich vervolgens tot de scheidende adjudant Venema, van wie hij aan de hand van de beoordelingsstaten een zeer waarderende beschrijving gaf, terwijl ook de goede menselijke eigenschappen van de adjudant werden belicht. De majoor memoreerde voorts de uitstekende verhouding, die er met het personeel bestond, alsmede de uitnemende geest, die de adjudant bij de Reserve-Rijkspolitie had weten te kweken. Spreker bracht hem dank voor al hetgeen hij gedaan had en bracht verder nog even het veertigjarig ambtsjubileum in herinnering, dat door de adjudant in alle stilte werd gevierd. Hij sprak de wens uit, dat adj. Venema „een hele dure" voor het pensioenfonds zou mogen worden. Majoor Van Dijk betrok met een mooie plant ook mevr. Venema in zijn hulde en dank en feliciteerde tot besluit adj. Heijstra, de opvolger van adj. Venema, met zijn benoeming, waarna hij hem het commando overdroeg met de wens, dat hij dit zal voeren, zoals hij het steeds in Weststellingwerf tot grote tevredenheid van burgemeester Huisman heeft gedaan.
Burgemeester Van Hout, als tweede spreker, had grote waardering voor de wijze, waarop adj. Venema hem tegemoet was getreden en vond het alleen maar jammer, dat de samenwerking, die hij zich niet beter had kunnen wensen, slechts van zo korte duur was geweest. Spreker dankte adj. Venema, ook mede namens zijn IJlster collgea (die verhinderd was) voor alles wat hij voor hun gemeenten gedaan heeft. Mede namens de ambtelijke samenleving in de gem. Wymbritseradeel bood spreker de adjudant een mooi boekwerk aan. De burgemeester sloot zich verder aan bij de woorden, welke majoor Van Dijk tot adj. Heijstra sprak en heette hem mede uit naam van zijn collega uit IJlst welkom. Wij hebben alleen goede dingen van u gehoord en hopen ook met u prettig te kunnen samenwerken, aldus de burgemeester.
Namens het personeel van de groep sprak vervolgens owmr. J. H. Kooi, die over adj. Venema dubbel en dwars tevreden was en een en ander op humoristische wijze belichtte, terwijl hij aan het slot van zijn betoog de adjudant gelukwenste met zijn bevordering tot ambteloos burger. Hij bood de adjudant een tweedelige encyclopedie, de Kleine Winkler Prins,

aan, terwijl mevr. Venema een luxe doos chocolade kreeg aangeboden. Ook hij heette de nieuwe „baas" welkom in de groep.
Adj. J. E. Caro, groepscommandant te Koudum, sprak namens de districts-recherche, -staf en collega's die volgens spreker niet alleen hier waren om afscheid te nemen van een collega, maar ook van een vriend.
Hierna voerde hij ook nog het woord namens de afd. Sneek van de Ned. Politiebond, waarvan adj. Venema een lange reeks van jaren bestuurslid is geweest. Hij bood adj. Venema namens districtsstaf, enz. een vulpen met inscriptie aan en mevr. Venema bloemen. Ook namens de afd. Sneek van de Ned. Politiebond werd hem een vulpen aangeboden.
Verder voerden nog een achttal sprekers het woord, die allen de adj. Venema roemden om zijn goede kwaliteiten als politieman en als mens. Van deze laatste sprekers boden ook nog enkelen geschenken aan, waaronder een luxe ballpoint en verschillende bloemstukken.
Adj. Venema dankte tenslotte uitvoerig voor dit mooie afscheid dat hem was bereid en haalde tijdens zijn afscheidsrede diverse herinneringen op uit zijn politieloopbaan. Hij bracht verder allen dank voor de hem aangeboden geschenken.
Onder het genot van diverse verversingen bleven allen nog een tijdje gezellig bijeen in de zo mooie raadzaal der gemeente Wymbritseradeel.
Wij wensen adjudant Venema met zijn echtgenote van deze plaats nogmaals het allerbeste toe en hopen, dat zij samen nog lang van het welverdiende pensioen mogen genieten.

H.

KINDERLOGICA (historisch)

En die van denOpper zei toen....

Het gebeurde in één der klassen van de lagere school. Vóór de klas stond de onderwijzer zich uit te sloven om zijn pupillen duidelijk te maken wat „ambachten" zijn.
In de klas zaten de pupilletjes geduldig naar al deze wijze woorden van hun meester te luisteren. Oók het zoontje van één onzer opperwachtmeesters.
Teneinde te onderzoeken of zijn kleine toehoorders alles wel goed gesnapt hadden vroeg de onderwijzer aan Jantje, wat voor ambacht zijn vader uitoefende.
Jantje: „Mijn vader is slager, meester."
Meester: „Dat is goed Jantje. En wat is het ambacht van jouw vader, Pietje?"
Pietje: „Mijn vader is bakker, meester."
Meester: „Dat is goed hoor Pietje." (Toen tot het zoontje van onze eerzame opperwachtmeester) „En wat doet jouw vader?"
Het zoontje des Oppers: „Mijn vader doet niets, meester, hij is bij de Politie!"

LPB

Contact- en vormingsbijeenkomsten in het district Leeuwarden

De onderscheidene Contact- en Vormingsbijeenkomsten, die in de maanden november en december in ons district zijn gehouden, zijn over het geheel genomen bijzonder goed geslaagd. De reservisten waren zeer goed opgekomen; slechts een enkele moest wegens ziekte of drukke werkzaamheden verstek laten gaan. Ook de vrouwen van de reservisten waren in grote getale vertegenwoordigd en dat heeft ons in het bijzonder verheugd. De mannen van het beroepspersoneel, al dan niet vergezeld van hun echtgenote, hebben zich ook niet onbetuigd gelaten; hier en daar waren ze nagenoeg volledig opgekomen!

Een getrouw verslag te geven van elke avond in 't bijzonder is vrijwel ondoenlijk en ook niet noodzakelijk. Toneelstukken in het Fries en in het Nederlands, voordrachtkunstenaar en goochelaar, gewestelijk technisch rechercheur en een reisverhaal door vreemde landen, het was een bonte mengeling, die op die avonden te voorschijn werd gebracht. Muziek met zang en schetsen ontbraken niet en verhoogden de gezelligheid. Maar daarnaast was het ernstige „woord van vorming", gesproken door onze districtscommandant, het centrale punt op al die avonden. Dit woord, met gloed en overtuiging uitgesproken, liet niet na een diepe indruk te maken op alle aanwezigen. Onder meer werden daarin de volgende punten naar voren gebracht.

Het goede heeft altijd een strijd te voeren tegen het kwade, niet alleen in de grijze oudheid, maar ook in het heden, zowel in het persoonlijke en maatschappelijke leven, als in het nationale en internationale. Tijden van oorlog zijn er altijd geweest en in zo'n tijd leven wij ook thans, al noemt men dit dan ook een „koude-" of „zenuwenoorlog". Waren het voorheen alleen de legers en enkele economen en politici, die de oorlog voerden, tijdens de tweede wereldoorlog hebben wij kennis moeten maken met de totale oorlog, die vaak van de burgerbevolking meer slachtoffers eist dan van de strijdkrachten, die tegenover elkaar staan. In deze koude oorlog ziet het wereld-communisme zijn heil en heeft daarin al veel successen kunnen boeken en het zal daarom niet zo gemakkelijk overgaan tot een hete oorlog.

Kunnen wij, als klein land, in een hete oorlog slechts een zeer geringe kracht ontwikkelen, in een koude oorlog daarentegen kunnen we ons verweer tot een zeer grote hoogte opvoeren door onze persoonlijke inzet. En daarom sprak onze d.c. er zijn vreugde over uit, dat zovele mannen en vrouwen in ons land — en niet in het minst in Friesland — dit hadden ingezien en zich spontaan hadden gemeld voor de verschillende reserve-diensten, alle ressorterende onder het Nat. Inst. „Steun Wettig Gezag". Ook bij de reserve-Rijkspolitie hebben velen gehoor gegeven aan de roepstem, zodat bijna alle groepen in ons district de vereiste sterkte hebben bereikt. Maar dit alleen is niet voldoende. We zullen ons een behoorlijk vakmanschap eigen moeten maken en daarom trachten het diploma voor geoefend man of buitengewoon geoefend man te behalen. Wanneer de vijand de verschillende plaatsen, ook in ons land, zal aftasten om aan de weet te komen wat humbug en wat werkelijkheid is, dan zullen juist de vele gediplomeerde reservisten hem het bewijs leveren dat het bij hen volle ernst is en dat zij zich de opofferingen hebben willen getroosten om tot die graad van vakmanschap te kunnen geraken!"

Al deze punten werden door de d.c. uitvoerig uitgewerkt en tot slot richtte hij zich tot de vrouwen van de reservisten, aan wie hij zijn grote dank bracht, dat zij hun mannen wilden stimuleren voor deze taak en ook voor het offer, dat zij brachten om hun mannen voor die oefen-avonden af te staan.

Als sluitstuk op zijn betoog kon de d.c. in vele groepen overgaan tot uitreiking van de diploma's met zilveren insignes aan de geslaagden voor g.m. en b.g.m.

Het diploma voor „geoefend man" ontvingen de res. wachtm.s.: F. Boersma, IJ. Damsma, J. Melein en T. Visser (gr. Baarderadeel); P. Boonstra, A. Brouwer, A. Dantuma, J. Hoeksma, S. Procee, B. van der Veen, S. Wielstra en Y. Wielstra (gr. Dantumadeel); J. Miedema, J. Reitsma, B. Tilma en C. Wallast (gr. Ferwerderadeel); F. J. Geertsma, A. de Haan, H. Keegstra, L. Palma, K. Terpstra, S. Terpstra en J. Westra (gr. Menaldumadeel; H. Boersma, P. Braaksma, G. Ferwerda en J. Veenstra (gr. Oostdongeradeel); G. Bosma, H. A. van der Meulen, B. Pietersma, P. Smit, H. Wijbenga, A. van der Zee en E. Zijlstra (gr. Tietjerksteradeel); K. Bandstra, E. Braaksma, S. Planting, A. van der Ploeg, J. Swart en E. van der Woude (gr. Westdongeradeel); R. de Boer, L. Gietema, O. Jonkman, A. Kingma, G. Lemstra en W. Miedema (gr. Wonseradeel).

Het diploma voor „buitengewoon geoefend man" ontvingen de res. wachtm. s.: J. B. Gras (gr. Baarderadeel); A. Berga, J. Klaver, Th. van Schepen, P. Schram, P. S. Visser, H. van der Wal en S. van der Wal (gr. Menaldumadeel); J. Meester (Parketgroep); C. Boomsma, G. Gerlofsma, L. van der Laan, Sj. Postma en H. Tilstra (gr. Wonseradeel).

Aan al deze mannen — m.u.v. 3, die wegens ziekte niet aanwezig konden zijn — werden het diploma en insigne uitgereikt vergezeld van een woord van gelukwens en dank aan hen persoonlijk, alsmede een woord tot opwekking voor de nog niet gediplomeerden.

Niet alleen dat we met groot genoegen op deze avonden kunnen terug zien, maar bovenal is de band tussen de reservisten onderling en met het beroepspersoneel versterkt en nauwer aangehaald, zodat we eerlijk kunnen zeggen, dat op al deze avonden het contact en de vorming ten volle tot hun recht zijn gekomen.

De heer gewestcommandant, vele burgemeesters, leden van de prov. en gem. comm. „S.W.G.", distr. cdtn. van de Nat. Reserve en K.L.D. hebben een of meerdere van deze avonden bijgewoond en het was door de grote financiële en andere steun van de prov. comm. S.W.G., dat wij deze avonden konden organiseren en doen slagen.

P.L.

Emigratie en Verhuizen

Als één het kan is TIMMER uw man

Helper Oostsingel 26, Telef. 29854, Groningen

Gebr. Ibelings

N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen

Pelsterstraat 16, Tel. 22812, GRONINGEN

UNIFORMEN naar maat van de fijnste kamgarens.

Daarbij zeer concurrerende prijzen

HET GEZIN VAN LUUKS HILBERS

„Eeringkies, èèringkies? Weele kunt dèt toch wèzen, die daor op 't Pad aankoomt?" riep Eule van Poesten Klaos vol verwondering uit, toen ze de ketel met water boven het „vuur" wilde hangen om een kopje koffie te zetten en tegelijk het raam uitkeek.
„Kiek toch ies gauw, Klaos!" zei ze: „iene mit een hooge hoewd op en een vrömmes zunder ooriezer, 't zult de domeneer en zien vrouwe toch niet wèzen, die op oewze huus ankoomt?"
Klaos, die een takkenbos naast zich op de „haard" had liggen en zo af en toe een takje op 't vuur gooide om het zodoende wat op te rakelen, keek ook eens op en jawel hoor, zijn vrouw had het bij het rechte eind. Ook Klaas riep vol verwondering uit: „Hee, watte? Wat zuw now hebben! Zouden de dominee en zijn vrouw, bij hen komen, om hen te feliciteren met het feit dat Hillechien en Freins bruid en bruidegom geworden waren?
„Ja wissezekers", zei Klaas, „dat zal 't wèzen, want ze bint het! Mak starm as 't niet waor is!"
„Fuj, fuj, fuj toch, Klaos", zei Eule, die de koude rillingen bij deze woorden over haar rug gingen. En dan zei Klaas het nog wel op het moment, dat de dominee met mevrouw op hun woning aankwamen.
„Fuj toch, Klaos!" zei ze nog eens een keer, „ie magt niet zweern. Mussie toch ies zoo, mit daj 't zeern dood daale vallen, dan zul 't oe spieten, daj zoks zo maar lösweg ezegd haarn."
Klaas moest er om lachen.
„Bi'j gek!" zei hij, „dak zoks net zoo miene, dat wördt toch maar zoo hèn ezegd, zunder dai d'r aover naodèènkt. Ik wille allent maar zeggen en dat wik, dat het vast en zeker de domeneer en zien vrouwe bint, die daor ankoomt um Hillechien mit Freins te fiesseteren."
En daar had Klaas gelijk in.
Eule praatte over dat „zweeren" van Klaas, niet verder door, maar was toch blij, dat ze hem nog eens gewaarschuwd had, nu de dominee met zijn vrouw er aankwamen. Want Klaas kon het er soms wel eens wat plat en raar uitgooien en dan dacht hij er niet altijd aan, dat een dokter, een dominee en zulk soort mensen, geen daagse gewone boerenmensen zijn.
Maar met zo'n kleine waarschuwing in de haast gegeven, daar was voor Eule nog niet alles mee gezegd! „Toe Klaos", zei ze: „gooi die sprikken wat op menaar en schoewf die takkebos op de heerd wat an de kaante. Toe, breng dat eerappelummertien en det eerappelscheldersmaantien èven hen achternuus. Zet 't maar èèvm op de pompenstraote daale." En zo gaf ze onderwijl nog enkele aanwijzingen van „Toe Klaos, gauw dit en gauw dat!"
Zelf trok ze vlug haar vuile schort uit, maar omdat dit aan de „verkeerde" kant nog niet vuil gedragen was, deed ze het schort vlug andersom aan, de schone kant weer te zien. Toen pakte ze gauw de theedoek van de tafel, streek zich hiermee een paar maal over het gezicht, gaf er vervolgens ook nog een paar vegen mee over de tafel, schoof de stoelen wat aan de kant tegen het houten beschot, en..... daar begon het al, gerammel aan de klink, de deur ging open en „domineer en domeneers juffrouw stapten d'r in."
Direct kwamen ze op Eule af, gaven haar de hand en feliciteerden haar met het voorgenomen huwelijk van Hillechien. Daarna feliciteerden zij Klaas ook, die juist vanuit het achterhuis de kamer inkwam en net deed alsof hij de dominee en mevrouw helemaal niet had zien aankomen, en alsof hij nergens van wist of erg in had.
„Dat is mooi van oe beident, dat hei now ies goewd edaone, daj oews koomt fiesseteren", zei Eule. Jammer maar, dat Hillechien now niet in nuus is, now ai d'r de reize umme daone hebt en dat mit zoo'n gloepens kwaoje weg.
Waor bi'j de steegde oppegaone, ku'j d'r nog wat dreuge langers komen? 't Is goewd dat domeneers juffrouw nogal wat hooge leersies an hef! Fuj, fuj ie zullen de biej'n jao strontdeurnat kriegen!"
„Ja, domeneer", zei Klaas; „gao ie maar in 't hoewkien van de heerd veur 't raam zitten. Zet de biej'n maar gerust op de plaate, die kan wel weer eschoerd worden, dan kunt ze wat opdreugen en as oen vrouwe de biej'n nat ekregen hef, dan kan Aoltien — hij bedoelde „Eule — heur wel een kaoltien in de staove doewn".
Dominee's echtgenote scheen er niets van te begrijpen en daarom vertaalde Eule de woorden van Klaas nog eens en wel op deze manier: „Klaas, die zegt dat als gij op die gluipens kwaden weg natte bee'n hebt opgedaan, dan zal Aaltje — ze maakte er nog mooier Hollands van dan Klaas jou wel een kaaltje in de staaf doen".
Nu, dat vond mevrouw natuurlijk erg vriendelijk, maar ze bedankte er toch voor, want ze had haar voeten goed droog gehouden al was de weg ook vol gaten en was hij daarbij erg modderig en slecht begaanbaar, zoals zij vertelde.
Over natte „biej'n" praatte zij niet, maar Klaas en Eule bedoelden dat eigenlijk ook niet, bedoelden eigenlijk de „voewten".
Och, je moet weten, 't was een klein verschil van uitdrukken, zoals er bij de boeren en burgers zo vaak een klein verschil van taal is bij gebruiken en gewoonten, maar waar de eigenlijke bedoeling toch op hetzelfde neerkomt.
Klaas, Eule, Hillechien en ook Luuks Hilbers jongens of het gezin van Jan Knelis of wie dan ook,

zouden bijvoorbeeld géén van allen, als zij in een woning kwamen waar een bruidegom in huis was, er zó maar, net als de dominee en zijn vrouw deden, recht op afgaan om te feliciteren. Daar zouden ze zich voor schamen, want dat zou net lijken of ze er op zaten te spinzen om brandewijn met rozijnen te krijgen. Nee, zó als dat „burgervolk" deden zij niet. Stel je voor, eerst geduldig en bedaard wachten tot het glaasje met brandewijn en rozijnen ingeschonken op de tafel stond, om dan te gaan staan, het glaasje in de hand en te zeggen: „Broed en breugeman, ik fielesieteer oe mit oen veurnemen!"
En toch, al lijkt de boerengewoonte dan ook zo op

't oog wat bescheidener, komt het niet op 't zelfde neer? Iedereen weet toch wel, dat op brandewijn met rozijnen getracteerd wordt als men bij een bruid en bruidegom in huis komt.
Het komt er toch niet op aan wanneer men feliciteert, zodra men binnen is, of als het glaasje ingeschonken staat. Zo dacht Eule er tenminste ook over en de dominee en mevrouw zaten dan ook nog maar nauwelijks op de stoel of Eule was er al bij om hen te vragen of zij allebeide wel brandewijn met rozijnen lustten en of ze dan maar een glaasje mocht inschenken! Dominee en mevrouw vonden het goed aangeboden, maar bedankten er toch maar voor.
„Now", zeiden Klaas en Eule tegelijk, „'t is oe aanders van harten egund, maar as oe gien braandewien en rezienen lust, dan zak gaw een koppien koffie zetten, want daorveur hak de kétel net aover 't vuur ehangen", ging Eule verder.
„Klaos!" zei ze, „gooit er nog ies een sprikkien b'j onder, dat 't water an de kaok komp".
Terwijl Klaas het vuur wat opstookte en Eule een „driepootje" op de plaat klaar zette met een kooltje vuur eronder, waar de koffiepot straks op moest staan te trekken, koffiebonen maalde en het met een flinke kluit cichorei in de koffiepot deed, waren zij met elkaar druk aan de praat gekomen.

Dominee vond, dat Freins het op zijn leeftijd zo trof, dat hij nog zo'n flinke, jonge vrouw en zo'n braaf en deugdzaam meisje als Hillechien kreeg. Hillechien daarentegen mocht ook wel tevreden wezen, omdat Freins zo'n goede aard had en eerlijk en trouw was, zei de dominee, kortom een hart van goud!

„En ook gold in de pöttemenée domeneer!" zei Klaas. „Jonge, domeneer", ging hij verder,: „ik haar 't nooit edacht dat Hillechien Freins zul kriegen, nooit edacht muk eerlijk bekennen en dat muk! Kiek ies, domeneer, 't is maar zo gelegen: „Geld wil bi'j geld wèzen".

„Freins is rieke en hi'j krieg Hillechien bi'j mehiere van sprèken, zoas ze op de wereld ekomen is mit 't nakende g . . .!"

Dominee maakte hierop een streng afwerend gebaar en ging wat rechter op zijn stoel zitten, maar nauwelijks was de correctie aangebracht of Klaas begon zijn aanvang opnieuw en vervolgde: „Kiek ies, domeneer, Freins die krig Hillechien net zoas ze op de wereld ekomen is mit 't nakende . . .!"

„Ja, ja Van Pijpenbroek", viel dominee Klaos in de rede, „ja, ja Van Pijpenbroek — de dominee noemde hem vanzelf bij zijn goede naam en niet bij de scheldnaam van „Poesten Klaos" — gij wilt uwe gedachten uiten door middel van een overduidelijke vergelijking, nochtans ook zonder uwe schone beeldspraak begrijp ik reeds uw bedoeling. Gij wildet zeggen, dat gij uwe dochter geenen bruidschat mede ten huwelijk kunt geven . . ."

„Juistement domeneer, juistement, geenen bruidschat mede ten huwelijk geven", herhaalde hij de woorden van de dominee. „Mit 't nakende gat!" Juistement, dat woude ik zeggen. Van Pijpenbroek kan het nog wel eens mooi zeggen, hè domeneer?" begon hij over zichzelf te pochen en bij wijze van compliment voor de dominee, vervolgde hij: „maar de domeneer hef mi'j daalek begrepen, domeneer is goewd glad, loek van begrip, zak maar zeggen, slim loek!" En om het voor dominee's vrouw, die er weer niets van scheen te begrijpen, duidelijk te maken wat hij zei, herhaalde Klaos op zijn Hollands : „Slim luik, slim luik!"

Ze lachtte wel wat, maar 't leek wel dat ze het Hollands van Klaas ook niet goed verstond, want ze keek de dominee vragend aan.

Al begrepen de dominee en vooral zijn vrouw niet altijd wat Klaos en Eule zeiden en al verstonden ze het Hollands van Eule haast nog minder dan het gewone boerendialect, toch stond het hun wel aan, dat zij met hun beiden waren gaan feliciteren.
Eule kwam wel niet veel meer in de kerk, ze kwam trouwens anders ook weinig meer onder de mensen, maar Klaos en Hillechien waren erg getrouwe kerkgangers. Hillechien was bovendien altijd bij hem op de catechisatie geweest, ja Freins in vroegere jaren ook nog, dat wist de dominee nog best. Freins was nooit zo erg geleerd geweest en kon de vragen soms niet al te best onthouden. Alleen dat van de verloren zoon, dat wist Freins erg goed, want daar kende hij alle versjes van, die ze in die tijd als een bekend straatliedje zongen.

En toen Freins voor de ouderlingen moest komen om belijdenis te kunnen doen, toen had de dominee hem dàt juist gevraagd.

Jonge, jonge, wat hadden die ouderlingen opgekeken, dat die Freins zoveel van de bijbel afwist en dat dominee het er zó best in kon krijgen bij de jongens en meisjes van de catechisatie.

Ja, ja dat was al weer jaren geleden, nu had dominee al bijna weer een nieuw geslacht op de catechisatie. Hillechien was niet alleen een aardig, lief meisje, maar ook een van zijn beste leerlingen.

Ze kende de vragen altijd zomaar van buiten, ze kon hele teksten zomaar opzeggen. Ze wist dat Adam en Eva de eerste mensen waren die in het paradijs woonden. Zij wist ook wel waar Abraham de mosterd haalde, want hoe zou zij het anders voor elkaar gekregen hebben, om zo'n rijke boerenzoon aan de haak te slaan?

Maar dit buiten beschouwing gelaten, zo was het dus van weerskanten al oude kunde tussen de dominee enerzijds en Luuks Hilbers jongens en de Poesten-Klaos-familie anderzijds. En al was het vandaag ook erg slecht weer, met regen, regen en nog eens regen en al hadden ze die modderige weg ook bijna niet droog over kunnen komen, toch speet het de dominee en mevrouw niet, dat ze in de pastorie tegen elkaar gezegd hadden: „vooruit we moeten er met z'n beiden eens even heen gaan om te feliciteren".

Het was nu wel jammer, dat Hillechien en Freins, waar het om begonnen was, nu juist niet thuis waren — en daarom wilden ze ook nu maar gauw weer weggaan. Maar dat ging niet zo één, twéé, drié! Eerst moesten zij vanzelfsprekend een kopje koffie meedrinken, dat Eule intussen al voor hen had neergezet. Klaos was al druk aan het blazen in de hete koffie en slurpte met veel lawaai het schoteltje leeg, dat hij dan daarop direct weer uit het kommetje volschonk.

Dominee en mevrouw hadden ook een goede maat gekregen, 't kopje niet alleen tot de rand toe vol, maar óók nog het schoteltje half volgegoten.

Klaos en Eule merkten het wel en wisten eigenlijk ook wel, dat dit niet zo hoorde bij de betere stand en daarom gaf Eule bij wijze van verontschuldiging ook maar de wijze raad: „Domeneer en juffrouw ook, ie mut het maar in 't schötteltien aoverschimken, want 't is nogal hiejte en ik hebbe wat gemot, er wat aovergeflut. Ai 't now uut 't schötteltien opdrinkt zo asse wi'je doet, dan drupter niet of, dan mot je niet op jouw mooie goewd!"

Maar met al die goede raad was het voor de dominee en zijn vrouw nog een hele toer om dat eerste kopje koffie zonder ongelukken en zonder morsen op te drinken. Want overschenken in het schoteltje, daar hadden ze zo ineens maar geen slag van.

(Wordt vervolgd).

Emigrantenbelevenissen van een ex-Rijkspolitie ambtenaar

(vervolg)

We stegen. Onder ons vergleed „Al 't aards gewemel". Alles werd kleiner, nietiger. Huizen leken blokkedozen; wegen, kanalen, spoorlijnen, lange, dunne, kronkelige donker- of lichtgekleurde linten. Nog even en we waren letterlijk en figuurlijk „in de wolken". Niets meer te zien. Jammer, we hadden zo graag het oude land nog zo lang mogelijk van boven af bekeken. Niets aan te doen. Daar gingen we dan, richting Canada. Daar er beneden niets was te zien, hadden we tijd om enigszins tot ons zelf te komen. We gaven ons dan een gemakkelijke houding in de zachte geriefelijke leun- en ligstoelen en namen het interieur van het vliegtuig eens op. Net een lange autobus. In het midden een smalle gang, met aan weerszijden 2 of 3 zitplaatsen. Voor, in de afgesloten cockpit, zat de bemanning van 8 koppen. We waren met z'n 78-en. Vriendelijke stewardessen bewogen zich in de smalle doorgang en gaven aanwijzingen en beantwoordden vele vragen, hun door de passagiers gesteld. Ze deelden zo nu en dan versnaperingen en pakjes sigaretten uit (Camel en Lucky Strike!) Een minder aangenaam feit was, dat ze ons ook theorie gaven in het gebruik van de reddingsgordels, die aan de rugzijde van de stoel voor je, in een zakje zijn geborgen. Ik dacht zo, als je dat ding nodig hebt, ziet het er niet zo rooskleurig uit, maar de bedoeling was goed. Ondertussen vlogen we de eerste landingsplaats, het vliegveld Shannon in Ierland tegemoet. Dit is het vliegveld waarop de bekende schrijver-piloot Viruly met z'n vliegtuig verongelukte. We hoorden hier, dat er nadien op hetzelfde vliegveld, weer een Hollands vliegtuig was neergevallen. M'n eega (of is het één e?) en ik zaten eerst naast elkaar (later werd onze Benjamin er tussen gedrukt). Om beurten (onder ons, ik geloof wel, dat ik de meeste beurten heb gehad) hadden we ons plaatsje bij het raam, vlak achter de rechtervleugel van het vliegtuig.

Zo had je ook een aardig gezicht op de bewegingen van de machine, al voelde je die ook wel. Die vleugel zag je zo nu en dan rijzen en dan weer dalen. Soms was er vrijwel geen beweging in te zien. De motoren ronkten in een gelijkmatige cadans, een enkele maal onderbroken door wat meer of minder geraas (zeker in een andere versnelling!) Behalve dan de jongste, zaten onze kinderen vrijwel in de staart van het vliegtuig (de plaatsen zijn n.l. van te voren aangewezen). Naar beneden was er in het begin van de reis niets te zien. Geen Kanaal te bekennen. Halverwege boven Engeland brak het wolkendek en we konden het oude Albion wat bekijken. Fantastisch toch. Al die aan elkaar gelapte verschillend gekleurde rechthoeken, met wat donkere of lichtere vlekken, lijnen of stippen. Dat is nu Engeland, oftewel een brokje aarde. Nietig toch die „aarde", als je er zo hoog boven zit en wat vind je de dingen er op, dan toch onbeduidend. Korte tijd later vlogen we boven de Ierse Zee en zagen enige „miniatuur" boten onder ons. Al spoedig „hingen" we boven Ierland en zagen we vrijwel hetzelfde beeld als boven Engeland. Het werd schemerig en er viel weinig meer waar te nemen.

Zo omstreeks half elf daalden we en landden vlot op het vliegveld Shannon. Sommigen van ons kregen bij het dalen een wee gevoel in de maag en suizende oren. Het was alsof er een zware druk op je trommelvliezen ontstond. Nadat we waren geland, verdwenen die verschijnselen al spoedig. We stapten allen uit. Het was buiten guur en we begaven ons snel naar het restaurant om op de aan ons verstrekte consumptiebonnen iets te gebruiken. Na ongeveer een half uur oponthoud stapten we opnieuw in en begon de grote tocht over de grote plas, de volgende landingsplaats tegemoet, vliegveld Gander op Nieuw Foundland. Het was buiten aardedonker. Er viel dus niets te zien. We hadden zodoende weinig anders te doen, dan de stoelleuning achteruit te duwen, een gemakkelijke houding aan te nemen en te trachten een dutje te doen. Het bleef echter bij velen een poging. Sommigen hebben tijdens de nachtelijke reis inderdaad geslapen. De meesten van ons is dit slechts gedeeltelijk gelukt. Van ondergetekende's slaap is weinig terecht gekomen. Die slaap was geen overbodige luxe geweest, daar van slapen in de voorgaande nacht ook al niets was gekomen, in verband met het inpakken der koffers en zo. Tussen twee haakjes, wás het maar alleen het inpakken der koffers geweest. De voorgaande avond kregen we nl. van de fa. Zigterman bericht, dat onze inboedel niet in de grote kist kon. Dit moest dus nog worden geregeld. En dan „last but not least", onze reispapieren waren er nog niet. De Haagse molen maalde weer langzaam. Enige keren met de auto van een goede kennis, die een ware vriend en redder in de nood bleek te zijn, (heeft ook nog 's nachts meegeholpen bij het inpakken) naar het postkantoor gereden, maar steeds nul op het request. Eindelijk te ruim 3 uur in de nacht, waren deze allernoodzakelijkste stukken dan toch in ons bezit. Wat een spanning. Om ongeveer 4 uur heb ik dan bij die goede vriend nog een paar uurtjes in een gemakkelijke stoel gezeten; dat was alle rust voor die nacht.

We zijn echter afgedwaald van de reis en we zullen haar vervolgen. Ik kon echter niet nalaten dit onderdeel nog even aan te halen, om aan te tonen wat er bij emigreren zoal komt kijken.

Enfin, we vlogen dan half slapend, half wakend, met een warreling van gedachten in onze vermoeide breinen, boven de Atlantische Oceaan. De nacht duurde lang, extra lang, dit in verband met het tijdsverschil. We vlogen nl. van het zonlicht af, het duister tegemoet. Gedurende de nacht hebben we nog enige keren onze horloges achteruit moeten zetten.

Heel vroeg in de morgen werd ons door de stewardessen ons „breakfast" overhandigd. In normale omstandigheden, voedsel om van te smullen, maar vreemd, het wilde nu niet smaken en we hebben al dat lekkers vrijwel onaangeroerd gelaten.

Dan, eindelijk kwamen de stewardessen waarschuwen, „we zijn dicht bij het vliegveld Gander, riemen vastmaken". Men is nl. verplicht, bij elke opstijging en landing, de aan de stoelen bevestigde riemen om te doen en vast te gespen.

Een zucht van verlichting ging op bij velen. „Gelukkig veilig de oceaan over". Ja, een mens is maar een mens. Men kan een hele held zijn of schijnen, maar het lijkt toch een hele onderneming telkens wanneer er een vliegtuig die grote watervlakte oversteekt. Bij de hedendaagse techniek is het echter geen gewaagde onderneming meer te noemen, hoewel de mens niet alles in de hand heeft. Aan weersomstandigheden b.v. kan hij weinig aan- of afdoen.

De motoren verminderden nu hun snelheid en we daalden. Weer die suizing in je oren en druk op de trommelvliezen, nog enkele ogenblikken en we zijn veilig geland op Canadese bodem; vliegveld Gander op Nieuw Foundland. Dit is ons nieuwe vaderland. Hoe zal het ons opnemen?

Ook hier stapten we weer allen uit en begaven ons daarna naar de grote reishal. Het was buiten vinnig koud en er lag een laagje sneeuw. De grote hal was al tamelijk gevuld met andere luchtreizigers en het was er heerlijk warm. Ook hier mochten we weer een consumptie opnemen. We hebben er thee besteld, maar geen tijd gehad haar op te drinken, vanwege het commando „reizigers voor Montreal, weer instijgen."

(Wordt vervolgd).

Het Egelzwien

Het was op een avond in oktober, ... dat ...
„onze veldwachter" of zoals onder 't volkie in 't dorp
ook wel genoemd
„onze Rieksie"
door de huisdeur
Naar buiten trad.

Het weer was ruig, maar niet koud
Zoals „de herfst" graag de dagen houdt
Er was dan ook geen „stergeflonker", ... maar ...
zo zag hij het graag,
't Was: „aardedonker".

Volgens hem was het weer van zo'n „fatsoen" ...
Dat hij best een nachtdienstje kon gaan doen ...
en terecht
zo langs z'n neus weg,
had hij dit ook ... tegen ...
Z'n vrouw gezegd.

Ook dat zij maar rustig moest gaan slapen
Zijn terugkomst zou haar zeker wel doen ontwaken
was zijn bewakingsgebied niet wijd en zijd?
wat maakte hij zich dan zorgen ... over ...
De tijd!

Zo een nachtdienst alleen,
dat was z'n liefde
kon hij niet gaan naar ...
— en staan waar — ...
Het hem zelf beliefde.

Eén voorgeschreven dienst,
't zij laat of vroeg
daaraan had hij ...
Al meer dan genoeg.

Nu maar eerst eens door het dorp gaan lopen
de fiets aan de hand, ... om ...
eer aan de duisternis gewend.
„Niet pardoes",
op één of ander ...
„obstakel" ... te stoten.

Het is rustiger in 't dorp en in 't café
als de avond te voor ...
de meiden en jongens ... dansten en zongen ...
De avond door.

Ze zongen als lijsters ...
het bekende „Repertoire?" ... van ...
Alle eendjes zwemmen in het water ... en
We houden zo van elkaar.

En ook kon hij ... horen ...?
We gaan nog niet naar huis
Dat we toffe jongens zijn ... en ...
Achter op „Schoonloo" is het knollegroen ... bevroren.

Hij dwaalt nu door z'n dorp ...
gescherpt zijn z'n zinnen.
De boerderijen verspreid ...
doemen uit het donkerte op,
Als grillige schimmen.

En zie, van enige huisjes ...
valt door de ruiten ...
het schijnsel ... van een waaklichtje,
Naar buiten.

Dan klinkt van de hofsteden, ver in het rond
het blaffen ...
van een hond.

En door de bomen ... en daar boven ...
speelt geheimzinnig, fluisterend ...
de „herfstwind",
Door het vallende lover.

In het duister staat een rijtje ... „linden" ...
hun kale takken
inéengestrengeld als geliefden ... die ...
Elkaar beminden.

Of smeden zij tezamen ...
een verbond tot ... in de dood
tegen de gevreesde ... komende ...
„koning Winter" ... en ... z'n nood.

Zo zijn onder de vleugels van de nacht ...
het dorp en z'n mensen,
plant en dier ...
Tot ... rust gebracht.

Dit is een nacht ... van bezinnen ...
over het „Aardse bestaan" ...
normen, rechten en plichten ... en meer
Menselijke dingen.

Nu gevoelt hij ook, het mooie van z'n taak ...
te mogen waken, zoals behoort
En deze „rust" ...
door niets en niemand ...
Wordt verstoord.

wordt vervolgd.
F.G.

Paarderennen in Groot-Brittannië
Een vertrouwelijke mededeling van een stervende man

Na het winnen van de eerste Derby met Diomed in 1780 moest Sir Charles Bunbury tot 1801 wachten tot een ander paard van hem de overwinning behaalde. Kort voor de races in Epsom in 1801 zouden worden verreden, werd de trainer van Sir Charles, een man genaamd Cox, ziek. Zijn toestand was zo ernstig, dat men een priester liet komen. De man was stervende en het werd de priester spoedig duidelijk dat hij een confessie wilde doen, daar hij wanhopige pogingen deed om te praten.
De priester trad naderbij en vroeg: „Wat is er? Wat wil je mij vertellen?" Met een uiterste krachtsinspanning richtte Cox zich op en sprak toen met zijn laatste adem: „Reken er maar op ... Eleanor is een verdraaid goede merrie".
En hij had gelijk ... Een paar dagen later won Eleanor zowel de Derby als „The Oaks", een prestatie, die slechts door drie andere merries eerder was verricht.
In de afgelopen 177 jaren zijn er vele opwindende en sensationele Derby's geweest en het is vaak voorgekomen dat een volslagen outsider als eerste eindigde.
Wij noemen de overwinning in 1867 van Hermit, het paard van Mr. Henry Chaplin. Het verhaal deed de ronde dat Hermit een bloedvat in zijn hoofd had gescheurd, op de avond voor de race. Het resultaat was dat het paard met het grote verschil van 66 tegen 1 stond genoteerd. Even voor de finish echter, nam hij de leiding en kwam als eerste over de eindstreep. Hij won zodoende een fortuin van ongeveer fl. 1.500.000 voor zijn eigenaar. Maar op het moment dat Mr. Chaplin een fortuin met Hermit won, verloor de Markies van Hastings een fortuin nl. fl. 1.000.000. Deze kwam de slag nooit meer te boven en pleegde het volgende jaar op 26-jarige leeftijd, zelfmoord. De zaak wordt nog interessanter als men weet, dat een paar jaar tevoren de Markies van Hastings er vandoor was gegaan met de verloofde van Mr. Henry Chaplin.

De Britse televisie is meerderjarig

Op zaterdag 2 november jl. heeft de B.B.C. het feit herdacht dat één en twintig jaar geleden de eerste regelmatige televisie uitzendingen de lucht in werden gezonden. Elke weekdag was er in het begin 's middags en 's avonds een uitzending van een uur. Deze uitzendingen werden door zeer weinig mensen aanschouwd, aangezien er slechts 300 personen waren die een televisietoestel in hun bezit hadden. Maar het begin was er, en Groot-Brittannië was nu, op het gebied van de televisieuitzendingen, een stap voor op de rest van de wereld.
In 1939 stonden de uitzendingen reeds op een zeer hoog peil en het aantal bezitters van televisietoestellen was in die drie jaar reeds gestegen tot meer dan 20.000.
Plotseling werden toen echter, op de ochtend van de 1ste september 1939 tussen 11 en 12 uur, de uitzendingen, in verband met de oorlogsdreiging, gestaakt. Men vreesde namelijk, dat de zender in het Alexandra Palace, bij een eventuele luchtaanval op Londen, een te eenvoudig herkenningspunt zou zijn voor vijandelijke vliegtuigen.
Om drie uur in de middag van de 7de juni 1946 werden de uitzendingen weer hervat. Deze datum werd met opzet gekozen, aangezien op 8 juni de Overwinningsparade zou plaats hebben, en de B.B.C. besloten was om deze parade het onderwerp te maken van de eerste directe reportage uitzending.
In november 1949 verkreeg de B.B.C. de Rank Film Studios in Lime Grove, Shepherd's Bush in West-Londen. In totaal hebben zij daar vijf studios tot hun beschikking. Buiten deze studio's heeft de B.B.C. ook volledig uitgeruste studio's te Bristol, Manchester, Birmingham, Cardiff en Glasgow.
Een ideaal, waar men reeds lang naar streeft, is een geheel nieuw Televisie Centrum, waar alle afdelingen kunnen worden ondergebracht. Voor dit doel kreeg de B.B.C. in Maart 1949 de beschikking over een terrein in Shepherd's Bush, „The White City" genaamd.
In 1951 is men met de bouw van het Televisiecentrum begonnen en men hoopt in 1960 de eerste televisie uitzendingen uit deze nieuwe studio's te kunnen uitzenden.

Eurovisie.

Het eerste buitenlandse programma werd in Engeland op 27 augustus 1950 ontvangen. Het was een uitzending van de feestelijkheden in Calais, ter gelegenheid van het feit dat 100 jaar geleden de eerste telegraafkabel tussen Engeland en Frankrijk werd gelegd.
In 1951 trad Nederland tot de Eurovisie toe en Duitsland volgde in 1952. De kroning van koningin Elizabeth II, op 2 juni 1953, was de eerste grote televisie uitzending, die door vele landen, buiten het Verenigd Koninkrijk, werd gerelayeerd.
In 1954 traden Zwitserland, Italië en Denemarken tot de Eurovisie toe.

Dank aan het 5-cent fonds

Dank aan het 5-cent fonds werd ontvangen van:

Mevr. M. B. Alberda-Molenaar te Appelscha, voor de fijne doos chocolade, die tijdens haar ziekte in het sanatorium te Appelscha daar werd bezorgd;

Mevr. G. F. Schalk-Nauta te Zuidwolde, voor de prachtige fruitmand, welke zij tijdens haar verblijf in het ziekenhuis mocht ontvangen;

Mevr. G. J. Kanning-Brandsema te Eext, voor de heerlijke kerstkrans, die zij met de Kerst ontving;

Gerda J. Bos, Stationsweg 6 te Appingedam, die bij haar terugkomst uit het ziekenhuis ter gelegenheid van Kerstmis werd verrast met een prachtige fruitschaal;

Fam. K. Wubbema, Joh. Rengersstraat 12 te Ten Post, voor het fruit, dat hun dochtertje in het ziekenhuis ontvangen heeft;

Wmr. 1e kl. B. Roseboom te 1e Exloërmond, voor de prachtige en heerlijke kerstkrans, die hij op 24 december jl. kreeg toegestuurd;

De heer J. Hindriks, Rijksstraatweg 120 te Buitenpost, voor de prachtige fruitschaal, die hij tijdens zijn ziekte mocht ontvangen;

Opperwachtmeester Tj. Oldenburger te Haren, die in de eerste plaats, mede namens zijn echtgenote en kinderen, alle leden van het 5 cent-fonds hartelijk dank zegt voor de giften in natura, die hij gedurende zijn langdurige ziekte mocht ontvangen, en die daarnaast tevens gaarne van de gelegenheid gebruik maakt, alle collegae, die tijdens zijn ziekte hun medeleven hebben betoond, hiervoor hartelijk dank te zeggen;

De heer J. Draaisma, Steggerdaweg 12 te Steggerda, voor de aardige attentie, die hij tijdens zijn ziekte met de Kerstdagen ontving.

„Het doet je zo goed als je merkt, dat er ook tijdens het ziek zijn aan je wordt gedacht".

Draaisma, die per 1 januari jl. is benoemd tot Brigadier van Gemeentepolitie te Weststellingwerf — en daardoor het Korps Rijkspolitie gaat verlaten — maakt van de gelegenheid gebruik om het 5 centfonds nog lange jaren van bestaan toe te wensen en „dat het — tot heil van de zieken — een lichtpuntje voor hen mag zijn";

De heer J. Jansen te Winschoten, voor de schaal met fruit, welke hij bij zijn terugkeer uit het ziekenhuis mocht ontvangen;

Opperwachtmeester H. Duut te Blijham, die we zelf maar aan het woord laten:

„Ja, zegt u het wel,
Zo'n zes weken in je bed
Vanwege een ziek gestel
Is voor niemand een pret.

Ik werd steeds zwakker en zwakker;
Eind'lijk, 'k mocht er weer uit,
Doch 't was zo weer voor de bakker
Door die fraaie schaal met fruit.

Mijn dank aan de 5-cts-fondsleden
Voor deze attentie en gulle geste.
Het leed is thans gauw geleden,
'k Voel me al weer als de beste".

Vervolg van blz. 2

Met eervol ontslag:

Meijer, H., wmr. 1e kl., no. 1184 Annerveenschekanaal. Op verzoek.
Spijkerman, J., wmr. 1e kl., no. 2257 Wolvega. Over naar de Gemeentepolitie Weststellingwerf.
Idsinga, J., wmr. 1e kl., no. 948, Noordwolde, idem.
Draaisma, J., wmr. 1e kl., no. 602, Steggerda, idem.
Vries, W. de, wachtmr., no. 144, Boijl, idem.
Jong, M. de, wachtmr., no. 307, Blesse, idem.
Bloem, W., wachtmr., Bolsward, idem.
Bruggen, I. van, opperwmr., Franeker, idem.
Haan, H. de, wmr. 1e kl., Franeker, idem.
Wilts, H. wmr. 1e kl., no. 1121, Verk.gr. Assen. Op verzoek.

Bevorderd tot officier der Rijkspolitie 1e klasse:

De officier der Rijkspolitie 2e klasse J. H. G. C. Elzinga, Staf Inspectie Groningen.

Terug van detachering naar de Verkeersschool te Bilthoven:

Haan, J. J. de, wachtmr. Verkeersgroep Assen.

Gedetacheerd naar de Verkeersschool te Bilthoven:

Meijer, T. R., wmr. 1e kl., Verkeersgroep Winschoten als instructeur.
Boer, H. de, wachtmeester Marum.
Dijk, J., wachtmeester Verkeersgroep Groningen.

Dislocatie:

In verband met de inwerkingtreding van de Politiewet op 1-1-1958 is de groep Weststellingwerf opgeheven en zijn de groepen Bolsward en Franeker geformeerd.

Gehuwd:

Scholtens, F., wachtmr. Assen met mej. E. Pinkster.

Geboren:

Sijke Martje d.v. wmr. 1e kl. Tj. Annema en J. v. d. Veen te Metslawier.
Annelies, d.v. wmr. 1e kl. IJ. Ringnalda en A. T. Faber te Leeuwarden.
Marjan, d.v. wmr. 1e kl. G. Popken en A. v. Klinken te Schoonebeek.
Derk, zn.v. Monteur G. H. Koops en H. Polling te Assen.

J. KNOOP N.V.

Autosloperij ADUARD
tel. K 5903 - 235

In- en Verkoop van gebruikte personen- en vrachtwagens

☆

Grote voorraad onderdelen, motoren, wielen, banden enz.

KNOOP HELPT VELEN UIT DE KNOOP

REIST
met uw clubs en vereniging
per
ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN
Hoofdweg 65 – Telefoon 05982 - 331

TJAART VAN DER MOLEN
Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)
Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

Ook door
te kopen bij onze
Adverteerders
steunt U ons
blad!

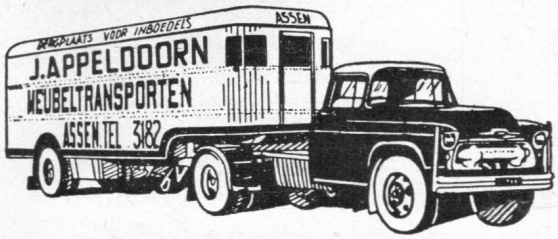

MOLENSTRAAT 33

MEDEMA *Carrosserieën*
voor elk bedrijf
TELEFOON 05960 - 2231, APPINGEDAM

SPROOKJESHOF ZUIDLAREN
Bezoekt Sprookjeshof Zuidlaren

Geopend tot half september dagelijks van 9.00 tot 19.00
's Avonds met verlichting van 21.00 tot 23.00

Inlichtingen verkrijgbaar.
Tel. 0 5905 - 437.
Zuidlaren

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941·K 5900

AUTOBUSONDERNEMING
HARMANNI

Voor Uw pleziertochten
Voor Uw excursies
Voor alle voorkomend vervoer

HET JUISTE ADRES

Wij beschikken over nieuw materiaal en geroutineerde chauffeurs en geven U de verzekering van 100 procent service

★

Verdere inlichtingen en prijzen

REISBUREAU „HARMANNI"
Assen, Telefoon 2068

BOSSCHER BESCHUIT
IS
BROSSER BESCHUIT

Materialen voor tekenen en kunstschilderen

H. WEDEMA
Nw. Ebbingestr. 13

K. BOSSINA
Zuiderdiep 9 **Groningen**

SCHEEPSWERVEN
GEBR. VAN DIEPEN N.V.
WATERHUIZEN BIJ GRONINGEN

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN

HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 140

Rentevergoeding 3 %

Galeries Modernes n.v.
VISMARKT GRONINGEN
TEL. 25541 (3 LIJNEN)

Talens
Herenmode
BRUGSTRAAT 19
GRONINGEN
Speciaal adres voor
grijze en witte gummiboorden

D. A. M.-remmen
zijn **SNEL-**remmen
N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten **Tel. 2551**
Emmen **Tel. 1372**

Voor betere en stroeve wegen
ESHALITE
de meest gebruikte asfaltemulsie
in Nederland

Een produkt van
Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk

schade
aan Uw wagen...
CAROSSERIEBEDRIJF
W.K.W.
ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)

Schuifdaken ★ Eigen beklederij

RIJKSPOLITIE-ORGAAN

VAN DE INSPECTIE IN HET RESSORT GRONINGEN

DE REFLECTOR

7e Jaargang
1 maart 1958
No. 3

Afscheid adjudant G. v. d. Zanden

Zaterdag 15 februari jl. werd op eenvoudige wijze afscheid genomen van de adjudant G. v. d. Zanden, die als Materieelbeheerder op verzoek is verplaatst, in gelijke functie, naar Den Haag.
De officieren en hoofden van dienst van de Staf van de Inspectie waren hiertoe verzameld in de kamer van de Territoriaal Inspecteur der Rijkspolitie, kolonel A. S. Fogteloo.
De kolonel sprak zijn spijt er over uit, dat de adjudant Van der Zanden het ressort Groningen ging verlaten. De kolonel zei verder adjudant Van der Zanden te hebben leren kennen als een bekwaam, plichtsgetrouw en werkzaam ambtenaar, waarbij hij steeds veel waardering had gehad voor de correcte toepassing van de beleefdheidsvormen en de inachtneming van de prettige sfeer, die onderling bij de Staf heerst.
„Voor het juiste gebruik van het weinige geld, dat jaarlijks voor de herstelling en vernieuwing van het meubilair in het ressort beschikbaar is, is organisatietalent nodig, teneinde dit zo efficiënt mogelijk te besteden en juist deze aangelegenheid was bij u in goede handen", aldus de kolonel en wenste de adjudant Van der Zanden nog een prettige tijd toe in zijn nieuwe standplaats.
Ter herinnering aan zijn diensttijd te Groningen werd de adjudant Van der Zanden een boekwerk aangeboden.
Van der Zanden sprak zijn hartelijke dank uit voor het geschenk en de vriendelijke woorden, die de kolonel tot hem had gesproken. Hij memoreerde de familieomstandigheden, die hem hadden genoopt een verplaatsing naar Den Haag te verzoeken. Overigens had hij zeer prettig gediend in het ressort Groningen en stelde uitdrukkelijk vast, dat hij zijn taak tot tevredenheid van zijn superieuren heeft kunnen verrichten, mede door de bekwaamheid van het tot zijn bureau behorende personeel, dat steeds met veel ijver zijn werk verricht.
Tot slot werd de opvolger, de adjudant J. de Ridder door de kolonel hartelijk welkom geheten.
Adjudant De Ridder beloofde naar zijn beste weten te zullen trachten zijn taak van Materieelbeheerder zo goed mogelijk uit te oefenen.

Waarom houdt het verkeer in Groot-Brittannië links?

Hoeveel mensen weten waarom het verkeer in Groot-Brittannië links houdt? Om de reden hiervan te vinden moeten wij teruggaan naar een ver verleden, toen de wegen nog onveilig werden gemaakt door struikrovers en toen vele reizigers gedwongen waren om voor hun geld of hun leven te vechten. Aangezien een zwaard links wordt gedragen, was het logisch dat de paarden aan die kant van de weg liepen. Als een reiziger dan werd aangevallen, was hij onmiddellijk in een goede vechtpositie, met het zwaard gereed in de rechterhand.
Het is niet bekend of de struikrovers hun tactiek nu niet veranderden, en hun onverhoedse aanvallen van de rechterkant van de weg gingen uitvoeren. De gewoonte om aan de linkerkant van de weg te blijven rijden is hierdoor echter niet veranderd.
De enige andere landen, buiten die van het Britse Gemenebest, waar het verkeer links houdt, zijn: Zweden, Hongarije en Japan.

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Haan, A. W., wmr. 1e kl., no 340, van Hardegarijp naar Munnekezijl als Post-C.
Abbingh, R., wmr. 1e kl., no. 3162, van Kerkenveld naar Sleen.
Kok, S., wmr. 1e kl., no. 2871, van Ferwerd naar Kerkenveld.
Kamps, G., wmr., no. 677, van Rinsumageest naar Zwaagwesteinde.
Meer, W. J. v. d., wmr., no. 685, van Hommerts naar Bolsward.
Lijklema, B., opperwmr., no. 170 van Sexbierum naar Franeker als Groeps-C.
Bloembergen, R., wmr. 1e kl., no. 1179, van Kollum naar Twijzel als Post-C.
Diemersen, H., opperwmr., no. 427, van Oudwoude naar Kollum als Post-C. Ranglijst wachtmr. 1e kl.
Schipper, W., opperwmr., no. 167 van Coevorden naar Klaaswaal als Groeps-C.
Sluis, J. B. v. d., opperwmr., no. 135, van Verk.gr. Heerenveen naar Verk.gr. Almelo als Groeps-C.
Visser, J. G., opperwmr., no. 233, van Staf. Distr. Heerenveen naar Gameren als Groeps-C.
Visser, C., wmr. 1e kl., no. 2181, van Vlieland naar Rijkspol. te Water Amsterdam.

Met eervol ontslag:

Arends, P., opperwmr., no. 63, Leek. Met pensioen.
Engelkens, G., opperwmr., no. 846, Scheemda, Met pensioen.
Karremans, J., wmr. 1e kl., Bolsward. Over naar Gemeentepolitie te Haarlemmermeer.
Tacoma, J., wmr., Franeker. Over naar Gemeentepolitie te Weststellingwerf.
Elgersma, M., wmr. 1e kl., Franeker. Over naar Gemeentepolitie Weststellingwerf.
Graaf, S. de, wmr. 1e kl., Franeker. Idem.

Bevorderd tot adjudant de opperwachtmeesters:

Ridder, J. de, no. 261, Groningen m.i.v. 1-2-'58.
Lalkens, H., no. 120, Dokkum m.i.v. 1-2-'58.

Bevorderd tot wachtmeester 1e kl. de wachtmeesters:

Bakker, H., no. 447, Leek m.i.v. 1-2-'58.
Nijmeijer, M., no. 397, Hoogeveen m.i.v. 1-2-'58.
Oldenbeuving, Z. E., no. 466, Dalen m.i.v. 1-2-'58.
Zijlstra, J., no. 448, Twijzel m.i.v. 1-2-'58.
Koetje, H. H., no. 398, Groningen m.i.v. 1-3-'58.

Bevorderd tot wachtmeester de adspiranten:

Smit, D., Buitenpost m.i.v. 3-1-'58.
Woppenkamp, H., Marum m.i.v. 3-1-'58.
Hoekstra, R., Dokkum m.i.v. 17-1-'58.
Hoop, R. H. de, Murmerwoude m.i.v. 24-1-'58.
Ottens, J. J., Ferwerd m.i.v. 30-1-'58.

Aangewezen als commandant over de post Hardegarijp:

Steendam, F. A., wmr. 1e kl., no. 946. Hardegarijp.

Aangewezen als commandant over de post Scheemda:

Olsder, G., wmr. 1e kl., no. 676, Scheemda.

Aangewezen als commandant over de post Leek:

Zwart, S., opperwmr., no. 932, Leek.

Met buitengewoon verlof:

Lange, K. de., wmr. 1e kl., no. 1194, Grijpskerk. Wegens benoeming tot maatschappelijk werker bij de Raad voor de Kinderbescherming te Leeuwarden.

Gedetacheerd naar parketgroep Amsterdam en aangewezen als plv. groeps-c.

Boer, K. de., opperwmr., no. 196, Parketgr. Leeuwarden.

Gehuwd:

Meer, W. J. v. d., wmr., Bolsward met mej. T. Mulder.

Geboren:

Hendrik Harm zv. wmr. W. Hadderingh en J. Pepping te Roden.
Aafke dv. opperwmr. B. Lijklema en S. Klijnstra te Franeker.
Douwco zv. wmr. M. Wegman en H. C. Pettinga te Hoogeveen.
Jacoba Jantina dv. wmr. 1e kl. L. v. d. Ploeg en J. Wieringa te Stadskanaal.
Meinte zv. wmr. 1e kl. C. Hospes en A. Terpstra te Oude Bildtzijl.
Albertje dv. wmr. 1e kl. W. Schuring en A. de Vries te Gasselternijveen.

MUTATIE!
WONING BESCHIKBAAR!
Dan bellen: 0 5130–3488
PIET STILMA'S VERHUISBEDRIJF SNEEK
Zeer modern materiaal
Cabine voor meerijders
Lading: All Risk verz.
Tarief: Rijksregeling

Emigratie en Verhuizen
Als één het kan is TIMMER uw man
Helper Oostsingel 26, Telef. 29854, Groningen

7e jaargang no. 3 Verschijnt 1 x per maand 1 maart 1958

DE REFLECTOR

Periodiek van de Inspectie der Rijkspolitie in het Ressort Groningen, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.

Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.

Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen. Bank: Amsterdamsche Bank N.V. te Assen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. 1 J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr. F. de Vries, Districtsstaf Groningen

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220–1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensioneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

40-jarig ambtsjubileum adjudant G. Bosma

Op 11 februari 1958 herdacht de commandant van de Parketgroep Rijkspolitie Groningen, de adjudant G. Bosma, het feit, dat hij die dag 40 jaar terug in overheidsdienst trad. Na aanvankelijk eerst als dienstplichtig soldaat in 's lands uniform te zijn gestoken, kwam hij bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee. Daar bleek al spoedig dat hij het ernstig meende met het beroep van politieman, doordat hij enkele jaren na zijn aanstelling, om precies te zijn op 13 maart 1925, slaagde voor het examen van wachtmeester bij gemeld wapen. Uit zijn verdere politieloopbaan kan nog worden aangetipt, dat hij enkele jaren voor de laatste oorlog als instructeur werd aangesteld bij het Depot der Kon. Marechaussee te Apeldoorn, waaraan zijn buitengewone kennis van wetten enz. niet vreemd zal zijn geweest. De adjudant Bosma is iemand die wars is van eerbetoon. De adjudant verscheen op de 11de februari jl. dan ook als gewoonlijk op het groepsbureau. Het onder hem staand personeel meende toch dat voor de adjudant deze dag niet zo maar kon voorbij gaan. Daartoe kwam het bij de aanvang van de dienst op de dienstkamer tezamen, waar de opperwachtmeester Kooymans, de adjudant met enkele welgekozen woorden feliciteerde met z'n veertigjarig jubileum en hem namens de parketgroep als aandenken een vulpen met inscriptie aanbood. Hierna feliciteerde een ieder de adjudant met z'n jubileum. In de verdere dag kwamen de adjudant feliciteren onder meer: H.H. officieren van justitie, leden van de rechterlijke macht, personeel van parket en griffie, leden van de districtsstaf en verschillende groepscommandanten uit de naaste omgeving, welke felicitaties met aanbieding van cadeaus vergezeld gingen.

Adjudant Bosma, die wat verantwoordelijkheidsgevoel en activiteit betreft, nog steeds een voorbeeld is voor zijn personeel, zal eind maart a.s. de dienst met pensioen verlaten.

W. B.

Gebr. Ibelings
N.V. Verenigde Nederlandse Kleermakerijen
Pelsterstraat 16, Tel. 22812, GRONINGEN
UNIFORMEN naar maat van de fijnste kamgarens.
Daarbij zeer concurrerende prijzen

Afscheid opper J. B. v. d. Sluis

Op vrijdag 31 januari 1958 nam opper V. d. Sluis, nadat hij bijna 15 jaar in Heerenveen had gediend, afscheid van de commandant en het personeel der verkeersgroep Heerenveen, omdat hij met ingang van 1 februari 1958 is benoemd tot groepscommandant van de verkeersgroep der rijkspolitie Almelo.
De groepscommandant en het voltallige personeel van de groep waren aanwezig in de theoriezaal van de rijkspolitiekazerne toen opper V. d. Sluis en echtgenote verschenen.
Nadat allen van een kop koffie en een sigaret waren voorzien nam de groepscommandant, adjudant Westra, het woord.
Hij zeide dat opper V. d. Sluis altijd een goed kameraad was geweest en dat het hem en alle leden der groep speet dat hij nu vertrok, maar dat dit de loop van het leven nu eenmaal was. Opper V. d. Sluis had altijd klaar gestaan om een ieder de helpende hand te reiken. Verder wenste hij de scheidende opper en zijn gezin alle goeds toe in zijn nieuwe standplaats. Namens alle leden van de groep overhandigde hij de opper een bureauklokje als aandenken.
Hierna sprak de majoor G. v. Dijk, districtscommandant — die niet eerder had kunnen komen — opper V. d. Sluis toe. De majoor zeide, dat hij opper V. d. Sluis had leren kennen als een rustig en bezadigd politieman en dat hij alle vertrouwen had dat V. d. Sluis het te Almelo wel zou klaren. De majoor wenste de opper en zijn gezin veel voorspoed in het nieuwe district.
Daarna sprak de wachtmeester eerste klas Oppenhuis, als voorzitter van de oefengroep der rijkspolitie, V. d. Sluis toe. Hij memoreerde dat de opper veel als voetballer en schutter voor de sport had gedaan. Nadat hij V. d. Sluis nog veel voorspoedige jaren had toegewenst, overhandigde hij, als aandenken aan de oefengroep, V. d. Sluis een fraaie briefopener.
Na deze sprekers las mevrouw Westra een gedicht voor, dat door een paar leden van de groep, over het leven van de nieuwe groepscommandant van Almelo, was gemaakt.
Nadat owmr. Tigchelaar als vriend en collega nog had gesproken, bedankte opper Van der Sluis, ontroerd de sprekers voor de goede woorden en allen, die hem de geschenken hadden aangeboden.

J. v. d. H.

Jubileum adjudant Bijlsma te Finsterwolde

Op 27 januari jl. vierde de adjudant B. Bijlsma, groepscommandant te Finsterwolde, zijn 25-jarig ambtsjubileum. De adjudant Bijlsma diende achtereenvolgens bij de Politietroepen, de Kon. Marechaussee en het korps Rijkspolitie.

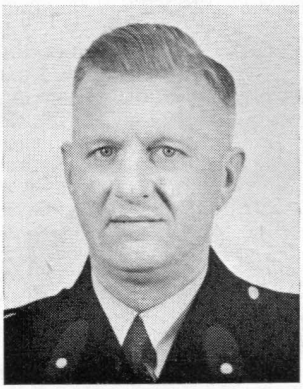

Het was de wens van betrokkene, deze dag op bescheiden wijze te vieren. Des voormiddags kwamen de burgemeesters van de gemeenten Finsterwolde, Beerta en Nieuweschans de jubilaris feliciteren, waarbij door de burgemeester van Beerta een rokertje werd aangeboden. Namens de commandant van het district Winschoten, de majoor De Vrieze, die helaas door ziekte verhinderd was persoonlijk aanwezig te zijn, doch des morgens reeds telefonisch van zijn belangstelling had doen blijken, werd door de adjudant Smeenk, bureauchef te Winschoten, de gebruikelijke gratificatie uitgereikt. De adjudant Stoel, districtsrechercheur te Winschoten, bood namens het hoofdbestuur van de rijkspolitievereniging de gebruikelijke bondsgratificatie aan. Des middags verzamelde het personeel van de groep Finsterwolde zich in de woning van de jubilaris. De owmr Wagenvoort bood tijdens deze bijeenkomst namens het personeel van de groep een fraaie radiotafel aan, terwijl mevr. Bijlsma in de bloemetjes werd gezet.
De adj. Bijlsma, hierop het woord verkrijgende, gaf een kort overzicht van zijn loopbaan bij de politie en het wel en wee, in de loop van 25 jaren ondervonden en dankte allen voor de betoonde belangstelling en de fraaie cadeaus.
Onder het genot van een rokertje en iets anders bleef men hierna nog geruime tijd bijeen. Later op de middag deden de voorzitter van de rijkspolitiesportvereniging Winschoten, de adjudant Jonk en de owmr. Schoonoord, van hun belangstelling blijken.
Des avonds kwam het reserve personeel zijn gelukwensen aanbieden, waarbij door de reserve-wachtmeester Paap een boekenbon werd aangeboden.
Al met al voor de jubilaris en zijn gezin een dag, om niet licht te vergeten.

DERBY'S IN EEN SNEEUWSTORM

De race van 1867 was nog in een ander opzicht gedenkwaardig. Het was nl. een van de twee Derby's, die in een hevige sneeuwstorm werden verreden, de andere had in 1839 plaats.
Sensationeler was de Derby van 1844, die werd gewonnen door een paard genaamd Running Rein. Men kreeg later echter verdenkingen tegen dit paard en men ontdekte dat het een vier-jarige was, Macabeus genaamd, van een geheel andere afkomst, dan was voorgewend.
Een van de meest romantische sportfiguren verbonden met de Derby, was Lord George Cavendish-Bentinck, die een leidende rol speelde bij het ontmaskeren van de Running Rein fraude. Hij won iedere prijs, die er in de rensport te behalen is, behalve de Epsom. Na vele mislukkingen, was zijn teleurstelling zo groot, dat hij zijn gehele renstal verkocht en zich ging wijden aan de politiek.
Met het voorbijgaan der jaren is de belangstelling voor de paardenrennen te Epsom en voor de Derby bij het Britse volk sterk gegroeid en de twee namen zijn bekend in bijna elke taal over de gehele wereld. Misschien is het wel goed dat Sir Charles Bunbury bijna twee eeuwen geleden de toss verloor, want „Epsom en de Bunbury" klinkt in onze oren minder welluidend dan „Epsom en de Derby."

Afscheid Wmr. I. H. Wilts van de verkeersgroep Assen

Op 28-1-1958 werd door de wmr. 1e kl., H. Wilts, afscheid genomen van de verkeersgroep Assen i.v.m. zijn benoeming tot brigadier — chef van de op te richten verkeersafdeling — bij de gemeentepolitie Haarlemmermeer te Hoofddorp.
Wilts maakte ruim 15 jaren deel uit van de verkeersgroep Assen.
In een daartoe belegde „dienst"bijeenkomst werden onder het genot van thee, gebak en de nodige rokerij door de groepscommandant enkele waarderende woorden tot Wilts gesproken.
Wilts, die hierna het woord kreeg, bracht tot uitdrukking dat hij steeds met veel genoegen bij de verkeersgroep Assen had gediend en roemde de goede onderlinge verstandhouding die hij daar altijd had aangetroffen.
Hij hoopte ook in zijn nieuwe functie eenzelfde geest te mogen ervaren en te stimuleren.
Nadat nog een foto was genomen van de bijna voltallige groep werd met een handdruk afscheid genomen en was hierna de loopbaan van Wilts bij de rijkspolitie ten einde.
Wilts, het ga je goed in je nieuwe werkkring.

B.

Het gebeurde tijdens een nachtelijke patrouille

...om half drie in de nacht lopen de wekkers (bij ieder twee) op de slaapkamers van onze collega's, die we Jan en Harm zullen noemen, af.
Nog met een slaperig gezicht treden beide collega's om drie uur naar buiten, waar de slaap al heel spoedig uit hun ogen verdwenen is, vanwege de koude en het zien van het met een witte vacht beklede landschap. De sterren fonkelen aan de heldere hemel. Dat kan een koud tochtje worden. En het controlepunt is liefst maar zo ver mogelijk van huis... Na enig overleg wordt besloten de patrouille maar te voet te doen; van een rijwiel kan men niets dan last hebben, gezien de nogal dikke sneeuwlaag en de mogelijk gladde weg. Eerst even een rondje maken door het dorp, waar men de nogal vrij straffe wind niet zo erg voelt en om meteen wat aan de temperatuur te wennen.
Maar daarna zal het toch in de richting van het opgegeven controlepunt moeten...
Weet je wat... we gaan dat binnenweggetje volgen, dat is altijd nog een kilometer korter om op de bestemde plaats te kunnen komen.
Zo gezegd, zo gedaan. Het binnenweggetje was aanvankelijk nogal goed te bewandelen, maar na verloop van een tijdje werd de gesteldheid van dat weggetje minder goed. De sterke westenwind had de sneeuw over de bouwakkers gejaagd en deze was blijven liggen op de door onze makkers bewandelde weg en... in de daarnaast gelegen „droge" sloot...
Plotseling ziet onze vriend Harm een spoor van een, laat eens kijken: „ik geloof dat het een bunzing is" en zijn jagersinstinct volgende, achter het spoor aan... eerst over de weg, bij een bosje weer terug, weer over de weg en toen verder... Plotseling hoorde Jan, die op een afstandje stond toe te kijken, Harm zeggen „nou zit ik er tot an m'n buik toe in", in de sneeuw natuurlijk.
Met veel gewurm bracht Harm het vege lijf weer op de met minder sneeuw bedekte grond, meewarig zijn wijze jagershoofd schuddende en maar kijkende naar zijn met laarzen beklede onderdanen. „En nou heb ik die laarzen ook nog vol sneeuw zitten, als die zo meteen gaat smelten dan ben ik natuurlijk... nat".
Maar een goed politieman weet in elke situatie het hoofd koel te houden (ook in de sneeuw) en zich daaruit te redden. Zo ook vriend Harm. Hij zei: „Zeg Jan, help eens even. Trek me even m'n laarzen uit, dan kunnen we de sneeuw er uit schudden".
Alzo geschiedde. Harm, op een been staande, leunende op de brede schouders van zijn vriend, stak zijn andere been vooruit, waarna Jan met een forse ruk dat been van de laars ontdeed en... van de sok. „Verrek, nou moet je me de sokken niet uittrekken", was het commentaar van Harm, maar meteen stond hij met z'n ontblote voet midden in de sneeuw. En van het fantastisch mooie gezicht, én van de hartstochtelijke uitroep van Harm, kon vriend Jan, die het er heus niet om gedaan had... zich niet meer goed houden, hij was slap van het lachen. Maar daarna werd de inmiddels al koud wordende onderdaan van Harm volgens de regelen der kunst aangekleed, de laars werd uitgeschud en dat been was klaar.
Volgende zaak, deurwaarder. Van hetzelfde laken een pak.
Nóg eenmaal met een blote voet in de sneeuw en nogmaals hetzelfde resultaat. De vriendschappelijke uitlatingen van Harm waren niet van de lucht. Met veel lawaai en gelach was eindelijk dan de zaak zover dat Harm niet meer bang behoefde te zijn dat de sneeuw in zijn laarzen smolt.
Het slot was dat onze vrienden zich nog moesten haasten om op tijd op het voorgeschreven controlepunt te zijn, waar ze niemand aantroffen. Op de terugweg is vriend Jan nog een paar maal bijna „van de sokken" gegaan, maar dat kwam omdat zijn onbedaarlijk lachen hem de gladde weg deed vergeten. Hieraan had onze Harm niet de minste schuld...
Om zes uur terug van patrouille. In het rapportenboek kwam met grote letters te staan „GEEN BIJZONDERHEDEN". (Historisch).

Groep S.

Rijkspolitie volleybalkampioenschappen

van de Inspectie der Rijkspolitie in het ressort Groningen

Groningen wint voor de 2e maal de Kol. van Helden-beker

Op woensdag 22 januari jl. organiseerde de C.S.R.G.G. in de „Korenbeurs" te Groningen voor de vijfde achtereenvolgende maal de jaarlijkse volleybalkampioenschappen van de Inspectie Groningen. Deelnemende ploegen aan deze volleybaldag waren de A- en B-teams van alle tot de Inspectie Groningen behorende districten. Helaas liet het district Winschoten in de B-klasse verstek gaan, hetgeen tot gevolg had, dat in de B-klasse geen zuiver beeld werd verkregen van de totale sterkte der districten. Dit laatste had tevens tot gevolg, dat in de B-klasse minder wedstrijden moesten worden gespeeld.
Het programma werd op zeer vlotte wijze afgewerkt, waarbij vooral het goede spel van Groningen en Leeuwarden opviel.
Over het geheel kan gezegd worden, dat de strijd op dit volleybalfront veelal bijzonder spannend was, ook al zouden de uitslagen dit soms niet doen vermoeden.
De spannendste partij werd ongetwijfeld geleverd tussen de B-teams van Groningen en Assen. Een strijd, die uiteindelijk moest bepalen, wie met de derde prijs naar huis zou gaan.

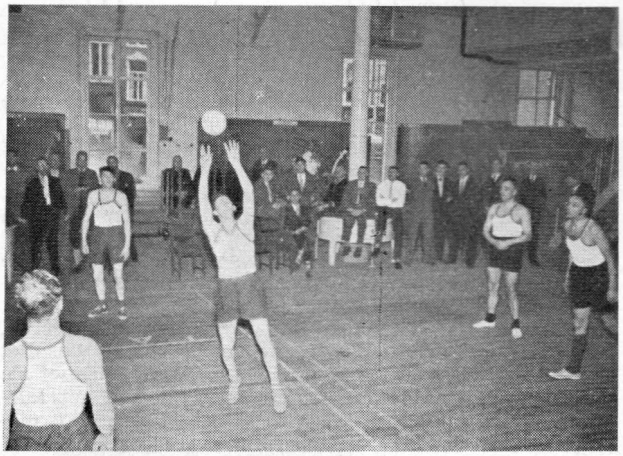

Bij de A-teams waren het ook dit jaar wederom de Groningers, die met de eer gingen strijken en derhalve beslag legden op de Kolonel van Helden-beker. Dit was de vijfde maal in successie, dat deze ploeg het kampioenschap veroverde. Na de eerste wisselbeker definitief te hebben gewonnen, lijkt het er veel op, dat we na het volgende tournooi weer een wisselbeker zullen moeten aanschaffen. Het spel van Groningen toonde ook wel aan dat zij recht had op deze beker. Van alle wedstrijden werd slechts één set verloren en Winschoten komt de eer toe, hierin te zijn geslaagd. Voor het overige werden alle ploegen praktisch van het veld gespeeld.
Leeuwarden wist beslag te leggen op de tweede plaats en dit gaf de stand goed weer. De Leeuwarders beschikten over een homogene ploeg, die vrij constant speelde. Jammer was het, dat er nog diverse spelers zijn, die of niet smashen of te veel fouten maken bij het smashen. Indien de Leeuwarders hier meer aandacht aan hadden besteed, zou misschien een nog beter resultaat tegen de Groningers bereikt zijn.
De ploeg van Heerenveen was minder dan voorgaande jaren. Onderling heerste er nogal eens een misverstandje en ook het blokkeren ging niet zo goed als voorgaande jaren.
De Winschoter ploeg heeft over het geheel hetzelfde peil behouden. Hun komt de eer toe een set te hebben gewonnen van de kampioenen en dit getuigt toch wel van spelkwaliteiten, die er wezen mogen.
Tenslotte de Asser ploeg. Een jonge ploeg, die nog veel moet leren. In de verdediging heel sterk, maar aanvallend zwak. Dat deze ploeg verdedigend zeer goed was, bleek wel in de strijd tegen de Groningers. Hoewel met groot verschil werd verloren, moesten de Groningers zich tot het uiterste inspannen om de 15 punten vol te maken. Hadden de Assenaren aanvallend iets meer gepresteerd, dan was het resultaat zeer zeker beter geweest. Over het geheel speelde deze ploeg echter al weer beter dan het jaar daarvoor.
Bij de B-ploegen toonde Leeuwarden zich oppermachtig. Alle partijen werden vrij royaal gewonnen. De eerste set tegen Groningen werd met het grootst mogelijke verschil gewonnen, nl. 15-0 en dit was dan ook de enige partij, die op deze manier gewonnen werd.
Heerenveen wist beslag te leggen op de tweede plaats. Om de derde plaats werd evenwel een groots gevecht geleverd tussen Groningen en Assen. In de eerste set won Assen vrij gemakkelijk met 7-15, doch in de tweede set kwam Groningen terug. Na een gelijk opgaande strijd wonnen zij met 15-12 en toen moest de derde set de beslissing brengen. Aangezien op dit moment geen enkele wedstrijd meer aan de gang was, mocht deze wedstrijd zich in een grote publieke belangstelling verheugen en de aanmoedigingskreten waren dan ook niet van de lucht.
Groningen nam een 8-1 voorsprong en de strijd scheen beslist. Maar Assen kwam terug, maakte gelijk, 8-8, nam de leiding, 8-9, kwam weer achter te staan met 10-9, met 11-9, met 12-9. Weer scheen de strijd beslist te worden, doch weer kwam Assen terug en haalde op tot 12-12. Assen nam de leiding met 13-12. Weer werd de stand gelijk, 13-13. Het werd 14-13 voor de Groningers. Assen kwam weer aan de opslag. Dit mislukte echter en toen beslisten de Groningers de partij in hun voordeel, 15-13.
De wedstrijden werden o.m. bijgewoond door de Territoriaal Inspecteur, kolonel A. S. Fogteloo en echtgenote; de hoofdcommissaris van politie te Groningen, de heer J. J. Haije, de officier toegevoegd voor Jeugdzaken, mej. mr. M. A. Boom, de districtscommandanten der Rijkspolitie te Groningen en Assen, overste J. B. S. Römelingh en majoor E. A. Mackay; de officier toege-

voegd, kapitein Elsinga, alsmede de leden van het hoofdbestuur en/of Noordelijk district van de N.P.S.B., Jac. R. Smit en J. Schoenmaker.
Te plm. 16.00 uur reikte de kolonel A. S. Fogteloo de wisselbeker, alsmede de overige prijzen, met een toepasselijk woord uit aan de aanvoerders der winnende teams.

De gedetailleerde uitslagen volgen hieronder:

A-teams:

Winschoten—Groningen	5-15	15-12	2-15	1—2
Leeuwarden—Winschoten	15-11	17-15		2—0
Assen—Heerenveen	5-15	7-15		0—2
Groningen—Assen	15- 4	15- 2		2—0
Heerenveen—Leeuwarden	15-10	11-15	4-15	1—2
Assen—Winschoten	7-15	7-15		0—2
Leeuwarden—Groningen	9-15	4-15		0—2
Assen—Leeuwarden	8-15	6-15		0—2
Groningen—Heerenveen	15- 6	15- 5		2—0
Heerenveen—Winschoten	15-12	17-15		2—0

B-teams:

Leeuwarden—Assen	15- 5	15-11		2—0
Heerenveen—Assen	15-10	15-13		2—0
Heerenveen—Groningen	15- 8	15-10		2—0
Groningen—Leeuwarden	0-15	9-15		0—2
Leeuwarden—Heerenveen	15- 8	15-13		2—0
Groningen—Assen	7-15	15-12	15-13	2—1

Uitslag:

A-teams:
1. Groningen, wisselbeker en medaille.
2. Leeuwarden, medaille.
3. Heerenveen, medaille.
4. Winschoten.
5. Assen.

B-teams:
1. Leeuwarden, medaille.
2. Heerenveen, medaille.
3. Groningen, medaille.
4. Assen

De secr.-penningmeester der C.S.R.G.G.,
D. N. W. TITS.

Het „Mannenkoor der Rijkspolitie Groningen" verleende medewerking aan het eerste lustrum-concert van het „Groninger Politie Dameskoor"

Het „Groninger Politie Dameskoor" (Rijks- en Gemeentepolitie) vierde op maandag 27 januari 1958 haar 5-jarig bestaan door het geven van een concert.
Aan dit concert verleende o.m. ook het „Mannenkoor Rijkspolitie Groningen" medewerking.
Hoe dit concert is geweest, valt voor een medewerker moeilijk te beoordelen. Daarom laten we hier een recensie volgen uit een der Groninger dagbladen. Naar onze mening spreekt deze voor zich zelf.
De politie had gisteravond andere dingen te doen dan de misdaad te bestrijden. De politie zong en speelde en lapte, dit doende, onder leiding van Theo Westen, alle ongerechtigheid aan zijn laars.
In de Harmonie gebeurde dit en een stampvolle zaal heeft er dirigent, koor en orkest een ovationele hulde voor gebracht, al gebeurde dit ongetwijfeld meer om de muzikale prestaties, dan om het verzaken van de politionele plichten.
Dit concert werd gegeven ter gelegenheid van het eerste lustrum van het Groninger Politie Dameskoor, dat ook gisteravond weer eens overduidelijk heeft getoond, een uitstekend ensemble te zijn. Dit bleek bijvoorbeeld uit de vier oud-Nederlandse liedjes, dat het à capella zong: het was zuiver, de dictie was uitstekend — iets, wat al te vaak verwaarloosd wordt — en het was vooral gedisciplineerd. Een zeer goede prestatie van Theo Westen.

Trouwens, zijn kundigheden zijn genoegzaam bekend langzamerhand en zo voor sommigen nog niet helemaal, dan heeft hij het gisteren wel eens extra-duidelijk gemaakt. Het was namelijk niet alleen het Politie Dameskoor, dat hij tijdens dit concert leidde, doch ook het Politie Mannenkoor Groningen, het Mannenkoor Zang en Vriendschap, het Rijkspolitiemannenkoor Groningen, de Gemengde zangvereniging van de Grunneger Sproak en uiteraard het Groninger Politie Muziekkorps. Vijf koren dus en een orkest, in hoofdzaak bestaande uit muzikaal ongeschoolde mensen, heeft hij tot een eenheid weten te versmelten en naar een artistiek verantwoorde uitvoering geleid, een uitvoering die zodanig was, dat het publiek pas naar huis ging, nadat een toegift was gegeven.

Nu moet gezegd worden, dat het programma alle mogelijkheden tot succes in zich borg. Het concert eindigde namelijk met drie bekende gedeelten uit opera's, die het „goed doen" bij het grote publiek, te weten: het Soldatenkoor uit Faust, het Slavenkoor uit Nabucco en het Triomfkoor uit Aïda. Maar dat doet aan de prestaties van dirigent, koor en orkest niets af.

Het zou te ver voeren alle programma-onderdelen op te sommen. Het zou eveneens te ver voeren bepaalde accenten te leggen. Er waren natuurlijk tekortkomingen hier en daar, maar zij vielen nauwelijks op in de voortreffelijkheid van het geheel.

Het Politie Dameskoor kan het naar onze mening hier wel meer doen. Dit koor kan echter nog wel wat leden gebruiken, vooral ook van rijkspolitiezijde. Het is ons bekend, dat in Groningen en omgeving nog heel wat dames van rijkspolitiepersoneel zijn, die heel goed kunnen zingen, doch die tot nu toe nog niet de moed hadden zich op te geven als lid. Toe, dames, stapt u eens over uw beschroomdheid heen en meldt u aan! Wij kunnen u verzekeren, dat het op de repetities prettig toe gaat. De geest is er prima; alleen wij wachten nog op uw aanmelding. Doet u het? Afgesproken.
Het „Mannenkoor Rijkspolitie Groningen" kan ook nog wel enige leden gebruiken.

Nu wij weer begonnen zijn met nieuwe nummers in te studeren voor het Nationaal Concert in Apeldoorn, dat in het laatst van mei a.s. zal worden gehouden, en voor ons eigen concert in november 1958, is dit voor de heren een prachtige gelegenheid zich aan te melden als lid van het mannenkoor. U kunt dan alles nog meemaken. En wij verzekeren u, dat het de moeite waard is.

U weet het natuurlijk wel, maar wij willen u er nog even aan herinneren, dat de repetities voor het mannenkoor worden gehouden op maandagavond van 17.30-19.30 uur in „Gelria" (Bureau Territoriaal Inspecteur Groningen).

De repetities van het dameskoor worden elke dinsdagmiddag gehouden in de sportzaal van de gemeentepolitie aan het Martinikerkhof te Groningen, van 15.30-17.00 uur.
Dus allen tot ziens op de repetities!

Emigrantenbelevenissen van een ex-Rijkspolitie ambtenaar

(vervolg)

Nog een paar bijzonderheden over deze plaats. Er hangen in de hal drie, zegge drie klokken en alle drie wijzen een andere tijd aan, met een verschil van enkele uren. Ze wezen resp. aan, naar ik meen, Greenwich Time, Atlantic Time en Central Time. Over de tijden in Canada gesproken, er zijn hier vijf tijden. De reeds genoemde Atlantic en Central Time en dan zijn er nog, Eastern- Mountain- en Pacific Time, dit in verband met het breedteverschil. Wat toch een uitgestrekt land, dat Canada. Dan is vermeldingswaard, dat er in de buurt van het vliegveld een meer ligt met pikzwart water waarin geen wezen kan leven. De diepte van het meer heeft men tot heden niet kunnen peilen.
Nadat allen zijn ingestapt, gaan we opnieuw de lucht in, met als einddoel van de luchtreis, het vliegveld van de grootste stad van Canada, Montreal. Het was nog steeds donker, maar het duurde niet lang of het begon te lichten. Het zicht naar beneden was helder en we zagen de ongerepte natuur van New Foundland. Meren, als maar meren, bossen en met sneeuw bedekte bergen. Daarna vlogen we opnieuw boven water, de Golf van St. Laurens. En dan was het weer land, de provincies Nw. Brunswick en Quebeck. We stegen nu steeds hoger. Konden we eerst nog bossen, velden, bergen en meren onderscheiden, daarna waren er niet anders meer dan verschillend gekleurde brokken en lappen waar te nemen. Het is net een grote legpuzzle. Heel anders dan boven Engeland en Ierland. Hierna gingen we boven de wolken. Machtig en fantastisch mooi. Net een sprookjesland, dat eindeloze, smetteloze witte veld van door de zon beschenen wolken, ver onder je. Het is net gewassen schapewol. En dan boven je, het ijle blauw. Wat voelde ik me hier toch een nietig wezentje in dit deel heelal.
Na plm. 4½ uur vliegen, kwamen we in de buurt van Montreal in de regen en mist terecht. Zelfs de vleugel van het vliegtuig, waar we toch vlak achter zaten, was niet meer te zien. In deze weersomstandigheden moest worden geland. Hoe is het mogelijk. Totaal geen zicht en toch veilig het gestelde doel bereikt. Toch konden we als ongeschoolden wel bemerken, dat het landen niet gemakkelijk ging. Het was steeds een rondcirkelen, een dalen en weer opstijgen. Dan een gaatje met zicht en prompt zakte de machine snel naar beneden. Nog even..... we rolden over de landingsbaan en stonden vlak voor de stationsgebouwen stil. De regen viel bij stromen neer. Nadat allen waren uitgestegen, holden we naar de hallen. Het was toen plm. 7.30 uur plaatselijke tijd, dit is 11.30 uur Hollandse tijd, geloof ik. Even realiseerde je je, de haast onbegrensde mogelijkheden van deze eeuw; gisteravond tegen achten nog in Amsterdam en nu plm. 15½ uur later in Canada. Het was zondag maar we konden het ons moeilijk voorstellen.
Na hier weer de nodige formaliteiten te hebben vervuld, konden we ons bij onze dochter voegen, die het vorig jaar reeds was vertrokken. Wat een weerzien en onnodig te zeggen, hoe blij we allen waren. M'n vrouw en de kleinste kinderen zijn toen met de auto van de „boyfriend" van deze dochter naar Brockville verscheidene mijltjes verder, afgereisd. Ondergetekende en de ouderen bleven eerst nog achter om de bagage te verzorgen en te bevrachten. In de namiddag zijn wij dan met de trein naar die plaats vertrokken, waar we om ongeveer 6.30 uur aankwamen. Na een gezellige avond ten huize van onze a.s. familie, ploften we dan eindelijk vermoeid en afgereisd in onze bedden.
Brockville was echter niet het einddoel. We moesten naar St. Thomas, nog een 10 uren sporen. Maar dit was de volgende dag, doch hierover bij leven en gezondheid, een volgende keer, in het volgende jaar, waarin wij de geachte lezers veel voorspoed wensen.

Uw ex-wapenbroeder,

EXIT

Syn tiid is west, it is foarby,
de jierren binne forflein.
It falt him swier nei al dy tiid,
hjir nou te stean oan de ein.

Syn libben hat in bodzjen west,
by nacht en dei foar it Rjocht.
De mienskip hat der gjin weet fan,
hoe 't hy foar de eare focht.

En sa by 't stean oan de finish,
sweve syn tinzen tobek.
Wie it goed, of skeat hy tokoart,
hy, mei syn lek en syn brek.

Hy hat yn syn amtlik bistean,
ek de stoarmen byljen heard.
Mar de krêft fan de oertsjûging
hat him it folhâlden leard.

Aenst sil hy stean mids de reiden,
by it rûzjen fan de wyn.
Mei fiskersark yn syn hânnen
en hâldt sa de moed 'er yn.

Dan jouns by Mem yn de smoute,
komt it forslach fan de dei.
„Dy wjirmen út 't buske binn' siik.
hastou noch bôlle foar blei?"

As him dan de bêrnsbêrn freegje
„Fangt ús Pake wol ris hwat?"
Dan hear ik de âlde sizzen
„Wiswol, genôch... foar de kat..."

Ro.

HET EGELZWIEN (VERVOLG)

Als hij z'n ronde door 't dorp heeft gedaan
hier geneusd, daar stilgestaan
Zet hij z'n nachtpatrouille dan ook voort
Naar een ander oord.

Hij rijdt nu op de straat
de Hoofdweg, langs de vaart,
Het dorp uit, zonder gerucht
gelijk een „Vleermuis" door
De lucht.

En hij rijdt zonder licht
en geruisloos voort
Indachtig: „Het Parool"!
Alles te zien en te horen
Zonder te worden gezien
En gehoord.

Intens is hij dan ook gespannen
als hij meen'd
vreemde geluiden op
Te vangen.

Ja... inderdaad, hij hoorde goed
daar over de vaart
Is onraad!

Neen, hij heeft zich niet vergist.
Nu eerst eens zien:
„Hoe laat het is"!
„Warempel", 't is bij tweeën in de nacht
Een tijdstip dat
Geen fatsoenlijk mens, doch wel „ongedierte"
bij de weg
Wordt verwacht.

Nu eerst eens logisch denken Jansen!
Wat kunnen ze gaan doen?
Die „Sjarlefransen".

Neen, dat lijkt hem, noch haver, noch gort
Ze gaan in de richting van 't dorp en
daar is naar hij wil hopen
toch geen vis of wild
Te stropen?

Maar wacht eens even
kan het ook zijn
„Die Mieghummels",
mogelijk halen het wasgoed
Van de Lijn!

Dan nu maar vlug
geruisloos op de fiets
en terug over
De brug.

Maar wat bliksem: „Wat dan gedaan?
Zal hij ze laten lopen en
Schaduwen gaan?

Of zal hij het ongedierte
zonder zich te bezinnen
„Pardoes" in d'r
Nekvel springen?

Hoorde hij r's niet zingen
van „Onvervaard"
en de „Eerste Klap"
is een
Daalder Waard.

Maar daar is de brug
en draagt hem
naar de overkant
Veilig terug.

Dan bedankt hij „De Chef"
van de „E.D.S."
dat d'r staan twee wagons
op de rails langs
De weg.

En hij nu maar gauw daar achter gekropen,
en opgewacht die
Nachtelijke spoken.

Maar „Salamander": Wie raadt
wie hem daar vond?
Het was des „Spoken"
Kleine hond!

Maar of het hondje van hem dacht
hij is een „Psychopaath"
of een „Gek"
De canis familiaris
hield in elk geval
Z'n bek.

't Was ook metéén tijd om op te treden
en mèt die snuiters
hem genaderd waren
Zette hij ze
in 't volle licht van
Zijn Zaklantaarn.

Wat hij toen zag
't Was schraal en krap
't Bleken twee mannen met een
Lege Jutezak!

F. G.
(Wordt vervolgd)

Dank aan het 5-cent fonds werd ontvangen van:

Mevr. A. Rottier-Goënga, Hoofdstraat 248 te Oostwold, voor de prachtige fruitmand die zij tijdens haar ziekte met de kerstdagen mocht ontvangen;
Mevr. S. Kruims-Woering, Mesdagstraat 65 te Assen, voor de heerlijke fruitschaal, die zij bij haar thuiskomst uit het ziekenhuis mocht ontvangen;
Mevr. Raspe-Pruis te Hoogkerk, voor de mooie fruitmand, die tijdens haar ziekte werd bezorgd;
Mej. L. C. A. Zijlstra, Nieuwlandsweg 5 te Haren, voor de prachtige fruitmand, die zij bij haar thuiskomst uit het ziekenhuis kreeg; de inhoud heeft zeer zeker tot volledig herstel medegewerkt;
de heer S. F. Havenga te De Wilp F 72a, die mede namens zijn echtgenote, zijn welgemeende dank aan het 5 cent-fonds richt voor de prachtige kleurpotloden en kleurboeken die hun zoontje Henk tijdens zijn ziekte kreeg;
de heer W. Hadderingh te Roden, die gaarne zijn dank aan het fonds wil betuigen voor de prachtige fruitmand, die hij tijdens zijn ziekte, waarvan hij overigens nog niet geheel hersteld is, mocht ontvangen;
de heer B. Roseboom te 1e Exl.Mond 30, voor de mooie fruitschaal, die hij tijdens zijn ziekte mocht ontvangen;
de heer G. H. Jurjens te Schoonebeek, die zijn dank uitspreekt aan de leden van het 5 cent-fonds voor het heerlijke fruit, dat hij tijdens zijn verblijf in het ziekenhuis te Coevorden mocht ontvangen;
familie H. G. Dieterman te Wedde, die langs deze weg, namens hun zoontje het 5 cent-fonds bedankt voor het fruit, dat hij tijdens zijn ziekte mocht ontvangen.

HET GEZIN VAN LUUKS HILBERS

Klaos was intussen druk aan de praat geraakt met de dominee en gaf zijn zienswijze over zijn geit, over de konijnen en over de kippen, waar de dominee ook wel verstand van had, want hij hield zelf ook kippen. Hij luisterde dan ook met aandacht naar het lange verhaal van Klaos over broedse kippen, over nesteieren, bedorven- wind- en kalkeieren. Over kuikentjes, jonge hennetjes, haantjes en zovoort.
Eule dribbelde druk heen en weer en speelde ondertussen zo af en toe ook nog de moeilijke rol van tolk. Toen de dominee bijvoorbeeld vroeg, waar Freins en Hillechien waren, of ze misschien ver weg waren zei Klaas: „O, nee, niet wiedvut, ze bint hèn 't Vèène, hèn Hillechien zien meuje, maar veur taomt heb ze brulfte neugd, dan bint ze vaste weerumme" en toen haastte Eule zich om het te vertalen: „O, neen, niet wijd fut, ze bent heen't Veene, heen Hilligje zijn Meu maar voor taamt heb ze brulft genuigd, dan bent ze vast weerom!"
Nu, de dominee en zijn vrouw vonden, dat ze dan toch zoetjesaan maar weer eens opstappen moesten dan konden ze nog wel even bij Jan Hilberts en Fömmechien kijken. Voor het gewone huisbezoek kwam hij later wel eens weer, maar dan was zijn vrouw niet bij hem, dan bracht hij een lid van de kerkeraad mee, een ouderling of een diaken of zo. Dominee en zijn vrouw gaven Klaas en Eule een hand, wensten hun het allerbeste toe, ook nog de zegen voor het jonge paar en gingen weg, 't pad op in de richting van de woning van Hilbers.
Wat waren Klaas en Eule gelukkig, dat de dominee en nog wel met zijn vrouw, hun zo'n grote eer hadden aangedaan.
Geen wonder, dat Klaas, die zijn hele leven al zo blij geweest was met de dominee, nu nog veel meer van hem hield en over hem pochte, dat ze nergens zo'n goeie dominee hadden.
En wat kon hij over de dagelijkse dingen mooi met je praten net als een gewoon mens. Nee hoor, zo'n dominee als zij hadden, zo iemand zou je weinig aantreffen. Zo iemand moest je met een lantaarntje zoeken.
Eule was er ook trots op, dat Klaos zo met de dominee in gesprek was geweest. En Klaos, die wel wist, dat hij niet zo erg best op de hoogte was met de Hollandse taal, die had er versteld van gestaan en was er ook trots op, dat Eule zijn boerenpraat in zulke deftige taal kon overzetten. Ja, als je wat meer geletterd was, zoals Eule, dan kon je dat nog wel eens van pas komen. Vooral met zo'n voorname grote visite stond je dan niet zó met de mond vol tanden!

Op een mooie Zondagmiddag in het laatst van April, een paar dagen voordat Hillechien en Freins in ondertrouw zouden gaan, hadden Jan Hilbers en Fömmechien eens een flinke wandeling gemaakt langs al hun landerijen. Dat was hun beiden goed bevallen en zij hadden hun hart op kunnen halen. Wat was het toch een gunstig voorjaar en wat stond alles er best voor. Daarbij kwam, dat de biggen tegenwoordig aardig prijzig waren en ook de boter duurder was dan het vorige jaar. Als dit met alles zo door mocht gaan als het zich liet aanzien, dan beloofde het een best jaar te worden, een jaar waar wel wat van overbleef.
„Jonge, kiek toch ies, wat stiet er al een grös", zei Fömmechien tegen Jan.
„Ja", zei Jan, „'t is merakel gröjzaam weer, 't grös liekt de grond wel uut te broewsn, we zullen d'r rechtevoort de biesten wel al in kunnen laoten."
En dat wàs zo! Maar om de koeien nu al het land in te doen voordat het Mei was, dat was een beetje in strijd met de oude gewoonte. De eerste Mei de koeien in het land, dat was nog vroeg genoeg. Er kon ook nog wel weer koud weer komen.
Wat was het anders een groot verschil met het vorige jaar, toen het zo lang koud bleef en toen er om deze tijd, om zo te zeggen, nog geen spiertje gras stond. Toen was alles even laat en nu was het juist andersom. Ook op het aardappelland en het roggeland stond het gewas er goed voor.
„Toch magge wi'j neug ies deur de eerappels, wi'j 't wel gleuv'n?" zei Fömmechien tegen Jan. „Op partie stèèn zit ze dikke in 't roewt! En kiek daor ies wat een smeerge dauwnettels datter inzit!"
Ja, Jan moest eerlijk bekennen, toen ze de aardappelakkers van Freerk Oorns Appien en van Jan Lamers voorbij kwamen, dat daar alles veel schoner van het onkruid was. „Ie hebt gliek", zei hij dan ook, „wi'j mut ze neûg ies schoonewiejn, wi'j zult er Jenne mörreng daalek ies achteran sturen."
Het was maar goed, dat ze samen eens door het weiland en vooral langs het bouwland gewandeld waren. En als Jan en Fömmechien dan op hun dooie gemak weer op huis aan gaan, dan praten ze niet veel, maar ze zijn in een bijzonder goed humeur.
't Is zo'n mooie warme voorjaarsdag, het zonnetje schijnt zo lekker en de hagen, de bosjes en de bomen, alles loopt weer zo mooi uit. De roggeakkers zijn al zo groen, 't weiland, daar zit al zóveel gras in, dat ze de koeien er wel al in konden laten grazen. Het staat er allemaal zo best voor, zo vol beloften voor 't komende jaar! Jan Hilbers en Fömmechien, zij moeten hard werken en zwoegen, dat is waar, 's morgens voor dag en dauw van bed en het gaat als maar zo door, nooit eens echt rust, maar toch, wat is het boerenleven mooi, zo vrij en zo onbezorgd en altijd in de buitenlucht.
Tevreden en gelukkig zijn ze, als het maar een beetje meeloopt. Tevreden en gelukkig mogen ze ook wel wezen, al is er ook wel eens wat, als Jan een borreltje teveel op heeft en dan met zijn driftige aard wat ruzie maakt, maar ja, overal is wel eens wat!
Kijk, daar zijn een paar eksters op de weg aan het ruzie maken. Akkak, akkak, akkak! Hoor ze eens schetteren tegen elkaar! Akkak akkak! Zouden ze ruzie hebben? Hup, hup, hup!
Ze springen en wippen om elkaar heen en dan is het weer: akkak, akkak, akkakak! Rrrrt, daar vliegen ze opeens hoog op boven in een eikenboom, waar ze hun nest al klaar hebben, veilig en wel op een dun takje, waar niemand bij kan komen.
Ziezo, nu zijn ze op het nest, maar het gekibbel is nog niet afgelopen, het hoort er zo bij in het leven en in de natuur. Maar het geheel is tenslotte toch één loflied, zoals boven het gekibbel en geschatter van het ruziemakende eksterpaar uit, hoog in de blauwe voorjaarslucht, het gezang is van een kwinkelerende en tierelierende leeuwerik, door Jan en Fömmechien nagestaard, totdat het als een klein stipje voor het oog verdwijnt in de onmetelijke wijdte van de hoge blauwe lucht. De vrede, de rust en de vreugde blijven hoog boven hun hoofden en in hun harten voortklinken als een belofte van de jubelende lentedag.
Mooi is het op 't land, op hun eigen land, vol beloften en vredige rust. Mooi, vredig en rustig is het in hun gemoed als ze weer thuis zijn en er rustig een ogenblikje bij gaan zitten om een kopje koffie te drinken.
„Jenne", zegt Jan, „ie mut mörreng an de dag ies naor de eerappelakker op de bouwkaamp, ze zit dikke in 't roewt. Freerk Oorns Appie en Jan Lamers volk heb ze vuule schooner. Dat kank niet hebben en Fömmechien kan det nog minder uutstaon as ikke."
„Goewd heur, dat zak doewn!" zegt Jenne, die nooit tegensprak als Jan Hilbers een opdracht gaf, zodat hij er tot op heden nog geen erg in had, wat voor een Jenne die Jenne wel was. Dat ze niet in haar eerste

leugen gebarsten was, wist hij heel goed, maar dat zij maar raak loog, zoals het haar het beste in haar kraam te pas kwam, dat moest hij nog tot zijn eigen schade en schande ondervinden.
Jenne ging dan de volgende morgen naar het aardappelland op het „bouwkaampien", met een schoffel en een aardappelkrabber en een grote opgerolde meelzak onder haar arm, om er met de knieën op te gaan liggen als de grond nog eens koud of nat op mocht geven. Op 't aardappelland aangekomen begon ze eerst druk te wieden, maar het duurde niet zo lang of ze had al heel gauw de aardigheid van het werk af. Ze was ook niet van plan met dat gepluk van de dovenetels, dat gekrab in de grond en het uittrekken van al het andere onkruid, kapotte nagels aan de vingers te krijgen en haar handen te bederven.
Wat gaf al dat werk ook, het onkruid kwam toch weer op!
En Jenne wou zichzelf ook niet doodwerken voor die rijke familie Hilbers! Dat onkruid zat haar niets in de weg, 't zat haar best naar d'r zin! Ze kwam overeind en keek eens wat rond, liet toen de aardappelakker de aardappelakker en ging eens een praatje maken met Barrelt van Jan Awbers Griet, de nieuwe knecht van Jan Knelis, die daar dicht bij haar in de buurt sloten aan het schoonmaken was.
„Zoo Barrelt!" zei Jenne, „an 't sloten?"
„An 't sloten!" zei Barrelt en hij zuchtte eens.
„Zoer wark èèjn? Ie zucht zo, hej 't er slim mee?" vroeg Jenne.
„Now, óf sloten zoer wark is!" zei Barrelt. „En veural hier in die vèènachtige grond, 't is net of oe de schippe wegzug ai er zoo'n dikke vèènekloete uutspit!"
„Ja", zei Jenne, „ie kunt wel zien, dat het daor vèènachtig is, 't water is zo broen. Maar", ging ze verder, „ik zul mi'j maar niet kepot warken veur de boer ak oe was. Ik doe 't ook niet meer. Vrogger bink wel zo gek ewest, maar now is 't uut!"
En meteen, net of ze wou laten zien, dat het haar ernst was, gooide ze de meelzak op de grond, ging er op zitten en liet haar benen over de slootswal neerhangen. Barrelt spitte en groef trouw verder.
„Gaoj ook hèn Veurjaors Möppeldermark, Barrelt?" vroeg Jenne opeens, het gesprek op een heel ander onderwerp brengend.
„'t Is mien plan wel", zei Barrelt.
„En hei al een meid?" vroeg Jenne.
„Nee, dat nog niet!" bekende hij openhartig. „Gao ie d'r ook hèn en heb ie al een jonge?"
Dat was een lastige vraag voor Jenne, die er eigenlijk gezegd wel twee had en daarom antwoordde zij zo'n beetje weifelend en hakkelend: „Jaaa, neee, jaaa, neee!" zodat Barrelt er van denken kon wat hij het liefste wilde.

ADVERTEREN
DOET VERKOPEN

Garage Raterink - Beilen (bij de brug)
Goed adres om even te tanken
Telefoon 77
Shell-Tankstation - Garage en Touringcarbedrijf

E.S.A. *Touringcars*
Nieuwe comfortabele reiswagens tot 50 personen
Voor binnen- en buitenlandse reizen
Speciaal ingericht voor het vervoer van grote gezelschappen
Alle inlichtingen en offertes:
E.S.A. - MARUM - Telefoon 12

Maar voor uw verhuizing en het opnieuw inrichten
natuurlijk naar
J. Dieters
woninginrichting en meubeltransport
Anreperstraat 166 - Telefoon 2706 Assen
Want deze levert u al uw benodigdheden, als: gordijnen, vloerbedekking en meubelen, tegen de laagst mogelijke prijs, terwijl u zelf uw keuze kunt maken op de toonzalen. Beleefd aanbevelend.

ZIENGS POLITIE- en BRANDWEERLAARZEN mooier en beter
Ziengs schoenenmag. Assen, Emmen, Coevorden

Pas-aan en opbouw serviezen
Keuze uit tientallen modellen en decors in elke prijsklasse
Eerst kijken bij: **ten Holder - aan de Brink - Assen**

TJAART VAN DER MOLEN
Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352 en 25454 (0 5900)
Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

Café-Restaurant
„d' AOL MEUL" *uw adres!!*
Sportpark „VEENOORD" te Veenoord
Expl.: D. OTTJES
Tel. 05915–500

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941·K 5900

AUTOBUSONDERNEMING
HARMANNI

Voor Uw pleziertochten
Voor Uw excursies
Voor alle voorkomend vervoer

HET JUISTE ADRES

Wij beschikken over nieuw materiaal en geroutineerde chauffeurs en geven U de verzekering van 100 procent service

★

Verdere inlichtingen en prijzen

REISBUREAU „HARMANNI"
Assen, Telefoon 2068

BOSSCHER BESCHUIT
IS
BROSSER BESCHUIT

NUTSSPAARBANK - GROENINGEN

HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 140

Rentevergoeding 3 %

Galeries Modernes n.v.

VISMARKT GRONINGEN
TEL. 25541 (3 LIJNEN)

Talens
Herenmode

BRUGSTRAAT 19
GRONINGEN
Speciaal adres voor
grijze en witte gummiboorden

D. A. M.-remmen
zijn **SNEL-remmen**

N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres

Winschoten Tel. 2551 — **Emmen** Tel. 1372

REIST
met uw clubs en vereniging
per
ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN
Hoofdweg 65 – Telefoon 05982 - 331

Materialen voor tekenen en kunstschilderen

H. WEDEMA
Nw. Ebbingestr. 13

K. BOSSINA
Zuiderdiep 9

Groningen

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asfaltemulsie
in Nederland

Een produkt van

Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk

---

schade
aan Uw wagen...

CAROSSERIEBEDRIJF
W.K.W.

ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)

Schuifdaken ★ Eigen beklederij

RIJKSPOLITIE-ORGAAN

VAN DE INSPECTIE IN HET RESSORT GRONINGEN

DE REFLECTOR

7e Jaargang
1 april 1958
No 4

Afscheid opperwachtmeester G. Engelkens

Op donderdag 27 februari 1958 werd op het Groepsbureau der Rijkspolitie te Scheemda, tijdens een groepssamenkomst, afscheid genomen van de opperwachtmeester G. Engelkens, die wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd de politiedienst ging verlaten.
De scheidende opperwmr., die vergezeld was van zijn echtgenote, werd toegesproken door de heer districtscommandant de Dir. Off. der Rijkspol. 3e kl., A. W. de Vrieze. De majoor dankte de opperwmr. Engelkens voor de correcte wijze, waarop deze zijn dienst had verricht en sprak de wens uit, dat de opperwmr. Engelkens nog vele jaren van zijn pensioen zal mogen genieten.
Vervolgens werd het woord gevoerd door de groepscommandant te Scheemda, de adjudant D. de Vries. Deze betoogde, dat hij de opperwmr. Engelkens slechts gedurende de laatste twee jaren van diens lange dienstperiode (ruim 40 jaar) had meegemaakt. Volgens spreker had de opperwmr. Engelkens zich gedurende deze twee jaren doen kennen als een politieman van het oude stempel, met een nauwgezette plichtsbetrachting. Mede namens het personeel van de groep dankte hij de opperwmr. Engelkens voor de prettige samenwerking en hoopte, dat het de opperwmr. Engelkens gegeven mag zijn, dat hij nog vele jaren in gezondheid met zijn gezin van zijn pensioen zal kunnen genieten.
Vervolgens bood hij de opperwmr. Engelkens een couvert aan, terwijl mevr. Engelkens een bloemstukje werd aangeboden. De opperwmr. Blokzijl bood een doos sigaren aan.
Mede namens zijn echtgenote dankte de opperwmr. Engelkens voor de gesproken woorden en de ontvangen cadeaus.
Daarna was men nog een uurtje gezellig bijeen in de woning van de scheidende opperwmr.

D. d. V.

★ MUTATIES ★

Dijkstra, P., wmr. 1e kl., no 85, van Muntendam naar Wildervank.
Wit, P., wmr. 1e kl., no. 609, van Wildervank naar Zuidbroek als Post-Cr.
Klinkhamer, H., owmr., no. 942, van Vriescheloo naar Muntendam als Post-C.
Volders, G., wmr. 1e kl., no. 3212, van Zuidbroek naar Stadskanaal.
Bult, J., wmr. 1e kl., no 1933, van Stadskanaal naar Vriescheloo als Post-C.
Veen, R. v. d., wmr. 1e kl., no. 2660, van Roordahuizen naar Midlum als Post-C.
Kooi, J. H., owmr., no. 920, van Oppenhuizen naar Franeker als Post-C.
Prins, Th. J., wmr. 1e kl., no. 2685, van Verk.gr. Leeuwarden naar Vlieland.
Smit, D., wmr., van Buitenpost naar Scharnegoutum.
Remerij, S., wmr. 1e kl., no. 1852, van De Wijk naar Coevorden.
Hoekstra, S., wmr. 1e kl., no. 185 ranglijst wmr., van St. Jacobi Parochie naar Hantum.
Troost, H., wmr. 1e kl., no. 1007, van Midlum naar Franeker.
Dijk, W. van., wmr. 1e kl., no. 552, van IJlst naar St. Nicolaasga als Post.C.
Visser, H. W., wmr. 1e kl., no. 297, van St. Nicolaasga naar IJlst als Post-C.
Kollen, W., wmr. 1e kl., no. 513, van Roodeschool naar Tolbert als Post-C.
Swart, A., wmr. 1e kl., no. 1175, van Tolbert naar Roodeschool als Post-C.
Vries, K. de ., owmr., no. 130, van Loppersum naar Rinsumageest als Post-C.
Struik, H., wmr. 1e kl., no. 616, van Westerbork naar Nieuw Roden als Post-C.

MUTATIE!
WONING BESCHIKBAAR!
Dan bellen: 0 5130–3488
PIET STILMA'S VERHUISBEDRIJF SNEEK
Zeer modern materiaal
Cabine voor meerijders
Lading: All Risk verz.
Tarief: Rijksregeling

Oosting, J., wmr. 1e kl., no. 320, van Nieuw Roden naar Roden.
Kinds, G., wmr. 1e kl., no. 2135, van Nieuw Roden naar Gieten.
Wesseling, J., wmr. 1e kl., no. 550, van Gieten naar Rolde als Post-C.
Guichelaar, H., wmr. 1e kl., no. 3072, van Rolde naar Schoonebeek.
Popken, G., wmr. 1e kl., no. 2477, van Schoonebeek naar Westerbork.
Hofman, P. D., wmr. 1e kl., no. 489, van Verk.gr. Groningen naar Verk.gr. Winschoten.
Schoemaker, G., wmr. 1e kl., no. 573, van Staf Distr. Assen naar Staf Inspectie Groningen.
Westers, A. L., wmr. 1e kl., no. 575, van Smilde naar Pesse als Post-C.
Tissingh, L., wmr., no. 330, van Ruinen naar Smilde.
Dol, H. J., wmr. 1e kl., no. 1185, van Verk.gr. Assen naar Verk.gr. Heerenveen.
Jong, D. de, wmr. 1e kl., no. 563, van Noordbergum naar Oostermeer als Post-C.
Stil, J., wmr. 1e kl., no. 486, van Blesse naar Vollenhove als Post-C.
Udo, M., wmr. 1e kl., no. 441, van Verk.gr. Leeuwarden naar Verk.gr. Doetinchem.
Dijk, H. van, owmr., no. 602, van Comptabele Arnhem naar Comptabele Groningen.
Koetje, H., wmr. 1e kl., no. 1804, van Heeten naar Parketgr. Groningen.

Met eervol ontslag:

Bosma, G., adj., no. 25., Parketgr. Groningen. Met pensioen.
Hofman, J., wmr., no. 687, Gieten. Over naar burgerbetrekking.
Hijlkema, J., wmr., Franker. Over naar Gemeentepolitie Weststellingwerf.

Bevorderd tot adjudant de opperwachtmeesters:

Nijenhuis, A., no. 367, Groningen. (Hoofd P.T.D. te Bergen op Zoom) m.i.v. 1-2-'58.
Monkel, M., no. 61. St. Anna Parochie, m.i.v. 1-3-'58
Pieters, S., no. 76, Warffum m.i.v. 1-3-'58.

Overleden:

Folkers, A., wmr. 1e kl., no. 55, Groningen.

Geboren:

Hendrica, dv. wmr. J. Noordhof en W. S. Molenkamp te Leeuwarden.
Johannes Jan, zv. wmr. 1e kl. M. Bolhuis en H. Pastoor te Stedum.
Jan Jacob, zv. wmr. J. Hofman en F. Weijdema te Rolde.
Hendrikus Gerhardus Jozef, zv. wmr. 1e kl. G. H. K. Woltjer en P. T. Poel te Workum.

7e jaargang no. 4 Verschijnt 1 x per maand 1 april 1958

DE REFLECTOR

Periodiek van de Inspectie der Rijkspolitie in het Ressort Groningen, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.

Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen. Bank: Amsterdamsche Bank N.V. te Assen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. 1 J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr. F. de Vries, Districtsstaf Groningen

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220–1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensioneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

In memoriam

Aaldert Folkers

In de namiddag van vrijdag 28 februari 1958 overleed op 54-jarige leeftijd in zijn woning te Paterswolde de wmr. der rijkspolitie 1e klasse AALDERT FOLKERS. Collega Folkers, die in verband met zijn gezondheidstoestand uit de buitendienst was genomen, behoorde vanaf 10 september 1956 tot de parketgroep Groningen en was te werk gesteld op het bureau van de Territoriaal Inspecteur van het korps rijkspolitie in het ressort Groningen en belast met het verrichten van lichte administratieve en portiersdiensten. Niets wees er echter op, dat hij zo plotseling uit ons midden zou worden weggerukt. De hem opgedragen diensten, die ongetwijfeld veel verschilden met de idealen, die hij zich als politieambtenaar had gesteld, verrichtte hij immer met veel animo en opgewektheid. Daarnaast was hij steeds bereid een ieder de behulpzame hand te bieden. Zijn grootste liefhebberij was de fauna en wel in het bijzonder de vogelwereld. Hieraan wilde hij zich het komende jaar na zijn pensionering dan ook geheel gaan wijden. Gaarne hadden wij hem nog vele gelukkige jaren te midden van zijn gezin en vogels, waaraan hij zo zeer gehecht was, zien doorbrengen. Het heeft echter helaas niet zo mogen zijn.

Zondag 23 februari kreeg hij plotseling een hevige hartaanval, waaraan hij vijf dagen later overleed.

Na een bezoek aan de weduwe op zaterdag 1 maart liet de Territoriaal Inspecteur al het personeel van zijn staf tezamen komen voor een plechtige herdenking van de ontslapene. Z.H.E.G. getuigde bewogen van de kwaliteiten van de eenvoudige persoon Folkers; noemde hem een goed en plichtsgetrouw politieambtenaar, die niets te veel was en bracht hem daarvoor ook nog eens hartelijk dank. De kolonel besloot deze plechtigheid met de wens, dat de achtergeblevenen kracht en troost mogen vinden bij Hem, Wiens daden wij niet kunnen doorgronden. Op woensdag 5 maart vond op de algemene begraafplaats te Eelde de teraardebestelling plaats welke o.m. werd bijgewoond door de Dirigerend Officier der Rijkspolitie 1e klasse A. S. Fogteloo, Territoriaal Inspecteur in het ressort Groningen; mr. B. Struben, burgemeester der gemeente Eelde; mej. mr. M. A. Boom, officier toegevoegd voor jeugdzaken in het ressort Groningen; afgevaardigden van de parketgroep en staf inspectie Groningen, alsmede van de groep Vries, waartoe de overledene voorheen behoorde en verder tal van collega's, vrienden en bekenden.

In overeenstemming met de levenswijze van de overledene en de wens van de weduwe was het geheel zo eenvoudig mogelijk gehouden en werden aan de groeve slechts enkele woorden gesproken door de heer Territoriaal Inspecteur, de burgemeester van Eelde en een vriend uit Diever. Door kolonel Fogteloo werd tevens nog namens het ressort Groningen van het korps Rijkspolitie een krans bij het graf gelegd.

Dat hij ruste in vrede. I. M. P.

Nieuws van de R.P.S.V.L.

Schaken

De schaakcompetitie vordert alweer en zoals de stand momenteel is, maken wij hier in het noorden wel weer een kansje op het hoogste aantal punten.
Wanneer wij het laatstelijk verschenen „Politiesportnieuws", en wel bladzijde 18, bekijken, dan geeft onze schaakgedelegeerde, de heer Witteveen, daar de stand van het noorden weer. De R.P.S.V.L. staat daar met 7½ tegen 4½ bordpunten aan de kop.
Nadien is er uiteraard, de tijd staat niet stil en de competitie gaat door, verandering in die stand gekomen en wel ten gunste van de R.P.S.V.L. Het is mij niet bekend, hoe de tweede wedstrijd tussen Vlagtwedde en Groningen R.P. is geëindigd, maar wij boekten tegen Heerenveen op 22 januari een gelijk spel en op 19 februari jl. een knappe overwinning, nl. 5½ tegen ½.
Van vier wedstrijden hebben wij nu 2 gewonnen en 2 gelijke partijen, met 6 match- en 16 bordpunten.
Op woensdag 5 maart jl. werd te Groningen de laatste hand gelegd aan deze competitie, voor zover dit het noordelijk district betreft. In een wedstrijd tegen Vlagtwedde en Groningen zal dan de uiteindelijke zege zijn „bevochten".
Inmiddels hebben wij ook de gegevens ontvangen voor de Leeuwarder Bedrijfsschaakcompetitie. Deze begint op maandag 24 februari a.s. des avonds om half acht in de recreatiezaal van de Algemene Friese.
Behalve Sjoersma van de Gempo Leeuwarden, spelen daarin van onze leden mee: P. Procee; A. Arnoldussen; Hiddinga; Frölich en E. de Vries.
Zo u ziet, behalve twee van „het zestal" ook 3 van onze „mindere" goeden, waarbij ik dadelijk wil opmerken, dat deze mindere goeden lang niet waardeloos zijn. Wij wensen ook deze heren succes in de vijf ronden, die te spelen zijn.
Bij afzonderlijk schrijven zijn de heren reeds ingelicht.
Zielstra moet het dit seizoen nog maar voor lief nemen; hij is nog druk aan de studie voor zijn B. en het is ook bij hem zo, dat de dienst voor het meisje gaat.

Hierbij zullen wij het dan voorlopig maar laten.

Olympische Dag 1958

De Olympische Dag wordt dit jaar gehouden op 8 juni a.s., aanvang 13.30 uur.
Het programma biedt o.a. een voetbalwedstrijd tussen twee Nederlandse top-elftallen.
Het ene elftal zal bestaan uit spelers boven de 30 jaar en wordt samengesteld door de K.N.V.B.-bondstrainer Elec Schwartz.
Het andere elftal van spelers onder de 30 jaar zal door de Nederlandse Sportpers worden gekozen.
Verder een select sportprogramma van gymnastiek, atletiek, hippische sport en wielrennen.
De toegangsprijzen voor de Olympische Dag zijn onveranderd gebleven nl.:

Eretribune	*f* 7,50
Marathontribune	*f* 6,—
Open zitplaatsen (benedengedeelte)	*f* 4,50
Open zitplaatsen (bovengedeelte)	*f* 3,—
Staanplaatsen	*f* 1,50

DANKBETUIGING

Het is mij een behoefte, langs deze weg mijn oprechte dank te betuigen voor de betoonde belangstelling en het medeleven tijdens de ziekte en bij het overlijden van mijn geliefde echtgenoot A. Folkers.
Paterswolde, 17 maart 1958.

K. Folkers—Lupker.

SPROOKJESHOF ZUIDLAREN

OPENT

EERSTE PAASDAG

Met vele nieuwe attracties

Vraagt inlichtingen tel. 05905–437

Gelegenheid voor vaart over het meer; boot beschikbaar voor pl.m. 110 personen

Kruisjaswedstrijd oefengroep Wymbritseradeel

Op donderdagavond 6 maart jl. vond op het groepsbureau te Sneek een kruisjaswedstrijd plaats, waaraan door 12 leden van de oefengroep Wymbritseradeel werd deelgenomen.
Het groepsbureau was tijdelijk zodanig ingericht, dat aan drie tafeltjes kon worden gekaart. Na de loting zette een ieder zich op zijn plaats en wierp men zich vol animo op het spel. Er konden 4 ronden worden gespeeld, waarbij na elke ronde, bestaande uit twaalfmaal kaart geven, de door elk behaalde punten werden genoteerd en opnieuw werd geloot.
De prijzen bestonden uit vleeswaren, om van te watertanden!
Tussentijds zorgde de concierge van het gemeentehuis voor de nodige verversingen, terwijl onze penningmeester ons reeds met rokerij had verrast.
Het was dan ook al ruim elf uur, toen de groepscommandant, adj. P. Heijstra, de prijzen kon uitreiken.
De uitslag was als volgt: 1e pr. wmr. 1e kl. H. Klein Nagelvoort 1 gr. rollade; 2e pr. wmr. 1e kl. A. C. v. d. Burg 1 kl. rollade; 3e pr. wmr. D. Smit 1 kg worst; 4e pr. adjudant P. Heijstra 1 kookworst; 5e pr. wmr. H. A. Tiesinga 1 leverworst.
Voor het laagste aantal behaalde punten was nog een z.g. „poedelprijsje" aangekocht, hetwelk bestond uit een varkensstaartje. Dit „prijsje" viel ten deel aan de wmr. 1e kl. J. Hoekstra.
Het was voor de eerste maal, dat een dergelijk avondje door de oefengroep Wymbritseradeel werd georganiseerd en als we ons oor goed te luisteren hebben gelegd, dan is het niet de laatste maal geweest.
De avond was volkomen geslaagd en een ieder keerde tenslotte voldaan huiswaarts. H.

CONTACTPERSOON RIJKSPOLITIEKAPEL

In verband met het vertrek van de adjudant G. v. d. Z a n d e n naar Den Haag, komt voor hem in de plaats als contactpersoon van de Rijkspolitiekapel, de owmr.-mr. geweermaker G. W o n i n k, ingedeeld bij de Staf te Groningen, Verl. Hereweg 163, tel. 28645.
Zij, die meer willen weten van onze mooie Rijkspolitiekapel of als lid of donateur wensen toe te treden, kunnen zich met de owmr. Wonink in verbinding stellen.

Beroemd observatorium in een Engels kasteel

door JENNIFER GILL

„Greenwich" verhuist

Het observatorium van Greenwich, het belangrijke centrum van de tijdrekening, is sinds kort gevestigd in een vijftiende-eeuws kasteel in het graafschap Sussex. Het observatorium levert, zoals zijn positie bestaat, zijn bijdrage aan het Internationale Geofysische Jaar, de grote gezamenlijke studie van de aarde en de zon, waaraan natuurkundigen uit 60 verschillende landen deelnemen.

In alle tijden heeft de mens de sterren bestudeerd. In het begin betrof deze studie voornamelijk het voorspellen van het lot van mensen en volken. Later leidde deze bestudering tot een nauwkeurige tijdsinstelling, hetgeen noodzakelijk was voor de wetenschap van de navigatie.

De eerste grote bijdrage van Engeland aan de scheepvaart was de stichting door Charles II in 1676 van het Koninklijk Observatorium te Greenwich.

John Flamsteed, een bekende sterrenkundige uit die dagen, beweerde dat het zeer moeilijk was om op zee de juiste geografische lengte te bepalen, aangezien de hemellichamen onjuist op kaart waren gebracht. Charles stichtte het „Greenwich Observatorium" en benoemde Flamsteed tot „Koninklijk Sterrenkundige". Hij was de eerste, die deze eervolle post bezette.

De waarnemingen, waarmee Flamsteed een aanvang maakte, zijn sindsdien regelmatig uitgevoerd. Zij vormen de basis van de tabellen in de Almanak voor de Zeevaart, die in 1767 voor de eerste maal werd uitgegeven. Deze tabellen geven de steeds veranderende posities van de zon, de maan, de sterren en de planeten aan voor het gehele jaar.

In 1884, toen men internationaal tot overeenstemming poogde te komen tot de vaststelling van een nulpunt, of eerste meridiaan, van welk punt men de lengtegraden van alle plaatsen kon meten, werd de meridiaan gekozen, die dwars door de Meridiaan Cirkel van het Koninklijk Observatorium te Greenwich liep. Dit was het zegel op de roem van Greenwich als een wereldcentrum voor sterrenkunde en zeevaartkunde.

De lengtegraad, d.w.z. de afstand ten westen of ten oosten van de eerste meridiaan te Greenwich, is het tijdsverschil tussen de plaatselijke tijd en Greenwich Mean Time (G.M.T.). Ook heden ten dage nog wordt „Greenwich Mean Time" als standaard gebruikt voor de tijd over de gehele wereld. Landen, op vele duizenden kilometers afstand van Greenwich gelegen, ontvangen het tijdsignaal en om nu hun plaatselijke tijd te bepalen, tellen zij er zo veel uren bij of trekken zij er zo veel uren af, als zij oostelijk of westelijk van Greenwich liggen.

Zoals men kan verwachten, bezit Greenwich de nauwkeurigste klokken die de menselijke vernuftigheid maar kan maken; klokken, die in staat zijn om de tijd tot in de honderdste seconde juist aan te geven.

Toen het Koninklijk Observatorium werd gesticht, was Greenwich een dorp temidden der vrije natuur, op verscheidene mijlen afstand van Londen. Vanwege de helderheid van de atmosfeer, bezat het een uitstekende ligging voor de bestudering der sterren. Maar Londen is in de loop der jaren zó uitgebreid, dat het eens kleine Greenwich volkomen in de Londense buitenwijken is opgeslokt. Met de groei van Londen werden de toestanden voor astronomische waarnemingen te Greenwich slechter en de installatie van heldere straatlantarens maakte het uiteindelijk onmogelijk om het werk, waar het observatorium voor was gebouwd, voort te zetten.

Na veel beraadslagingen werd het „Herstmonceux Castle" in Sussex gekozen als nieuw tehuis voor het Koninklijke Observatorium. Het kasteel is omringd door ca. 150 ha grond. Het kasteel werd met de omliggende grond aangekocht door de Admiraliteit, onder wiens toezicht het observatorium valt. In de tuin is er ruimschoots plaats om de grote telescopen te plaatsen, die nodig zijn om de waarnemingen uit te voeren, die het Koninklijk Observatorium doet.

De verhuizing van het observatorium van Greenwich naar Sussex begon in 1948 en zijn naam werd met Koninklijke goedkeuring veranderd van „Koninklijk Observatorium, Greenwich" in „Koninklijk Observatorium, Herstmonceux".

Het herplaatsen van de oude en het plaatsen van de nieuwe telescopen zal niet voor 1960 zijn voltooid, maar reeds nu kunnen vele afdelingen van het observatorium hun werk in het kasteel uitvoeren.

Door de verhuizing kwam er geen verandering in de eerste meridiaan. De lengtegraad van de ligging van het nieuwe observatorium is door speciale waarnemingen, die tegelijkertijd te Greenwich en Herstmonceux werden uitgevoerd, bepaald.

In de meridiaan-groep van telescopen, is de „Cooke Reversible" Meridiaan Cirkel, die vroeger bij de eerste meridiaan te Greenwich stond, nu geheel geïnstalleerd en werkt reeds; hij zwaait om een as die van oost naar west loopt en men kan er de sterren op de meridiaan door gadeslaan. De fotografische zenith-telescoop, die ook onder deze groep valt, neemt foto's van de sterren in het zenith. De afmetingen worden aan de hand van de foto's bepaald en vervolgens wordt de tijd berekend. De „Solar Dome", met haar fotoheliograaf en spectroheliooscoop is ook reeds in werking. Tijdens het Internationale Geofysische Jaar worden er dagelijks tussen 14 en 16 uur om de drie minuten foto's van de zon genomen in het licht van waterstof. Observatoria over de gehele wereld zullen hetzelfde doen. Door nauwe samenwerking kan men aldus de verrichtingen van de zon gedurende vierentwintig uur nagaan.

Een ander aspect van het werk, dat in de „Solar Dome" wordt uitgevoerd, is de studie van zonnevlekken, die zo veel storingen veroorzaken bij radio- en televisieuitzendingen. Deze arbeid zal ongetwijfeld nuttig blijken te zijn voor het radio- en televisiewezen over de gehele wereld.

Een van de voornaamste telescoop-groepen, de „Equatoriaal Groep", is nog niet voltooid. De koepels, die nu worden gebouwd, zullen de reusachtige telescopen herbergen. Er zullen in totaal zes koepels komen, met laboratoria, donkere kamers en andere installaties.

„Herstmonceux Castle" werd in de vijftiende eeuw gebouwd door Sir Roger de Fiennes, schatmeester van de hofhouding van Hendrik VI. Het kasteel is uit Vlaamse baksteen opgetrokken en is een van de mooiste en oudste bakstenen bouwwerken in Groot-Brittannië.

Het kasteel raakte in verval, maar in 1909 werd het door Kolonel Lowther gekocht, die met de restauratie ervan begon. Hij stierf echter spoedig daarna; zijn werk werd voortgezet door Sir Paul Latham, die uiteindelijk Herstmonceux aan de Admiraliteit verkocht. Het interieur van het kasteel is gerestaureerd met trappen, balken en betimmeringen, die afkomstig waren uit huizen, die in dezelfde tijd waren gebouwd, doch werden afgebroken.

In het kasteel zal men voornamelijk de administratie onderbrengen en bovendien zal het als woonverblijf dienen voor de tegenwoordige Koninklijke Sterrenkundige.

Een van de taken van het observatorium is het repareren en controleren van scheepschronometers en horloges, die door vliegeniers en zeelieden worden gebruikt. Dit is een belangrijk onderdeel van het werk van het observatorium, aangezien het de enige plaats is in Groot-Brittannië, waar apparaten aanwezig zijn die instrumenten kunnen repareren, die zo uitermate nauw luisteren.

Het kasteel van Herstmonceux is nu nog niet voor het publiek toegankelijk, maar de Koninklijke Sterrenkundige heeft medegedeeld, dat hij hoopt dat bepaalde afdelingen van het observatorium in de nabije toekomst voor het publiek kunnen worden opengesteld. Op bepaalde dagen van de week in de zomer kan men een bezoek brengen aan de prachtige tuinen van dit beroemde observatorium in een kasteel.

Het land der paardenrennen

door JAMES STREET

Newmarket (Engeland): U behoeft, waar u zich ook in Engeland bevindt, en het doet er niet toe in welk jaargetijde, nooit ver verwijderd te zijn van dravende paarden. Want dit is het land van herkomst der paardenrennen. Men beschouwt het kleine plaatsje Newmarket, in het graafschap Suffolk, waar ik dit artikel schrijf, als het wereld-hoofdkwartier van deze sport.

Er zijn hier in Newmarket bijna veertig renstallen en ongeveer duizend paarden worden er elke dag op de nabij gelegen heide getraind. Het renseizoen loopt in Newmarket van half april tot eind oktober en in totaal worden er op 56 dagen rennen georganiseerd. De beroemdste rennen zijn de „One Thousand Guineas", de „Two Thousand Guineas", de „Jockey Club Stakes", de „Cambridge Stakes" en de „Cesarewitch Stakes".

Het Engelse renseizoen — dat wil zeggen het seizoen van de vlakke baanwedstrijden — wordt ieder jaar geopend met een wedstrijd in Lincoln op de laatste maandag in maart. Van deze dag af worden er elke werkdag, gedurende de daarop volgende acht maanden, rennen gehouden. Het seizoen eindigt met een wedstrijd in Manchester op de laatste zaterdag in november.

In de maanden december, januari, februari en maart worden er alleen wedstrijden met hindernissen georganiseerd, welke wedstrijden bekend staan onder de naam „National Hunt"-rennen. De meeste renbanen in Engeland, met uitzondering van die in Newmarket, Ascot en Epsom, hebben ook banen voor rennen met hindernissen. Er zijn echter ook renbanen, waar uitsluitend de „National Hunt"-sport wordt beoefend. Van deze laatste is de renbaan te Cheltenham de belangrijkste. In deze plaats vindt in de tweede week van maart een „National Hunt Festival"-wedstrijd plaats. Deze rennen zijn de aantrekkelijkste en meest kleurrijke van het jaar en de drie belangrijkste punten op het programma zijn de wedstrijden om de „Champion Hurdle Cup", de „Cheltenham Gold Cup" en de „National Hunt Steeple Chase".

In de week tussen de rennen te Cheltenham en de opening van het vlakke-baan-seizoen te Lincoln, wordt in Sandown Park de „Grand Military"-wedstrijd verreden. Dit is een grote gebeurtenis, want aan deze rennen kunnen alleen maar paarden deelnemen, waarvan de eigenaars beroepsmilitairen zijn.

Sandown Park is een van de vier zgn. „park"-banen, die binnen een straal van 15 mijl van Londen zijn gelegen. De andere banen zijn: Alexandra Park, Kempton Park en Hurst Park. Ieder week-einde worden er, het gehele jaar door, op een van deze bannen rennen georganiseerd.

Het belangrijkste programmapunt van de opening van het seizoen van vlakke-baan-wedstrijden te Lincoln is de „Lincolnshire Handicap". Voor deze race bestaat altijd een grote publieke belangstelling en op paarden wordt zwaar gewed; evenals op de paarden, die een week later aan de „Grand National" te Liverpool deelnemen. De „Grand National", de laatste, grote wedstrijd van het „National Hunt"-seizoen, is de zwaarste en moeilijkste race ter wereld. De eigenaar van het winnende paard krijgt gewoonlijk een bedrag van tienduizend pond sterling. Er nemen dikwijls meer dan vijftig paarden aan deel.

In de eerste week van juni vindt de wereldberoemde „Derby" te Epsom plaats, die twee dagen later wordt gevolgd door „The Ooaks". Deze grote rennen worden verreden hoog op de krijtheuvels van het graafschap Surrey, op weinig meer dan vijftien mijl afstand van Londen. In de week, dat deze rennen worden gehouden, kamperen er doorgaans veel zigeuners op de heuvels in de omgeving en het geheel vormt, met de kermis, de kraampjes en tipgevers een tafereel dat, behalve te Epsom, nergens ter wereld zijn gelijke vindt.

De grote en op mode-gebied zo belangrijke gebeurtenis op de „Royal Heath" te Ascot, vindt ieder jaar in de derde week van juni plaats. Er worden dan in vier dagen zeven rennen verreden.

Elk van de zeven wedstrijden is van zeer veel waarde voor de winnaar en zeer belanijrijk als sportgebeuren. Als er één wedstrijd is, die in de bijzondere aandacht kan worden aanbevolen, dan is het wel de race om de „Ascot Gold Cup", want geen paard is aan top van zijn beroemdheid gekomen, zolang hij deze race niet heeft gewonnen. De Koningin en de Hertog van Edinburgh verblijven gedurende de Ascot Week in het nabij gelegen „Windsor Castle" en op een aantal dagen rijden zij in staatsie over de baan naar de Koninklijke loge.

Een andere klassieke vlakke-baan-wedstrijd wordt in september verreden. Dat is de „St. Leger", die wordt verreden op de „Town Moor" te Doncaster, in het graafschap Yorkshire. Deze wedstrijd en de wedstrijd, die een week eerder in York wordt gehouden, zijn de belangrijkste van het jaar in het noorden van Engeland.

De gebeurtenissen en wedstrijden, die tot dusver zijn vermeld, kunnen in de paardensport, het „neusje van de zalm" worden genoemd. Maar er zijn nog vele andere rennen, die in belangrijkheid niet onderdoen voor de eerder vermelde.

De „Goodwood"-races bijvoorbeeld, die in de laatste week van juli worden verreden, zijn in vele opzichten een minder formele versie van de races te Ascot. En de rennen in mei in Chester, die met Pinksteren en november in Manchester en de races in juli en november te Liverpool, nemen ook in de paardenrensport een zeer belangrijke plaats in.

„OOK ZO HELPEN WIJ ELKAAR"

TE KOOP AANGEBODEN, tegen elk aannemelijk bod: 1 overjas, maat 50/52, 1 tuniek, maat 50/52, wegens te klein geworden. Jas en tuniek verkeren in goede staat. Te bevragen: owmr. J. T. Dam, Korreweg 115a, Groningen, tel. 26665.

HET EGELZWIEN (SLOT)

Onderwijl hij de mannen heeft staande gehouden,
laat hij z'n licht nog eens extra
langs en over hun gestalten en gezichten strijken.
Als zou hij hun
van binnen en buiten
willen bekijken.

Hij vindt toch niets verdachts aan deze heren
of is 't die lege zak?
Die hem noopte
hun kleding en zakken
nog eens ten buitenste te
doen keren.

En wat hoorde hij van deze heren?
Als hij had uitgelegd
dat er op dit tijdstip
niets dan „ongedierte"
was bij
de weg.

Wat een stukken verdriet.
Zo een antwoord had hij niet verwacht.
Zij hadden dat namelijk
ook 'edacht.

Wel hier en daar: „Die smakkers".
Kijken ze hem daarvoor aan?
Maar maak je niet kwaad, Jansen!
Ze hebben nog gelijk ook, die rakkers,
zoals ze nu
daar staan!

Hij hoorde nu hun plannen.
Om met behulp van dat „ontien"
„Zwieniegels"
te vangen.

En deze kwamen dan,
het was geen grap, in
die jutezak?

Dat zoiets niet mocht,
hadden ze nimmer 'eweten.
Daarvoor hadden ze al te veel zwieniegels
ope'eten.

Een tik op het snuitje
zou het beessie hebben gedood.
Daarna werd 't velletje afgestroopt,
wat ging met een rukkie.
En de rest „Een mals stukkie vlees, zowaar
een „biefstukkie"!

Hij doet alsof hij hun gelooft
en laat ze maar zwammen.
Doch denkt:
„Ze hebben wis-en-waarachtig wel
andere plannen."

Hij is niet gek.
Nemen ze hem in 't ootje?
Zo een verhaal
vertellen ze maar aan
hun „grootje".

Hoorde hij ooit
van 't opeten van een egelzwien?
't Is gelijk:
aardappelen poten vanuit
een vliegmachien.

Hij laat ze dan ook rustig gaan, de heren.
Wat zou hij doen? Hij had geen bewijs,
dat ze iets hadden gedaan.
Maar, denkt hij:
we zullen ze controleren, of
ze ook heus naar huis
toe keren.

Hun identiteit is hem bekend.
Mogelijk zijn ze vals,
zijn zo zijn gedachten.
Van zulke sinjeurs
kun je van
alles verwachten.

Ook hun fiecelefacies
heeft hij goed opgenomen.
Hun signalement
kan hij nu
wel dromen.

Hij heeft ook wel gehoord,
daarin hebben ze hem niet bedrogen.
Want „n'onte" en „n'ontien"
zegt hem genoeg.
Ze zijn niet van
zover gevlogen.

Onderwijl is hij hun ongezien vooruitgesneld
en heeft zich bij de eerste brug verdekt opgesteld.
Bij de volgende brug dat nog eens gedaan,
toen ze langs de eerste waren heengegaan.

Op verder avontuur heeft hij niet durven hopen.
Hij gevoelde: „'t Was mis!"
Ze bleken toch naar huis
te lopen.

Résumé: „Oh, Herejeetje".
Dit nachtelijk avontuur
gaf hem
geen „Peeveebeetje"!

Maar hij stelde zich gerust,
want had hij niet praktisch laten blijken
„des politiemans taak":
Handhaving van openbare orde en rust en
't voorkomen van
strafbare feiten!

Toch knaagde dit avontuur z'n geweten.
En hij zou en wilde er op de dienstbespreking
meer van weten.
Kwamen ze daarentegen niet met bewijzen?
Hij erkende het gevaar,
dat hij dan met de naam
van „Zwieniegeltje" naar huis zou gaan.

Zover is het echter niet gekomen.
Ze hadden hem niet in de maling genomen.
Het doen en laten van de „Zwieniegeleters"
was bekend.
En zo kwam aan dit avontuur een end.

En van deze „Rijmelaar" wordt beweerd,
dat hij door de leden der „Egelfamilie"
wordt geëerd,
omdat zij nog steeds in leven zijn.
En niet tot culinair genot
als „biefstukkie"
werden geserveerd!

F. G.

Nationale financiële radio-actie „Appèl II"

Van 1 april—13 mei zal ten behoeve van de Nederlandse Militaire Oorlogsslachtoffers en nagelaten betrekkingen een tweede actie „Appèl" worden gevoerd. Ook deze actie zal worden geleid door de heer A. M. Bergers te Rotterdam, bekend door het voeren van vele geslaagde financiële acties, te weten: Rheuma, Anjer, Bijstand, S.U.S.-acties, enz. De actie „Appèl I" werd in 1957 door hem geleid en door een zuinig beheer kon een opbrengst van ruim f 1.150.000,— worden aangewend voor de bouw van een moederhuis met 7 dubbele bungalows te Doorn, welk bungalow-dorp zeer binnenkort zal worden geopend. Een ereschuld van het Nederlandse volk werd hiermede ingelost!
De opbrengst van de huidige actie zal worden aangewend voor tegemoetkoming in de exploitatiekosten van het bungalow-dorp en voor de revalidatie van Nederlandse militaire oorlogsslachtoffers.
Loten in vier kleuren, te weten: oranje, rood, wit en blauw, à f 1,— per stuk zullen op duizenden verkoopadressen (winkeliers) verkrijgbaar zijn. Wéér zullen 5 woonhuizen, ieder ter waarde van f 25.000,— (of goederen) en 5.000 andere waardevolle prijzen ter beschikking worden gesteld met een totale waarde van f 225.000,—. Alle prijzen zijn belastingvrij!
Een van de 5 woonhuizen zal wederom gedeeltelijk door het Nederlandse bedrijfsleven worden „aangekleed". In de maand april zal huis aan huis een gratis krant worden verspreid, waaraan niet minder dan f 25,000,— belastingvrije geldprijzen zijn verbonden.
In alle plaatsen van ons land zijn bij winkeliers en kantoren van de Nederlandse Staatsloterij verkoopadressen gevestigd. Mocht men er niet in slagen loten te bemachtigen? Giro 18, ten name van „Appèl", Rotterdam. Geen geld in brieven, geen briefkaarten met extra postzegels enz. In controleerbare collecten kan hiervan niet worden afgeweken!
Mogelijk zou de vorm van de actie, om welke reden ook, u niet kunnen ambiëren. Girorekening no. 5210 is gesteld voor bedragen, waarvoor geen loten behoeven te worden gezonden. Er is dus bij deze nationale actie voor niemand reden om op dit „appèl" te ontbreken.

Dank aan het 5-cent-fonds werd ontvangen van:

Mevr. G. A. Zondervan-van der Meer te Dokkum voor de prachtige bloemen, die tijdens haar verblijf in het ziekenhuis werden bezorgd. Alle patiënten in de zaal, waarop mevr. Zondervan lag, waren met haar verrukt over die weelde van bloemen. Het was niet alleen een verkwikking voor de geest, maar ook het lichaam ondervond er een heilzame invloed van;
Mevr. J. Idserda-Schuiteboer te Menaldum, die mede namens haar echtgenoot het 5-cent-fonds hartelijk dank brengt voor de prachtige fruitschaal, die ze tijdens haar verblijf in het ziekenhuis te Leeuwarden mocht ontvangen;
Familie Van der Wees, Oosterweg 15 te Kantens, voor de gift, die zij mocht ontvangen voor haar dochtertje Tineke, dat wordt verpleegd in het sanatorium „Beatrixoord" te Appelscha. Zoals het zich liet aanzien, zou Tineke eind februari jl. weer geheel hersteld naar haar woning zijn teruggekeerd. Zij is voor de tijd van 23 maanden verpleegd geweest in bovengenoemd sanatorium;
Familie De Jong, Foekemastraat 245 te Dokkum, die namens haar zoontje het 5-cent-fonds hartelijk bedankt voor het speelgoed, dat hij bij zijn terugkeer uit het ziekenhuis kreeg;
Carry Bel, Sabastraat 68 te Groningen, die zelf de stoute schoenen heeft aangetrokken en een briefje aan de redactie heeft geschreven. Hij dankt heel hartelijk voor de schaal met heerlijk fruit, die hij heeft gekregen;
Henkie Nijmeijer, 6 jaar, Bethesda Ziekenhuis te Hoogeveen, die zelf nog niet kan schrijven, maar die toch de leden van het 5-cent-fonds heel hartelijk wil bedanken voor de reuze-blokkendoos, die hij heeft gekregen.

Met de meeste hoogachting

Met belangstelling heb ik het artikeltje in de reflector van 1 maart 1958 no. 3: „Waarom houdt het verkeer in Groot-Brittannië links", gelezen.
De reden waarom links gereden wordt, was mij niet bekend en ik neem graag aan, dat het zo is als in bedoeld artikeltje staat omschreven. Waar ik het echter niet mee eens ben is, dat als enige andere landen buiten die van het Gemenebest worden genoemd Zweden, Hongarije en Japan. Volgens mij hoort Indonesië hier ook bij, want daar wordt ook links gereden.
In het Ned. Indië van voor de Tweede Wereldoorlog werd ook links gereden.
Hopende dat u het met mij eens bent, teken ik,

Wmr. I. H. Kuiper,
Verkeersgroep Winschoten.

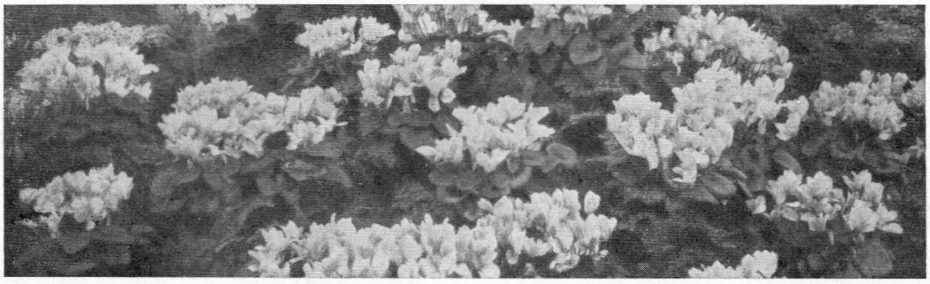

IJmuider sluizen gesonoriseerd

Regeling van het scheepvaartverkeer door middel van microfoons en luidsprekers

Bij de grote sluizen van IJmuiden is een uitgebreide geluidsinstallatie in gebruik genomen voor het tot stand brengen van een beter contact tussen de wal en de binnenkomende en uitvarende schepen. Een groot aantal luidsprekers en microfoons onderhouden dit contact op doeltreffende wijze boven het brullen van de zee of het loeien van een westerstorm uit en door de dikste mistbanken heen.
Voor alle soorten verkeer bestaan reeds jaren lang wetten en voorschriften waaraan het verkeer zich heeft te houden. Logisch gesproken zou men kunnen stellen dat, wanneer iedere deelnemer aan een verkeer zich aan deze wetten en voorschriften houdt, er geen onregelmatigheden gebeuren. Er kunnen zich echter vele omstandigheden voordoen, waarbij het noodzakelijk is extra aanwijzingen of waarschuwingen aan het verkeer te geven.
Wel in het bijzonder doen deze omstandigheden zich voor bij belangrijke punten voor het verkeer te water en zeer zeker bij een object als de grote sluizen te IJmuiden. De vaak wisselende weersomstandigheden, de wisselende tijden van eb en vloed, de hoeveelheid binnenkomende en uitgaande schepen, de afmetingen der schepen, ijsgang, mist zijn evenzovele aanleidingen om naast de reglementair geldende voorschriften, aanvullende instructies en waarschuwingen aan de scheepvaart te geven.

Met deze feiten voor ogen projecteerde Philips voor de IJmuider sluizen een microfoon-commando-installatie, waarmede men het gehele complex, maar ook de aan- en afvarende schepen, tot op een afstand van honderden meters kan bespreken. Op niet minder dan zestien plaatsen kan het sluispersoneel gebruik maken van een microfoon, terwijl vijftig krachtige luidsprekers zorgen voor een doelmatige verdeling van het geluid, respectievelijk het geluid bundelen in de vaarrichting van het aankomend of vertrekkend schip.
Deze luidsprekers zijn zgn. re-entrant membraanluidsprekers, die niet alleen waterdicht zijn uitgevoerd, maar bovendien door een speciale bewerking volledig weerbestendig zijn en bestand zijn tegen de funeste invloed van zeelucht en agressieve dampen, afkomstig van omliggende industrieën.
Het toegepaste versterkervermogen is in totaal 720 Watt nuttige energie.

HET GEZIN VAN LUUKS HILBERS

Maar het resultaat van alle gekheid en het gepraat over de Meppeler voorjaarsmarkt en over de jongens en meisjes, was tenslotte, dat Barrelt de schop weggooide en dat hij een poosje later op de meelzak naast Jenne zat.
En het schoonmaken van de sloten schoot niet op en het onkruid bleef rustig tussen de aardappels zitten.

Regen, regen en nog eens regen, 't leek wel dat er geen eind aan zou komen. 't Regende de gehele dag maar door!
Het pad stond vol plassen, de steeg was haast onbegaanbaar, rond om het huis was alles in een modderpoel herschapen.
Freins en Hillechien troffen het ook slecht. Ze waren vandaag naar Nijeveen, waar een zuster van Hillechiens moeder woonde. Daar bij die tante van Hillechien was het ook geen royale boel, maar Freins en Hillechien behoefden zich er toch niet zozeer voor te schamen. Tante Lammechien wist zichzelf er in elk geval nog zo'n beetje doorheen te slaan. En, omdat er zowel van Hillechiens als van Freins' kant weinig naaste familie was, waren zij in de bruidsdagen hier maar eens met de huifkar naar toe gereden. Ze moesten toch ook eens laten zien, dat zij bruid en bruidegom waren en dat ze deftig voor de dag kwamen!
Wat zagen ze eruit! Hillechien had haar gouden oorijzer op, de gouden ketting om en allemaal splinternieuwe kleren aan. Het leek of ze er veel knapper van geworden was en zij wàs al zo'n knappe vrouw. Maar

Freins mocht er ook wezen. Een hele meneer hoor met zijn mooie nieuwe tweekleppige pet, met zijn grote witte overhemd en dat nog wel op een gewone werkdag. 't Was eigenlijk wel wat al te gek, dat zij zich zo groots aanstelden, want het moest toch, als men het goed beschouwde, alles van één kant komen. Maar Freins, die Hillechien zo royaal voor de dag liet komen, kon er toch zelf niet al te veel bij afsteken.
Het paard had z'n hele hoofdstel met roosjes en strikjes versierd, had strikjes in de manen en een grote strik aan de staart.

En zo waren dan Freins, Hillechien en het paard, allemaal mooi opgetuigd — men zou het bijna niet kunnen zeggen, wie van de drie het mooiste voor de dag kwam — 's morgens van huis gegaan en ze reden nu maar steeds door dit slechte weer; er was voor bruid en bruidegom niet veel aan.

Maar wie bevalt zulk weer dan wel, wie zou hier geen hekel aan hebben?
Ook Jan Hilbers was er humeurig van. Hij kon buiten niets beginnen en zat midden op de dag bij het open vuur te mopperen en te brommen. Hij was slecht te spreken omdat hij nu niets te doen had.
't Was gewoon een uitkomst voor hem, dat Jan Lamers er juist aankwam met de Meppeler krant, die ze samen lazen.
„Gujndag", zei Jan Lamers, „hier hei de kraante."
„O, mooi", zei Jan Hilbers, „wi'j kunt het now net ies best wachten um de kraante te lèzen. Wat een weer vandaage èèjn?"
„O, slim, slim!" zei Jan Lamers. „Slim, slim, 't hold maar niet op!"

Emigratie en Verhuizen | *Als één het kan is TIMMER uw man*

Helper Oostsingel 26, Telef. 29854, Groningen

„Een beechien règen is aanders zo kwaod nog niet, is nog niet zo verkeerd", vond Jan Hilbers.
„Bezeker niet, aginne niet, 't is gien slecht weer, bezeker niet, 't is wel grujzaam, die regen döt hum wel goewd.
't Is maar wat een guunstig veurjaar, wat stiet alles er best veur! Maar, jonge Jan, wak oe zeggen wol, ie mut neug ies achter oen eerappellaand an, ie neemp 't mi'j haop ik niet kwaolijk dak toe zegge, maar 't is slim, zoasser die akker op 't bouwkaampien van oe bi'jstiet, 't roewt zulloe glad de baos wörden, de eerappels zullen d'r in ummekomen."
„Hèèèè, wat ai zegt, hèè?" zei Jan Hilbers, wiens mond van verbazing steeds verder openging. „En ik heb er kört eleene Jenne nog wel achteran estuurd en die hef er wel twi'j dagen an spandeerd en ze vertelde oews nog, dat ze 't slim drok ehad haar, maar dat ze toch wel graag naor d'eerappelakker op 't bouwkaampien toe mug gaon, dat ze det nog liever dee as al dat gewark en gesjouw in en bi'j huus."
„Now, dat week dan niet, wak daor meer van mutte zeggen", zei Jan Lamers, „maar wak oe aover 't roewt vertelle, das allemaole waor, dat hek gistern nog mit mien eigen ogen ziene."
Jan Hilbers wist net zo min, wat hij ervan denken of zeggen moest. Hij zou Jenne er nog wel eens naar vragen.
„Wi'j d'r niet een poossien bi'j gaon zitten?" vroeg Jan Hilbers aan Jan Lamers, die er nog altijd bij stond te praten.
„Och nee, donk mi'j maar niet!" zei Jan Lamers, „'t is waor, ik zul 't op 't oogenblik zunder verlet kunnen doewn, maar ik gao maar gauw weer hen de vrouwe, vannaomt dan kome wi'j wel."
„Ja, das vanzölf", zei Jan Hilbers, „daor rèèke wi'j op."
„Bint Freins en Hillechien d'r vanmörreng uuttegaone?" vroeg Jan Lamers.
„Ja", zei Jan Hilbers, „hen 't Vèène, daor woont nog een meuje van Hillechien".
„O, ja, 't is ook zo, Lammechien èèjn? Een zuster van Eule, ja, ja, dat week", verklaarde Jan Lamers. „Now, zi'j treft 't ook niet mit 't weer!"
„Nee heur, slecht, maar och, ze zit onder de kap in een dichte wagen. Ze zult er wel gauw weer wèzen, umdaw vannaomt meinsen kriegt."
„Ak mi'j niet vergisse", begon Jan Lamers zo opeens met wat anders, „dan hek de domeneer en zien vrouwe vanmörreng bi'j Poesten Klaos en Eule de steegde zien opgaon."
„Jonge, wat ai zegt", zei Jan Hilbers, „dan kunne wi'j die ook nog wel ies an kriegen."
Dat waren ze met elkaar eens, maar ze praatten er overheen, omdat zij het over de krant kregen. De oude Meppeler krant, daar stonden soms van die boerenstukjes in, die ze allebei lazen.
„Eigelijk gezegd, ai 't goewd beschouwden", vond Jan Hilbers, „dan zat er niet veule in, in die stokkies, 't was ook miest een beechien flauwe kul, aover vri'jeri'je of zo en die boerenproot en 't aandere, och, dat weete wi'j toch allemaole wel, das veur oews boerenmeinsen toch eigelijk niks gien ni'js", zei hij.
„Wat aanders was 't vanzölf, as 't uut de hiele olde tied was en as 't gunk aover inbrékers en moordenaars en léév'mdig half verbranden en op 't rad leggen, dat de botten kraakten en dan de kop ofhouwen en zoo. Zie, dán wörde 't eerns, dán was 't niet zokke flauwe kul meer." „Te duukselkater nee, dan is 't eerns, daor hei gliek an, dan is 't uut mit die flauwe gekheid", vond ook Jan Lamers.
Toen ze met hun beiden nog druk over die dingen aan het praten waren, kwam Jenne er aan met een bakje met muffe lijnkoeken, die zij op de „plaat", in een kring om het vuur wilde leggen.
Jan Hilbers legde de krant op de schoorsteenmantel

en begon met Jenne over het aardappelwieden te praten en Jan Lamers achtte zijn tijd nu gekomen en ging er stiekem tussen uit.
't Duurde maar kort of Jan Hilbers had al lang begrepen dat Jenne maar raak loog. Toen werd hij zo kwaad, dat hij vloekte en schreeuwde met zo'n geweld, dat je hem op de weg wel kon horen. Hij wilde Jenne wel beetpakken om haar een pak slaag te geven. Hij zat haar als een razende achterna, om de tafel heen, zodat de kopjes en schoteltjes eraf vlogen en in scherven op de grond terecht kwamen.
Het was een gehuil en geschreeuw en gevloek van jewelste.
Opeens hoorden ze daar achter de deur van de kamer een duidelijke, heldere stem die riep: „Is het vertrouwd dat wij binnenkomen?"
En wie stapten daar meteen de keuken binnen? Och lieve mensen, het waren de dominee met zijn vrouw.
Jenne maakte van deze gelegenheid gauw gebruik om weg te komen. Zij schoof de bezoekers voorbij, liep de keuken uit en verdween in het achterhuis. Zij was de dans ontsprongen.
Jan schaamde zich erg en zei: „Koomt er maar gerust in mit oen beident, niks gien gevaor heur, ik schrowde misschien wat hard, ik maakte mi'j een beechien kwaod op de maagd, dat is zo'n . . ."
De dominee viel hem direct in de red en zei dat hij het niet zo hard had bedoeld, maar dat hij het alleen maar gevraagd had om te weten of ze misschien ook een kwaje hond hadden, die los liep.
't Was dus nogal gelukkig afgelopen. Misschien hadden de dominee en zijn vrouw hem ook niet zo vreselijk horen vloeken.
Nu was het „toneel" in een klein ogenblikje heel wat veranderd. Fömmechien, die even naar Freerk Oorns Appien was geweest, kwam net weer thuis. De jongste kinderen van Jan en Fömmechien kwamen juist weer van de school en daar kwamen Freins en Hillechien warempel ook nog met de huifkar de weg naar huis oprijden. Garriet en Jantien er ook nog bij en daar zat de hele huishouding gelukkig en ten hoogste vereerd met het voorname bezoek.
Freins en Hillechien en Jan en Fömmechien, ze wisten haast niet, hoe ze hun dankbaarheid te kennen zouden geven.
Zulk slecht weer en dan nog komen, om hun allemaal te feliciteren! 't Was een grote eer, die zij hun aandeden.
„Weej wat ai wel doewn kunnen Freins", zei Jan: „'t pad en de steegde bint zo nat en modderig en de dekwagen is now toch ienmaol smerig, ie kunnen de domeneer en zien vrouwe wel een tippien weerumme brengen mit de dekwagen."
Dat was een goed idee van Jan, dat bij iedereen best in de smaak viel. En zo reden de bruid en de bruidegom, kort nadat ze van Nijeveen waren teruggekeerd, weer deftig en met grote staatsie door het dorp. En achter in de wagen zaten dominee en zijn vrouw, die door Freins en Hillechien helemaal tot aan hun huis werden gebracht, waarna zij nog eens wéér hard rijdend door het dorp op huis aan gingen, waar 's avonds bruiloft gegeven zou worden voor de buren.

TJAART
VAN DER MOLEN
Groningen, Pelzerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)
Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

Café-Restaurant
„d' AOL MEUL" uw adres!!
Sportpark „VEENOORD"
te Veenoord
Expl.: D. OTTJES
Tel. 05915–500

REIST
met uw clubs en vereniging
per
ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN
Hoofdweg 65 – Telefoon 05982 - 331

Garage Raterink - Beilen (bij de brug)
Goed adres om even te tanken
Telefoon 77
Shell-Tankstation - Garage en Touringcarbedrijf

SCHEEPSWERVEN
GEBR. VAN DIEPEN N.V.
WATERHUIZEN BIJ GRONINGEN

J. KNOOP N.V.
Autosloperij ADUARD
tel. K 5903 - 235
In- en Verkoop van gebruikte personen- en vrachtwagens
☆
Grote voorraad onderdelen, motoren, wielen, banden enz.
KNOOP HELPT VELEN UIT DE KNOOP

MEDEMA Carrosserieën
voor elk bedrijf
TELEFOON 05960 - 2231, APPINGEDAM

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941-K 5900

AUTOBUSONDERNEMING
HARMANNI

Voor Uw pleziertochten
Voor Uw excursies
Voor alle voorkomend vervoer

HET JUISTE ADRES

Wij beschikken over nieuw materiaal en geroutineerde chauffeurs en geven U de verzekering van 100 procent service

★

Verdere inlichtingen en prijzen

REISBUREAU „HARMANNI"
Assen, Telefoon 2068

BOSSCHER BESCHUIT
IS
BROSSER BESCHUIT

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN

HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 140

Rentevergoeding 3 %

Talens
Herenmode

BRUGSTRAAT 19
GRONINGEN
Speciaal adres voor
grijze en witte gummiboorden

D. A. M.-remmen
zijn **SNEL-remmen**

N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten **Tel. 2551**
Emmen **Tel. 1372**

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asfaltemulsie in Nederland

Een produkt van

Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk

Materialen voor tekenen en kunstschilderen

H. WEDEMA
Nw. Ebbingestr. 13

K. BOSSINA
Zuiderdiep 9 **Groningen**

Uniformkleding

Wollen kamgaren whipcord. Onze „Super" confectie in alle maten voorradig. Tuniek f 89,50 – Overjas f 132,50 – Ballonbroek f 45,–.

Maatwerk
Confectie

Prima coupe
en
afwerking

Kledinghuis
fa. H. Drenth
WAAR U BETER SLAAGT
WINSCHOTEN

schade
aan Uw wagen...

CAROSSERIEBEDRIJF
W.K.W.
ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)

Schuifdaken ★ Eigen beklederij

RIJKSPOLITIE-ORGAAN

VAN DE INSPECTIE IN HET RESSORT GRONINGEN

DE REFLECTOR

7e Jaargang
1 mei 1958
No 5

foto meijboom

Wanneer u dit nummer onder ogen krijgt, is de verjaardag van onze Koningin al weer achter de rug. Maar niettemin leek het de redactie gewenst om ter gelegenheid van deze jaarlijkse feestdag alsnog de laatste officiële foto van onze geëerbiedigde vorstin op te nemen.
En daarbij bieden wij tevens onze gelukwensen aan in de hoop dat koningin Juliana weer een jaar in goede gezondheid temidden van haar gezin en haar volk gegeven moge worden.

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Veenstra, J., wmr. 1e kl., no. 2690, van Wierum naar Noordbergum.
Gelder, T. de, wmr. 1e kl., no. 750 van Hijken naar Wierum als Post-C.
Elsinga, P., wmr. 1e kl., no. 3411, van Oosterwolde naar Oppenhuizen als Post-C.
Visser, J., wmr., no. 642, van Scharnegoutum naar Oosterwolde.
Made, T. v. d., owmr., no. 336, van Hollum (A) naar Parketgr. Leeuwarden.
Hindriks, J., owmr., no. 181a, van Buitenpost naar Sexbierum als Gr.-C.
Bolt, M., wmr. 1e kl., no. 607, van Holwierde naar Loppersum als Post-C.
Schrik, S., wmr. 1e kl., no. 352, van Oude Pekela naar Holwierde.
Medendorp, R., wmr. 1e kl., no. 2665, van Uithuizen naar Leek.
Prak, H. P., wmr. 1e kl., no. 2106, van Kantens naar Uithuizen.
Terpstra, P., owmr., no. 340, van Lemmer naar Loosdrecht als Post-C.
Boer, K. de, owmr., no. 143, van Parketgr. Leeuwarden naar Parketgr. Amsterdam in de functie van Gr.-C.
Jong, P. de, wmr. 1e kl., no. 3227, van Kockengen naar Hijken als Post-C.
Ulsen, E. van, adj., no. 241, van kaderopl.school Bilthoven naar Parketgr. Groningen in de functie van Gr.-C.
Meijer, T. R., wmr. 1e kl., no. 2883, van Verk,gr. Winschoten naar Verk.school Bilhoven, als instructeur.

Met eervol ontslag:

Westerbeek, K., wmr. 1e kl., no. 1964, over naar burgerbetrekking.

Bevorderd tot adjudant de opperwachtmeesters:

Kleine, J. de, no. 97, Borger, m.i.v. 1-4-'58.
Lijklema, B., no. 129, Franeker, m.i.v. 1-4-'58.

Bevorderd tot opperwachtmeester de wachtmeesters 1e klasse: m.i.v. 1-4-'58

Kalma, B., no. 374, Verk.gr., Leeuwarden.
Hofman, P. D., no. 388, Verk.gr. Winschoten.
Postma, R., no. 391, Spijk.
Dunnewijk, J. T., no. 398, Gasselternijveen.
Kollen, W., no. 412, Tolbert.
Post, J. M., no. 416, Staf Insp. Groningen.
Hoekstra, J., no. 421, Sneek.
Warntjes, A., no. 428, Verk,gr., Assen.
Boeve, H., no. 429, Nieuwe Schans.
Wesseling, J., no. 449, Rolde.
Dijk, W. van, no. 451, St. Nicolaasga.
Schoemaker, G., no. 472, Staf Insp. Groningen.
Westers, A. L., no. 474, Pesse.
Dijkstra, R., no. 485, Verk.gr., Leeuwarden.
Dol, H. J., no. 1071, Verk.gr., Heerenveen.
Graaf, L. de, no. 500, Opende.
Wit, P., no. 506, Zuidbroek.
Struik, H., no. 513, Nieuw Roden.
Schoemaker, H., no. 517, Dwingeloo.
Binnema, B., no. 523, Ferwerd.
Tits, D. N. W., no. 548, Staf Distr. Assen.
Lolkema, P., no. 222, Ee (per 1-3-'58).

Terug van detachering naar de vormingscursus groepscommandanten te Amersfoort:

Jonk, J., adj., Bellingwolde.
Monkel, M., Adj., St. Anna Parochie.
Reinders, G., adj., Gieten.

Gehuwd:

Haan, H. de, wmr. 1e kl., Hoogkerk, met mej. K. Rentenaar.

Geboren:

Engelbertus, Johannes, zv. wmr. 1e kl. J. Achterstraat en J. Scheerhoorn te Coevorden.
Hendrik, Klaas, zv. wmr. J. Wieringa en A. Kloosterhof te Groningen.
Bokke, Jan, zv. wmr. J. v. Dijk en H. Kazimier te Wierum.
Neeltje, Cornelia, dv. wmr. 1e kl. K. C. Mulder en J. Hotsma te Grouw.
Christoffer, Jan Warner, zv. wmr. 1e kl. J. Oosting en en W. Moedt te Roden.
Jan, Wietze, zv. owmr. T. Feenstra en J. Vreeling te Groningen.
Franciscus Maria, zv. wmr. 1e kl. G. H. Bergervoet en E. H. M. Teunissen te Coevorden.

MUTATIE!
WONING BESCHIKBAAR!
Dan bellen: 0 5130–3488
PIET STILMA'S VERHUISBEDRIJF SNEEK
Zeer modern materiaal
Cabine voor meerijders
Lading: All Risk verz.
Tarief: Rijksregeling

Emigratie en Verhuizen
Als één het kan is TIMMER uw man
Helper Oostsingel 26, Telef. 29854, Groningen

7e jaargang no. 5 Verschijnt 1 x per maand 1 mei 1958

DE REFLECTOR

Periodiek van de Inspectie der Rijkspolitie in het Ressort Groningen, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.

Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen. Bank: Amsterdamsche Bank N.V. te Assen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. 1 J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr. F. de Vries, Districtsstaf Groningen

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220–1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensioneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

In memoriam inspecteur-generaal der Rijkspolitie A. F. J. Penders

Op woensdag 23 april jl. ontvingen wij allen het droeve bericht, dat in de vroege ochtend van dinsdag 22 april 1958 in de ouderdom van 59 jaren was ontslapen:

August Frans Josef Penders

in leven inspecteur-generaal der Rijkspolitie,
Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw,
Officier in de Orde van Oranje-Nassau,
Drager van verschillende buitenlandse onderscheidingen.

De overledene vervulde sedert 1 maart 1951 de functie van algemeen inspecteur van het Korps Rijkspolitie, in welke functie hij — ondanks dat zijn lichamelijke toestand hem veelal belette zijn werk te verrichten zoals hij dit ook zelve zou hebben gewild — zich met grote geestkracht wijdde aan de oplossing van de zo talrijke problemen, welke zijn taak met zich bracht.

Bij Koninklijk Besluit van 14 november 1957 werd de ontslapene onder dankzegging voor de vele en gewichtige diensten door hem aan den lande bewezen, wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd, per 1 december 1958 eervol ontslagen. Zijn gezondheidstoestand noopte hem echter, op 1 maart jl. verlof te verzoeken in afwachting van dit ontslag.

Op vrijdag, 25 april jl. vond op de r.-k. begraafplaats Kerkhoflaan te 's-Gravenhage, de teraardebestelling plaats, welke werd bijgewoond door vele militaire, burgerlijke en politiële autoriteiten.

Het Korps Rijkspolitie werd vertegenwoordigd door de wnd. algemeen inspecteur van het Korps, de dir. off. der Rijkspolitie 1e kl. J. Gerritsen en deputaties van de 5 ressorten, de Rijkspolitie te Water, de Algemene Inspectie, de Dienst Luchtvaart, de Verkeersschool, de Speurhondenschool en het Wagenpark 's-Gravenhage.

Aan de groeve werd gesproken door Z. E. de minister van Justitie, prof. dr. I. Samkalden.

Moge zijn nagedachtenis bij het Korps Rijkspolitie in hoge ere blijven.

Dat hij ruste in vrede.

Opperwachtmeester A. Kort, postcommandant te Dalen, veertig jaren in overheidsdienst

Op 21 april 1958 mocht de opperwachtmeester A. Kort te Dalen, de dag herdenken, dat hij veertig jaren geleden in overheidsdienst trad.
Als blijk van waardering voor de prettige samenwerking was Kort door het gemeentebestuur van Dalen in de gelegenheid gesteld in de raadszaal ten gemeentehuize te recipiëren.
Te ongeveer drie uur werd de jubilaris met zijn echtgenote en hun oudste zoon en schoondochter in de met vele bloemstukken versierde zaal binnengeleid.
Een welkomstwoord werd gesproken door de loco-burgemeester, de heer Alting, waarna deze het woord gaf aan de heer districtscommandant. Deze gaf een overzicht over de lange staat van dienst van opper Kort en schetste hem als prima praktisch politieman. Enige voorvallen uit zijn loopbaan — de vele gelukwensen in de vorm van ansichtkaarten uit „De Berenkuil" en de legendarisch geworden ontruiming van een cafézaal tijdens de veenstaking — werden naar voren gebracht, waarna aan Kort de gebruikelijke enveloppe met inhoud werd overhandigd.
Namens de gemeente sprak daarna de loco-burgemeester, die voor de wijze van dienstdoen van opper Kort niets dan lof had en het zeer waardeerde in opper Kort een politieman te hebben, die wel het publiek op gemaakte foutjes wees, doch die gelukkig niet direct „het boekje in de hand had". De jubilaris werd namens de gemeente een kistje sigaren aangeboden, terwijl mevr. Kort een prachtig boeket bloemen kreeg.
Hierna kreeg de groepscommandant adjudant Sijnstra het woord. Deze gewaagde van de prettige samenwerking met opper Kort. Hij bracht naar voren dat, al moge het legendarische verhaal als zou Kort in zijn marechausseetijd eens te paard een cafézaal hebben ontruimd, dan niet waar zijn, de wijde verbreiding die dit verhaal heeft gevonden er toch wel op wees, dat Kort in het korps een bekende en populaire figuur is.
Als 2e voorzitter van de afdeling zuidoost-Drenthe van de Nederlandse Politiebond bracht de adjudant aan opper Kort dank voor diens vele werk voor de bond en noemde hem een voorbeeld voor vele leden.
Als blijk van waardering bood de adjudant namens de groep en de bondsafdeling aan Kort, die volgens een vorige spreker zo netjes iemand „de baard er af kon geven" een scheerapparaat aan, zodat Kort wat dit betreft nu mechanisch kan werken.
Mevrouw Kort, die steeds een gewaardeerde gastvrouw voor zwervende politiemannen was, kreeg een doos bonbons en bloemen aangeboden.

Als laatste spreker kwam de heer Van Delden, oudhoofd der school te Dalen aan het woord, die als vriend en medewerker van Kort bij diens vele verkeerscursussen, deze dankte voor de prettige verstandhouding en voor het vele werk, dat door Kort werd verzet.
In een korte speech dankte opper Kort daarna de verschillende sprekers voor hun goede woorden en geschenken. Hij vertelde, onder welke omstandigheden de roemruchte geschiedenis van de café-ontruiming was ontstaan en nodigde tenslotte alle aanwezigen uit om de bijeenkomst nog even voort te zetten bij „Jantien van Gerard" (café Kuiper). Hier werd nog enige tijd in prettige stemming nagepraat, waarmee voor opper Kort het officiële gedeelte van zijn jubileumdag werd besloten.

25-jarig ambtsjubileum adjudant Lalkens

Op dinsdag 15 april 1958 jl. herdacht adjudant H. Lalkens, groepscommandant der rijkspolitie te Dokkum, de dag waarop hij voor 25 jaar in politiedienst trad.
Geboren op 27 november 1911 te Bierum (Gr.), begon hij op 15 april 1933 zijn loopbaan als agent van gemeentepolitie te 's-Gravenhage. Hij verbleef tot 20 juli 1938 in de residentie, toen hij werd aangesteld als gemeenteveldwachter in de gemeente Achtkarspelen met als standplaatsen achtereenvolgens Boelenslaan en Surhuisterveen. Bij de opheffing van de gemeenteveldwacht in 1943 ging de jubilaris naar de marechaussee over in de rang van opperwachtmeester, welke rang hij behield toen de voormalige staatsspolitie na de bevrijding van ons land, op 1 januari 1946, werd herschapen in het huidige korps rijkspolitie. Gedurende enige jaren vervulde hij de functie van postcommandant der rijkspolitie te Surhuisterveen. In die tijd werd hij onderscheiden met de eremedaille, verbonden aan de orde van Oranje Nassau. Op 26 januari 1957 werd de jubilaris benoemd tot groepscommandant der rijkspolitie te Dokkum, als opvolger van adjudant Bousema. Op 1 februari 1958 werd hij bevorderd tot adjudant der rijkspolitie.
Tijdens een onofficiële bijeenkomst ten huize van de adjudant werd hij onder meer geluk gewenst door zijn onmiddellijke chef, de districts-commandant der rijkspolitie te Leeuwarden, majoor P. J. G. Aalders en diens toegevoegd officier, de luitenant A. C. van Dijk, door de burgemeester van Dokkum, S. van Tuinen en diens echtgenote. Voorts boden gelukwensen aan namens de rijkspolitiesportvereniging Leeuwarden de adjudant Tj. Bleeker; namens de Bond van Christelijke Politieambtenaren in Nederland, de voorzitter van de afdeling Dokkum de opperwachtmeester L. Reitsma te Murmerwoude en namens het gezamenlijke personeel van de groep Dokkum, de postcommandant-opperwachtmeester J. de Vries. Voorts kwamen verschillende collega's-groepscommandanten en andere belangstellenden de jubilaris gelukwensen. Bij al deze gelukwensen werden hem en zijn echtgenote verschillende cadeaus aangeboden, waardoor de woning in een ware bloementuin werd herschapen.

GEEF NU AAN
UW RODE KRUIS

SCANDINAVISCH AVONTUUR

door R. DE LANGE

„Op een prachtige augustusmorgen nam het avontuur een aanvang. Een avontuur, waarvan we het eind en de omvang op die eerste dag van onze vakantie beslist niet konden overzien, noch bevatten. Het zou een reis worden van ruim 3000 km, grotendeels door onbekende landstreken en met het stadje BRYN bij OSLO als voorlopig eindpunt. Per autootje zouden we door Noord-Duitsland, Denemarken, Noorwegen en Zweden reizen en het Skagerak, de Sont en de Grote Belt per schip moeten oversteken.
Zouden de taalmoeilijkheden groot zijn? Zou de begroting wel kloppen en de dagtrajecten goed „getimed"? Zou ons tweedehands wagentje het uithouden en de weersomstandigheden misschien alles bederven? Wie kon het zeggen? Honderden vragen werden gesteld en in overweging genomen of zo goed mogelijk beantwoord. Plannen werden gemaakt en vaak weer verworpen. Maandenlang was er georganiseerd en gewikt en gewogen, totdat we definitief waren besloten. We gingen!
Drie omstandigheden — die we hier graag even willen vermelden — maakten deze grote reis in belangrijke mate mogelijk. Dat was in de eerste plaats het feit, dat we lid waren van de International Police Association (de I.P.A.) en in alle vier te doorkruisen landen een beroep konden doen op medeleven van die organisatie, ten tweede dat we in Noorwegen door vrienden-collega's — ook al leden van de I.P.A. — te logeren waren gevraagd, terwijl tenslotte het bezit van ons autootje de reiskosten binnen ons bereik brachten.
Zo passeerden we dan op die stralende zomermorgen de Nederlands-Duitse grens bij Rütenbrock en „toerden" door de Noordduitse laagvlakte naar het oude stadje Hoya aan de Wezer. Een Duitse collega, Obermeister Drape, wees ons daar een degelijk „Gasthaus" en we sliepen die eerste vakantienacht als marmotten.
De volgende ochtend zaten we al vroeg tussen de wielen. De bedoeling was, die dag het stadje Neustadt aan de Oostzee te bereiken. Niet meer dat we de Wezerbrug bij Hoya waren gepasseerd, of het landschap werd heuvelachtig en bosrijk. We waren op de Lüneburgerheide.
De Lüneburgerheide, een gebied zo groot als Friesland, Groningen en Drenthe samen, is buitengewoon rijk aan natuurschoon. In sommige, meer afgelegen gebieden, kan men nog dorpjes aantreffen, waar de

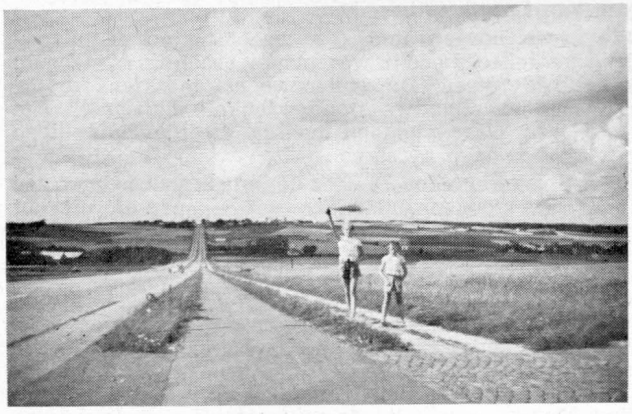

toerist zich in een tijdsperiode van omstreeks 1900 zou wanen. Men vindt er prachtige bossen en uitgestrekte heidevelden, waar de jeneverbes nog welig groeit. De stadjes en dorpen zijn prachtig. Hier en daar vindt men nog goed bewaard gebleven Romaanse bouwwerken.
We passeerden de toeristenplaatsen Fallingbostel en Walsrode en bereikten via de meer bekende steden Soltau en Lüneburg de rivier de Elbe bij Lauenburg. Na de Elbe te zijn overgestoken kwamen we dan in het „Bundesland" Sleeswijk-Holstein. Het is zeer de moeite waard dit bijzonder schone land, welks noordelijke kusten zowel door de Noord- als door de Oostzee bespoeld worden, te bezoeken. Afwisselend ziet men rijk beboste heuvels en uitstekend verzorgde bouwgronden, vele en door prachtig natuurschoon omgeven meren en hier en daar nog een ongerept heidelandschap met een weelderige vegetatie.
In de namiddag reden we door het stadje Mölln, waar de kinderen natuurlijk het daar opgerichte standbeeld van Tijl Uilenspiegel wilden bezichtigen. Tijl moet in Mölln geboren zijn, doch ook een viertal andere Duitse steden maken daarop aanspraak. Alleen Mölln heeft ter nagedachtenis van deze internationaal bekende snaak een standbeeld opgericht.
Langs Ratzeburg, waar we slechts een kilometer van de Russische zône waren verwijderd, kwamen we tegen de lunch te Lubeck, de buitengewoon mooie oude Hanzestad aan de Oostzee, welke stad in de middeleeuwen zo nauw was verbonden met onze Hollandse Hanzesteden, en waar men in verschillende oude gebouwen de oud-Hollandse bouwstijl herkent.
In de avonduren een onvergetelijke rit over Travemünde en dan langs het Timmendorferstrand naar Neustadt. Bij een prachtige zonsondergang zagen we uit over het bladstille water van de Oostzee. De kinderen gingen nog baden en langzamerhand vergaten we de vele regendagen in ons lage landje aan de zee.
De volgende dag brachten we eerst een bezoek aan de Burgemeester van Neustadt en overhandigden hem een Zuidlaarder bol (een groot rond krentenbrood) van zijn ambtgenoot te Zuidlaren. Deze Burgemeester werd op 3 mei 1945 — tezamen met een groep Hollanders — door een Engels regiment valschermtroepen uit Duitse gevangenschap bevrijd. Hij deed o.m. bijzonder goed werk voor enkele Hollandse politiemannen — w.o. ondergetekende — die in de nabijheid van Neustadt waren ondergebracht.
Alweer bij stralende zonneschijn startten we ons autootje voor het dagtraject Neustadt-Odense (Denemarken), waarbij we aanvankelijk door een van de mooiste toeristische landstreken van Duitsland reden, namelijk noordoostelijk Holstein, ofwel „Die Holsteiner Schweiz".
Dit is wel een zeldzaam mooi landschap, met afwisselend prachtige meren en met beuken- en dennenbossen overdekte heuvels. De ene kuststad is er nog mooier als de andere. Over Eutin, Plön, Kiel, Eckernforde en Sleeswijk, bereikten we de grensstad Flensburg. Af en toe kwam de Oostzee, waar het water als fjord diep het land insnijdt, in zicht en bracht een prachtige afwisseling in het landschap.
De Lüneburgerheide en het Holsteiner land kunnen zich meten met de mooiste landstreken van Europa, doch ze zijn bij de Hollandse toeristen weinig in trek, vermoedelijk door onbekendheid. Jammer! Het is een gemakkelijk bereikbaar gebied, met een zeldzaam mooi landschap en prijzen, die vaak nog niet de helft bedragen dan die b.v. in het Rijnland en het Zwarte Woud, of bij ons in Holland worden gevraagd.
Bij Krusau aan de Deense grens werden we begroet door een Deense collega van het nationale korps Rijkspolitie, die mijn beroep had ontdekt op de pas. Denemarken — ik heb dat al eens eerder opgemerkt — bezit slechts één korps politie, nameliik de Rijkspoli-

tie, die alle politiediensten- en ook de douanediensten aan de grens verrichten.
In snelle vaart ging het nu over Abenraa, Haderslev en Kolding naar het op hoge heuvels gelegen Frederica aan de Kleine Belt. Vele mensen denken dat Denemarken een vlak land is, evenals Holland, maar niets is minder waar. Vooral de grote eilanden Funen en Seeland, met een oppervlakte die overeenkomt met respectievelijk Utrecht en Gelderland, zijn heuvelachtig en het landschap wijkt geheel af van het onze. Men spreekt wel eens over de blonde heuvels van Denemarken, en inderdaad, dit landschap is blond, doch daarnaast lieflijk en het wordt bewoond door de meest vriendelijke mensen van Europa.
Nog meer dan in Duitsland, bemerkt men, hier in een vreemd land te zijn. Vooral het platteland met zijn witte boerderijen en landhuisjes toont een geheel afwijkende bouwstijl.
De Hollanders staan in Denemarken in hoog aanzien. Bij een gesprek wil men alles weten over de grote watersnood van 1953, over de afsluitdijk en het droogleggen van het IJsselmeer, men wil bijzonderheden horen over Keukenhof en de bollenvelden en over ons Koninklijk Huis raakt men eenvoudig niet uitgepraat. Vooral onze Koningin wordt in Denemarken bijzonder vereerd.
De avond te voren, bij de prachtige rit langs het Oostzeestrand, genoten we zwijgend, hier — in dit vriendelijke gastvrije land — komt men er toe te gaan zingen. Dat deden we dan ook. Onder de klanken van „Door de bossen, door de heide; Door het zomerdronken land" reden we met een gematigd gangetje over de enorme brug, die het vaste land van Jutland verbindt met het eiland Funen.
Diep beneden ons lag de Kleine Belt, ter plaatse de verbinding vormende tussen de Oostzee en de Noord-

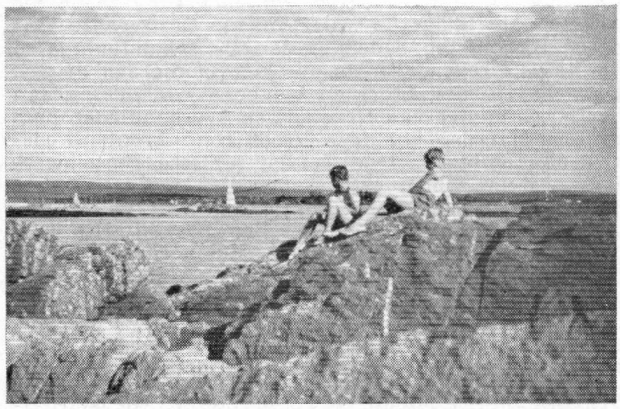

zee. Een groep meeuwen vloog met kalme wiekslag langs de kust, in de verte dobberde een vissersschuitje en nog verder weg zagen we de contouren van een coaster in het avondlicht.
Het was bijna donker geworden, toen we in de geboortestad van de grootste sprookjesverteller aller tijden, Hans Andersen, de weg zochten naar de woning van onze vriend Sigurd NIELSEN. Die vonden we vrij vlug en met de gewone gastvrijheid en onder een uitbundig, veelal onverstaanbaar, woordenspel, werden we „ingehaald".
De vierde reisdag zou ons van ODENSE naar de kop van Jutland brengen, met als eindpunt het havenstadje Frederikshaven, waar we dan de volgende dag de „oversteek" naar Noorwegen hoopten te volbrengen. Eerst dus terug naar de brug over de Kleine Belt en toen noordwaarts naar de universiteitsstad Aarhus. Het landschap was hier golvend en overal zagen we het pas gemaaide graan op de akkers staan.
Aarhus is een erg mooie stad met prachtige parken. In één dier parken gingen we ons warme hapje klaar maken. De auto parkeerden we toevallig naast een zeldzaam oud „fordje", met keurige gordijntjes voor de ramen. We maakten een foto van het oude „brakje" en werden daarbij geassisteerd door een Deense politieman. Toen de foto genomen was, vertelde hij ons dat de parkeerplaats particulier eigendom was en bij een bankgebouw behoorde. De ouwe ford was van de directeur van die bank. Geen land in West-Europa, waar zoveel ouwe auto's rijden als in Denemarken. Onze „verkeersjongens" zou het water om de tanden lopen.
Over de Windberg, het hoogste punt van Denemarken, ging het naar Aalborg aan de Limfjord, welke fjord de kop van Jutland in tweeën snijdt. In de namiddag bereikten we Frederikshaven, waar de Districtscommandant van de Rijkspolitie voor uitstekend en goedkoop logies had gezorgd. Deze officier was ook al lid van de I.P.A. en wilde graag wat meer over de Nederlandse politie weten. In 1958 hoopte hij met zijn gezin naar Holland te komen, vertelde hij ons.
Na een gezonde slaap, keken we de volgende ochtend tegen een bewolkte lucht aan. Er woei een stevige bries uit het westen en dat betekende — zoals ons later bleek — op het Skagerak een kleine storm. De weersvoorspellingen waren niet gunstig voor de overtocht naar Noorwegen. Tegen acht uur reden we ons autootje op de 3000 ton metende „Peter Wessel" en begaven we ons aan boord van dit mooie wit geschilderde schip, voor de 200 kilometer lange vaart over het beruchte Skagerak.
Onder de kust ging het nog wel. Langzamerhand verdween evenwel die kust uit het gezicht en begeleid door een grote vlucht witte meeuwen kwamen we in open zee. Ons schip kreeg te kampen met een zware deining aan bakboord, dus uit het westen.
Aan dek was het niet te harden en we zochten zitplaats in de grote salon, waar de lunch werd gebruikt. Die lunch kwam evenwel — voor zoveel het moeder en dochters betrof — enkele uren later in de wateren van het Skagerak terecht. Negentig procent van de opvarenden werden zeeziek. In geen jaren was gedurende de zomermaanden de zee zo woest geweest, vertelde mij een matroos.
De „Peter Wessel" behoort aan een Noors-Deense maatschappij. De boot voer af onder de Deense vlag, doch in de Noorse wateren werd de vlag van Noorwegen gehesen. We voeren de Oslofjord binnen en koersten naar de haven van Larvik aan de zuidoostkust. Het schip kwam in rustig water en de ene passagier na de andere leefde weer op. Iedereen had opeens honger, hetgeen er op wees dat de magen weer normaal functioneerden.
Het eerste wat wij van Noorwegen zagen, waren bergen die zo maar uit zee schenen op te rijzen. Dicht onder de kust gekomen, bleek zulks ook vaak het geval te zijn. De „Peter Wessel" moest tussen enkele klippen en rotsachtige eilandjes door varen, om de haven van Larvik te bereiken.
We zagen hoegenaamd geen vegetatie op de eilandjes, die geheel bedekt waren met prachtig rood-bruin gekleurde rotsen. Duizenden vogels merkten we op. Op één der eilandjes stonden enkele huizen en een vuurtoren. Daar woonden mensen, die hun huis alleen per boot konden bereiken.
Stilzwijgend en geheel onder de indruk van het grootse landschap voor ons, stonden wij — mensen uit het vlakke Nederland — op de voorplecht van het schip en keken naar het drukke beweeg op de kaden langs de haven van Larvik.
De „Peter Wessel" naderde de grote aanlegsteiger en opeens stootte mijn vrouw mij aan: „Kijk daar eens. Een grote man, een vrouw en een meisje. Is dat de familie Ljosland?"
Ik zocht het emplacement met de ogen af en ja hoor, daar stond — dicht bij de controlepost van de douane — de geweldige gestalte van mijn oude vriend Jon Ljosland, waarmee ik in een Duits concentratiekamp zoveel lief en leed had gedeeld; in elf jaren had ik hem niet meer gezien.

Zonder dat ik het bewust wilde, riep ik vanaf het schip: „Jon!" Een arm zwaaide omhoog en een machtige stem antwoordde: „Roel!"
Jon liep alles wat hem in de weg kwam omver en baande zich een doorgang naar de loopbrug. Even later grepen we elkander vast en drong het weer tot het diepst van de ziel door, hoeveel het waard is een vriend te hebben. Letterlijk en figuurlijk, een groot vriend, deze Noorse Opperwachtmeester, aan wien ik het vermoedelijk te danken heb nog in leven te zijn. Geen van beiden konden we het eerste ogenblik ook maar een woord uitbrengen.
Toen kwamen Hjordis, zijn vrouw, en Inger-Britt, hun 18-jarige dochter aanlopen.
„Velkommen i Norge! Velkommen alle!"
Een algemene begroeting volgde. Even later hadden we de auto op de kade gereden, waren de douaneformaliteiten vervluld en zaten we in een restaurant koffie te drinken.
De afstand van Larvik — langs de Oslofjord — naar Oslo, bedraagt ongeveer 140 kilometer. Jon ging voorrijden en we genoten van een schitterende rit. Soms reden we vlak langs het water van de fjord, dan weer hoog langs een berghelling, waarbij zich een prachtig panorama aan onze ogen ontrolde.
Door vissersdorpen en een paar aardige stadjes, waaronder Tonsberg en Drammen, kwamen we tegen de avond in Oslo en een half uur later in Bryn, dat tot de gemeente Oslo behoort.
In Noorwegen — dat evenals Denemarken uitsluitend Rijkspolitie kent — worden de politiebureaus in de buitenplaatsen „Politi-Stations" genoemd. Jon was commandant van zo'n politiepost en de familie Ljosland (spreek uit Joesland) woonde boven het bureau, dat met een verhoorkamer en de garage, gelijkvloers was gelegen.
Het eindpunt (Teisenveien nr. 4 te Bryn-Oslo) was bereikt en nadat we het eerste nieuws hadden uitgewisseld, gingen we, flink moe van de reis doch vol verwachting omtrent de belevenissen van de komende vakantiedagen, naar bed.

Acht dagen bleven we bij onze vrienden in Noorwegen. Dagen die onvergetelijk in ons geheugen gegrift staan en alles brachten, wat men tijdens een vakantie maar kan wensen. Gastvrije vrienden en een uitstekende verzorging, veel zon en een heerlijke temperatuur (het kwik daalde niet onder 20 graden C.) en verblijvende in een landstreek die haar weerga in Westeuropa nauwelijks vindt.

De eerste dag gingen we met de familie Ljosland picknicken aan de oostzijde van de Oslofjord. De gehele dag waren we aan het Ingerstrand en zwommen en baadden dat het een lust was. De temperatuur van het water was heerlijk. Het is heel eigenaardig, dat de Oslofjord — evenals b.v. het water van de Oostzee — geen eb en vloed kent, althans nauwelijks. Van stromingen is nergens sprake en men zwemt overal volkomen veilig.

Slechts hier en daar vindt men een stukje strand zoals wij dat langs de Noordzee kennen. Op andere plaatsen glijdt men zo van de rotsen in zee, of kabbelt het water tegen een schuin oplopend grasveldje.
Het water van de fjord is bijna altijd rustig, doordat deze zeearm aan weerszijden door bergketens wordt afgeschermd. Het is een ideaal oord voor de watersport, omdat voor de west- zowel als voor de oostkust honderden eilandjes aanwezig zijn. Op bijna al die eilandjes ziet men zomerhuisjes. De Noren zijn grote liefhebbers van de watersport en de stadjes en dorpen langs de fjord zijn bijna alle badplaatsen en watersportcentra. Honderden en nog eens honderden zeilboten van diverse afmetingen en soorten dobberen aan lange kabels op de fjord. Tijdens de weekends is het op het water een feest van witte zeilen en kleurige boten. Prachtige luxe zeejachten, ranke en zeer snelle wedstrijdboten, soms met een messcherpe voorsteven, doch ook het eenvoudigste schuitje van de man met de smalle beurs, deze laatste boten in tientallen soorten en afmetingen, treft men er aan.
In de achtermiddag maakten we een korte rit door de bergen. We raakten onder de indruk van het landschap, dat afwisselend ruwe, met hoge dennen begroeide bergen en daartussen lieflijke dalen liet zien. In de dalen verspreide boerderijen en op de lagere glooiingen van de heuvels en bergen landhuizen. Alle huizen waren van hout opgetrokken en veelal donkerrood of groen geschilderd.

(Wordt vervolgd).

Prijsvraag ontwerp-banier

Mijne heren,

Uit naam van alle leden der rijkspolitie kapel, zeggen wij u dank voor de opneming van de prijsvraag voor een ontwerp-banier ten behoeve van de kapel, in uw gewaardeerde periodieken. Mede hieraan danken wij het vrij grote aantal inzendingen, waaronder vele goede ideeën.
Daar u er ongetwijfeld belang in stelt, wie de prijswinnaar is, hebben wij het genoegen u te melden, dat aan de wachtmeester der rijkspolitie 1e klasse **L. A. van Klundert**, behorende tot de groep Loon op Zand, wonende Middelstraat 24a te Loon op Zand, de prijs van f 25,— werd toegekend.
Bij de beoordeling van de inzendingen verleende de secretaris van de Hoge Raad van Adel te 's-Gravenhage, jhr. **Van Weede**, zijn hoge medewerking.
Aan de 8-jarige en jongste inzendster, **Margaret Overgaauw**, Koningin Wilhelminaweg 162 te Gouda, werd als aanmoedigingsprijs een tablet chocolade toegekend.
Omtrent de officiële overdracht van de banier, zullen t.z.t. berichten volgen in de gebruikelijke muziek-medelingen.
U nogmaals dankend, tekenen wij met respectvolle en vriendelijke groeten,

namens het bestuur,
de voorzitter,
F. Offermans

Volleybalwedstrijden

Op donderdag 13 maart jl. werden te Slochteren onderlinge volleybalwedstrijden gehouden tussen 6-tallen uit Appingedam, Delfzijl, en Slochteren.
De wedstrijden hadden plaats onder leiding van de sportinstructeurs uit het district Winschoten en Groningen en hadden een vlot verloop.
Hoewel niet bepaald „fijn" spel werd vertoond, werd toch op een zeer sportieve wijze gevochten als leeuwen. Het 6-tal van Slochteren wist de meeste wedstrijden te winnen, doch werd na afloop uitgedaagd maar eens bij „ons" te komen, resp. Appingedam en Delfzijl.
Deze uitdaging werd vanzelfsprekend onmiddellijk aangenomen.
Een heel mooi spannend moment uit de wedstrijd Appingedam-Slochteren was, toen „Bram" van Slochteren met het serveren „de zwakke plek" van Appingedam wist te vinden en een achterstand van 13—9 wist om te zetten in een winst van 15—13, hetgeen grote hilariteit verwekte.
Enkele malen werd gevreesd voor het scheuren van de muren van het nieuwe gymnastieklokaal wanneer Timmer van Appingedam gelegenheid werd geboden te smashen.
De uitslagen waren als volgt:

Appingedam-Delfzijl	10-15—4-15—13-15
Slochteren-Appingedam	15-11—15-13
Delfzijl-Slochteren	10-15—11-15—11-15

Het is de bedoeling om deze wedstrijden als oefeningen te blijven beschouwen, doch zal toch voor de sterkste partij een prijsje in het vooruitzicht worden gesteld.
De gemeente-politie Hoogezand is verzocht ook een 6-tal aan deze wedstrijden te laten deelnemen.

DE REFLECTOR WORDT GEBOREN

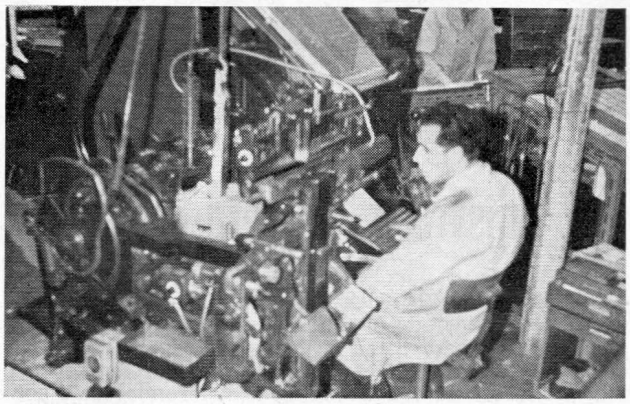

De machinezetter achter het toetsenbord van de zetmachine, waarop de tekst wordt gezet.

U hebt misschien wel eens een stukje geschreven voor de Reflector — o, u wilt het nog steeds doen? — en dan zag u na verloop van tijd uw stukje keurig gedrukt in het blad verschijnen. Het zag er nu toch wel even anders uit dan die paar volgetikte of geschreven velletjes, die u indertijd bij de redactie inleverde. Maar wat is er nu gebeurd met dat verhaaltje van u?
Allereerst is er een redacteur, die alle kopij — zo noemen typografen dat stukje van u — verzamelt en die het nummer indeelt. Zo van: dát is een mooi stukje voor de eerste pagina en dát moet een beetje naar achteren en dan hou ik dáár nog een gaatje over, daar kan dát mooi in. Even kijken, dan moet dat stukje van Jansen nog maar even blijven staan — dat betekent dat het nog niet in het blad komt — en dan nemen we van dat vervolgverhaal die paar paginaatjes mee en dan is de krant weer vol. De redacteur bedenkt de koppen — dat zijn de opschriften boven de verschillende stukjes — en dan geeft hij met een zucht van verlichting het hele stapeltje papier af aan de man van de drukkerij.

Nu moeten wij even de historische klepel bij de klok gaan zoeken, opdat u weet wat waar luidt. Ene Laurens Janszoon Coster of, als u dat liever hebt ene Gutenberg, vond in het midden van de vijftiende eeuw de boekdrukkunst uit. Het verhaal wil, dat die Laurens, met zijn zoontje in de Haarlemmerhout wandelend, bij wijze van tijdverdrijf een letter uit een stuk hout sneed. Op een gegeven ogenblik viel het ding hem uit de handen en toen Coster hem opraapte, stond daar een fraaie afdruk van die letter in het zand.
Of dat nu allemaal waar is, laten wij rustig in het midden. Een feit blijft bestaan, dat men om een afdruk van een letter te krijgen een letter in reliëf moet hebben, waar men inkt op kan smeren. Denkt u maar aan een stempel.
Die letter heeft men in de loop der tijden leren maken van metaal in plaats van hout en die vindt u nu in elke drukkerij. Maar om dat verhaaltje van u bij elkaar te zoeken uit allemaal losse letters, al liggen die soort bij soort in een grote lade, zou veel te veel tijd vergen. De Reflector zou dan nooit op tijd bij u in de brievenbus glijden. Nee, dat bij elkaar zoeken — zetten noemt de drukker dat — gaat machinaal, met een „zetmachine".
Stelt u zich een schrijfmachine voor. U drukt op een toets en een letter verschijnt op het papier. Die zetmachine heeft net zo'n toetsenbord, zij dat het wat uitgebreider is. Drukt u hier op een toets dan komt er een klein koperen plaatje van 1 bij 2½ cm langs de voorkant van de machine glijden, dat tot stilstand komt in een gleufje ergens vooraan de machine. Drukt u nu weer op een toets, dan komt er weer zo'n plaatje aangegleden en dat komt precies naast het eerste tot rust.

Na het opmaken worden de pagina's ingeslagen. Vier tegelijk gaan er in een vorm. Deze man maakt de vorm gereed voor de drukpers.

De opmaker aan het werk. Hij bouwt de pagina's op uit het zetsel en de cliché's. Zijn taak is het om het blad een fraai en dus typografisch verantwoord uiterlijk te geven.

Als we zo een tijdje doorgaan, dan komt daar een heel rijtje van die plaatjes naast elkaar te staan, net zo breed als een regel in de Reflector. Maar het verband tussen die regel in de Reflector en dit rijtje plaatjes zal u nog wel niet duidelijk zijn. Pak dat rijtje eens op en draai het om. Aan de achterkant, in de smalle kant — ongeveer drie à vier millimeter — van ieder plaatje ziet u een letter. Die is erin uitgespaard, erin gegraveerd.
Wat die zetmachine nu doet is wat vloeibaar lood tegen die achterkant van dat rijtje plaatjes — matrijzen heten die dingen in de typografie — gieten. Dat lood koelt af en dan komt er onderuit die machine een loden plaatje rollen, zo breed als die rij matrijzen en ongeveer een halve centimeter dik en twee en een halve centimter hoog.
Boven op die lange smalle kant ziet u weer letters staan. U kunt het niet goed lezen, want het is spiegelschrift, maar na enig turen ontdekt u weer die zelfde letters als in die rij matrijzen, die koperen plaatjes, waar we het in het begin over hadden.
En u ziet meteen, dat die letters er boven op liggen, het zijn reliëfletters geworden. Dat is logisch, want in de matrijzen waar het lood tegenaan is gegoten,

waren de letters uitgespaard. Met die letters op die loden regels kunnen we dus drukken.
Goed, die machine heet zetmachine en daar maken we — zetten we — loden regels mee. Wat ziet u nu op onze drukkerij? Een hele batterij van die zetmachines en mensen, die daar achter zitten en die niets anders doen dan uw — en andere — verhaaltjes overtikken op dat toetsenbord. De loden regels met uw stukje erop in spiegelschrift komen allemaal netjes achter elkaar te staan.
De zaak lijkt gezond. Maar, zult u afvragen, die matrijzen komen daar dus „zomaar" te voorschijn na een druk op de knop van het toetsenbord. En dan wordt daar dat lood tegenaan gegoten en dat wordt hard en dan hebben we zo'n regel. Maar wat gebeurt er met die matrijzen? Gooien ze die weg en raken die nooit op? Hoe zit dat
Die matrijzen hebben sleufjes in de bovenkant, en als de loden regel is gegoten, pakt een lange arm van die machine dat rijtje matrijzen bij hun sleufjes en neemt ze mee naar boven in de machine. Daar vallen ze precies waar ze thuis horen. Dat kan, omdat die sleufjes bovenin de matrijzen allemaal verschillend zijn. Net zoiets als met lipsleutels. Ze lijken allemaal op elkaar, maar ze zijn allemaal verschillend. Iedere matrijs komt zo op zijn eigen plaats boven in de zetmachine te liggen. Een druk op de toets en hij glijdt weer naar beneden.
We hebben de machinezetters even alleen gelaten met uw verhaal, maar die zijn er ondertussen klaar mee. Het hele artikel is gezet, alle regels staan netjes achter elkaar. Een jongeman rolt nu met een soort deegroller een dikke zwarte inkt over de reliëfletters van de regels. Hij legt er vervolgens een wit stuk papier op, drukt dat met een andere rol stevig op de met inkt ingesmeerde letters, haalt het papier eraf en .... begint ademloos het verhaal te lezen, dat u hebt geschreven.
Dat laatste is natuurlijk niet waar, want hij heeft wel wat anders te doen. Maar toch wordt uw verhaal nu al door iemand gelezen. Het moet namelijk gecorrigeerd worden. Die machinezetter heeft wel eens de verkeerde toets aangeslagen en dan staat er een verkeerde letter in die regel.
Die wordt op dat stuk papier met die eerste afdruk aangetekend. De regel wordt overgezet en verwisseld met de foutieve. Over papier gesproken: dat stuk papier waar de eerste afdruk op is gemaakt is maar een heel gewoon stukje papier. Ondertussen is in het magazijn van de drukkerij het papier waarop tenslotte de Reflector gedrukt zal worden, uitgezocht. Die stapel wordt naar de drukkerij gebracht, waar de persen staan waarop tenslotte de Reflector gedrukt zal worden. Want u begrijpt wel, dat de handelingen van die jongeman, die dat eerste afdrukje maakte, veel te omslachtig zijn voor het drukken van de honderden en honderden Reflectors, die iedere maand verschijnen. Dat insmeren van de letters met inkt en dat erop leggen van een stuk papier gaat allemaal machinaal. Maar zover zijn we nog niet met ons stukje zetsel. (Die loden regels achter elkaar heten in het vakjargon „zetsel").
Niet alleen u hebt een verhaaltje geschreven, maar er zijn nog meer ijverige lieden geweest. Er zijn ook nog een paar plaatjes, foto's van wedstrijden en dergelijke, die ook in het nieuwe nummer moeten worden afgedrukt.
Om al die dingen een plaats te geven treedt nu een nieuwe figuur in het strijdperk, de opmaker. Hij verzamelt al het zetsel om zich heen en de cliché's die er bij horen.
Wat een cliché is, vertel ik u een andere keer wel eens. Laat ik nu volstaan met te zeggen, dat het een stukje zink is, dat zodanig is bewerkt, dat men er een afbeelding mee kan afdrukken. Als men van een foto

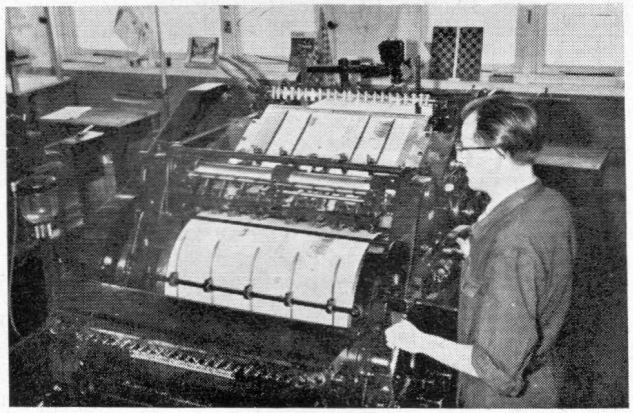

De drukker en zijn pers. Zijn troetelkind, mogen we wel zeggen. Alleen aan het geluid al kan hij horen of alles in orde is. Een verantwoordelijk en dankbaar werk.

De binderij met rechts de snijmachine, waarop de Reflectors, als ze eenmaal zijn gevouwen, worden bijgesneden. Van hieruit beginnen zij hun reis door het land.

een cliché maakt en men drukt dat cliché af op een stuk papier, dan ziet u op dat papier — weliswaar iets vager — hetzelfde als op de originele foto.
Die opmaker maakt de pagina's op. Wat het opmaken van een vrouw is weet iedereen. De opmaker doet eigenlijk hetzelfde met de pagina. Als hij al het zetsel recht toe recht aan onder elkaar zou zetten, zegt u: jasses, wat een vervelend blaadje is die Reflector. Er is niks aan.... Ik haast mij te verklaren, dat de vergelijking met een vrouw hier mank begint te lopen... De opmaker dist de stukken en stukjes van het blad in een smakelijk verband op, zodat u vanzelf tot lezen wordt genood. De inhoud blijft hetzelfde, maar het oog wil nu eenmaal ook wat. Zie de vrouw enz.....
Met deze pagina's, opgebouwd uit loden regels en clichés, kan men gaan drukken. Maar al die pagina's één voor één bedrukken, of een heel stel tegelijk, dat scheelt nogal wat in tijd. En als ergens tijd geld kost, dan is het wel in een drukkerij.
Die pagina's worden dus bij elkaar gezet en dan zal er tezijnertijd een groot vel papier overheen. Door dat zo bedrukte papier op een ingenieuze manier te vouwen, komen straks alle pagina's in de juiste volgorde achter elkaar te liggen en kunt u rustig pagina 1 en 2 en daarna 3 lezen, zonder eerst pagina 8 doorgeworsteld te hebben.
Het bij elkaar zetten van die pagina's is dus geen kwajongenswerk, maar dat dient heel zorgvuldig te gebeuren, opdat de klant straks niet verontwaardigd naar de telefoon grijpt en zegt: „maar meneer, wat hebt u me nou geleverd!"

De man, die de pagina's bij elkaar zet — het „inslaan" heet dat — heeft trouwens nog een verantwoordelijke taak. Het drukken van zo'n aantal pagina's tegelijk, een vorm noemt de drukker dat, luistert heel nauw. Alles moet precies even hoog zijn, anders krijgt het ene deel van de pagina teveel inkt en wordt een zwarte klodder en het andere stuk krijgt helemaal niets en wordt gewoon niet afgedrukt. Dat blijft fraai wit. Het precies even hoog maken van al die letters, de koppen en de cliché's is ook de taak van de inslaander. Hoe hij dat doet? Met een dun stukje papier eronder, of desnoods twee. Het gaat tenslotte maar om minieme hoogteverschillen, want officieel zou alles even hoog moeten zijn.
Als dit nu allemaal is gebeurd, dan komt de vorm op de drukkerij terecht. Het papier ligt al op de pers; de drukker staat te wachten. Vorm op de pers, knop omdraaien en de pers begint te „lopen". Even wordt nog gecontroleerd of de laatste fouten eruit zijn gehaald en dan gaat de drukker zijn gang.
Hij regelt de inkttoevoer, en hij kan nog vele andere dingen regelen. Zo op het oog heeft hij, als zijn pers draait, niets meer te doen, maar dat is maar schone schijn. Zijn machine is maar een machine en die kan op ieder moment kuren krijgen. En die moet de drukker zo snel mogelijk verhelpen. Er kan iets mis gaan met het zetsel, en als hij dat niet onmiddellijk zag, zou de Reflector er afschuwelijk uit komen te zien.
Achter zijn pers stapelen de bedrukte vellen zich op net zo lang totdat er genoeg zijn om iedere abonnee zijn exemplaar van de Reflector te geven. Dat exemplaar is overigens nog niet klaar. Je kunt de mensen moeilijk een vel van 80 bij 100 cm geven en zeggen: daar heb je je lijfblad.
Dat vel wordt eerst netjes gevouwen, de rand wordt eraf gesneden met een soort guillotine in het klein en dan komt er nog een nietje in de rug. Als u de keurige stapeltjes in de binderij ziet liggen, dan pas kunt u zeggen, dat uw verhaaltje in druk is verschenen.
Dan is uit het teamwork van een grote schare mensen een produkt te voorschijn gekomen, dat de moeite van het bezien waard is. U ziet, het was misschien voor u niet zo eenvoudig om dat stukje te schrijven, maar toen u het eenmaal voor elkaar had, was het nog niet zo één twee, drie gedrukt. Daar kwam nog wel wat voor kijken.

Een techn. medewerker

„HET ACHTSTE WERELDWONDER"

Meer dan 2 miljoen mensen maken dagelijks gebruik van de Londense Ondergrondse

DOOR DAVID HUW JONES

Een heer van middelbare leeftijd, gekleed in rokkostuum en hoge hoed, wandelde het plaatskaartenbureau van het Bishop's Road Station, te Londen, binnen en vroeg een enkele reis per Metropolitan Line naar Farringdon Street, een afstand van nog geen zes kilometer. Deze heer verrichtte een historisch feit, want de datum op het kaartje was 10 januari 1863, de datum waarop het eerste passagierskaartje op de allereerste ondergrondse spoorweg werd uitgegeven.
Inderdaad, ondergrondse spoorweg! De flegmatieke Engelsman uit de Victoriaanse tijd stond zeer sceptisch tegenover deze nieuwste ontwikkeling van het openbare vervoermiddel. De Britten waren langzamerhand reeds gewend geraakt aan het idee van het grote ijzeren monster, dat door het vredige Engelse landschap denderde — ofschoon er nog vele mensen waren die veelbetekenend hun hoofd schudden en waarschuwden, dat de vindingrijkheid der mensen hen snel naar de ondergang zou voeren — maar deze laatste uitvinding ging toch wel iets te ver! Het was op zijn minst gezegd, gevaarlijk. Hoe kon het dak van een tunnel stand houden als er grote stoom locomotieven door zouden razen? En hoe zou men kunnen ademen? De passagiers moesten wel door verstikking om het leven komen.
Maar de mensen uit die tijd zullen wel vreemd hebben opgekeken, toen het dak van de tunnel niet instortte en de passagiers niet door verstikking om het leven kwamen. Velen beschreven de reis tussen de twee stations echter als „een nachtmerrie". De rijtuigen waren vuil en spaarzaam verlicht door kleine gaslampen en vele ongelukkige passagiers werden van top tot teen bedekt met de zwarte roet der locomotieven.
In die dagen, was de Metropolitan Line, afgezien van een aantal door paarden getrokken bussen, het enige openbare vervoermiddel om snel door de binnenstad te komen en het bleek al spoedig dat de lijn moest worden uitgebreid. Men trok hem door tot stations in Edgware Road en South Kensington.
Tegen het einde van het jaar 1868 werd er tussen Gloucester Road en Westminster een nieuwe lijn geopend. Ofschoon deze lijn, de District Line, in particulier bezit was, vormde hij een verlenging van de Metropolitan Line.
Gedurende de daarop volgende jaren breidden beide lijnen zich in oostelijke en westelijke richting uit, dwars door de stad, tot zij in 1884, een cirkel hadden gevormd. De lijn stond van die tijd af bekend als de Circle Line (of Inner Circle), een naam die hij nu nog heeft.
Zeven en twintig jaar na de opening van de Metropolitan Line — in decemer 1890 dus — kreeg Londen haar eerste elektrische spoorweg. Deze lijn liep van King William Street, in het centrum van de stad, onder de rivier de Theems door naar Stockwell, in het zuiden.
Bij de aanleg van deze lijn maakte men voor de eerste maal gebruik van zgn. „tubes", in plaats van tunnels. Gedurende de daarop volgende zestien jaar vond de opening plaats van nog drie zgn. „tube" lijnen — de Central London (van Shepherd's Bush naar de Bank van Engeland), de Piccadilly Line (van Hammersmith naar Finsbury Park), en de Bakerloo Line (van Baker Street naar Lambeth).
Tot 1910 werden deze lijnen door particuliere maatschappijen beheerd, maar in dat jaar gingen deze maatschappijen, op één na, een fusie aan en hieruit ontstond de London Electric Railway, De maatschappij, die zich niet aansloot, was de Metropolitan Line; deze bleef tot 1933 in particuliere handen.
De London Electric Railway was eerzuchtig en begon spoedig aan het uitwerken van nieuwe plannen voor de ontwikkeling van de ondergrondse spoorlijnen. Alle ondergrondse stations werden allereerst voorzien van liften om de passagiers naar en van de perrons te vervoeren. De eerste roltrap werd eerst in 1911 in Earl's Court in gebruik genomen.
In 1933 werd de exploitatie van de spoorlijnen overgenomen door de London Passenger Transport Board, die op haar beurt de verantwoordelijkheid in 1948 in handen gaf van de London Transport Executive.
Maar desondanks vormden de oorspronkelijke plannen van de London Electric Railway Company steeds de basis van alle latere ontwikkelingen van de ondergrondse in London. Twee wereldoorlogen hebben de ontwikkeling van de plannen echter ernstig in de weg gestaan. Maar nu zijn de verscheidene lijnen zo ver uitgebreid dat zij ook de buitenwijken van Londen bestrijken. In totaal hebben de lijnen een lengte van bijna 500 kilometer en er zijn 277 stations.

Ruim 730 miljoen mensen — meer dan veertien maal de totale bevolking van Groot-Brittannië — maken jaarlijks gebruik van de ondergrondse. Om juister te zijn, meer dan 2 miljoen mensen maken dagelijks gebruik van de nu comfortabele, uit zes tot acht wagens bestaande, ondergrondse treinen. Ieder rijtuig biedt zitplaats aan 40 tot 45 mensen en staanplaats aan 160. Op de spitsuren — van 7 tot 10 uur 's morgens en van 4.30 tot 7 uur 's middags — is de dienst zo frequent dat er ongeveer iedere minuut in de binnenstad een trein vertrekt.
De treinen rijden van 4.30 uur 's morgens tot 1 uur 's nachts; men heeft dus slechts drie en een half uur voor het onderhouden van de rails, seinen enz. In deze korte tijdsduur wordt iedere meter van de tunnel geïnspecteerd.
De in- en uitgangen hebben tijdens de spitsuren altijd problemen opgeleverd, maar de meeste stations hebben nu snelle roltrappen, die in beide richtingen 10.000 passagiers per uur kunnen vervoeren, met een snelheid van 60 meter per minuut.
De langste roltrap bevindt zich in het station Leicester Square — deze is 27 meter lang. Andere stations hebben moderne, snelle automatische liften; de diepste bevindt zich op het station Hampstead — deze is 60 meter diep.
In een organisatie, die de verantwoordelijkheid heeft voor zo veel treinen en passagiers, is het van het grootste belang, dat men alle risico's uitsluit. Dagelijks rijden er niet minder dan 6000 treinen over het ondergrondse spoorwegnet, maar de voorzorgsmaatregelen — welke alle elektrisch werken — zijn zodanig, dat slechts 1 op de 20.000 passagiers een ongeluk overkomt, welk ongeluk over het algemeen slechts van lichte aard is en in de meeste gevallen de fout is van de passagier zelf. De beweging van iedere trein wordt door vele veiligheidsmaatregelen beschermd, en mocht één van deze ooit weigeren, dan zullen de overige nog in staat zijn een ongeluk te voorkomen.
Storingen in het net komen slechts zelden voor. Iedere trein rijdt ongeveer 10.000 kilometer zonder een mankement, dat niet in minder dan vijf minuen kan worden verholpen. Per 65.000 kilometer, die een trein aflegt, komt er minder dan één fout in het seinsysteem voor.
Van alle stations in het hart van Londen, is het station Piccadilly Circus het drukste. Het verwerkt ongeveer 600.000 passagiers per week. Dan volgen het station Oxford Circus met een totaal aantal passagiers per week van 550.000 en King's Cross, Liverpool Street en Victoria met elk 490.000 passagiers per week.
Ieder jaar ontvangt de afdeling Gevonden Voorwerpen van de London Transport Executive circa een half miljoen gevonden voorwerpen. Het informatiekantoor van bovengenoemde maatschappij behandelt per jaar 800.000 aanvragen om inlichtingen.
De ondergrondse is eens betiteld — en niet ten onrechte — als het „Achtste Wereldwonder".

TJAART
VAN DER MOLEN
Groningen, Pelzerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)
Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

Café-Restaurant
„d' AOL MEUL" *uw adres!!*
Sportpark „VEENOORD"
te Veenoord
Expl.: D. OTTJES
Tel. 05915–500

E.S.A. *Touringcars*
Nieuwe comfortabele reiswagens tot 50 personen
Voor binnen- en buitenlandse reizen
Speciaal ingericht voor het vervoer van grote gezelschappen
Alle inlichtingen en offertes:
E.S.A. - MARUM - Telefoon 12

ZIENGS **POLITIE- en BRANDWEERLAARZEN**
mooier en beter
Ziengs schoenenmag. Assen, Emmen, Coevordrst

Maar voor uw verhuizing en het opnieuw inrichten
natuurlijk naar
J. Dieters
woninginrichting en meubeltransport
Anreperstraat 166 - Telefoon 2706 Assen
Want deze levert u al uw benodigdheden, als: gordijnen, vloerbedekking en meubelen, tegen de laagst mogelijke prijs, terwijl u zelf uw keuze kunt maken op de toonzalen. Beleefd aanbevelend.

schade
aan Uw wagen...!
CAROSSERIEBEDRIJF
W.K.W.
ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)
Schuifdaken ★ Eigen beklederij

Fa. Jac. Smedes & Zoon
De motorzaak voor Oldambt en Westerwolde
Blijhamsterstraat 9 — Telef. 05970-2472
Engelsestraat 32 — Telef. 05970-2321
WINSCHOTEN

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941·K 5900

AUTOBUSONDERNEMING
HARMANNI

Voor Uw pleziertochten
Voor Uw excursies
Voor alle voorkomend vervoer

HET JUISTE ADRES

Wij beschikken over nieuw materiaal en geroutineerde chauffeurs en geven U de verzekering van 100 procent service

★

Verdere inlichtingen en prijzen

REISBUREAU „HARMANNI"
Assen, Telefoon 2068

VARWIJK SPECIAAL VOOR UW
MEUBELTRANSPORTEN
COMPLETE-
MEUBILERING

TEL 90 EN 220 **DEDEMSVAART**

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten **Tel. 2551** — **Emmen** **Tel. 1372**

BOSSCHER BESCHUIT
IS
BROSSER BESCHUIT

REIST
met uw clubs en vereniging
per
ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN
Hoofdweg 65 – Telefoon 05982 - 331

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN

HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 140

Rentevergoeding 3 %

Garage Raterink - Beilen (bij de brug)

Goed adres om even te tanken

Telefoon 77
Shell-Tankstation - Garage en Touringcarbedrijf

D. A. M.-remmen
zijn **SNEL-**remmen

N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

Talens
Herenmode

BRUGSTRAAT 19
GRONINGEN
Speciaal adres voor
grijze en witte gummiboorden

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asfaltemulsie
in Nederland

Een produkt van
Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk

Pas-aan en opbouw serviezen
Keuze uit tientallen modellen en decors
in elke prijsklasse
Enee kijken bij: **ten Holder - aan de Brink - Assen**

RIJKSPOLITIE-ORGAAN

VAN DE INSPECTIE IN HET RESSORT GRONINGEN

DE REFLECTOR

7e Jaargang
1 juni 1958
No 6

Uitreiking Koninklijke onderscheiding

Territoriaal Inspecteur benoemd tot Officier in de Orde van Oranje Nassau

Op dinsdag 29 april j.l. werd de Territoriaal Inspecteur Korps Rijkspolitie te Groningen, de dir. off. der Rijkspol. 1e kl., A. S. Fogteloo, tijdens een daartoe belegde bijeenkomst op de Algemene Inspectie te 's-Gravenhage, namens H. M. Koningin Juliana, door de Algemeen Inspecteur der Rijkspolitie, benoemd tot Officier in de Orde van Oranje Nassau.

In de namiddag van dezelfde dag werden de onderscheidene en mevr. Fogteloo, tijdens een gezellig samenzijn in hun woning, waarbij ook de oudste zoon van de Kolonel met echtgenote aanwezig konden zijn, door alle Officieren van de Inspectie Groningen en een deputatie van het Bureau van de Inspectie Groningen gelukgewenst.

Tijdens deze receptie werd de Kolonel door Overste Römelingh — mede namens alle Officieren — met een toepasselijk woord, waarbij uiteraard de moeilijke oorlogsjaren niet vergeten werden, de draagmedaille, behorende bij de verleende onderscheiding, aangeboden.

Ook van de zijde van de redactie mogen wij vanaf deze plaats onze Territoriaal Inspecteur, alsmede zijn echtgenote, nogmaals van harte gelukwensen en daarbij de wens uitspreken, dat deze onderscheiding nog vele jaren in goede gezondheid mag worden gedragen.

L.P.B.

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Walle, I. J. v. d., opperwmr. no. 624, van Oosterhesselen naar Beilen als Post-C.
Fokkema, P., wmr. 1e kl. no. 1682, van Anjum naar Franeker.
Lange, R. de, opperwmr. no. 132, van Zuidlaren naar Diever (1 juli '58 Gr. C.)
Okken, J., wmr. 1e kl. no. 2257, van Ruinermond naar Oosterhesselen
Jong, J. B. de, wmr. 1e kl. no. 2235, van Zuidlaren naar Parketgr. Assen.
Koekoek, K., wmr. 1e kl. no. 1981, van Ruinerwold naar Zuidlaren.
Oosting, R., opperwmr. no. 686, van Staf Distr. Heerenveen naar Lemmer als Post-C.
Prins, J., opperwmr. no. 842, van Zorgvlied naar Diever als Post-C.
Gruben, J., wmr. 1e kl. no. 593, van Verk. gr. Assen naar Verk. gr. Heerenveen.
Zwaanstra, R., wachtmr. no. 47, van Oude Pekela naar Zorgvlied als Post-C.
Dol, H. J., opperwmr. no. 1071, van Verk. gr. Heerenveen naar Verk. gr. ranglijst wmr. 1e kl. Apeldoorn.

Met eervol ontslag:

Tijmstra, D. R. wmr. 1e kl. no. 961, Oudemirdum. Wegens aanstelling als reclasseringsambtenaar bij het Consultatiebureau voor Alcoholisme te Leeuwarden.

Bevorderd tot adjudant de opperwachtmeester:

Visser, M., no. 134, Metslawier m.i.v. 1-5-'58

Aangewezen als commandant over de post Oosterhesselen

Platje, J., wmr. 1e kl. no. 1863, Oosterhesselen.

Aangewezen als commandant over de post Zuidlaren:

Gommers, H, wmr. 1e kl. no. 569, Zuidlaren.

Aangesteld in vaste dienst:

Helmholt, J., Monteur G., Verkeersgroep Groningen.

Terug van detachering naar de Kaderschool te Bilthoven:

Limbergen, F. van, wmr. 1e kl. Uithuizen.
Westra, J., wmr. 1e kl., Schiermonnikoog.

Benoemd tot officier in de orde van Oranje Nassau:

Fogteloo, A. S., Dir. Off. der Rijkspol. 1e kl., Territoriaal Inspecteur Korps Rijkspolitie Groningen te Groningen.

Eremedaille verbonden aan de orde van Oranje Nassau is verleend aan:

Klijnstra, J., adjudant, Wommels, in goud.
Meulen, A. v. d., oud-adjudant, Leeuwarden, in goud.
Bos, F. R., opperwmr., Ten Post, in zilver.
Lolkema, P., wmr. 1e kl., Ee, in brons. (thans opperwmr.)
Blomberg, A. J., wmr. 1e kl. Winschoten, in brons.

Geboren:

Hendrik Geert, zn. v. wachtmr. G. Kingma en M. Vellema te Nieuwe Pekela.
Henny, d. v. wachtmr. 1e kl. E. Blaak en L. Middeljans te Loppersum.
Wabe, zn. v. wachtmr. J. Schaper en J. Visser te Garrelsweer.
Pier Marten, zn. v. wachtmr. 1e kl. W. Boomstra en T. Hoekstra te Bolsward.
Marianne Henriëtte, d. v. wachtmr. J. J. Ottens en M. Bakker te Ferwerd.
Hinke, d. v. wachtmr. B. Zijlstra en E. Rijpstra te Joure.

Dank aan het 5-cent-fonds werd ontvangen van

mevrouw W. G. M. de Vrieze-Stuvel te Winschoten voor de bijzonder aardige attentie in de vorm van een heerlijke fruitschaal. Ik ben ervan overtuigd, dat dit blijk van belangstelling zeker tot mijn algeheel herstel zal bijdragen;
mevrouw H. J. Bulthuis-Forsten te Smilde voor het prachtige boek, dat zij tijdens haar ziekte mocht ontvangen;
mevrouw J. Woltjes-Schipper te Groningen voor de twee prachtige fruitmanden, die zij beide keren bij thuiskomst uit het ziekenhuis, waar zij een tweetal operaties moest ondergaan, mocht ontvangen;
Marijke de Groot te Leeuwarden tenslotte voor de prachtige fruitmand, die zij tijdens haar ziekte kreeg. Het was een dubbele verrassing voor haar, omdat zij de fruitmand precies op haar verjaardag ontving.

Te koop aangeboden:

de keurig ingebonden jaargangen van 1947 tot en met 1956 van het Algemeen Politieblad. Te bevragen bij G. Bosma, van Royenlaan 40 te Groningen.

Voor de vakantiegangers:
Te huur vóór 5 juli en na 16 augustus a.s. een zespersoons tenthuisje met volledige inventaris, staande „Duinoord" te Nes, Ameland.
Inlichtingen bij de wachtmeester 1e kl. K. Teuninga verkeersgroep Leeuwarden, huisadres Anton Mauvestraat 17 te Leeuwarden.
Enkele studieboeken, o.m. de Grondwet, gebonden jaargang tijdschrift voor de Politie, Deutsches Strafgesetzbuch, Deutsches Zivilgesetzbuch, Schweizerisches Zivilgesetzbuch, Brandursachen, Modellenboek processen-verbaal en rapporten. Per stuk *f* 1,25 of *f* 8,— totaal. Te bevragen bij C. Punter, Scheldestraat 41 te Groningen.

7e jaargang no. 6 Verschijnt 1 x per maand 1 juni 1958

DE REFLECTOR

Periodiek van de Inspectie der Rijkspolitie in het Ressort Groningen, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.

Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen. Bank: Amsterdamsche Bank N.V. te Assen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. 1 J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr. F. de Vries, Districtsstaf Groningen

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220–1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensioneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Uitreiking bijzondere waardering aan mevr. C. Scholten-Mikkers

Dinsdag 20 mei 1958 was voor **mevr. C. Scholten-Mikkers,** echtgenote van de wmr. 1e kl. A. Scholten te IJsbrechtum, een dag, die zij niet licht zal vergeten. Op die dag n.l. werd haar door de Territoriaal Inspecteur, kolonel Fogteloo, namens de Algemeen Inspecteur der Rijkspolitie een **oorkonde** uitgereikt, inhoudende **een bijzondere waardering over haar weloverwogen en kordaat optreden op 15 april 1958, ten gevolge waarvan een verdachte van meerdere zedendelicten door de politie kon worden aangehouden.**

Ter gelegenheid van deze huldiging waren de postcommandanten bijeen geroepen in de raadzaal van het gemeentehuis van Wymbritseradeel te Sneek, waar burgemeester Van Hout als „gastheer" de aanwezigen een hartelijk welkom toeriep.

Behoudens kolonel Fogteloo waren aanwezig majoor G. van Dijk, districtscommandant te Heerenveen, alsmede de groepscommandant, adjudant Heijstra.

Verder waren hierbij uitgenodigd de vader van mevr. Scholten, de arts W. J. A. Hoogwater van Nijland, alsmede enkele echtgenoten van politieambtenaren.

Tot op het ogenblik dat kolonel Fogteloo het woord nam, was mevr. Scholten totaal onkundig gelaten van hetgeen haar „boven het hoofd hing".

Kolonel Fogteloo begon zijn toespraak met te memoreren, dat mevr. Scholten bij de aanhouding van een verdachte van diverse zedendelicten destijds zo'n grote rol had gespeeld en dat de Algemeen Inspecteur der Rijkspolitie had gemeend, haar hiervoor zijn bijzondere waardering te moeten doen toekomen. Spreker bracht naar voren, dat zij naast de plicht als echtgenote en moeder van een gezin ook de plicht als vrouw van een politieambtenaar had aangevoeld en zo door haar handelwijze de gemeenschap een grote dienst had bewezen, temeer daar het vaak zo moeilijk is juist deze verdachten op te sporen.

Hij zag haar huldiging als een waardering aan het adres van al onze „politievrouwen" voor al het politiewerk, waarbij zij vaak in allerlei omstandigheden worden betrokken.

Daarna reikte kolonel Fogteloo aan mevr. Scholten de oorkonde uit en feliciteerde haar met deze bijzondere waardering.

Vervolgens sprak de burgemeester van Wymbritseradeel enkele waarderende woorden tot mevr. Scholten en zei tenslotte, dat hij trots was op zo'n ingezetene van de gemeente.

Majoor Van Dijk, als derde spreker, zei de kolonel hartelijk dank voor zijn medewerking in deze en voor de zeer mooie tot mevr. Scholten gerichte woorden. Ook majoor Van Dijk bracht haar hulde voor hetgeen zij voor de Rijkspolitie had gedaan.

Als laatste spreker voerde adjudant Heijstra het woord, die o.m. naar voren bracht, dat de echtgenoten van onze politieambtenaren zo vaak door een telefoontje uit hun huiselijke bezigheden of soms uit hun nachtrust werden gehaald en dan hun plicht als „politievrouw" wisten.

Hij vond het daarom zo mooi, dat dit werk door de autoriteiten werd gewaardeerd. Onder aanbieding van een boeket bloemen namens het personeel van de groep Wymbritseradeel, dankte ook hij mevr. Scholten voor haar prestatie.

Ook de arts W. J. A. Hoogwater werd door de diverse sprekers dank gebracht voor zijn bereidwilligheid om mevr. Scholten per auto de verdachte te helpen opsporen.

Intussen had de concierge gezorgd voor een geurig kopje koffie en een rokertje, zodat allen enige tijd gezellig bijeen waren.

Mevr. Scholten en al die andere echtgenoten van onze politieambtenaren, hulde voor jullie aandeel in ons zo mooi politievak!

H.

Uitreiking Koninklijke onderscheiding

In de voormiddag van dinsdag 29 april 1958 te 11.00 uur liet de districtscommandant, de dir. officier der Rijkspolitie 3e kl. A. W. de Vrieze, het personeel van de distr. Staf en de verkeersgroep te Winschoten op het kazerneterrein aantreden.

Nadat het personeel present was gemeld door de districtsadjudant, liet de majoor wachtmeester 1e kl. A. J. Blomberg uittreden. Hierna maakte de d.c. bekend, dat het H. M. de Koningin had behaagd aan de wachtmeester der Rijkspolitie 1e kl. A. J. Blomberg de eremedaille verbonden aan de Orde van Oranje Nassau in brons toe te kennen, waarna deze hem het eremetaal op de borst speldde.

Na afloop van deze plechtigheid, die ook werd bijgewoond door mevr. Blomberg, werd nog enige tijd gezellig doorgebracht onder het genot van koffie, gebak en een rokertje.

Velen maakten nog gebruik van de gelegenheid om betrokkene en zijn echtgenote in hun woning te gaan feliciteren.

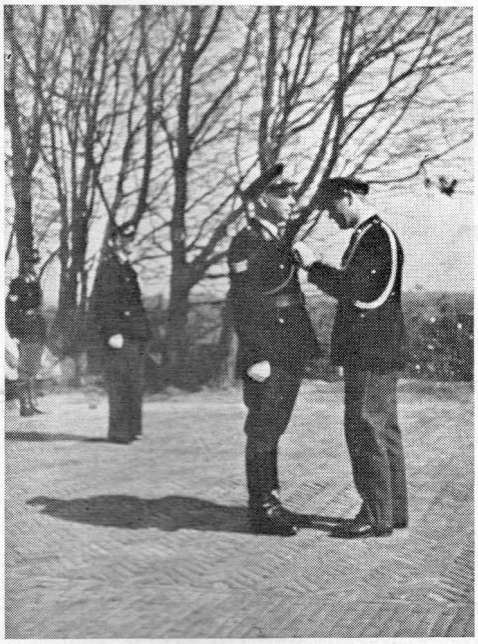

Koninklijke onderscheiding voor adj. Klijnstra

In de morgen van 29 april 1958 werd in een gezellige bijeenkomst ten gemeentehuize te Wommels aan **adjudant Klijnstra**, commandant van de Groep Wommels, de ere-medaille in goud, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau uitgereikt. Op deze bijeenkomst waren een aantal familieleden, autoriteiten en het personeel van de Groep Wommels bijeen om deze plechtigheid bij te wonen.
Omstreeks 9.15 uur werd adjudant Klijnstra door de districtscommandant der Rijkspolitie te Leeuwarden, de dir. officier der Rijkspolitie 3e kl. P.J.G. Aalders, binnengeleid.
Nadat een ieder had plaats genomen, richtte majoor Aalders zich tot de adjudant en zei, dat het H. M. de Koningin had behaagd adjudant Klijnstra de ere-medaille in goud, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau, te doen uitreiken.
Met enkele passende woorden vond daarna de plechtige uitreiking plaats. Na deze handeling te hebben verricht, sprak de majoor zijn waardering uit over adjudant Klijnstra en feliciteerde hem met deze hoge onderscheiding.

Hierna volgden toespraken van de burgemeesters van Franekeradeel en Hennaarderadeel, adj. Procee namens de groepscommandanten, mr. Kuipers namens het O.M. van het Arrondissement Leeuwarden en opperw. Meijer namens het personeel van de groep Wommels en als voorzitter van de Chr. Bond, afd. Franeker. Adj. Lijklema sprak namens de familie.

Vervolgens werd koffie met koek en rokerij rondgedeeld, hetgeen een ieder zich goed liet smaken.

Na deze consumptie nam adjudant Klijnstra het woord en op zijn eigen en dikwijls vrolijke wijze dankte hij allereerst H. M. de Koningin voor de ontvangen onderscheiding en voorts een ieder, die aan het verkrijgen hiervan hadden meegewerkt. Ook de overige sprekers werd dank gebracht voor de waarderende woorden, die tot hem waren gericht. Hij hoopte de onderscheiding nog vele jaren te mogen dragen.

Na deze woorden werd het officiële gedeelte van deze bijeenkomst beëindigd en bleef men nog even gezellig napraten.

L. Groendijk

Vertrek opperwachtmeester H. J. Dol

Langs deze weg groeten wij alle collegae, alsmede andere vrienden en bekenden, in verband met ons vertrek naar de Inspectie in het ressort Arnhem, met als standplaats verkeersgroep Apeldoorn.

Tevens maak ik van de gelegenheid gebruik al mijn collegae hartelijk dank te zeggen voor de grote gastvrijheid, die wij bij een ieder thuis altijd hebben ondervonden.

H. J. Dol
G. H. Dol-v.d.Prink

Uitreiking Kon. onderscheiding en bevordering tot adjudant

Een hoogtijdag voor de groep Oostdongeradeel

Ja, dat was het, de 29ste april 1958, toen op de raadzaal van het Gemeentehuis te Metslawier aanwezig waren: de districtscommandant der Rijkspolitie, de dir. officier der Rijkspol. 3e kl. P.J.G. Aalders, luitenant Van Dijk, drie vleugeladjudanten, de burgemeester en secretaris der gemeente Oostdongeradeel en het personeel van de groep met de reservist Holwerda. Ook waren aanwezig de echtgenoten van opper Lolkema en opper Visser, alsmede de vader van laatstgenoemde.

Allereerst richtte onze districtscommandant het woord tot **opperwachtmeester Lolkema.** Hij deelde hem mede, dat het Hare Majesteit had behaagd hem de eremedaille in brons, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau, te verlenen. Hij voegde daaraan toe, dat de politieman misschien vaak aanmerkingen moet incasseren, doch dat het ook verheugend is hem waarderende woorden toe te voegen. Deze gelegenheid deed zich nu voor. In deze waarderende woorden betrok de D.C. ook de echtgenote van Lolkema, die hem al die jaren trouw ter zijde had gestaan, de wens daarbij uitsprekende, dat zij tezamen zich nog vele jaren in deze koninklijke onderscheiding mochten verheugen.

Hierna sprak de burgemeester opper Lolkema toe. Hij haalde herinneringen op uit de voorbije diensttijd, beginnende bij de onbezoldigd gemeenteveldwachter en eindigende bij de opperwachtmeester der Rijkspolitie. Uit deze woorden bleek, dat Lolkema „een politieman van de oude stempel" was en is, in de goede zin van het woord. Ook nu werd de politievrouw niet vergeten. Zij mocht van de burgemeester een prachtig bloemstuk in ontvangst nemen.

De groepscommandant, sprekende namens het personeel van de groep en de reservisten, zegde de veteraan een draagmedaille toe.

De districtsadjudant Procée sprak namens het personeel van het district Leeuwarden en wenste Lolkema geluk met de onderscheiding, waarbij hij o.a. opmerkte, dat de opper moeilijk thuis was te treffen.

De secretaris sloot de rij der sprekers en wees op de goede verstandhouding, welke er heerst in Metslawier tussen politie en gemeentepersoneel, waartoe Lolkema als oud-gemeenteveldwachter heel wat bouwstenen heeft geleverd.

Hiermede zou de kous af zijn geweest, ware het niet dat **opper Visser** met ingang van 1 mei 1958 **bevorderd** zou worden tot **adjudant.**

De D.C. opende ook nu de rij en feliciteerde de groepscommandant met zijn bevordering.

De burgemeester wenste opper Visser geluk en sprak de wens uit, dat de goede verstandhouding, welke gegroeid was tussen hen, bestendigd mag blijven.

Als hekkesluiter fungeerde opper Zondervan, die zijn blijdschap uitsprak, mede namens het personeel en de reservisten der groep, dat zij nu weer een adjudant kregen. Hij liet het niet bij woorden, maar overhandigde de aanstaande adjudant een boekwerk, getiteld „Mijn laatste kans" van Chessman, de volgende woorden daaraan toevoegende:

„Al hebt u dan niet voor uw leven behoeven te vechten gelijk de hoofdpersoon en schrijver van dit boek, toch heeft het ook u moeite, strijd en opoffering gekost om deze mijlpaal te bereiken, waarbij u trouw ter zijde werd gestaan door uw vrouw, die als een hulp tegenover u was".

Mevrouw Visser ontving daarvoor een bloemstuk en werd bevorderd tot reserve-adjudante.

Zowel opper Lolkema als opper Visser bedankten voor de ontvangen gelukwensen en cadeaus.

N.Z.

25-jarig ambtsjubileum D. de Vries

Op 25 april 1958 was het 25 jaar geleden, dat adjudant D. de Vries, groepscommandant der Rijkspolitie te Scheemda, in overheidsdienst trad. Dit ambtsjubileum ging voor de groep Scheemda niet onopgemerkt voorbij.

Des namiddags verschenen ten huize van de jubilaris de burgemeesters van de gemeenten Scheemda en Noordbroek, voorts de districtscommandant majoor A. W. de Vrieze, de adj. bureauchef en de districtsadjudant, benevens al het personeel van de groep. Uiterlijk liet deze dag zich voor het vieren van dit jubileum aanvankelijk ongunstig aanzien, want de vlag was tot 13 uur halfstok in verband met het verscheiden van onze Alg. Inspecteur. Des namiddags was het de districtscommandant, die, alvorens zich tot de jubilaris te richten, het verscheiden van onze generaal, in korte bewoordingen herdacht en zich daarna in hartelijke bewoordingen richtte tot adj. De Vries en zijn echtgenote en naast de felicitatie de niet onbekende envelop overhandigde. Vervolgens voerden nog de beide burgemeesters het woord, die ook adj. De Vries en echtgenote feliciteerden en deze wensen vergezeld deden gaan van een fraai bloemstuk. Namens de groep sprak owmr. Meijer en bood daarbij de adj. een vierkleurenpotlood aan en mevr. De Vries een bloemstuk. Dit vierkleurenpotlood zou zijn praktisch nut kunnen bewijzen bij het invullen van het nieuwe nogal veel mogelijkheden biedende dagrapport, zo zei de owmr. Meijer.

Adj. De Vries bracht dank aan allen voor het gesprokene en de aangeboden cadeaus, waarna men nog enige tijd gezellig bijeen bleef.

G.O.

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten Tel. 2551
Emmen Tel. 1372

Onderscheiding opperwachtmeester F. R. Bos

Op dinsdag 29 april 1958 vond de uitreiking plaats van de eremedaille, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau, in zilver aan de **opperwachtmeester F. R. Bos,** postcommandant te Ten Post, groep Ten Boer, door de districtscommandant te Groningen, de dir. off. der Rijkspolitie 2e kl., J. B. S. Römelingh.
Dank zij de welwillende medewerking van de burgemeester der gemeente Ten Boer, mr. P. J. Molendijk, kon deze plechtigheid plaats vinden in de raadzaal van het gemeentehuis te Ten Boer, in aanwezigheid van het college van b. en w.
Voorts waren aanwezig de echtgenote en kinderen van opper Bos, de heer Overbeek, secretaris der gemeente Ten Boer, met de tot zijn administratie behorende mevrouw Dijkstra-Schipper, de echtgenoten van groeps- en postc. Ten Boer, de adjudanten Daling, Dijkstra en Dissel, de opperwachtmeester Oldenburger, de bijna voltallige groep Ten Boer, terwijl ook opper Van Ruiswijk en de concierge met echtgenote van het gemeentehuis de ceremonie bijwoonden.
Na de opening der bijeenkomst door mr. Molendijk kreeg overste Römelingh het woord, waarbij deze zich op waarderende wijze uitliet over de persoon en het optreden van de onderscheiden opper Bos. Na een korte doch inhoudsvolle toespraak speldde de overste, opperwachtmeester Bos de versierselen op de borst, waarna de gedecoreerde nog door verschillende aanwezigen werd toegesproken. Door het personeel van de groep werd opper Bos met een draagmedaille vereerd en mevrouw Bos ontving bloemen.
Nadat de onderscheidene een dankwoord had gesproken, sloot de burgemeester het officiële gedeelte van deze samenkomst en werd nog een wijle vertoefd in hotel Groeneveld, waar opnieuw de tongen loskwamen. Hierbij bleek overduidelijk, dat de instemming met deze onderscheiding onverdeeld was.
Voor Bos, bescheiden mens, prettig collega en uitstekend politieman, die zijn sporen bij de politie verdiende via korps Politietroepen, Kon. Mar., Gem. Politie, Rijksveldwacht en Rijkspolitie, waarlijk een dag om niet te vergeten.
Dat deze decoratie zijn borst nog vele jaren moge sieren.

Ro.

D. A. M.-remmen
zijn **SNEL**-remmen
N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

De Rijkspolitiekapel

Per 1 maart 1958 is, met instemming van de Algemeen Inspecteur van het Korps Rijkspolitie, de naam „Rijkspolitie Muziekvereniging" veranderd in **„Rijkspolitiekapel".**
Nieuwe namen zijn ook bekend van de directeur en van de tamboer-maître, namelijk respectievelijk de heer H. Hoogervorst te 's-Gravenhage en de wachtmeester der Rijkspolitie 1e klas J. Th. A. de Wilde te Alkemade.
Op 13 mei j.l. hebt u via de radio van 18.30—18.55 uur onze Rijkspolitiekapel kunnen beluisteren.
Op 11 en 12 juli a.s. blijft het voor het noorden niet alleen bij luisteren, u kunt dan deze steeds meer naam makende Rijkspolitiekapel ook in zijn geheel — kapel en drumband — aanschouwen.
Op deze data verleent zij n.l. met toestemming van de Algemeen Inspecteur haar medewerking aan het grote feest in Appingedam.
Deze stad viert deze zomer met een hele reeks feesten haar 900-jarig bestaan.
In het kort even het uit te voeren programma:

Vrijdag 11 juli

13.15 uur: aankomst station Appingedam; ontvangst en inspectie door de Territoriaal Inspecteur Groningen.
18.30 uur: mars door de stad met als einddoel het terrein, waar een voetbalwedstrijd wordt gespeeld tussen 2 Politie-elftallen. Tijdens de rust optreden kapel en drumband.
20.15—22.30 uur: groot concert met taptoe.

Zaterdag 12 juli

10.45 en 13.45: marsen van ± 1 uur door de stad.
Ik verklap geen „dienstgeheim" wanneer ik zeg, dat de te spelen stukken zo populair mogelijk zullen worden gehouden. Zo echt iets in de geest der feeststemming. Voor al de leden van de Rijkspolitie wel een programma om eens met het hele gezin naar te gaan kijken en luisteren.
Voor diegenen, die donateur zijn, hier het bewijs dat hun maandelijks dubbeltje of iets meer ten goede besteed wordt!
Voor de overigen nogmaals een „tip" en „opwekkertje" om zich zo gauw mogelijk met de contactman voor donatie in verbinding te stellen (via groepscommandant of rechtstreeks).

De contactman:
opperwachtmeester
G. WONINK

MEDEMA *Carrosserieën*
voor elk bedrijf
TELEFOON 05960 - 2231, APPINGEDAM

Opperwachtmeester J. Hindriks te Buitenpost vierde zilveren ambtsjubileum

„Een populair politieman, opperwachtmeester Hindriks te BUITENPOST, heeft op 25 april j.l. zijn 25-jarig ambtsjubileum gevierd", schreven de couranten een dag later.
Zo is het inderdaad. Opper Hindriks is een politieambtenaar, die over het algemeen gezien is; dat deed ook wel wel blijken toen deze voormalige postcdt. — thans groepscommandant van Barradeel — op 25 april j.l. zijn zilveren ambtsjubileum te Buitenpost, in welke standplaats hij lange jaren was geweest, vierde.
In het keurig daarvoor ingerichte bovengedeelte van de Rijkspolitie-kazerne hield de jubilaris receptie. Velen der ingezetenen maakten van de gelegenheid gebruik de „zilveren" politieambtenaar geluk te wensen. Het bleef niet alleen bij woorden; tal van prachtige bloemstukken en waardevolle cadeaus werden het echtpaar aangeboden.
Namens de districtscommandant was aanwezig de off. der Rijkspolitie 2e kl. A. C. van Dijk. Ook de burgemeester van Achtkarspelen en zijn echtgenote, de heer en mevrouw Van Ek bevonden zich onder de gasten. Leden van diverse verenigingen gaven acte de présence; kortom, het was een komen en gaan van personen, die opper Hindriks een warm hart toedroegen.
Het was ook geen wonder want na op 20-jarige leeftijd zijn politieloopbaan bij de Politietroepen te zijn begonnen, diende Hindriks achtereenvolgens te Venlo, Groningen en Leeuwarden bij de gemeentepolitie en werd op 16 juni 1939 gemeenteveldwachter in Achtkarspelen. Na een bijna 19-jarige ambtsperiode in laatstgenoemde gemeente, eerst in Harkema-Opeinde en nadien te Buitenpost, werd Hindriks per 15 april 1958 benoemd tot groepscdt. in Barradeel met standplaats SEXBIERUM. Ondanks het feit dat hij een Drent is, voelde hij zich zeer wel thuis in de Friese wouden, hetgeen, zoals reeds gezegd, ook duidelijk werd gedemonstreerd.
Was het des middags meer officieel, 's avonds werd de receptie min of meer onofficieel voortgezet en ook toen zijn er nog veel woorden gesproken en cadeaus overhandigd, o.a. door de voorzitter van de R.P.S.V.L., adj. Dijkstra, die vroeger met de jubilaris als buurman in dezelfde gemeente lange jaren als rijksveldwachter heeft gediend.
Ongetwijfeld is deze dag voor opperwachtmeester Hindriks een onvergetelijke geworden, waar hij en zijn familie met genoegdoening op kunnen terugzien.

Bl.

Installatie adjudant E. v. Ulsen als commandant van de parketgroep te Groningen

Dinsdag 6 mei 1958 was een bijzondere dag voor het personeel van de parketgroep te Groningen, zulks in verband met de installatie van adj. E. van Ulsen als commandant van die groep. Deze installatie werd verricht door de districtscommandant, de dir. officier der Rijkspolitie 2e kl. J.B.S. Römelingh, in het Paleis van Justitie in de O. Boteringestraat, in tegenwoordigheid van al het personeel, dat voor deze plechtigheid kon worden vrijgemaakt.
Overste Römelingh, het woord richtende tot de nieuwe functionaris, wenste de adjudant geluk met zijn benoeming. De overste sprak als zijn vertrouwen uit, dat de nieuwe groepscommandant spoedig zou zijn ingewerkt in zijn nieuwe functie en dat hij zich hier in het hoge noorden op zijn gemak zou voelen, zulks temeer, omdat hij vroeger als marechaussee lange tijd in deze omgeving werkzaam was geweest.
Zijdelings betrok de overste ook het personeel in zijn installatierede. De overste verklaarde, dat het hem ter ore was gekomen dat de dienst bij de parketten niet erg in aanzien stond. Hij wilde zich echter uitdrukkelijk distantiëren van de gedachte, dat de parketgroep een „vergaarbak" zou zijn. Het staan in rechtstreekse dienst van de rechterlijke macht brengt niet te onderschatten verplichtingen voor het personeel mee, waarmede men nauwlettend dient te rekenen, aldus de overste.
Adj. Van Ulsen, het woord verkrijgende, dankte de overste voor zijn gelukwens en voor het feit, dat deze de moeite had willen nemen hem persoonlijk te installeren.
Zich tot het personeel richtende verklaarde de adjudant, dat hij zijn groep zag als een groot gezin, waarin hij fungeerde als vader. Hij stelde zich voor om, naast de dienstaangelegenheden, ook de particuliere belangen, waar mogelijk, zo goed mogelijk te behartigen. Het in moeilijkheden verkerende personeelslid, dat een gang naar het groepsbureau maakt, zal daar welwillend worden tegemoet getreden, aldus de adjudant.
Nadat het meer officiële gedeelte was afgesloten, bleven de overste en de adjudant nog enkele ogenblikken onder het genot van een rokertje in het manschappenlokaal, waarbij allerlei mogelijkheden en moeilijkheden, welke aan de diensten bij de parketgroepen inherent zijn, ter sprake kwamen. We hoorden gesprekken — uiteraard in mineurtoon — over het staan met één been in de gevangenis, maar ook over rare, heel rare belevenissen met psychopaten, die zich niet de kaas van het brood lieten eten, maar vooraf zelf die kaas opaten om tijdens het transport de deernis van politie en publiek over „kale hompen oud brood" op te wekken en over nog veel meer andere zaken, waarvan outsiders geen weet hebben. C.P.

SCANDINAVISCH AVONTUUR

door R. DE LANGE (Vervolg)

Graag zou ik u meenemen op alle tochten die we maakten, doch we zouden dan een boekdeel moeten vullen. We zullen u dus vertellen over datgene wat ons het meest aansprak.
Zeer zeker behoort daarbij ook het bezoek aan het Noorse scheepvaartmuseum op het schiereiland Bygdoy aan de Oslofjord. Van een museum in de gewone zin van het woord was hier geen sprake. We troffen eerst een geweldige hal aan, die als het ware om het beroemde houten poolschip, de „Fram" van Fritjof Nansen is gebouwd. Nansen bereikte met dit schip tussen 1893 en 1896 de Noordpool. Onze kinderen wilden het oude schip van boven tot onderen bekijken. In de nabijheid van de „Fram" is — eveneens in een overdekte loods — de „Kontike" opgesteld, het vlot waarmee Thor Heijerdahl en zijn vrienden de wereldvermaarde tocht van Peru naar de Zuidzee-eilanden maakten. Mijn vrouw en ik hadden het boek van Heijerdahl gelezen en het was toch wel zeer interessant het veelbesproken vlot te mogen zien.
Verderop waren oude vikingschepen opgesteld en men kon hier met recht spreken van een historisch museum.
Diezelfde dag waren we in de namiddag in het beroemde Vigelandpark in de buitenwijken van Oslo, waar — naast een zeldzaam mooi openlucht bad — de prachtige beeldengroepen van Noorwegens grootste beeldhouwer, de in 1943 overleden Gustav Vigeland, staan opgesteld. Vooral de bronzen beelden van spelende kinderen vonden wij buitengewoon goed getroffen.
Natuurlijk moeten we u ook vertellen van de tocht naar Holmenkollen, een heuvelreeks aan de noordzijde van Oslo, waar o.m. de Olympische skischans is te vinden en die in het algemeen kan worden aangemerkt als „het Gooi" van de stad Oslo.
Eerst reden we door Oslo's hoofdstraat, de Karl Johans Gatan, welke straat is gelegen tussen het koninklijk paleis en de beroemde St. Knudskerk. Het paleis vonden we lelijk, doch de oude domkerk is prachtig. Het interieur kan zich meten met de mooiste kerken in Nederland.
We kwamen op Frognersetern, boven in de bergen, waar we in het restaurant koffie dronken. Hier ook al weer een soort museum, namelijk een grote Noorse boerderij met alle bijgebouwen, zoals die vooral in de dalen in midden- en noordelijk Noorwegen voorkomen. Er was hier dus sprake van een Bondegaard (hofstede), de Stabburs (bergplaatsen voor levensmiddelen), de Laave (bergplaats voor hout en koren) en b.v. de Setern (hutten op de bergweide, waar mens en dier kunnen schuilen en waar b.v. ook kaas en boter wordt gemaakt.
Hier op Frognersetern kwam, terwijl we langs berghellingen en door hoge naaldbossen dwaalden, veel tot leven wat we in boeken van Selma Lagerlöf en Trygve Gulbranssen gelezen hadden. Noorwegen is voor ons Hollanders — hoe nuchter we dan ook mogen wezen — een romantisch land. Uren kan men door de geweldige bossen en over de bergen dwalen, zonder een mens te ontmoeten. En de natuur is in een woord groots. In de dalen bakt men op de boerderijen nog het eigen brood en leven de mensen grotendeels van hetgeen het eigen bedrijf oplevert. Als vreemdeling kunt u bij zo'n boerderij aankloppen en zonder mankeren zal de boerin u onthalen op brood en melk. Waar wij het aan te danken hebben, weet ik niet, doch alleen al het feit dat men Hollander is, betekent op het platteland, dat u overal gastvrij ontvangen wordt.
Er was een aparte dag „gepland", om een autorit te maken naar het berglandschap van de Norefjell, ongeveer 200 km. noordwestelijk van Oslo. Jon kreeg van zijn chef toestemming om de grote politieauto van zijn post mee te nemen (benzine voor eigen rekening) en reeds vroeg in de morgen, bij zware slagregen, lieten we Oslo achter ons liggen.
We zouden op de Norefjell op een hoogte van ongeveer 1000 meter picnicken. (Dit laatste doen de Noren heel veel en ze bezitten daartoe in 't algemeen een prima uitrusting).
Eerst ging het naar Sandvika en langs het grote bergmeer Tyrif naar Hönefoss, waar een prachtige waterval midden in het stadje enorme watermassa's voortjaagt over een tiental schepraderen en daarmee een grote houtzaagmolen in werking houdt. Over Slevika en Leknes kwamen we in het beroemde Hallingdal. Het had een schitterende reis kunnen zijn, doch het bleef maar regenen. De ganse dag viel het water met bakken vol uit de lucht en — vooral in het Hallingdal — maakten we kennis met de buitengewoon slechte Noorse bergwegen. Het was de eerste — en zo als later zou blijken — ook de enige regendag in Noorwegen.
Jon reed de auto met vaste hand de Norefjell op en na een reeks van haarspeldbochten, bereikten we eindelijk Norefjellstua, een hotel-restaurant in oud-Noorse stijl en gelegen op grote hoogte tegen de berghellingen. De temperatuur daalde hier tot 5 à 6 graden C. en in het restaurant ('s winters een belangrijk wintersportcentrum) was de centrale verwarming ontstoken. 't Was er heerlijk warm en we lieten ons de koffie en de meegebrachte proviand heerlijk smaken.
Op de terugreis door het mooie dal van Kröderen, viel het ons eens te meer op dat Noorwegen wel steden en stadjes, doch geen dorpen kent. Heel Noorwegen bestaat uit bergen en dalen. De boerderijen in de dalen staan alle verspreid en soms wel een uur gaans uit elkander. De schoenmaker en de smid en de kruidenier wonen daar dan ergens tussen in, of verkiezen de stad als woonplaats.
Een adres kan als volgt luiden: Gunnar Daniëlson, bondegaard Ostmark, Gunbrandsdal. Dat Gudbrandsdal is echter ongeveer 120 km lang en hier en daar 7 à 8 km breed. Toch weet de P.T.T. zijn „klanten" te vinden en ook de overheid schijnt door deze verspreide bewoning van de dalen geen moeilijkheden te ondervinden. Er zijn landbetjents (politie ten plattelande) die een bewakeningsgebied van 40 km lengte hebben en in de winter bijna alle diensten op ski's verrichten. Die kerels „malen" natuurlijk niet over rijwieltoelage.
Jon was zo vriendelijk om me een middag mee te nemen naar het Hoofdbureau van Politie te Oslo, dat gevestigd is in het voormalige gebouw van het departement van Binnenlandse Zaken. De Minister vond het niet meer „passend" voor zijn Departement en dus... nam de Politie het maar over. Dat lag daar dus al niet veel anders dan (soms) bij ons. We kregen de gelegenheid om nader kennis te maken met enkele collega's die graag genegen waren iets over hun werk en leven te vertellen. Enkele wetenswaardigheden wil ik u niet onthouden.
Eerst enkele opmerkingen in 't algemeen. De levensstandaard van de Noorse politie ligt even hoger dan bij ons. We maakten een berekening en stelden vast, dat b.v. een politieman in de rang van betjent (bij ons hoofdagent of wachtm. 1e kl.) een netto maandsalaris ontvangt van ongeveer 540 gulden, een adjudant 640 gulden en een kapitein 800 gulden. Het levensonderhoud is in Noorwegen (ook al weer omgerekend in guldens) echter per maand ongeveer 50 à 60 gulden duurder dan hier.

(Wordt vervolgd)

Paraatheidsoefeningen Reserve Rijkspolitie 1958 gehouden door de groep Ten Boer op 8 mei van 20-23 uur

Nog lang zullen de bewoners van het centrum „Fivelhörn" spreken over 8 mei 1958, toen zij daar vlak tegenover hun home een hengelaar bezig zagen aan de oever van het „Daip". Zij vonden dat maar een wat vreemde figuur, in beide betekenissen, en staken dit niet onder stoelen of banken.
De vader van het gebouw werd in vertrouwen genomen en het scheelde weinig, of het groepsbureau Ten Boer had een telefoontje gekregen.
Zij kenden de visser niet, onbekend maakt nog steeds onbemind en weigerden dan ook beslist het voor zijn leven vechtende „oaltje" van de haak te verwijderen voor de hengelaar. Want dat oaltje wist niet dat het maar oefening was en geraakte verstrikt door de listen van de zo listige mens.
Toch heeft het zijn vrijheid herkregen en zal er mogelijk nog eens met zijn soortgenoten over van gedachten wisselen ergens in de diepten van de Sargassozee waar leven wellicht langer mogelijk zal zijn dan op aarde in dit atoomtijdperk.
Echter, het is hem, de paling, ontgaan dat de „sadist", die hem dit alles aandeed, een afwijkende kalender had, want hij zou deze wereld zijn binnengetreden op een 31ste juni ergens in het begin dezer eeuw, wat in eerste instantie nog geloof vond ook! Ten burele werd de fout „efkes" hersteld.
Via de Rijksweg naderden twee zware jongens, die de vrijheid verkozen. Veenhuizen genoot niet hun waardering en zij stortten zich in het avontuur. Maar bij de kalkovens ontmoetten zij de H.H. Hun navigatie bleek derhalve niet juist. Na een kort kat-en-muisspel bevonden zij zich onder de veilige hoede van de politie.

Te Bovenrijge dachten stropers hun slag te slaan. Zij waanden zich veilig, zover van Brabant, maar kregen het ook al spoedig te kwaad met de gendarmerie en kwamen op het bureau terecht, waar leugens weinig waardering vonden.
Maar daar op de Stadsweg te Dijkshorn bleek de zaak ernstiger. Twee weinig betrouwbare elementen droegen vuurwapens en munitie bij zich, bestemd voor een organisatie, wier leden het met ons huidig staatsbestel heel niet eens zijn. Wapens en munitie bleken afkomstig van een buitenlands adres en vervoerd door een vreemd vaartuig tot Delfzijl. Bestevaer is niet meer, immers. Ook in dit geval was er weer sprake van een vreemde almanak, doch de verdachte strandde hier terstond met zijn 31 april . . .! De papieren, bij visitatie op hen gevonden, bevatten lettertekens voor ons gewone westerlingen onleesbaar, doch een goede recherche is alles; gelukkig werd een gebrekkige vertaling gevonden. Hierna zijn de meest passende maatregelen getroffen.
En tenslotte scharrelde bij de muziektempel nog een wankelende man rond, die kennelijk op vriendelijke voet met Lucas Bols stond. Zijn arrestatie leverde echter weinig moeilijkheden op. Onze vriend had namelijk een „goede dronk" over zich, wat voor ons, die hem langer kenden, zeer begrijpelijk was . . .!
Ook in zijn „gewone" doen spreidt hij een prettige, rimpelloze, natuur ten toon.
Ook de telefoondienst zat in goede handen. En dit was goed ook, want er moesten bovendien nog enige opsporingsberichten ontvangen en doorgeseind worden.
HH. burgemeesters van Ten Boer en Noorddijk, alsmede de immer belangstellende heer St. Sybenga van S.W.G. Ten Boer, waren getuigen van dit sublieme samenspel tussen beroeps- en reserve-Rijkspolitie.

Ro.

Kaartavond van de oefengroep Lemsterland

Op donderdag 17 april 1958 hield de oefengroep Lemsterland van de P.S.V.H. haar laatste contactavond van het winterseizoen 1957-1958 Deze avond was mede belegd als afscheidsavond van de postcommandant te Lemmer, opperwachtmeester Terpstra, die met ingang van 22 april a.s. Lemmer gaat verlaten en die standplaats gaat verwisselen met Loosdrecht.
Te ruim 20.00 uur konden door de voorzitter van de oefengroep 11 leden welkom worden geheten en kon aan 2 tafels worden begonnen met de traditionele kruisjaswedstrijd. De 3e tafel moest nog wachten op de 12e man en wel opper Van Dijk. Plat liggend op zijn brommer (vermoedelijk de maximum snelheid wel overschrijdende) kwam ten slotte de opper om ruim 20.30 uur aanstuiven. Er moest toen hard gekaart worden om niet te veel op het schema achter te geraken. Ronde na ronde werd er gespeeld en ook kon er hard op de tafel worden geslagen. Alhoewel we hier in het uiterste puntje van Friesland vertegenwoordigd waren, had het Groninger dialect bij tijden de overhand op de taal, waar sommigen zo hoog van opgeven.
De koffie met koek, gebak enz. werd geserveerd door twee dames van de leden. Dit viel er in als zoete koek.
Te ruim 23 uur kon de voorzitter de behaalde punten bekendmaken en overgaan tot de prijsuitreiking. De prijzen, die uit rookartikelen bestonden, werden in volgorde behaald door K. de Boer, P. Terpstra en G. Buitenga. De poedelprijs kwam traditie getrouw terecht bij de groepscommandant Tj. Stel.
Hierna werd officieel afscheid genomen van de owmr. Terpstra. Door de groepscommandant werd aan de scheidende opper namens hem en het personeel van post Lemmer een scheepstoeter en dekzwabber aangeboden. De toeter voor de nodige signalen op de Loosdrechtse plassen en de zwabber voor het geval, dat hij nog eens buiten zijn BM-er mocht komen te vallen. Hiermede kan hij dan het dek weer droog zwabberen.
Na een dankwoord van de scheidende opper en het nuttigen van een paar lekker gebakken lekkerbekjes, ging ieder te omstreeks middernacht welvoldaan naar huis.

G.B.

Fa. Jac. Smedes & Zoon
De motorzaak voor Oldambt en Westerwolde
Blijhamsterstraat 9 — Telef. 05970-2472
Engelsestraat 32 — Telef. 05970-2321
WINSCHOTEN

REIST
met uw clubs en vereniging
per
ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN
Hoofdweg 65 – Telefoon 05982 - 331

Individuele tafeltenniskampioenschappen district Noord

Aardema (R.P.S.V.G.) behaalde en prolongeerde de titel. Het team van P.S.V.O. legde beslag op het dubbelspel-kampioenschap.

Op woensdag 23 april 1958 organiseerde de R.P.S.V.G. in de daarvoor zo bij uitstek geschikte „KORENBEURS" te Groningen voor de tweede achtereenvolgende maal de tafeltenniskampioenschappen (enkel- en dubbelspel) van het district Noord van de N.P.S.B. De leiding van de wedstrijden berustte bij de heer J. Aardema, tafeltennisgedelegeerde district Noord en lid van de organiserende vereniging. Aardema had de organisatie voortreffelijk voorbereid en gerust kan dan ook worden gezegd, dat het welslagen van deze dag voor het belangrijkste deel aan hem te danken is geweest. Een woord van lof en bijzondere dank is hier dan ook zeer zeker op zijn plaats. Weliswaar kwam het tijdschema een weinig in de knel, doch dit heeft aan het geheel geen afbreuk gedaan.

De inschrijvingen waren weer talrijker dan het vorige jaar en alles wijst er m.i. op, dat ook deze tak van sport in het noorden zo langzamerhand populair begint te worden.

Ingeschreven hadden 9 A-klassers, 26 B-klassers en 15 dubbele van de politiesportverenigingen K.M.G. (4e div. Kon. Marechaussee); P.S.V.A. (Assen); P.S.V.O. (Onstwedde); R.P.S.V.G. (Rijkspol. Groningen); R.P.S.V.L. (Rijkspol. Leeuwarden); R.S.D.W. (Rijkspol. Winschoten) en R.P.S.D. (Rijkspol. Drenthe).

Precies om 10.00 uur opende de heer J. M. Post, die het secretariaat verzorgde, deze wedstrijden. Hij heette alle aanwezigen hartelijk welkom en wenste de deelnemers een succesvolle dag toe, waarbij hij de wens uitsprak „dat de vele toeschouwers zouden kunnen genieten van geanimeerde en bovendien sportieve wedstrijden".

Onder de vele belangstellenden waren ook de officier toegevoegd voor Jeugdzaken bij de Inspectie Korps Rijkspolitie Groningen, mej. mr. M. A. Boom, de chef Staf van genoemde Inspectie, kapitein J. H. G. C. Elzinga, de districtscommandant Assen van de Koninklijke Marechaussee, kapitein Van der Vegte, inspecteur R. Hoek van de gemeentepolitie Groningen, adjudant H. Jansen, die de districtscommandant Rijkspolitie Winschoten vertegenwoordigde, de secretaris van het district noord Jac. H. Smit, alsmede diens medebestuurslid C. H. Kammeijer.

De wedstrijden

De A-klassers speelden een halve competitie, terwijl de B-klassers waren verdeeld over 5 poules, waarvan de nummers 1 en 2 overgingen naar de winnaarspoule, waarna weer een halve competitie werd gespeeld.

Klasse A.

Gelijk vorig jaar ging de strijd hier hoofdzakelijk tussen Aardema en Nijmeijer met Beurema als gevaarlijkste concurrent. Beide eerstgenoemden wonnen achtereenvolgens elk 7 wedstrijden, zodat het treffen tussen hen beiden, de laatste wedstrijd in deze klasse, de beslissing zou moeten brengen. Beide spelers waren in deze spannende finale hun zenuwen niet geheel de baas. Desondanks werd het toch de mooiste strijd van het gehele tournooi. De eerste game was overtuigend voor Nijmeijer (21-10). In de tweede game had en hield Aardema het initiatief wat resulteerde in een 21-13 overwinning. In de beslissende 3e game was het weer Nijmeijer die direct een voorsprong nam en deze wist te behouden tot de stand 20-17. Aardema gaf zich echter nog niet gewonnen en alhoewel een ieder reeds in Nijmeijer de nieuwe kampioen zag, pakte het toch nog anders uit. Het vasthoudener en tactischer spel van Aardema had uiteindelijk toch nog succes. Met 23-21 bracht hij de set op zijn naam, waarmede hij het noordelijk kampioenschap, dat reeds op zijn naam stond, voor een jaar prolongeerde. De totaal-uitslag in deze klasse luidde: 1. Aardema, J. R.P.S.V.G.; 2. Nijmeijer, C., K.M.G.; 3. Burema, O., K.M.G.; 4. Wal, v. d. R., K.M.G.; 5. Wegter, J., R.S.D.W.; 6. Ebbens, F. R.S.D.W.; 7. Zijlstra, G., R.P.S.V.G., 8. Guichelaar, H. P.S.V.A.; 9. Serno, W., K.M.G.

Klasse B.

Voor de 10 plaatsen in de winnaarspoule plaatsten zich D.N. van Wier (P.S.V.O.), G. Volders (R.S.D.W.), H. J. van Kempen (P.S.V.O.), J. H. Assen (R.P.S.V.G.), W. S. Strijland (K.M.G.), A. Jousma (K.M.G.), H. Rienewerf (K.M.G.), J. Geluk (R.P.S.D.), J. M. Post (R.P.S.V.G.) en Van Veen (R.P.S.D.). Ook in deze halve finale zagen wij vele spannende duels. H. Rienewerf (K.M.G.), die alleen in Assen zijn meerdere moest erkennen, behaalde met 8 gewonnen partijen het kampioenschap. Deze nieuwe kampioen werd op de voet gevolgd door J. H. Assen (R.P.S.V.G.) en D. N. van Wier (P.S.V.O.), die elk 7 partijen in winst wisten om te zetten. Een beter game-gemiddelde bepaalde de reeds vermelde volgorde.

Dubbelspel.

Uit de 3 poules plaatsten zich bij de laatste 6 de teams van: K.M.G. (C. Nijmeijer—W. Serno), R.P.S.V.G. (J. Aardema—G. Zijlstra), K.M.G. II (W. S. Strijland—H. Rienewerf), R.P.S.V.G. II (J. M. Post—J. H. Assen), P.S.V.A. (D. Kok—A. Warntjes) en P.S.V.O. (D. N. van Wier—H. J. van Kempen).

Door tijdnood gedrongen werden deze 6 teams door middel van afvalsysteem teruggebracht tot 3 teams, t.w. K.M.G., R.P.S.V.G. en P.S.V.O., die wederom in een halve competitie gingen uitmaken, wie zich uituiteindelijk noordelijk kampioen mocht noemen. Van deze drie inderdaad sterke dubbels wist zich geen enkele overtuigend te plaatsen. Elk team won nl. 1 partij, zodat hier de kampioen moest worden aangewezen door het game-gemiddelde.

Resultaat 1 en kampioen P.S.V.O. (D. N. van Wier—H. J. van Kempen).

Resultaat 2 en kampioen R.P.S.V.G. (J. Aardema—G. Zijlstra).

Resultaat 3 en kampioen K.M.G. (C. Nijmeijer— W. W. Serno).

Wegens plotselinge verhindering van de Territoriaal Inspecteur van het Korps Rijkspolitie in het ressort Groningen reikte de kapitein J. H. G. C. Elzinga na afloop met een toepasselijk woord de prijzen uit, nadat hij organisator en deelnemers dank had gebracht voor de geleverde prestaties.

J.M.P.

BOSSCHER BESCHUIT
IS
BROSSER BESCHUIT

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN
HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 140
Rentevergoeding 3 %

MET DE TREKVOGELTJES OP REIS

Bij Uitgeverij Kluitman te Alkmaar is onlangs verschenen een meisjesboek (leeftijd 8 tot 12 jaar) in de Zonnebloem-serie, getiteld „Met de Trekvogeltjes op reis".
Het boek, dat in een keurige band is gebonden en van een frisse omslag is voorzien, is geschreven door Roel de Lange en geïllustreerd door Lies Veenhoven.
Hoewel ik allerminst pretendeer oordeelkundig criticus te zijn op het gebied van kinderboeken en het stellig ook niet binnen het raam van mijn dagelijkse werkzaamheden ligt hierover te oordelen, meen ik toch, dat aan dit kinderboek in onze „Reflector" enige aandacht moet worden geschonken.
De reden hiervoor is, dat de schrijver, Roel de Lange, een opperwachtmeester postcommandant der Rijkspolitie uit ons ressort is.
Het boek verhaalt de wensdroom van een aantal meisjes uit de 6de klas van de lagere school om gezamenlijk, onder leiding van hun meester en de dorpsveldwachter, een vakantiereis naar het buitenland te maken.
Het plan wordt werkelijkheid en de kinderen beleven een onvergetelijke vakantie in Denemarken.
Het verblijf in Norre-Soby, de reis er naar toe en de terugreis worden door de schrijver op een zeer deskundige wijze beschreven, hetgeen bij insiders geen verwondering wekt, omdat opperwachtmeester De Lange in Denemarken verschillende (politie-)kennissen heeft, waar hij reeds een paar maal met vakantie naar toe is geweest.
Voor de kinderen is het naar mijn mening een boek, dat het alleszins verdient gelezen te worden.
Gaarne wil ik de schrijver vanaf deze plaats hiervoor mijn compliment maken. Redactie.

Dank zij transistors

nieuw Philips radiotoestel in zakformaat
In de serie draagbare radiotoestellen van Philips is zojuist een klein, licht en uiterst zuinig ontvangapparaat in zakformaat verschenen. Dit toestelletje, dat de naam „Kajak" heeft gekregen en als zodanig de bestaande reeks met bootnamen aangeduide draagbare ontvangtoestellen uitbreidt, is uitgerust met zeven transistoren, waardoor een zeer laag energieverbruik wordt bewerkstelligd. Als stroombronnen worden vier batterijtjes van 1½ volt gebruikt. Het toestel is geschikt voor de ontvangst van zenders in het middengolf gebied. Het is voorzien van een ingebouwde Ferroceptor voor instelling van de grootste sterkte van de gekozen zender en voor effectieve onderdrukking van storingen. Desgewenst kan het toestelletje worden gebruikt in combinatie met een oortelefoon, in welk geval de luidspreker automatisch wordt uitgeschakeld. Dit betekent, dat men het apparaat op gemakkelijke wijze ook kan gebruiken zonder in zijn directe omgeving ongewenste hinder te veroorzaken.

Technische gegevens
Golfgebied 187.5-582 m; transistors OC 44, 2 x OC 45, 2 x OC 71 en 2 x OC 72; germaniumdiode OA 79; conusdiameter luidspreker 6 cm; afgegeven vermogen 100 mW; opgenomen vermogen 25 mA; afmetingen 9 x 16 x 3 cm; gewicht 0,5 kg (inclusief batterijen).

VAKANTIE CENTRUM
de BERENKUIL, Grollo
gemeente Rolde
Bungalows-Tentenkamp
Telefoon K-5925-242

Grote prijs van Nederland der K.N.M.V.

DE ASSER T.T. ZATERDAG 28 JUNI 1958

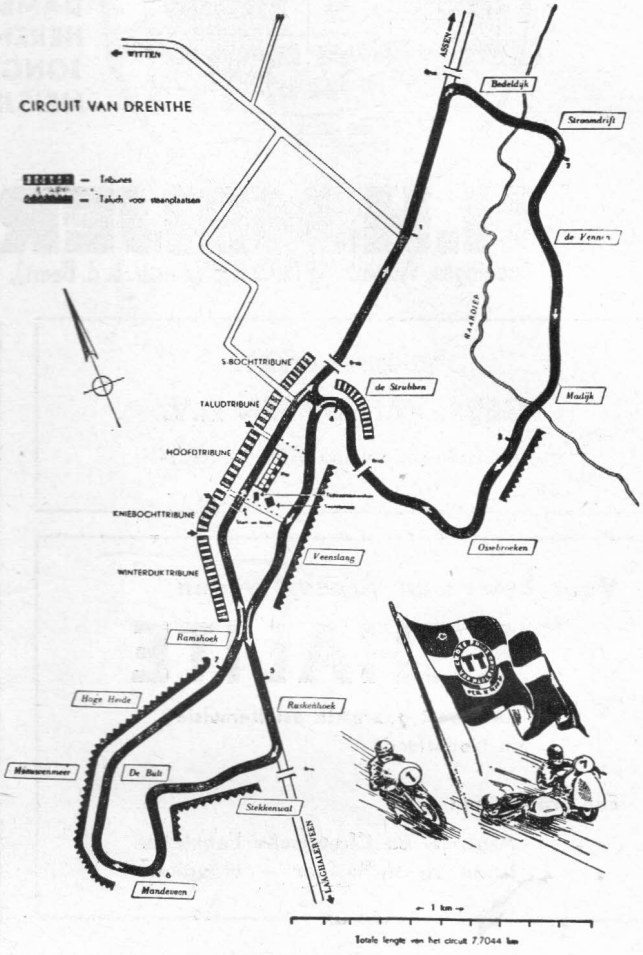

MOTOR- EN ZIJSPANRACES

Start klasse 250 cc 10.15 uur Start zijspannen 15.00 uur
Start klasse 350 cc 11.30 uur Start klasse 500 cc 16.15 uur
Start klasse 125 cc 13.15 uur

Toegangsprijzen van f 4,— tot f 8,50

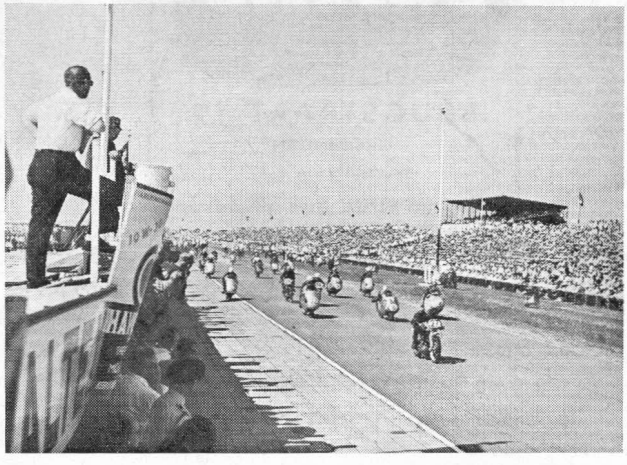

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941-K 5900

TJAART VAN DER MOLEN

Groningen, Pelzerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)

Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

SCHEEPSWERVEN

GEBR. VAN DIEPEN N.V.

WATERHUIZEN BIJ GRONINGEN

J. KNOOP N.V.

Autosloperij ADUARD
tel. K 5903 - 235

In- en Verkoop van gebruikte personen- en vrachtwagens

☆

Grote voorraad onderdelen, motoren, wielen, banden enz.

KNOOP HELPT VELEN UIT DE KNOOP

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asfaltemulsie in Nederland

Een produkt van

Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk

Bezoekt
Sprookjeshof
Zuidlaren

Gelegen nabij het bekende Zuidlaardermeer. Vele attracties. Voor grote gezelschappen een pracht gelegenheid om er enkele uren rond te dolen.

Gelegenheid tot het maken van een boottocht op het meer. Telefoon K 5905-437.

Talens
Herenmode

BRUGSTRAAT 19
GRONINGEN
Speciaal adres voor
grijze en witte gummiboorden

---

schade
aan Uw wagen....

CAROSSERIEBEDRIJF
W.K.W.

ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)

Schuifdaken ★ Eigen beklederij

Garage Raterink - Beilen (bij de brug)

Goed adres om even te tanken

Telefoon 77
Shell-Tankstation - Garage en Touringcarbedrijf

RIJKSPOLITIE-ORGAAN

VAN DE INSPECTIE IN HET RESSORT GRONINGEN

DE REFLECTOR

7e Jaargang
1 juli 1958
No 7

In memoriam I. Poutsma

Vrijdag, 6 juni 1958, bereikte ons de treurige mededeling, dat de inmiddels gepensioneerde adjudant der Rijkspolitie I. Poutsma, was overleden in het Academisch Ziekenhuis te Groningen.
Poutsma was aanvankelijk ter observatie opgenomen, doch een operatie bleek noodzakelijk.
Helaas heeft dit ingrijpen niet meer mogen baten.
Hoewel hij de dienst reeds met pensioen had verlaten, leefde hij nog intensief mee met hetgeen er in het Korps Rijkspolitie voorviel en wel in het bijzonder waar het het Mannenkoor Rijkspolitie Groningen betrof.
Als mede-oprichter van het Koor heeft hij hier veel voor gedaan. Vanaf de oprichting tot aan zijn pensionering was hij voorzitter.
Zelf trouw bezoeker van de repetities, spoorde hij de andere leden aan deze steeds regelmatig te bezoeken.
Bij het verlaten van de actieve dienst, was hij ook genoodzaakt afscheid te nemen van het Mannenkoor, hetgeen hij node deed. In verband hiermede werd hem met algemene stemmen het ere-lidmaatschap van het Koor aangeboden, ten blijke waarvan aan hem een oorkonde werd uitgereikt.
Op dinsdag, 10 juni 1958 werd vriend Poutsma ter aarde besteld op de Begraafplaats aan de Rijksstraatweg te Haren.
Groot was de belangstelling bij deze laatste gang, zowel van politie- als van burgerlijke zijde.
Nagenoeg het voltallige personeel van de Districtsstaf Groningen, waarbij hij de laatste jaren van zijn actieve loopbaan was ingedeeld, alsmede vele oud-collega's, leden van het Mannenkoor Rijkspolitie Groningen en de Personeelsvereniging, volgden de baar.
Aan de groeve werd nog het woord gevoerd door de Districtscommandant der Rijkspolitie Groningen, de dir. officier der Rijkspolitie 2e kl. J. B. S. Römelingh, die de adjudant Poutsma schetste als een harde werker, die steeds klaar stond en bereid was om te helpen.
De overste betuigde zijn deelneming aan de familie Poutsma en verklaarde, dat de naam van de adjudant Poutsma nimmer zou worden vergeten.
Ook het Mannenkoor Rijkspolitie Groningen zal de naam van haar Ere-lid steeds in hoge ere houden.

RUST IN VREDE, VRIEND POUTSMA!

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Boer, P. de, wmr. 1e kl. no 3329, van Middelstum naar Sauwerd.
Reitsma, D., wmr. 1e kl. no. 3096, van Verk. gr. Winschoten naar Verk. gr. Groningen.
Middel, R., wmr. 1e kl. no. 1442, van Middelstum naar Leens als Post-C.
Hiddes, D., wmr. 1e kl. no 597, van Leens naar Middelstum als Post-C.
Postma, P. opperwmr. no. 264, van Workum naar Wommels als Groeps. Cdt.
Boer, H. de, wmr. no. 628 van Marum naar Verk. gr. Leeuwarden.
Kuilder, W., wmr. no. 637 Van Koudum naar Odoorn.
Eleveld, F., opperwmr. no. 106, van Verk. gr. Winschoten naar Verk. gr. Middelburg als Groeps. Cdt.
Keuning, D., adspirant, van Opleidingsschool Arnhem naar Koudum.
Nijenhuis, H. A., adspirant, van Opleidingsschool Arnhem naar Workum.
Russchen, J. L., adspirant, van Opleidingsschool Arnhem naar Oude Pekela.
Spanninga, G. W., adspirant, van Opleidingsschool Arnhem naar Wedde.
Hooites, H., wmr., van St. Oedenrode naar Verk. gr. Groningen.
Oldenbeuving, J., wmr., van Verk. gr. Bilthoven naar Verk. gr. Winschoten.
Tienstra, S., wmr., van Verk. gr. Leiden naar Verk. gr. Assen.
IJbema, M., wmr., van Verk. gr. 's-Hertogenbosch naar Verk. gr. Groningen.

In de sterkte opgenomen:

Warneke, J. C., off. der Rijkspol. 2e kl., staf distr. Groningen.

Met eervol ontslag:

Klijnstra, J., adjudant no. 90, Wommels, met pensioen.
Procee, P., distr. adjudant no. 3, Leeuwarden, met pensioen.
Lolkema, P., opperwmr. no. 222, (Ranglijst 1e kl.) Ee. met pensioen.
Fortuin, J. adjudant no. 91, Ternaard, met pensioen.
Dost, A., adjudant no. 326, Diever, met pensioen.
Meendering, J., opperwmr. no. 344, Zeijen, met pensioen.

Aangewezen als districtsadjudant bij het district Leeuwarden:

Bleeker, T., adjudant no. 175, Leeuwarden.

Aangewezen als commandant over de groep Diever:

Lange, R. de, opperwmr. no. 132, Diever.

Aangesteld als hulpmonteur G in vaste dienst:

Andringa, M., verkr. gr. Leeuwarden.

Aangesteld als administratief ambtenaar C 3e klasse in vaste dienst:

Hiemstra, H., staf distr. Heerenveen.

Terug van detachering naar de Verkeersschool te Bilthoven:

Boer, H. de, wmr., verk. gr. Leeuwarden.
Dijk, J., wmr., verk. gr. Groningen.

Gedetacheerd naar de Verkeersschool te Bilthoven:

Froma, J. K., wmr. 1e kl., Valthe.
Dieterman, H. G., wmr. 1e kl., Wedde.

Geslaagd voor het politiediploma B.

Rozema, H., wmr. 1e kl., groep Bedum.
Reitsma, D., wmr. 1e kl., verk. gr. Groningen.
Uitham, L., wmr. 1e kl. verk. gr. Groningen.
Went, G., wmr. 1e kl., verk. gr. Groningen.
Westra, L. H., wmr. 1e kl., groep Marum.
Buitenhuis, E., wmr. 1e kl., groep Slochteren.
Huizinga, H. E., wmr. 1e kl., groep Ten Boer.
Wiersma, G. wmr. 1e kl., groep Uithuizen.
Klungel, G., wmr. 1e kl., groep Warffum.
Wilkes, C., wmr. 1e kl., groep Warffum.
Drijfhout, J., wmr. 1e kl., groep Zuidhorn.
Postma, J. wmr., groep Finsterwolde.
Bolhuis, M., wmr. 1e kl. groep Loppersum.
Dijkman, T. A., wmr. 1e kl., groep Nieuwolda.
Jeurink, G., wmr. 1e kl. verk. gr. Assen.
Lutter, J. wmr. 1e kl., verk. gr. Assen.
Temmingh, G., wmr. 1e kl., verk. gr. Assen.
Westerhof, R., wmr. 1e kl., verk. gr. Assen.
Bulthuis, T., wmr. 1e kl., groep Beilen.
Oldenbeuving, H., wmr. 1e kl., groep Beilen.
Heidema, C., wmr. 1e kl., groep Borger.
Zondag, E., wmr. 1e kl., groep Coevorden.
Post, H., wmr. 1e kl., groep Diever.
Veen, J. v. d., wmr. 1e kl., groep Gieten.
Tammenga, J. A., wmr. 1e kl., groep Gieten.
Klein, J., wmr. 1e kl., groep Odoorn.
Gansekoele, G., wmr. 1e kl., groep Ruinen.
Schooljan, J., wmr. 1e kl., groep Ruinen.
Bruining, J., wmr. 1e kl., groep Ruinerwold.
Blaauwgeers, H. A., wmr. 1e kl., groep Schoonebeek.
Vosseberg, W., wmr. 1e kl., groep Schoonebeek.
Boes, E., wmr. 1e kl., groep Vries.
Jonge, F. de, wmr. 1e kl., groep Zuidlaren.
Looge, C., wmr. 1e kl., groep Barradeel.
Jong, W. de, wmr. 1e kl., groep Dokkum.
Bruinsma, A., wmr. 1e kl., groep Ferwerderadeel.
Hiemstra, A., wmr. 1e kl., groep Het Bildt.
Berg, F. v. d., wmr. 1e kl., verk. gr. Leeuwarden.
Rijpkema, E., wmr. 1e kl., verk. gr. Leeuwarden.
Span, B., wmr. 1e kl., verk. gr. Leeuwarden.
Zaagemans, J., wmr. 1e kl., groep Menaldumadeel.
Westra, J., wmr. 1e kl., groep Oostdongeradeel.
Rozema, H. P. wmr. 1e kl., groep Tietjerksteradeel.
Kuur, S. v. d., wmr. 1e kl., verk. gr. Heerenveen.
Zweepe, H., wmr. 1e kl., groep Hemelumer Oldeferd.
Procee, S., wmr., groep Lemsterland.
Jong, W. de, wmr. 1e kl., groep Ooststellingwerf.
Visser, J., wmr., groep Ooststellingwerf.
Tigchelaar, S., wmr. 1e kl., groep Wijmbritseradeel.

Geslaagd voor het politiediploma AA:

Tap, H., wmr., ber. groep Hoogeveen.
Boer, H. de, wmr., groep Franeker.
Tissing, L., wmr. groep Beilen.

Geboren:

Elizabeth Ludia Jantje, d.v. wmr. 1e kl. J. Forsten en K. B. Velthuis te Kornwerderzand.
Grace, d.v. wmr. 1e kl. H. K. Harms en B. Vierzen te Blija.
Cornelis Jurjen, z.v. wmr. H. Kremer en G. Jonker te Den Andel.

7e jaargang no. 7 Verschijnt 1 x per maand 1 juli 1958

DE REFLECTOR

Periodiek van de Inspectie der Rijkspolitie in het Ressort Groningen, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.

Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen. Bank: Amsterdamsche Bank N.V. te Assen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. 1 J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr. F. de Vries, Districtsstaf Groningen

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220–1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensioneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Afscheid adjudant A. Dost, groepscommandant te Diever

Na een samenkomst van groepscommandanten, gehouden op maandag 16 juni 1958 in een bovenzaaltje in het gemeentehuis te Diever, onder leiding van de districtscommandant der Rijkspolitie, de dir. off. der R.P. 3e kl. E. A. Mackay, werden de aanwezigen door de adj. A. Dost, groepscommandant te Diever, uitgenodigd hem te volgen naar het sfeervolle Schultehuis te Diever, een bekende en alleszins bezienswaardige oudheidkamer, gebouwd in 1604.
Hier verzocht adj. Dost allen te willen aanzitten aan de door hem aangeboden koffietafel, bij wijze van afscheid, i.v.m. zijn a.s. pensionering op 1 juli 1958. Behalve door alle groepscommandanten, met uitzondering van adj. Zwier van Sleen, die wegens ziekte verstek moest laten gaan maar waarvoor een vervanger aanwezig was, werd de samenkomst bijgewoond door de off. der R.P. 2e kl. L. P. Bergsma, distr. adjudant, distr. recherche en bureau-chef. In het Schultehuis waren burgemeester Meyboom van Diever, mevr. Meyboom en mevr. Dost reeds aanwezig.
Aan tafel werd de districtscommandant het eerst het woord verleend. In vogelvlucht belichtte de majoor de diensttijd van de scheidende functionaris. Na de militaire dienst de politietroepen, de rijksveldwacht, waar Dost het tot brigadier bracht en vervolgens via marechaussee en staatspolitie, na de bevrijding als opperwachtmeester opgenomen in het korps Rijkspolitie, met standplaats Ruinerwold.
Hoewel een afscheid veelal iets weemoedigs heeft, wil de majoor het hier toch niet laten gelden, omdat een pensionering voor elke ambtenaar het slot van de loopbaan is.
In zijn loopbaan heeft Dost, als bekroning op zijn werk, de rang van adjudant behaald. Hoewel de majoor veronderstelde, dat de laatste jaren voor Dost niet altijd de gemakkelijkste zijn geweest, heeft hij er zich goed mee gered. Dost kan met voldoening op zijn werk terug zien. In de groep Ruinerwold is hij altijd de repetitor geweest, waaraan vele jonge politiemannen van die groep, het behalen van het politiediploma met aantekening, mede te danken hebben. Het personeel is hem hiervoor ook dankbaar.
Na de scheidende adjudant dank te hebben gebracht voor de aangeboden koffietafel, wenste de majoor, Dost en zijn echtgenote nog vele goede en gezonde jaren toe te Emmen, waar aan het adres Wollegras 1 inmiddels een nieuwe eigen woning is betrokken.
Om Dost nog menigmaal aan deze dag te laten denken, bood de majoor hem een Philips scheerapparaat aan als geschenk van officieren, staf en collega's groepscommandanten in het district. Mevr. Dost werd met een boeket bloemen vereerd.
Burgemeester Meyboom bracht Dost dank, mede namens zijn collega's te Dwingeloo en Vledder, voor de diensten aan de drie gemeenten bewezen. Tot het einde toe had Dost bewezen voor zijn taak als groepscommandant berekend te zijn.
Mede namens zijn echtgenote dankte burgemeester Meyboom voor de aangeboden koffietafel.
Namens het bestuur van de afd. Assen van de Ned. Pol. Bond, dankte adj. Faber de scheidende adjudant voor het vele bondswerk o.a. als hoofdbestuurslid en als lid van de C.P.O. verricht. Als blijvende herinnering bood hij een boekenbon aan.

Afscheid opper P. Lolkema

Nadat hij 's morgens reeds afscheid had genomen van het gemeentepersoneel, waarbij hij werd toegesproken door de burgemeester en de secretaris der gemeente Oostdongeradeel, nam opperwachtmeester P. Lolkema 's avonds (29 mei 1958) afscheid van het beroeps- en reservepersoneel der Rijkspolitie, groep Oostdongeradeel, in tegenwoordigheid van de districtscommandant, de dir. officier der Rijkspolitie 3e kl. P. J. G. Aalders, luitenant A. C. van Dijk en de districtsadjudant Procee.
Majoor Aalders memoreerde, dat Lolkema, toen hij op 1 juli 1931 gemeenteveldwachter werd in Oostdongeradeel, niet had kunnen dromen, dat hij als opperwachtmeester der Rijkspolitie met pensioen zou gaan. Tevens zag opper Lolkema de dank voor zijn trouwe dienst voor de gemeenschap beloond met een Koninklijke onderscheiding. De majoor eindigde met de beste wensen uit te spreken voor Lolkema en zijn echtgenote en hoopte, dat zij samen nog vele jaren van het welverdiende pensioen mogen genieten.

De groepscommandant, adjudant Visser, liet in zijn toespraak uitkomen, dat Lolkema afscheid nam van de actieve dienst, maar dat wij geen afscheid van hem wilden nemen als vriend. De vriendschap, die gegroeid is, moge nog vele jaren bestendigd blijven. Als blijvende herinnering aan de groep Oostdongeradeel werd hem een fraaie asbak met inscriptie aangeboden. Zijn vrouw ontving bloemen.
Derde spreker was vriend Reitsma, die namens de afdeling Dokkum van de Bond v. Christelijke Politie-Ambtenaren in Nederland de beste wensen overbracht. Ook hier was het geen afscheid voor goed, want de scheidende opper blijft als gepensioneerde lid van de Bond. Als herinnering werd hem het boek **Hoe dichter ik nader** van dr. Gilhuis aangeboden.
Reservist Boersma wenste Lolkema nog vele jaren onder Gods zegen toe. Hoewel het contact tussen ons als reservisten en u als opperwachtmeester niet veelvuldig was, aldus spreker, toch willen wij ook niet achterblijven en hopen, dat onze vriendschap als burgers straks onder elkaar mag blijven bestaan. Op de regel, die wij vinden in Gods Woord, dat een profeet niet geëerd is in zijn eigen vaderland, maakte opper Lolkema een gunstige uitzondering.
Onder de bedrijven door werden wij onthaald op ons „natje en droogje".
Aan het slot bedankte Lolkema voor alle welgemeende woorden, die tot hem waren gesproken.
Vriend Lolkema, wij weten dat u in de 27 jaar, die u bij de Politie hebt gediend — waarin ook moeilijke jaren voorkwamen — voor uw taak kracht hebt gevonden bij God. Moge die God ook tot steun zijn, om met uw vrouw straks als ambteloos burger door het leven te gaan en zodanig, dat u Hem bovenal toebrengt de dank, de lof en de aanbidding.

N. Z.

Dank aan het 5-cent-fonds werd ontvangen van

mevr. M. B. Alberda-Molenaar, Augustinusga, Appelscha: hartelijk dank aan het 5-cent-fonds voor de prachtige fruitschaal, die ik op 26 mei 1958 in het sanatorium te Appelscha mocht ontvangen;
de heer P. A. Goudswaard te Assen: hartelijk dank voor de attentie tijdens het verblijf in het ziekenhuis van ons dochtertje. Zij was er zeer mee in haar schik;
de heer M. Nijmeijer, Fr. Halsstraat 30 te Hoogeveen: vanaf deze plaats nog onze hartelijke dank voor de goede wensen van herstel voor mijn zoon, welke wensen vergezeld gingen van een mooie fruitschaal. Henk is thans niet meer onder dokterscontrole en nagenoeg geheel hersteld van de gevolgen van het hem overkomen verkeersongeval op 6 februari jl.;
de heer J. F. Akkerhof te Bolsward: ten zeerste werd ik verrast door de prachtige fruitmand die ik bij mijn terugkeer uit het ziekenhuis van het 5-cent-fonds mocht ontvangen. Ik betuig hierbij mijn hartelijke dank.

Dankbetuiging

Na op 17 oktober 1957 te zijn opgenomen in het Academisch Ziekenhuis te Groningen en aldaar 2 operaties te hebben ondergaan, was het voor mij een grote vreugde, dat de chirurg mij op 6 juni j.l. weer naar huis liet gaan.
In deze voorbije periode en ook heden nog hebben mijn vrouw en ik van zovele zijden belangstelling en medeleven ondervonden in die voor ons zo zorgvolle tijden, dat het ons tot grote dankbaarheid stemt op deze plaats daarvan te kunnen getuigen.
Mijn superieuren, collega's groepscommandanten, districtsadjudant, personeel van de districtsstaf, districtsrecherche, personeel van de groep Sleen, de reserve-Rijkspolitie uit de groep Sleen, alsmede zovele andere collega's, hebben door hun attenties ons zo vaak een hart onder de riem gestoken, dat wij mede hierdoor ons geloof in mijn herstel konden behouden.
Ook is meermalen in mijn ziekenkamer een fruitschaal of een bloemstuk binnengebracht, waarbij gevoegd was de bekende kaart van de commissie tot beheer van het 5-cent-fonds.
Het besef, dat deze laatste goede gaven mogelijk worden gemaakt door een zo geringe bijdrage van ons allen, wekt bij de zieke de overtuiging, dat we dit fonds te allen tijde dienen te behouden.
Hoewel thans nog niet geheel hersteld zijnde, hoop ik toch t.z.t. de rijkspolitie-uniform weer te kunnen dragen.
Wat echter de toekomst voor ons ook wil brengen, blijvend zal in dankbare herinnering de gedachte aan uw medeleven bij ons voortleven.

De groepscommandant der Rijkspolitie te Sleen,
J. Zwier.

Te koop:

een nieuwe uniform maat 50;
een nieuwe pet maat 57;
een gebruikt uniform en whipcord overjas;
gebruikte overhemden, maat 16 boord;
beenstukken, een boek „Wetenschappelijk Opsporingsonderzoek", Schreuder e.a.
Te bevragen bij: F. Drost, Hoppekampweg 27, Peize.

VOLLEYBALWEDSTRIJDEN

tussen de oefencentra van het district Leeuwarden om het kampioenschap van de R.P.S.V.L.

Traditie getrouw werd er wederom gevolleybald in de gelederen van de sportclub, waaraan evenals het vorige jaar 8 teams deelnamen, verdeeld in een poule te Buitenpost en Sexbierum en een finale te Buitenpost.

Te Buitenpost namen in poule A op zaterdag 22 februari j.l. deel de oefencentrums Bergum, Grouw, Dokkum en Buitenpost.

De uitslagen waren Bergum—Grouw: 15—6; 15—13.
Dokkum—Buitenpost: 10—15; 10—15
Buitenpost—Bergum: 15—6; 16—18
Grouw—Dokkum: 15—4; 15—0
Buitenpost—Grouw: 15—1; 15—5
Dokkum—Bergum: 3—15; 9—15

Aangaande het spelverloop kan worden verteld, dat Bergum traag van start ging en ondanks technisch soms aardig spel met een beetje meer enthousiasme een nog beter resultaat had kunnen boeken.
Buitenpost speelde zijn wedstrijden vol geestdrift en kwam ondanks een gelijk aantal punten met Bergum als 1 uit de bus door een betere puntenverhouding. Met een paar debutanten in zijn gelederen kon Grouw terwijl Mulder en v. d. Haak toch genoeg vuur in de ploeg bliezen, het niet verder brengen dan de derde plaats. Gebrek aan wedstrijdroutine en ploegverband waren wel de grootste struikelblokken.
Dokkum, dat nog steeds de naweeën heeft door het heengaan van prominenten en 2 spelers, die verhinderd waren, waardoor steeds één speler moest worden geleend, kon het niet verder brengen dan de rode lantaarn. Toch hebben de Dokkumers ervoor gevochten en geen moment hun hoofd gebogen. Ga zo door Dokkum, misschien volgend jaar beter.
Doorzetten en volhouden, ondanks een grote of kleine achterstand, daar ontbreekt het bij verschillende spelers nog wel eens aan. Bedenk dat een grote achterstand nog wel eens kan leiden tot een overwinning.

Uitslag: Buitenpost 1; Bergum 2; Grouw 3 en Dokkum 4.

In poule B, waar de wedstrijden op zaterdag 1 maart werden gehouden en waaraan deelnamen de oefencentrums Leeuwarden, Witmarsum, Harlingen en Sexbierum, zijn de uitslagen:

Leeuwarden— Witmarsum: 15—2; 15—7
Harlingen—Sexbierum: 10—15; 8—15
Sexbierum—Leeuwarden: 10—15; 15—11
Witmarsum—Harlingen: 8—15; 4—16
Sexbierum—Witmarsum: 15—9; 15—6
Harlingen—Leeuwarden: 11—15; 13—15

Leeuwarden en Sexbierum liepen over het algemeen iets uit boven het spelpeil van de andere teams. Ze waren beweeglijk, vingen de bal aardig op en bouwden er een aanval uit op.
Verschillende spelers kwamen, voor wat betreft hun spelinzicht en reactievermogen, boven de middelmaat uit.
De Waterpolitiemannen van Harlingen en Leeuwarden vielen tegen. De schuld hiervan ligt heus niet aan owmr. Tolman, die inviel voor Westerhuis, die verhinderd was.
Steeds het te dicht op het net staan en het steeds op één plaats staan van enkele spelers hebben daaraan wel meegewerkt.
Witmarsum zocht het te veel in tennisspel, doch kwam later op de middag tegen de waterpolitie nog aardig naar voren. Ze gingen toen over tot samenspel en direct kon men waarnemen, dat de waterpolitie alle zeilen moest bijzetten om toch nog te kunnen winnen. Onthoudt, mensen, dat een team bestaat uit 6 spelers en dat het veld van 81 m² niet door één persoon is te verdedigen, evenals een kapitein zijn schip niet alleen over de oceaan kan brengen. Samenspel versterkt de geest en de samenhang in een ploeg. Ook al zie je een gat in de ploeg van een tegenstander of een medespeler, die misschien de bal kan doen mislukken, beheers u dan en speel samen. Mislukt het, dan nog niet getreurd, want oefening baart kunst. Toen u moest leren lopen hebben ze u ook geholpen.

Uitslag: Leeuwarden 1, Sexbierum 2, Waterpolitie 3 en Witmarsum de rode lantaarn, die moet er ook zijn.

Rest ons nu nog de finale, gehouden te Buitenpost op 8 maart j.l.

De setstanden waren:
Leeuwarden—Buitenpost: 11—15; 15—4
Sexbierum—Bergum: 15—3; 15—9
Bergum—Leeuwarden: 15—11; 15—1
Buitenpost—Sexbierum: 9—15; 15—10
Bergum—Buitenpost: 14—16; 15—10
Leeuwarden—Sexbierum: 7—15; 9—15

Over het algemeen viel het spelpeil tegen ten opzichte van het spel in de poule.
Het kan zijn dat de teams beter aan elkaar waren gewaagd, waardoor het technische gedeelte enigszins werd verwaarloosd. Vooral Leeuwarden, waaraan heus wel een betere plaats was toegedacht, viel erg uit de toon.
De bal werd veel te laag gehouden en in het net gespeeld. Deze ballen zijn moeilijk te redden, tenzij je ze er uit gaat dragen.
Buitenpost hield de bal ook wel laag, maar slaagde ontzettend goed in het redden van deze ballen en deze bovendien nog af te werken ook.
Bergum is heus wel tot betere resultaten in staat. Voor moeilijk geplaatste ballen deed men geen moeite om deze nog in het spel te houden. Met de teamgeest van Buitenpost erbij was het resultaat beter geweest, mannen.
Sexbierum speelde een aardig partijtje volleybal en werd hiermee beloond als overwinnaar.
Over het algemeen kan worden gezegd, dat het spelpeil veel beter is dan het vorige jaar. Het spel van verschillende 2e teams op het Gewestelijk tournooi in Groningen was lager dan van enkele onzer teams in het tournooi van de R.P.S.V.L. Het heeft velen mogen spijten, dat ze niet meer animo hebben deze wedstrijden te bezoeken of een klein gedeelte daarvan.

Tevens wil ik hierbij nog een kleine opsomming geven van enkele fouten, die ieder voor zich hierop betrekking hebbende kan verbeteren.
Het niet voldoende meedraaien in de richting, waarin men de bal wil spelen, d.w.z. dat steeds met het front moet worden gestaan in de richting waarin men de bal wil spelen, anders krijgt men een meedraaien en dat is fout.
Vele spelers stonden in het heetst van de strijd met de handen in de zij of ontspannen langs het lichaam.

De handen moeten voortdurend op borsthoogte worden gehouden en op het tijdstip van het spelen moet men onder en achter de bal staan. Worden de handen op het laatste moment omhoog gebracht, dan zijn we te laat en glipt de bal in de meeste gevallen over de vingers.
Het merendeel der spelers staat te veel stil en verkeert in de mening, dat iedere speler slechts 1 m² behoeft te verdedigen, terwijl 6 spelers staan opgesteld in 81 m² veld. Dus ieder heeft een oppervlak van 13½ m² te bespelen.
Wanneer een ander u een bal voor de neus wegkaapt, die waarschijnlijk voor u was bestemd, houdt dan een goed humeur, want een volgende keer overkomt u waarschijnlijk hetzelfde door het uitsteken van een hand, terwijl een ander gereed staat om de bal technisch geheel juist te spelen.
De midachter opereert niet in het achterste gedeelte van het veld, doch loopt mee met de bal van links naar rechts en omgekeerd achter de voorste drie spelers.
Velen verkeren, doordat enkelen reeds in verschillende tournooien hebben meegespeeld, in de mening, dat de bal voor hun voeten wordt weggehaald. Speel de bal steeds zo hoog mogelijk, want een ander kan die beter plaatsen.
Ga op tijd van het net, want u helpt hierbij de verdediging een handje.
Aangaande de prijsuitreiking kan worden gezegd, dat van het bestuur, met uitzondering van Steendam die als speler meedeed, niemand aanwezig was wegens verhindering of gebrek aan belangstelling. Ook buiten het bestuur was er, met uitzondering van adjudant Hoekstra, niemand der superieuren aanwezig. Het is jammer, want het stimuleert de mensen om zich nog meer in te spannen en dat er ook meegeleefd wordt met het personeel buiten hun dagelijkse werkzaamheden.
Het is heus wel de moeite waard deze wedstrijden te bezoeken en de mensen een beetje aan te moedigen, alleen al door de aanwezigheid. Uit het spel zijn vele goede punten af te leiden en over te brengen op de praktijk.

Wegens het vroegtijdig vertrek van de spelers die uitgespeeld waren en weer in dienst moesten en het reeds aangehaalde, is niet overgegaan tot de prijsuitreiking en werd het doosje met lepeltjes, dat voor het winnende team buiten de medaille was aangeschaft, aan de aanvoerder van Sexbierum overhandigd met het verzoek, deze onder zijn teamgenoten te verdelen. De medailles zullen worden nagezonden of alsnog op de eerstvolgende vergadering van de R.P.S.V.L. worden uitgereikt.
Mannen, laat u door het uitblijven van de prijsuitreiking niet ontmoedigen en probeert een volgende maal nog beter geoefend met een team uit het district aan het tournooi deel te nemen.

Benzinevergiftiging

In „Vox-Cop", een periodiek van The Connecticut State Police Department komt van de hand van dr. J. H. Shaw, Provincial Pathologist, Prince Edward Island, Charlottetown, Canada, een artikel voor inzake vergiftiging door benzine. De conclusies, in dit artikel getrokken, achten wij belangrijk genoeg om ze ter kennis van onze lezers te brengen.

(Overgenomen uit „Tijdschrift voor de Gron. Pol.")

Dr. Shaw beschrijft twee verkeersongevallen met motorvoertuigen, waarbij een aantal personen de dood vond, zonder dat op hun lichamen tekenen van geweld werden aangetroffen. In beide gevallen was de kleding van de slachtoffers echter doordrenkt met benzine. De conclusies, die Dr. Shaw trekt uit het naar de doodsoorzaak ingestelde onderzoek, luiden: „Benzine, die door de huid wordt geabsorbeerd, als gevolg van de directe aanraking van de huid met kleding, die met benzine is doordrenkt, vormt een zeer gevaarlijk en snel werkend vergift.
De lering, die hieruit dient te worden getrokken is, dat met benzine doordrenkte kleding bij slachtoffers aanstonds dient te worden verwijderd.
Ruwe aardolie bestaat uit een groot aantal componenten, waarvan er een aantal gasvormig en een aantal vloeibaar is.
Bij gefractioneerde destillatie, worden de vluchtige gassen verwijderd terwijl de vloeistofcomponenten, die elk een specifiek kookpunt hebben, worden gescheiden. De componenten, die beneden 150 graden Celsius destilleren, zijn giftig. Deze bevatten o.m. hexaan en heptaan, enige verbindingen uit de z.g. koolwaterstofreeks, die in benzine voorkomen.
Gevallen van vergiftiging zijn eveneens voorgekomen ten gevolge van het wassen van het hoofdhaar met benzine.
De tetra-aethyl-lood verbinding, die tegenwoordig aan de benzine wordt toegevoegd om het z.g. „pingelen" van de motoren tegen te gaan, is eveneens buitengewoon giftig.
Eerste hulp in deze gevallen te verlenen, dient te bestaan uit het leggen van de slachtoffers in de frisse lucht, het toepassen van kunstmatige ademhaling en gebruikmaking van een zuurstofapparaat, zo dit beschikbaar is.
Zoals reeds vermeld, dient de met benzine doordrenkte kleding aanstonds te worden verwijderd."

Paraatheidsoefening

res.-Rijkspolitie Grootegast

Op zaterdag 17 mei 1958 werden paraatheidsoefeningen gehouden door de reservisten van de klassen Grootegast, Grijpskerk en Kommerzijl. Oefenplaats was Grootegast met als centrum het groepsbureau. Om 14.30 uur was het „aantreden", waarna adj. Niemeijer zijn reservisten welkom heette. Hierna arriveerde ook de distr.-cdt. der Rijkspolitie van het district Groningen. In een vlot tempo werden verschillende opdrachten uitgevoerd, o.a. het arresteren van een rijwieldief; het aanhouden van een schenner der eerbaarheid; het voorgeleiden van een pleger van erfvredebreuk; het arresteren van een inbreker en het met veel moeite staande en aanhouden van de bestuurder van een personenauto, waarmee een gewapende roofoverval was gepleegd. Vol animo gingen de reserve-wachtmeesters na het arresteren, voorgeleiden en aanhouden tot het verhoren van de verdachten over. Er zijn die middag heel wat moeilijke vragen gesteld maar ook heel wat moeilijke antwoorden gegeven. De reservisten maakten het elkaar niet gemakkelijk.
Na afloop smaakte de koffie uitstekend. De groepscdt. gaf, mede namens de distr.-cdt., die na afloop nog een oefening van een andere groep moest bijwonen, uiting van lof voor het gepresteerde. Alhoewel verder door de groeps-cdt. en de klasse-instructeurs nog enige opmerkingen werden gemaakt van instructieve aard, was toch de boventoon van deze middag: veel lof voor deze geslaagde oefeningen. De res.-wachtmeesters zijn stuk voor stuk naar huis gegaan met de gedachte, al of niet geuit: „Dit graag eens weer". En de groeps-cdt. gaf even graag de verzekering: „Dat kan."

SCANDINAVISCH AVONTUUR

door R. DE LANGE (Vervolg)

De Noorse politie draagt geen schietwapens. Verzet tegen een politieman komt hoegenaamd niet voor en wordt zeer zwaar gestraft.
Beschonken mensen worden snel gestraft. Openbare dronkenschap kost terstond drie weken gevangenisstraf en bij eerste herhaling minimum zes weken.
De bloedproef wordt wettelijk erkend en is verplicht. Enkele politieambtenaren zijn aangewezen voor het nemen van die proeven. Er zijn zeer weinig officieren in de Noorse Rijkspolitie. Oslo, met een korps van 1200 man, telt slechts vijf officieren. De stad heeft bijna vijf honderdduizend inwoners.
We kwamen in het vertrek van de Interpol en troffen daar Frank Myrvold, op wiens uitdrukkelijk verzoek ik hier zijn adres geef: Mollergatan nr. 19 te Oslo. Collega Myrvold was belast met het ontvangen en doorgeven van de berichten van de Interpol. Hij sprak Engels, Duits en Frans.
„Wil ik mijn collega in Parijs even uw groeten overbrengen?", vroeg hij.
Daar had ik geen enkel bezwaar tegen en even later was het antwoord uit Parijs — via het inter-Europe's telexnet — al binnen:
„Groet de Hollandse politieman van collega Crochet uit Parijs en zeg hem, dat hij lid moet worden van de I.P.A."
Daar hebben wij — Jon, Frank Myrvold en ik — allen lid zijnde van de I.P.A., smakelijk om gelachen.
Frank Myrvold zal graag elke Hollandse politieman, die iets over Noorwegen of over de Noorse politie wil weten, van antwoord dienen. Ik moet u zijn groeten overbrengen, evenals van de collega's Odd Sakshaug, Gustav Bakkerud en Gunnar Holmquist. Deze laatste, bestuurslid van de Noorse afdeling der I.P.A., vertelde over het bouwproject Viktoria Terrassa, waar een groep van ongeveer dertig politiemannen uit Oslo voor ieder van hen een huis hebben gebouwd. Met een renteloos voorschot van de Regering en slechts met behulp van één timmerman en één architect. Het metselwerk, het grondwerk, het timmerwerk, schilders- en stucadoorswerk, alles deden de politiemannen zelf. De gezamenlijke bouw duurde ruim een jaar en alles werd in vrije tijd gedaan. Een prachtig staaltje van coöperatief samengaan met als eindresultaat, een eigen huis voor de helft van de werkelijke waarde.
Bij een bezichtiging van de stad Oslo, vormde een bezoek aan het schitterende raadhuis en de oude vesting Akerhusslot, het hoogtepunt. Het stadhuis van Oslo, opgetrokken in moderne bouwtrant, geniet internationale belangstelling door de typische bouw, doch meer nog door de aanwezigheid van zeldzaam mooie wandschilderingen en modern smeedwerk. Het front van het gebouw ziet uit op de haven en reeds van verre kan men — vanuit de fjord de stad naderende — het grote gebouw opmerken.

Op de voorlaatste avond — het was zeer warm — trokken we per auto naar Ostmarkseteren aan de oostkant van de stad en dronken koffie in het restaurant van die naam, dat midden in de bergen aan een mooi meertje ligt. De kinderen doken in het water en even later zwommen we allemaal. Na een verfrissend bad, zaten we nog lang op de warm gestoofde rotsen en keken uit naar de goud-geel gekleurde hemel, zoals die achter de bergen oplichtte, waar de zon was verdwenen.
Er is wel eens gezegd: „Een vakantie met mooi weer, duurt altijd tekort." Dat is ook zo en het gold wel zeer in het bijzonder voor ons vakantieverblijf in Noorwegen. De dagen vlogen om en voor dat we het wisten, was de ochtend aangebroken waarop we moesten vertrekken.
Het afscheid was minder „naar", doordat de plannen reeds waren gemaakt voor een tegenbezoek van de familie Ljosland. (Dit tegenbezoek vond inmiddels tot ons aller genoegen reeds plaats.)
Opnieuw bij stralend zomerweer, startten we ons autootje voor de reis terug. Een reis die ons door westelijk Zweden zou voeren en verder door Denemarken en Duitsland naar huis.
Jon bracht ons met de politiewagen tot buiten Oslo op de weg naar de Zweedse grens. Nog een laatste handdruk en we waren wederom aan ons zelf overgelaten. Langs de oostkust van de Oslofjord trokken we naar het zuiden. We hoopten die dag Zweedens tweede havenstad, Göthenborg te bereiken.
Over Moss, Sarpsborg en Halden, voerde onze weg naar het Noors-Zweedse grensplaatsje Vassbotten. Bij Moss stond een jongetje langs de weg, die heftig wuifde tegen drie andere knaapjes, die honderd meter verderop stonden. Toen we naderden begonnen ze allemaal hevig gesticulerende met een stuk beschreven wit karton te zwaaien. We stopten en begrepen al vlug wat de bedoeling was. Het ene jongetje had kinderen in de auto zien zitten en ons nationaliteitsbordje op de auto ontdekt. Hij gaf een seintje aan zijn vriendjes, waarop deze hun „spel" gingen opvoeren. Nadat we stilhielden vroegen ze aan onze kinderen ons adres en gaven ieder een boekje af, waarin ze hun eigen adressen hadden geschreven.
„Of we hen allen dan eens een ansichtkaart uit Holland wilden sturen", vroegen ze. Vooral onze jongste vond het een zeer belangwekkend bedrijf en we werden zeker een kwartier opgehouden.
Bij Halden verlieten we de grote verkeersweg en kozen de befaamde route door het 80 km lange dal van de Bollaren, dat vanaf de grens zuidwaarts door de Zweedse provincie Götaland loopt.
Het is onmogelijk u de grootse natuur van dit prachtige land te schilderen. Men noemt deze weg door het Bollarendal, de weg met de duizend bochten. Ze voerde ons langs de berghellingen, op een hoogte welke varieerde tussen twee- en vierhonderd meter, en met een onvergetelijk uitzicht op het dal. Hier en daar zagen we kleine dorpjes die lieflijk aan een meertje waren gelegen of tegen de helling van een minder sterk glooiende berg waren aangebouwd. Grote witte wolken dreven statig langs een diepblauwe hemel en spiegelden zich in de vele meertjes in het dal. Op de hellingen liepen koeien met diep klinkende klokken aan de hals. Bij Backe lag een kampeerterrein met een tiental tenten, zo schitterend gelegen dat het voor de „trekkers" moeilijk zal zijn geweest er weer vandaan te gaan.

Bij een geweldige platte rots vonden we het tijd worden voor de middagmaaltijd. Juist waren de aardappelen met sperciebontjes warm, toen een oude boer kwam aanwandelen en bij ons ging zitten. Hij stak een heel verhaal af in de Zweedse taal. Zowel in het Engels als in het Duits probeerde ik hem duidelijk te maken, dat we zijn Zweeds absoluut niet verstonden, doch hij ging onverstoorbaar verder. De kinderen zaten hem met open mond aan te kijken. Mijn vrouw bood hem iets aan te eten, doch daar reageerde hij niet op. Tenslotte begon hij te schreeuwen en dreigend met de armen te zwaaien. Ten einde raad begon ondergetekende nog harder te roepen (in Drents dialect) en dat maakte zo verbazend veel indruk, dat hij op staande voet verdween. Heel in de verte hoorden we hem nog „kankeren" en zeer waarschijnlijk hadden we te doen met een onnozele.

Bij Kabbalshede kwamen we weer op de grote verkeersweg naar Kopenhagen. Langs Dingle en Munkedal bereikten we de zeer mooi gelegen havenstad Uddevalla en het was reeds diep in de middag toen we bij Kongselv een oude Vikingvesting bereikten. Geweldige rotsblokken waren opeengestapeld tot een burcht van ontzaglijke afmetingen en je kon je voorstellen dat de Noormannen hieruit vroeger moeilijk te verjagen waren.

Door het dal van de Göta-elv (elv is rivier) bereikten we de grote stad Göthenborg. In de Linnegaten — in het centrum van deze 400.000 inwoners tellende koopmansstad — stond Mogens, de zoon van onze vriend Eric Olsen uit Odense, die werkzaam is bij de Scandinavian Electric Association in Zweden, op ons te wachten. De lange rit van Oslo naar Göthenborg was volgens plan verlopen, doch vooral de omstandigheid dat het verkeer in Zweden links is, speelde ons nogal parten. Vooral in het stadsverkeer moet je daar toch wel even aan wennen.

Mogens nam ons eerst mee naar een gezellig restaurant met zelfbediening, waar we ons de Zweedse lekkernijen goed lieten smaken. We wisselden allerlei nieuwtjes uit en onze Deense vriend wilde niet meer als vroeger alles weten over Holland. (Hij was al eens bij ons gelogeerd en verbleef korte tijd in Amsterdam.) In de avonduren zaten we gezellig op een terras en onderhielden ons over Noorwegen, waar Mogens ook al gewerkt had voor zijn maatschapij. Tot zover liep alles wel goed daar in Göthenborg. Toen Mogens ons evenwel het hotel aanwees waar hij kamers voor ons had besproken, schrokken we even. Het bleek hotel „Excelsior" te zijn, dat ons op het eerste gezicht meer bestemd leek voor ambassadeurs en belangrijke filmsterren. Je kan wel véél, doch soms niet álles per brief organiseren. Hotel Excelsior sloeg een flink gat in ons budget, doch de bedden waren heerlijk. Telefoon en radio op de kamer en een eigen badkamer; de kinderen vonden het verrukkelijk.

Door een mooi heuvellandschap ging het de volgende morgen zuidwaarts over Kungsbacka, Falkenberg en Halmstad naar de rijke stad Hälsingborg aan de Sont. Het was een prachtige rit over de brede rijksweg, die van Göthenborg naar Kopenhagen loopt. Af en toe keken we uit op het Kattegat en zagen in de verte een zeil of de rookpluim van een schip. Tussen de heuvelreeksen verspreide boerderijen met hoog opgaande beukenbossen en langs de weg hier en daar mooie landhuizen, waarbij keurige gazons en bloembedden.

Een rijk land dit Zweden dat was aan alles te zien. Om een of andere reden voelden wij ons hier echter niet thuis. De bevolking is bij eerste kennismaking bepaald hooghartig en men mist de Noorse en Deense vriendelijkheid en gastvrijheid.

Van de heuvels, waarop Helsingborg is gelegen, daalden we af naar het grote emplacement, waar de veerboten — die de belangrijkste verbinding tussen Zweden en Denemarken onderhouden — aanleggen. Over het water van de Sont — hier slechts zeven kilometer breed — zagen we het Deense stadje Helsingör en de torens

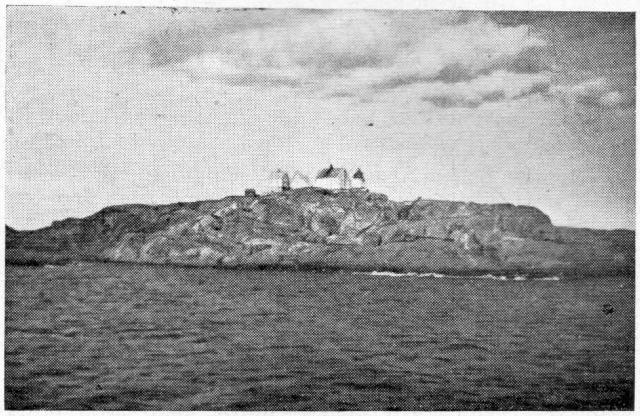

van het machtige slot Kronborg. Aan weerszijden van de Sont bevindt men zich hier op historische grond, waar tientallen zee- en landoorlogen gewoed hebben, om deze belangrijke verbinding tussen de Noord- en de Oostzee onder controle te krijgen.

We reden de auto op de „Sealand" en even later voeren we tussen de twee Scandinavische landen en passeerden een Nederlandse coaster die de veerboot voorrang moest geven. Bij de haveningang van Helsingör lazen we op een groot bord, dat die avond op het binnenhof van Kronborg de „Hamlet" van Shakespeare in de openlucht zou worden opgevoerd. Het machtige drama van de Engelse grootmeester der literatuur zou dus gebracht worden op de binnenplaats van het slot waar de legende — of was het geen legende? — ontstond. Langs Denemarkens mooiste kuststrook reden we de laatste kilometers naar Kopenhagen, waar we in hotel Scandinavia (Helgolandsgade 17 — ik geef het adres hier even, omdat het goed en goedkoop is) een uitstekend verzorgd maal en een goed bed vonden.

Kopenhagen, een der gezelligste en mooiste steden van Europa, toonde zich de volgende ochtend als een meisje in bruidstooi. Het had in de nacht flink geregend en de stad leek geheel schoon gewassen.

Het ontspanningspark „Tivoli" trok de kinderen het meest en we waren een uurtje tussen sprookjesachtige fonteinen, exotische bloemen, Aziatische bouwwerken, afbeeldingen van figuren uit Hans Andersens sprookjes en wat niet al.

Wandelend gingen we naar het koninklijk paleis Amaliënborg, waar twee manschappen van de Deense garde, getooid met geweldige berenmutsen, de wacht hielden. Onze jongste dochter stond ze met open mond te bekijken. Een bezoek aan de „Langelinie", een promenade langs de Oostzeekust, mocht natuurlijk niet achterwege blijven, terwijl ook het regeringscentrum en het zeer mooie „Radhûs" werden bezichtigd.

Men kan inderdaad spreken (of zingen!) van een: Wonderful, wonderful, Kopenhagen" en het predikaat „Parijs van Noordeuropa" komt deze vriendelijke stad zeer zeker toe.

In de namiddag een korte rit door Seeland en met de veerboot over de Grote Belt naar Nyborg op Funen. Het was bladstil weer geworden en deze keer genoten we volop van de — ongeveer anderhalf uur durende — zeereis. Voor de tweede keer tijdens deze vakantie stopten we voor de woning van Sigurd Nielsen en vonden gastvrij onderdak.

We bleven een dagje over en maakten een tocht door zuidelijk Funen naar het havenstadje Svendborg. Voor de kust liggen daar met heuvels en bossen bedekte eilandjes, waar kleine motorbootjes u voor een øre brengen en terughalen. Onderweg zagen we de oude burchten Egeskov en Brahetrolleborg. In het dorpje Norre-Soby bezochten we Paul Mahler, hoofd van een dorpsschool en de man die het klaar speelde in de zomer van 1945 op het eiland Funen een trein vol voed-

sel te organiseren voor het Nederlandse volk. In het concentratiekamp Neuengamme was het mijn beste vriend. Ieder van u, die ooit nog eens in Denemarken mocht komen: „Zoek deze prachtmens op. U bent altijd welkom in het oude schoolhuis en hij spreekt Hollands."

Adres: Paul Mahler, Kommuneskolen, Norre-Søby (Denemarken).

Onze vakantie liep ten einde. Over bekende wegen voerde onze terugweg ons opnieuw over de Kleine Belt en vandaar zuidelijk over Kolding, Abenraa en Krusau naar Elensburg. Dwars door Sleeswijk-Holstein rijdende en af en toe een zware plensbui trotserende (we naderden Holland weer!) bereikten we de voorlaatste dag de havenstad Hamburg. De stad zag er grauw en somber uit en zonder ook maar ergens te stoppen „tuften" we verder de Luneburgerheide op. In een landelijk „Gasthuis", dat langs de oude heerweg was gelegen, brachten we de laatste nacht van de vakantie door.
Over Bremen, Oldenburg en Leer kwamen we tenslotte aan de Nederlandse grens, waar de douane ons vertelde dat het bijna geen dag droog was geweest tijdens onze afwezigheid. Ons huis stond er nog (gek dat een mens daar benieuwd naar kan zijn) en eerlijk gezegd, een beetje ontnuchterd, zaten we die avond thuis bij elkander.
Wat hadden we ons heerlijk gedurende 18 dagen aan onze dagelijkse plicht en verplichtingen onttrokken (misschien een der mooiste dingen van een vakantie), wat hadden we geweldig veel gezien, wat waren we overal gastvrij ontvangen en wat hadden we veel vrienden ontmoet.
Boven dit verhaal schreef ik „Scandinavisch avontuur". Het wás een avontuur, dat zult u met ons eens zijn. Een avontuur evenwel, dat ons méér bracht dan alleen maar een prettige vakantie. Het was een reeks van onvergetelijke gebeurtenissen en belevenissen, die wij nooit zullen vergeten. Wij wensen u allen toe, dat Scandinavië nog eens het doel van uw vakantie mag zijn.

P.S. Is u al lid van de I.P.A.? Zo niet, schrijft u mij dan even?
Bernhardlaan 2 te Zuidlaren.

Een misrekening of een misleidend geruis

Voordat ik in de herfst van 1919 mijn intrede deed bij de politie, was ik de voorafgaande zomermaanden als militair-buitengewoon-kommies werkzaam in een gemeente aan de oostgrens van de provincie Groningen. Het is dan ook daar geweest, dat ik reeds voor de aanvang van de politie-loopbaan enige ervaring opdeed inzake surveillancedienst. Het mag misschien enigszins vreemd klinken, maar ik heb later meermalen gedacht dat het surveilleren in de kommiezendienst veelal serieuzer geschiedde dan ik nadien bij de politie wel meemaakte. Misschien dat de omstandigheden aan de grens dit speciaal beïnvloedden, maar zeker is dat, vooral bij nacht, het surveilleren zeer behoedzaam geschiedde. Nimmer zou men zich n.l. over de verharding van een weg voortbewegen, wanneer de mogelijkheid zich voordeed over de berm te lopen. Met twee man surveillerende, hetgeen bij nacht steeds gebruikelijk was, liep men ter weerszijden van de verharding. Hoewel aan de theoretische opleiding van de militair-buitengewoon-kommiezen zeker niet te veel aandacht en tijd werd besteed, een juiste wijze van surveilleren maakte men zich wel eigen door omgang met meer ervaren collega's. Dat behoedzaam surveilleren ook iets anders was dan het binnen een bepaalde tijd afleggen van enig traject, werd mij reeds enkele dagen na mijn indiensttreding duidelijk gemaakt. Dit geschiedde door een in jaren al vrijwat oudere landstormplichtige, die niet alleen reeds een paar jaar als buitengewoon-kommies dienst deed, maar zich voorheen, als grensbewoner uit Dinxperlo afkomstig, ook wel enige smokkelaarscapaciteiten bleek te hebben eigengemaakt. Ik moest namelijk de eerste zondag na mijn indiensttreding volgens de aanvankelijk uitgemaakte dienst met hem op patrouille langs route 21, in verband met de lengte daarvan de „dodenmars" genoemd. Ten gevolge van een wijziging in de dienst, moest de route door mij alleen worden gesurveilleerd, zulks terwijl ik op het gebied van smokkelen feitelijk van toeten noch blazen wist. Zelfs kende ik het verloop van de route nog niet, waarom deze mij door mijn oudere collega werd uitgestippeld en waarbij hij mij erop wees, dat ik de voor de patrouille voorgeschreven duur van 4 uur hoog nodig had. Ik ging dus op de voorgeschreven tijd op stap, er flink de pas inzettende. Na zo ongeveer de halve route te hebben afgelegd kwam ik tot de gevolgtrekking, dat, wanneer ik op dezelfde wijze doorliep, ik wel in 3 uur op het eindpunt zou zijn. Te vroege terugkeer was natuurlijk even ongeoorloofd als te laat vertrek dus deed ik verder langzaam aan. De volgende dag liet ik hem mijn verwondering blijken over zijn mededeling, dat ik voor de route 4 uur hoog nodig zou hebben, eraan toevoegende, dat ik deze wel in 3 uur kon lopen. Nooit zal ik vergeten hoe hij mij in kernachtige bewoordingen duidelijk maakte, dat het geen wedloop was doch surveilleren.
Behoedzaam en waakzaam surveilleren leerde men dus wel. Toen ik later dan ook eens in de nachtelijke uren, met een actief-kommies op patrouille zijnde langs een verharde weg surveilleerde, liepen wij natuurlijk ter weerszijden van de verharding op de berm. Op die wijze geruisloos voortgaande, ontging ons geen enkel verdacht geluid. Zo hoorden wij, in de nabijheid van een boerderij gekomen, van het erf daarvan een geruis, wat zich telkens met korte tussenpozen herhaalde. Na aandachtig luisteren verklaarden wij dit geruis afkomstig van geschud wordende boombladeren. Nu was het in de tijd dat de appelen en peren nagenoeg rijp waren en wij maakten dan ook voor ons de gevolgtrekking, dat iemand op het erf bezig was de vruchtbomen op frauduleuze wijze van hun opbrengst te ontdoen. Van de bepaling in het Wetboek van Strafvordering, dat bij ontdekking op heterdaad ieder bevoegd is de dader aan te houden, wisten wij natuurlijk niets, doch uit een meer avontuurlijk oogpunt besloten wij te trachten de vermeende dief te grijpen. Wij begaven ons dan ook het erf op en, ieder langs een zijde van de boerderij, slopen wij behoedzaam in de richting vanwaar het geruis bij tussenpozen nog steeds tot onze „gespitste" oren doordrong. Volop in spanning verkerende waanden wij ons al met de dief en het gestolene op weg naar de in de nabijheid wonende gemeenteveldwachter.

Achter de boerderij gekomen kwam echter de ontnuchtering. Noch vruchtbomen noch fruitdieven werden door ons aangetroffen. Wel stond ter plaatse een hoogopgroeiende heg, in de bladeren waarvan het geruis veroorzaakt werd door een uit het weiland gebroken koe. Onbegrijpelijk smaakten de bladeren dit dier blijkbaar beter dan gras. Ondanks onze verschijning werd het maal namelijk voortgezet, waarbij de afgerukte bladeren en het terugzwiepen van de takken het voor ons bedriegelijke geruis bleken te veroorzaken. Ons restte niet anders dan enigszins teleurgesteld onze surveillance voort te zetten.

Een mislukking tijdens veldsurveillance

Bij deze mislukking was ik betrokken, toen ik jaren geleden was geplaatst bij een brigade Marechaussee in de provincie Friesland. Daar blijkens ingekomen klachten enkele Leeuwarders zich geregeld schuldig maakten aan het onbevoegd zoeken en rapen van eieren in een polder in onze bewakingskring, was ik er met een collega op een zondagmorgen vroeg op uit getogen om te trachten deze lieden op heterdaad te betrappen. Toen het nog duister was bevonden wij ons in burgerkleding gestoken reeds in de bedoelde polder. Achter een watergemaal, nabij de enige in de polder staande boerderij, hadden wij ons verdekt opgesteld. Toen het nachtelijk duister langzaam voor het daglicht ging wijken, zagen wij op een buiten de polder gelegen water enige mannen in een bootje varen. Terwijl wij ons aan de westzijde van de polder bevonden, werd aan de zuidelijke kant daarvan aangelegd. Hierna trokken de mannen, vier in getal, in zoekende houding de polder in. Klaarblijkelijk voor betrapping beducht, verwijderden zij zich op niet al te grote afstand van hun bootje. Een hunner bleef zelfs vrij dicht in de nabijheid daarvan. Terwijl wij hun handelingen gadesloegen week het duister al meer en meer. Daarom besloten wij, gezien zij toch niet in onze richting kwamen, maar een kans te wagen, sprongen op onze rijwielen en repten ons langs de polderdijk in de richting van hun bootje, om hen daarheen de pas af te snijden. Helaas, men had ons op de hoger gelegen dijk al gauw ontdekt. De het dichtst bij de boot gebleven persoon gaf althans enige fluitsignalen, waarna allen zich naar de boot spoedden, erin sprongen en van wal staken. Wij hadden het nakijken. Denkende, dat zij zich verderop wel eens weer het veld in zouden begeven, besloten wij de achtervolging niet op te geven. Deze werd dan ook met behulp van een van een boer geleende boot voortgezet. Riemen waren er bij deze boot echter niet en bomende moesten wij ons voortbewegen. Als gevolg daarvan vorderden wij maar langzaam. Na een eind te hebben gevaren zagen wij aan de walkant een aardig roeibootje liggen. Het was inmiddels dag geworden en ver het land in zagen wij een persoon lopen, die zonder nadere gegevens door ons voor eigenaar van dat bootje werd gehouden. Verwachtende, dat deze eierzoeker voorlopig niet bij zijn bootje terug zou keren, besloten wij van vaartuig te verwisselen. Aldus gedaan. Zekerheidshalve legden wij onze geleende boot aan de overzijde van het water vast. Terwijl mijn collega stevig aan de riemen trok en ik, het oog op het voorterrein gericht, achter in het bootje zat, voeren wij hoopvol verder. Ons doel zouden wij echter niet bereiken. Na enige tijd zag ik langs de walkant een man naderen. Toen deze ons tot op ongeveer tien meter was genaderd bleef hij, kennelijk verbaasd, plotseling staan. Al gauw bleek ons de reden van deze verbazing, want onder het uiten van een vloek werd ons de vraag gesteld, waar dat met die boot heen moest. Desgevraagd zeide hij eigenaar van de boot te zijn, zulks dus in tegenstelling van het bij ons post gevatte vermoeden. Op luide toon werden wij gesommeerd ogenblikkelijk aan te leggen. Daar wij eerst echter onze geleende boot aan de andere oever moesten oppikken, gaf ik hem in overweging deze ogenblikkelijke aanlegging maar uit zijn geestig brein te zetten. Het ging echter ook niet aan hem zijn eigendom te onthouden. Wij moesten dus wel terugkeren, hetgeen wij deden en waarbij de man, langs de walkant met ons oplopende, ons, nog steeds hevig verbolgen, van diefstal en mogelijk nog ergere dingen betichtte. Na de door ons geleende boot weer te hebben opgehaald hebben wij hem de zijne weer ter beschikking gesteld. Van de achtervolging van de eierzoekende stedelingen konden wij toen echter wel afzien en deze waren voor de zoveelste maal weer de dans ontsprongen. Om het verbaasde gezicht en de verbolgenheid van de man hebben wij nadien nog meermalen hartelijk gelachen.

De „Berenkuil" te Grollo

In mei 1956 heeft de Rijkspolitie voorhet eerst grondig kennis kunnen maken met „De Berenkuil".
Dit zeer mooi gelegen bungalow- en tentenkamp in de bossen rondom Grollo, op een afstand van 5 à 6 kilometer ten zuiden van Rolde, werd in mei 1956 overstroomd door een detachement Rijkspolitie van 100 man sterk uit het district Assen. Om bepaalde redenen, welke hier niet nader vermeld behoeven te worden, was het namelijk noodzakelijk, dat een aantal manschappen voor een bepaalde tijd bijeen moest worden gebracht op één centraal punt.
Nu is het bijeenbrengen van een aantal manschappen geen kunst, maar het probleem van huisvesting en voeding op korte termijn van zo'n contingent is, speciaal op het platteland, meestal niet in een handomdraai op te lossen. Zo ook in dit geval. Er werd naarstig gezocht naar een oplossing tot het moment waarop iemand het woord „Berenkuil" uitsprak.
Een korte bespreking met de voortvarende en energieke directeur van „De Berenkuil", de heer Meejan, omtrent het aantal manschappen, dat ondergebracht moest worden, kosten, maaltijdregelingen, dekens, lakens, bedden, slopen, bestek, capaciteit van de keukens, eventueel aanwezige vroege vakantiegangers, enz. enz., was voldoende aan de Rijkspolitie-leiding de verzekering te geven, dat de moeilijkheden van huisvesting, voeding èn recreatie „zo maar" waren opgelost.
De maaltijden werden gezamenlijk gebruikt in een grote eetzaal in het hoofdgebouw.
Naast de 100 mannen van de Rijkspolitie, die weliswaar iedere minuut van de dag gealarmeerd konden worden, maar die desalniettemin genoten van het uitzonderlijk mooie weer, de bosrijke omgeving, het voetbal- en volleybalterrein (er is in 5 weken tijds misschien nimmer zo intensief op een volleybalterrein gespeeld) waren ook de leerlingen van verschillende scholen o.a. uit Rotterdam, Groningen en IJmuiden en verschillende vroege vakantiegangers, de gasten van „De Berenkuil", zodat het zo nu en dan gebeurde, dat op één dag drie- tot vierhonderd magen moesten worden gevuld.
Dat de kwaliteit van de maaltijden hieronder nimmer te lijden heeft gehad is wel een bewijs, dat de kok en zijn personeel wel voor hun taak waren berekend.
Vanzelfsprekend is „De Berenkuil" nadien niet vergeten. Elk jaar gaan nu verschillende Rijkspolitiemannen met hun echtgenotes en kinderen nog met vakantie naar De Berenkuil te Grollo om daar in een mooie omgeving uit te rusten en te genieten van de natuur. Het is alleszins aanbevelenswaardig.

L. P. B.

VAKANTIE CENTRUM
de BERENKUIL, Grollo
gemeente Rolde
Bungalows-Tentenkamp
Telefoon 05925-242

EEN ONTGOOCHELING

Het zal meerdere politieambtenaren wel eens zijn overkomen, dat zij vermeenden over zodanige aanwijzingen te beschikken, dat daaruit het bestaan van een strafbaar feit mocht worden afgeleid, terwijl dit naderhand toch niet juist bleek te zijn. Zo dachten een collega en ik, toen wij destijds, respectievelijk als marechaussee en wachtmeester waren ingedeeld bij de brigade Bellingwolde, eens een kippendief op heterdaad hadden betrapt.
Op een stille zomernacht surveilleerden wij in genoemd dorp. Terwijl wij de zich langs de weg uitstrekkende, met heesters en bomen begroeide tuin van een ingezetene passeerden, hoorden wij daarin plotseling het gefladder en luide gekakel van een kip. Natuurlijk dachten wij direct aan diefstal van kippen, waarbij zo'n dier vermoedelijk onder luid misbaar aan de dader ontkwam. Terwijl mijn collega over het hek langs de weg de tuin instapte, begaf ik mij via een oprit op het erf van de woning, waarbij de tuin behoorde. Achter de woning gekomen zag ik in een bleekveldje tegen een boom een rijwiel staan. Voorop het rijwiel bevond zich een bagagedrager met een daaraan bevestigd touw. Zonder nadere gegevens werd dit rijwiel al dadelijk toegedacht aan de vermeende kippendief. Verder gaande zag ik, dat de deur van een kippenhok openstond. Het hok bleek leeg te zijn. Van een kippendief werd echter niets ontdekt.
Zonder het rijwiel geheel uit het oog te verliezen werd in de tuin en de er langs lopende droge sloot een onderzoek ingesteld. Daarbij bleek, dat een hek, uitkomende op een langs de tuin lopende zandweg, vermeende dief via hek en zandweg de vlucht had genomen. Hoewel wij dus geen dader hadden vermeenden wij toch, dat uit de feiten en omstandigheden redelijkerwijs diefstal mocht worden vermoed. Het rijwiel gaf ons een hoopvolle kans, dat wij de dader wel zouden opsporen. Toen wij de bewoner echter hadden gewekt, kwam de ontgoocheling. Inderdaad werden door hem kippen vermist. Door onvoldoende controle wist hij echter niet, sedert wanneer en op welke wijze deze waren verdwenen. Diefstal werd echter niet vermoed. Veeleer werd door hem gedacht aan het bezoek van een bunzing. Hoewel hij de deur van het hok steeds open liet, durfde een drietal overgebleven kippen dit blijkbaar niet weer te betrekken. Ze huisden kennelijk liever in de bomen in de tuin. Vermoedelijk was juist bij ons passeren een hunner in de slaap daaruit gevallen onder het uiten van alarmkreten, die ons deden vermoeden dat wij een mooie slag konden slaan. Het hoopgevende rijwiel bleek het eigendom van de bewoner te zijn, waardoor het geheel was ontzenuwd.

22e aanvulling Stapel en De Koning

In de laatste aanvulling — 22e aanvulling — op het Leerboek voor de Politie van P. Stapel en J. J. A. de Koning, zijn achter het hoofdstuk „De Politie" thans opgenomen de Korps- en Rangonderscheidingstekenen van Rijks- en Gemeentepolitie.
Hoewel op de opleidingsscholen en ook op enkele bureaus wel „modelplaten" aanwezig zijn, waarop de rangonderscheidingen staan vermeld, is het n.m.m. een uitstekende gedachte geweest van de samenstellers van de editie Stapel en De Koning, om de volledige rangonderscheidingstekenen van Rijks- en Gemeentepolitie thans in hun uitgave op te nemen.
Niet alleen de zeer overzichtelijke wijze, waarop de verschillende rangen met bijbehorende distinctieven zijn uitgewerkt, doch stellig ook de keurige uitvoering in kleuren, verdient alle lof.
Het zal de bestudering van de rangen bij de Politie — waarvan vooral bij de Gemeentepolitie niet gezegd kan worden dat ze gemakkelijk zijn — zeer zeker ten goede komen.

L. P. B.

E.S.A. *Touringcars*

Nieuwe comfortabele reiswagens tot 50 personen
Voor binnen- en buitenlandse reizen
Speciaal ingericht voor het vervoer van grote gezelschappen

Alle inlichtingen en offertes:

E.S.A. - MARUM - Telefoon 12

Fa. Jac. Smedes & Zoon

De motorzaak voor Oldambt en Westerwolde
Blijhamsterstraat 9 — Telef. 05970-2472
Engelsestraat 32 — Telef. 05970-2321
WINSCHOTEN

ZIENGS POLITIE- en BRANDWEERLAARZEN mooier en beter
Ziengs schoenenmag. Assen, Emmen, Coevorden

D. A. M.-remmen
zijn **SNEL**-remmen
N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

Maar voor uw verhuizing en het opnieuw inrichten
natuurlijk naar
J. Dieters
woninginrichting en meubeltransport
Anreperstraat 166 - Telefoon 2706 Assen

Want deze levert u al uw benodigdheden, als: gordijnen, vloerbedekking en meubelen, tegen de laagst mogelijke prijs, terwijl u zelf uw keuze kunt maken op de toonzalen. Beleefd aanbevelend.

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten Tel. 2551 — Emmen Tel. 1372

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
**DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING**

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941·K 5900

TJAART VAN DER MOLEN

Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)

Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

---

*BOSSCHER BESCHUIT
IS
BROSSER BESCHUIT*

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asfaltemulsie
in Nederland

Een produkt van

**Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk**

Bezoekt Sprookjeshof Zuidlaren

Gelegen nabij het bekende Zuidlaardermeer. Vele attracties. Voor grote gezelschappen een pracht gelegenheid om er enkele uren rond te dolen.

Gelegenheid tot het maken van een boottocht op het meer. Telefoon 0 5905-437.

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN

HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 140

Rentevergoeding 3 %

Talens
Herenmode

BRUGSTRAAT 19
GRONINGEN
Speciaal adres voor
grijze en witte gummiboorden

REIST
met uw club en vereniging
per

ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN
Hoofdweg 65 – Telefoon 05982 - 331

Garage Raterink - Beilen (bij de brug)

Goed adres om even te tanken

Telefoon 77
Shell-Tankstation - Garage en Touringcarbedrijf

---

schade *aan Uw wagen...*

CAROSSERIEBEDRIJF
W.K.W.
ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)

Schuifdaken ★ Eigen beklederij

RIJKSPOLITIE-ORGAAN

VAN DE INSPECTIE IN HET RESSORT GRONINGEN

DE REFLECTOR

7e Jaargang
1 aug. 1958
No 8

Rijkspolitie-kapel te Appingedam

(Zie verslag op pag. 6 en 7)

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Vree, C. de, opperwmr. no. 398, van Appelscha naar Workum als post. cdt.
Lingen, K. van, opperwmr. no. 176, van Haule naar Appelscha als post. cdt.
Hiemstra, J., wmr. 1e kl. no. 2923, van Sloten naar Haule als post. cdt.
Nijenhuis, H. A., wmr., van Workum naar Sloten.
Marra, K., wmr. 1e kl. no. 2417, van Ternaard naar Rijssen.
Dokter, H., opperwmr. no. 322, van Brummen naar Nieuwe Pekela m.i.v. 1 september Gr. C.).
Rotgers, A., wmr. 1e kl. no. 1690, van Staf Distr. Zwolle naar Rolde.

Met eervol ontslag:

Lange, K. de, wmr. 1e kl. no. 1080, Grijpskerk, wegens benoeming tot Maatschappelijk ambtenaar bij de Raad voor de Kinderbescherming te Leeuwarden.
Dijkstra, P. opperwmr. no. 77, Leeuwarden, met pensioen.

Bevorderd tot opperwachtmeester de wachtmeesters 1e klasse:

Nolles, M., no. 554, Coevorden, m.i.v. 1-6-58.
Veen, J. v. d., no. 561, Havelte, m.i.v. 1-6-58.
Gommers, H., no. 569, Zuidlaren, m.i.v. 1-6-58.
Olsder, G., no. 572, Scheemda, m.i.v. 1-6-58.
Wieringa, H. J., no. 573, Grootegast, m.i.v. 1-6-58.
Balkema, B., no. 574, Groningen, m.i.v. 1-6-58.
Blomberg, A. J., no. 575, Winschoten, m.i.v. 1-6-58.
Gruben, J., no. 593, Heerenveen, m.i.v. 1-7-58.
Reitsma, B., no. 594, Vlieland, m.i.v. 1-7-58.
Hiddes, D., no. 597, Middelstum, m.i.v. 1-7-58.
Kleveringa, O. H., no. 598, Hoogeveen, m.i.v. 1-7-58.

Bevorderd tot wachtmeester 1e klasse de wachtmeester:

Vellinga, Sj., no. 331, Bolsward, m.i.v. 1-7-58.

Bevorderd tot wachtmeester de adspiranten:

Nijenhuis, H. A., Sloten, m.i.v. 6-7-58.
Spanninga, G. W., Wedde, m.i.v. 10-7-58.
Russchen, J. L. Oude Pekela, m.i.v. 17-7-58.
Keuning, D., Koudum, m.i.v. 19-7-58.

Bevorderd tot magazijnknecht B de magazijnknecht C:

Verbrugge, H. L., Groningen, m.i.v. 1-8-58.

Geboren:

Pieter, zn.v. wachtmr. L. Buma en A. Hut te Nieuwe Schans.
Roelof, zn.v. wmr. 1e kl. A. J. Britstra en M. v. Nieuwenhoven te Peize.
Jolanda Yvonne, d.v. wmr. 1e kl. J. Hagedoorn en G. Vos te Valthermond.
Jacobus Cornelis, zn.v. wmr. 1e kl. L. v. d. Aar en G. B. Bonnink te Groningen.
Trijntje Gepke, d.v. wmr. 1e kl. J. v. d. Heide en T. Wagenaar te Heerenveen.

Mobilofoonnetwerk in openbaar telefoonnet opgenomen

Meeluisteren niet mogelijk

Sedert het begin van de grootse Zuiderzeewerken is de mobilofoon een onmisbaar hulpmiddel geweest bij de inpolderingswerken. Begin mei is „het nieuwe land" getuige geweest van een telefonie-primeur: aansluiting namelijk op het openbare telefoonnet van het speciale radiotelefonienetwerk dat gebruikt wordt bij het in cultuur brengen van Oostelijk Flevoland.

Het opmerkelijke van dit mobilofoonnetwerk is, dat door een bijzondere schakeling in de apparatuur alleen het opgeroepen toestel wordt verbonden, zodat andere abonne's niet kunnen meeluisteren. Tevens krijgt de abonné, die een gesprek aanvraagt, verbinding met de telefoniste in de centrale in Lelystad zonder dat andere abonné's hiervan ook maar iets kunnen bemerken. Dit heeft men bereikt door uit te gaan van het beproefde 8-kanalensysteem voor mobilofoon en door toepassing van een selectieve oproepeenheid met een VHF uitluisterontvanger, die zeer weinig stroom verbruikt. Dit laatste is van groot belang, omdat in de slappe en natte cultuurgrond voorlopig nog geen elektriciteitskabels zullen worden gelegd, zodat men is aangewezen op accuvoeding.

De tafeltoestellen van de abonné's hebben, inplaats van een kiesschijf, een kiesschakelaar met acht standen voor de kanalen. Bij het aanvragen van een gesprek draait men deze schakelaar, totdat men het oproepsignaal hoort, waarna de telefoniste zich meldt. Op het ogenblik kunnen ongeveer vijftig abonné's die van een dergelijk toestel zijn voorzien, via de centrale bedieningspost in Lelystad onderling of met een der abonné's van het landelijk mobilofoonnet worden verbonden. Er kunnen voorts acht gesprekken tegelijk worden gevoerd.

De nieuwe centrale post is de enige, die via de dijk een kabelverbinding heeft met Harderwijk in het „oude land".

7e jaargang no. 8 Verschijnt 1 x per maand 1 augustus 1958

DE REFLECTOR

Periodiek van de Inspectie der Rijkspolitie in het Ressort Groningen, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.
Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen. Bank: Amsterdamsche Bank N.V. te Assen.
Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. 1 J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr. F. de Vries, Districtsstaf Groningen
UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220–1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensioneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Gain „dubbele vieve" moar „dubbele viev'n twintig"

Voor de opperwachtmeesters Spa en Pot, beiden behorende tot de verkeersgroep Groningen der Rijkspolitie, was het 4 juli 1958 een heuglijke dag. Het was n.l. 25 jaar geleden, dat zij in overheidsdienst waren getreden.
Dit feit werd herdacht in de daarvoor uitermate geschikte serre van café „Helpman".
Door personeel van de verkeersgroep werden zij, met hun resp. echtgenoten en zoons, per auto afgehaald van hun woningen.
Bij de ingang werden de families Spa en Pot verwelkomd door de districtscommandant, de dir. officier der Rijkspol. 2e kl. J. B. S. Römelingh en diens toegevoegd-officier de luitenant Warneke.
In de serre waren aanwezig de commandant en nagenoeg al het personeel van de verkeersgroep Groningen, alsmede het personeel van de districtsstaf, als „goede buren".
Overste Römelingh sprak de jubilarissen op hartelijke wijze toe, waarbij hij uiteraard ook de gezinnen betrok. Het is gebruikelijk, dat men bij een jubileum even stil blijft staan bij de afgelopen periode en dat men zich afvraagt, wat deze tijd heeft gebracht.
Spa en Pot zijn tezamen hun loopbaan begonnen bij de Rijksveldwacht. Het opmerkelijke is, dat zij thans beiden zijn ingedeeld bij de verkeersgroep Groningen.
De districtscommandant deelde mede, dat zij tot volle tevredenheid van hun superieuren hun werkzaamheden tot op heden hebben verricht.
De overste bestempelde de jubilarissen als een paar rustige figuren, hoewel de een wel wat meer „wipte" dan de ander. Hij sprak de beste wensen uit, ook voor de toekomst en hoopte, dat zij met vreugde op deze dag terug zullen kunnen zien.
Hierna reikte de districtscommandant de jubilarissen de gebruikelijke enveloppe met inhoud uit. (En wat voor een enveloppe ! !).
Vervolgens sprak de commandant verkeersgroep, de adjudant Brouwer, de jubilarissen toe.
Hij wenste Pot en Spa van harte geluk, mede namens

het personeel. Hij hoopte, dat de verhouding steeds zo prettig zal blijven, als deze in de afgelopen jaren was geweest.
De adjudant herinnerde er aan, dat hijzelf ook afkomstig was van de Rijksveldwacht. Vooral de eerste tijd daarvan was wel de slechtste geweest, n.l. de opleiding in de „Droogbakken".
Mede namens het personeel van de verkeersgroep bood hij aan ieder van de jubilarissen een door hemzelf zeer fraai geschilderd schilderij aan en aan de dames een plant.
Namens de R.P.V. werden zij tenslotte nog toegesproken door opperwachtmeester Zwart. Hij wenste hen van harte geluk met dit jubileum en hoopte, dat zij nog vele jaren lid van de R.P.V. zouden zijn. Hij kende de jubilarissen niet anders dan van de vergaderingen, doch hier hadden betrokkenen zich steeds prettige collega's getoond. Bij zijn woorden voegde hij voor ieder een boekenbon.
Hierna beantwoordde het eerst opperwachtmeester Spa de sprekers. Hij deelde mede, dat hij eerst erg tegen

deze middag had opgezien. Maar nu het zover was, was hij blij dit te mogen beleven.
Na de overste en de andere sprekers dank te hebben gebracht voor de toegesproken woorden en de cadeaus, ging hij op humoristische wijze zijn loopbaan na, waarbij het gelach meerdere malen opklonk. Vooral toen hij vertelde van zijn vertrek van zijn geboorteplaats naar Amsterdam voor zijn eerste opleiding en zijn ervaring in het Zuiderbad te Amsterdam.
Opperwachtmeester Pot sloot zich bij zijn collega en wapenbroeder aan. Hij bracht de overste en de andere sprekers dank voor de hem toegesproken woorden en de aangeboden cadeaus. Met het schilderij bleek hij buitengewoon te zijn ingenomen, omdat dit het hem zo dierbare Drente steeds weer in herinnering zal brengen.
Hierna bleven allen nog een tijd gezellig bijeen onder het genot van een consumptie en een rokertje.
Al met al was het voor betrokkenen een dag om niet licht te vergeten.

Schietwedstrijden District Assen

Voor de 2e maal in 14 dagen werd de serene rust van de Drentse hei nabij Assen verstoord.
Waren het op 28 juni de daverende motoren op het circuit van Drente, die dit veroorzaakten, thans waren het de korte, droge knallen van de Rijkspolitie-karabijnen, -pistolen en -revolvers, welke de stilte verbraken.
Op zaterdag, 12 juli j.l., werden n.l. op de militaire schietbanen te Witten de schietwedstrijden van het district Assen gehouden.
Van elke groep waren de 3 beste schutters op elk der wapens afgevaardigd. Onder een stralende zomerzon werd om 9.30 uur het eerste schot gelost en ontbrandde felle strijd om de fraaie wisselbeker, welke dit jaar werd verdedigd door het team van de groep Beilen.
Dank zij een voortreffelijke organisatie kon het programma met de regelmaat van de klok worden afgewerkt. Vol spanning volgden de deelnemers de verrichtingen van hun collega's-concurrenten.
Nadat de kruitdamp was opgetrokken, bleek de ploeg uit Beilen voor de 2e maal beslag te hebben gelegd op de mooie bokaal, welke in triomf werd meegenomen, om aan de groepscommandant, adjudant J. Booy, die op zijn ziekbed vol spanning op de uitslag lag te wachten, te worden getoond.
Om plm. 11.30 uur verzamelden allen zich in de cantine van de schietbaan, alwaar de — naast de wisselprijs — beschikbare fraaie prijzen door de districtscommandant met een vlotte speech en een voor ieder persoonlijk woord aan de winnaars werden uitgereikt.
Speciaal werd het team van de groep Beilen gecomplimenteerd met het voor de 2e achtereenvolgende keer behalen van de wisselbeker en werd de leider, owmr. I. J. v. d. Walle, gefeliciteerd met het veroveren van twee eerste prijzen, t.w. op karabijn en pistool.
De majoor wekte de andere ploegen op, hun uiterste best te doen deze trofee het volgend jaar aan Beilen te ontfutselen, want als de Beilenaren erin zouden slagen nogmaals te winnen, zal er weer een nieuwe wisselprijs moeten worden aangeschaft.
Warm vanwege de felle strijd en de brandende zon, doch voldaan over de prettige geest, de goede kameraadschap en de gezonde rivaliteit, die ook deze wedstrijden weer hadden gekenmerkt, werd de terugreis naar de standplaatsen aanvaard.

Die dag, om 15,00 uur, werden de aanwezige hazen en konijnen opnieuw opgeschrikt door harde knallen, thans afkomstig uit de revolvers van de tot het district Assen behorende reservisten.
Ook hier werd fel gestreden om het bezit van een wisselbeker en talrijke mooie individuele prijzen.
De wisselbeker werd verdedigd door het 3-tal van de groep Roden.
Onder leiding van reserve-adjudanten A. de Vries en W. Ramaker werden de series in een vlot tempo verschoten. Nadat het laatste schot was gevallen bleek, dat de groep Roden — ondanks de behaalde goede resultaten — de wisselprijs moest afstaan. De reservisten van de groep Beilen legden met een totaal van 146 punten beslag op de eerste prijs. Dit team wilde kennelijk niet onderdoen voor hun beroepscollega's
De beide wisselprijzen prijken dus dit jaar op het groepsbureau te Beilen. Na afloop van de wedstrijden verzamelden de reservisten zich eveneens in de cantine, waar majoor Mackay voor de tweede keer die dag een serie fraaie prijzen aan de winnaars uitreikte. De majoor had voor elk der winnaars een persoonlijk woord en dankte tenslotte allen voor het vlotte verloop van de wedstrijd.
Het was jammer, dat verschillende reservisten — wegens het fraaie hooiweer — verstek moesten laten gaan.
De uitslagen van de diverse wedstrijden waren als volgt:

Karabijn:

1. owmr. I. J. v. d. Walle, groep Beilen, met 114,29 pnt.
2. wmr. I. Koekoek, groep Zuidlaren, met 111,43 pnt.
3. owmr. D. Holman, Verkeersgroep Assen, met 105,56 pnt.
4. owmr. G. Kingma, Bereden Groep Hoogeveen, met 105,41 pnt.
5. wmr. I. D. B. Oosterop, groep Beilen, met 93,18 pnt.
6. owmr. K. Slik, groep Sleen, met 90,— pnt.
7. wmr. I. W. Visser, groep Ruinerwold, met 78,36 pnt.

Pistool:

1. owmr. I. J. v. d. Walle, groep Beilen met 316,67 pnt.
2. owmr W. A. Toet, groep Odoorn, met 250,— pnt.
3. wmr. I. M. v. Voorst, groep Diever, met 241,18 pnt.
4. owmr. R. Nieuwland, groep Vries, met 200,— pnt.
5. wmr. I. W. Visser, groep Ruinerwold, met 182,35 pnt.
6. wmr. I. D. B. Oosterop, groep Beilen, met 175,— pnt.
7. owmr. O. H. Klevringa, bereden groep met 171,43 pnt.

Revolver:

1. res. wmr. F. J. Vriends, groep Coevorden, met 57 pnt.
2. res. wmr. A. Gruisinga, groep Gieten, met 56 pnt.
3. res. wmr. T. M. de Groot, groep Roden, met 55 pnt.
4. res. wmr. A Koekoek, groep Ruinen, met 54 pnt.
5. res. wmr. J. Wolthuizen, groep Beilen, met 53 pnt.
6. res. wmr. M. v. Fenema, groep Borger, met 53 pnt.
7. res. wmr. J. Wiering, groep Borger, met 53 pnt.
8. res. wmr. G. Nijland, groep Sleen, met 50 pnt.

Aanwinsten bibliotheek Afdeling Jeugdzaken bureau Territoriaal Inspecteur te Groningen

14. Maandblad voor Berechting en Reclassering, nummer van juni 1958.
    Hierin is o.a. opgenomen een rapport van een werkgroep, getiteld: „Onderzoek zedendelicten, waarbij kinderen betrokken zijn".
15. „Met de trekvogeltjes op reis" door Roel de Lange (groepscommandant te Diever).

Deze lectuur kan op de bekende wijze ter leen gevraagd worden.

Afscheid adjudant J. Fortuin, commandant van de groep Westdongeradeel

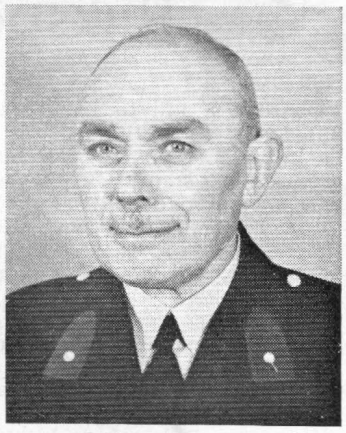

Op maandag 30 juni j.l. nam adjudant J. Fortuin, commandant van de groep Westdongeradeel, waaronder ook Ameland ressorteert, na een diensttijd van ruim 36 jaar afscheid van het Korps Rijkspolitie. Ter gelegenheid van dit afscheid waren 's middags om 3 uur ondermeer in Aylvahûs, dat welwillend door de burgemeester van de gemeente Westdongeradeel voor deze gelegenheid beschikbaar was gesteld, aanwezig: burgemeester A. E. Hoving, de distr.cdt., de dir. officier der Rijkspol. 3e kl. P. J. G. Aalders, en diens toegevoegd-off., de luitenant A. C. van Dijk alle drie vergezeld van hun dames, benevens de collega's groepscommandanten alsmede het bijna voltallige personeel van de groep.

Nadat burgemeester Hoving tot alle aanwezigen een welkomstwoord had gericht, werd de leiding van de verdere middag in handen gelegd van de districtscommandant.

Als eerste spreker liet majoor Aalders uitkomen de scheidende adjudant nog niet zo goed te kennen, hoewel hij echter wel kon meedelen dat, wat de dienst betrof adjudant Fortuin veel lof kon worden toegezwaaid. Mede namens de territoriaal inspecteur deelde spreker mede te kunnen zeggen, dat de scheidende adjudant zijn werk altijd op bijzondere wijze heeft verricht.

„Door het weinige contact, dat ik met u had", zo ging majoor Aalders verder, „kan ik u ondanks dit evenwel mededelen, dat uw wijze van opvatting van de dienst mijn volle sympathie had. Het spijt mij dan ook, dat u de dienst vervroegd gaat verlaten."

Spreker adviserende de scheidende adjudant de banden met het Korps direct niet helemaal te verbreken en wenste hem en zijn echtgenote nog een prettige levensavond.

Hierna was het woord aan burgemeester Hoving, die o.m. de staat van dienst van adjudant Fortuin memoreerde, die met uitzondering van enkele jaren bij de gemeentepolitie te Rotterdam als gemeenteveldwachter en later als ambtenaar van het Korps Rijkspolitie op verschillende plaatsen in de gemeente Westdongeradeel was doorgebracht.

Spreker gewaagde van de ups en downs in al deze jaren en in het bijzonder de jaren van de bezetting. „Doch tot de politiemannen, die elkaar na de oorlog recht in de ogen durfden te zien, behoorde ook u", aldus spreker. Toen opperwachtmeester J. Fortuin dan ook in 1948 als groepscommandant werd aangewezen, had dit spreker grote voldoening geschonken, temeer omdat deze politieman van het oude stempel aan zichzelf hoge eisen stelde, n.l. roeping, plichtsbetrachting, eerlijkheid en onpartijdigheid. Tevens werden door spreker waarderende woorden tot mevr. Fortuin gericht.

Hierna werd de adjudant het standaardwerk aangeboden, dat in het najaar verschijnt, n.l. de encyclopedie van Friesland, terwijl mevr. Fortuin een bloemstuk kreeg aangeboden.

Nadat thee met koekjes was gepresenteerd en zij, die daar prijs op stelden, een sigaar of sigaret in rook deden opgaan, sprak namens de collega's groepscommandanten adjudant De Boer van Witmarsum, die zijn woorden vergezeld liet gaan van een aktentas voor de adjudant en bloemen voor diens echtgenote.

Namens het gehele personeel van de groep werd het woord gevoerd door owmr. J. van der Meulen, die op zijn eigen, humoristische wijze de scheidende groepscommandant bedankte voor zijn leiding en waar nodig voor zijn hulpvaardigheid. Van der Meulen bood de adjudant een visgerei, inclusief klapstoeltje aan, terwijl mevr. Fortuin een bloeiende plant werd aangeboden.

De res.-wmr. E. van der Woude dankte, mede namens zijn collega's, de adjudant voor hetgeen hij hun aan kennis had bijgebracht. Hierna vertelde spreker nog een voorval, uit de tijd dat hij als onbezoldigd gemeenteveldwachter met de toenmalige veldwachter Fortuin eens dienst deed. Spreker bracht hierdoor de lachspieren geducht in beweging.

Owmr. Reitsma richtte enige woorden tot de adjudant in zijn kwaliteit als voorzitter van de afd. Dokkum van de Bond van Chr. Pol.-ambtenaren, terwijl adj. Lijklema, als afgevaardigde van de R.P.S.V.L., ook even het woord nam. Beide sprekers deden hun woorden vergezeld gaan van respectievelijk sigaren en de gebruikelijke asbak.

Adj. Bleeker sprak als bureau-chef en gewaagde van de accuratesse en werklust van adjudant Fortuin, wiens administratie steeds tot in de puntjes was verzorgd.

De heer P. Procee, gewezen districtsadjudant, sprak hierna nog een persoonlijk woord, terwijl de heer Wagenborgen uit Delfzijl, vertegenwoordigend de N.V. Wagenborgens Passagiersdiensten, als laatste spreker de adjudant dankte voor de wijze, waarop deze met zijn ondergeschikten steeds en vooral in het zomerseizoen het drukke verkeer op de veerdam in Holwerd zo uitstekend wist te regelen, daarbij de goede verstandhouding prijzend. Spreker bood een ducdalf aan, waar tevens enige kistjes sigaren aan waren bevestigd.

Hierna dankte adjudant Fortuin alle sprekers voor hun hartelijke woorden en fraaie cadeaus, die dit afscheid voor hem, zijn echtgenote en kinderen, die ook aanwezig waren, onvergetelijk hadden gemaakt.

Als besluit van deze gezellige middag werd nog een kop koffie met de nodige versiering genoten, waarna een poging werd gedaan de overgebleven rokerij in recordtijd in rook te laten verdwijnen.

Rest nog te vermelden, dat adjudant Fortuin de vorige week reeds afscheid had genomen van de autoriteiten en politiemannen op Ameland. Bij die gelegenheid bood burgemeester Huber een boekwerk aan. v. D.

Dank aan het 5-cent-fonds

Bij mijn thuiskomst uit het ziekenhuis, waar ik een operatie moest ondergaan, stond een prachtig bloemstuk, met de wens voor een spoedig herstel, van het 5-cent-fonds in de kamer.

Allen, die aan het 5-cent-fonds meewerken, hartelijk dank daarvoor!

L. Smeding
108c RIED (Fr.).

Hartelijk bedankt voor de fijne fruitschaal, die ik kreeg toen ik op 9 juli thuiskwam uit het ziekenhuis te Dokkum.

Pieter Anjema, 10 jaar
Rinsumageest.

Rijkspolitie-kapel te Appingedam

Woensdag 9 juli te 16.08 uur aankomst Rijkspolitie-kapel, station Groningen.
Dit was de aanvang van het zeer uitgebreide programma (plus minstens 25 wijzigingen) in het kader van het eenmalig optreden van de Rijkspolitie-kapel in het ressort Groningen.
Precies op tijd arriveerde de trein en met gereedstaande bussen reed de kapel hierop via Hoogezand naar Nieuwe-Pekela. Aldaar zou 's avonds een concert met taptoe worden gegeven.
Voor het zeer moderne bejaardencentrum „Clockstede" werd het geheel door wnd. directeur van de kapel, opperwachtmeester Van Vlaanderen, gepresenteerd aan de districtscommandant te Winschoten, de dir. officier der Rijkspol. 3e kl. A. W. de Vrieze. Door de districtscommandant werd hierop de Rijkspolitie-kapel geïnspecteerd, waarna hij met enkele woorden de manschappen welkom heette.
De ontvangst daarna door de directrice met haar staf van het bejaardencentrum „Clockstede" was voortreffelijk geregeld. Kosten noch moeite waren gespaard om het de leden van de Rijkspolitie-kapel naar hun zin te maken. Zo zagen we dan ook ± 15 minuten voor de gestelde tijd het geheel voor het gebouw aantreden om, door het brengen van een serenade, hun dank te betuigen.
Na afloop werd een mars door een gedeelte van Nieuwe-Pekela gemaakt met als einddoel de nieuwe muziekkoepel in het Burgemeester Boekhovenpark.
In de pauze, tussen concert en taptoe, sprak de burgemeester van Nieuwe-Pekela, de heer Van Boekhoven — door omstandigheden niet eerder in de gelegenheid zijnde — woorden van welkom en dank voor hetgeen geboden was. Ook bracht de burgemeester het belang van de totstandkoming van het prachtig aangelegde park voor de gemeente Nieuwe-Pekela naar voren.
Na de pauze kregen we de uit ± 14 nummers bestaande taptoe, welke, willen we de enthousiaste berichten uit de diverse couranten geloven, het hoogtepunt vormde van de avond.
Voor Nieuwe-Pekela was verder de kous af en we schakelen thans over op Appingedam, waar de kapel om ruim 23.00 uur arriveerde.
Ook de ontvangst daar was buitengewoon, de koffie prima en de croquetten stonden al van kwart voor elf te sudderen op de grote kachel in de keuken van de Milva-kazerne aldaar.
Gelijk als in Nieuwe-Pekela, wil ik langs deze weg nogmaals hulde en dank brengen aan al de h.h. koks en het gehele mess-personeel.
Al met al was het 's nachts half twee eer in diverse o.o.-cantines het bekende „Het is ten hoogste tijd, heren" klonk.
Vrijdags werd er eerst 's morgens gerepeteerd, waarna 's middags te 14.30 uur het programma voor Appingedam officieel een aanvang nam.
Op genoemd tijdstip stonden kapel en drumband in de voor hen gebruikelijke formatie voor het station op het stationsplein aldaar opgesteld.
Na een inspectie door de terr. inspecteur der Rijkspolitie van de inspectie in het ressort Groningen, de dir. officier der Rijkspol. 1e kl. A. S. Fochteloo, welke hierbij vergezeld was van de burgemeester van Appingedam, de heer C. C. J. Wellemans, werd een aanvang gemaakt met een welkomstmars door de plaats. Bij deze inspectie waren verder aanwezig de districtscommandant te Winschoten, majoor Offermans, als voorzitter van de Rijkspolitie-kapel, alsmede het dagelijks bestuur van de Stichting „Appingedam 900 jaar".
Het geheel zou echter veel te uitgebreid worden, wanneer we al de details hier zouden beschrijven. Laat mij dan volstaan met het vermelden van een gedeelte van het verslag uit de plaatselijke courant van Appingedam, waarin een zeer duidelijke taal wordt gesproken. Over het concert en de taptoe 's avonds lazen we dan — in aansluiting op het verslag van de voetbalwedstrijd V.V. Appingedam W.V.V. uit Winschoten — het volgende:
„Heel wat verkwikkender was het CONCERT EN DE TAPTOE, die de Rijkspolitie-kapel na afloop op het Kerkplein aan de Wijkstraat gaf. Dit was muziek van de bovenste plank. Het talrijk publiek heeft intens genoten van een met élan gebracht populair programma, dat zijn hoogtepunt bereikte, toen aan het slot een uitgebreide taptoe werd gespeeld. Onder ademloze stilte werden de zeer goede muzikale verrichtingen door het publiek gevolgd. Een volkomen verrassing vormde het slot van deze taptoe. Vanaf de trans van de Damstertoren blies de trompetter van de drumband, opperwachtmeester F. van Vlaanderen, hoog boven de luisterende menigte in het licht van een schijnwerper de „Signaal taptoe". Deze opper uit Broek op Langendijk wist dit zo voortreffelijk te doen, dat het publiek nauwelijks kon wachten met applaudisseren, wat na het Wilhelmus dan ook op een dusdanige wijze geschiedde, dat het geen twijfel aan de dankbaarheid overliet."
Aan dit verslag behoef ik dan ook geen woord toe te voegen; het was af!
Dank zij de medewerking van de militaire gastheren stonden na afloop van de taptoe auto's klaar voor transport naar de grote, gezellige o.o.-cantine in het kamp „Fivelingo."
Door eerder genoemde stichting werd aldaar aan de Rijkspolitie-kapel een gezellige avond aangeboden. Ook in de nabij gelegen officiers-mess kregen de genodigde autoriteiten gelegenheid, om onder het genot van een kopje koffie, een glaasje of een dansje over het een en ander na te praten. Later op de avond kregen vooral de Limburgers gelegenheid, om onder begeleiding van een eigen geïmproviseerd Rijkspolitie-orkest te laten horen, hoe schoon dat Limburg toch wel is. (Tussen haakjes, dit kostte de burgervader en later nog eens de stichting een extra rondje voor de hele zaal.)
Dat er werkelijk wel feest gevierd kan worden zonder wanordelijkheden of wanklanken, getuigde zeker deze privé-Rijkspolitieavond. Van de cantinebeheerder vernam ik later, dat aldaar veel feesten werden gevierd, doch zelden had hij zoveel gezelligheid meegemaakt. De sfeer was voortreffelijk.
Maar ja, aan alles komt een eind en toen na tweeën de zaak gesloten werd, konden de heren van de Stichting „Appingedam 900 jaar" terugzien op een in alle opzichten geslaagde avond.
De volgende dag was er weer vroeg werk aan de winkel.. Buiten het officiële programma om werd eerst 's morgens een muzikale hulde gebracht aan de officieren en bewoners van het kamp „Fivelingo" voor hun prachtige medewerking tijdens dit tweedaagse bezoek.
Daarna werd naar het woonhuis van de commandant van de 928e afd., terr. lt. Lua, gemarcheerd, waar aan de familie A. H. C. Oomes een muzikale hulde werd gebracht, dit als een volkomen verrassing. Daarna werd een muzikale rondmars door het oostelijke deel van de plaats gemaakt, waarvoor een grote belangstelling bestond.
Een bijzonder aardige attentie had de kapel bedacht voor de wachtmeester der Rijkspolitie 1e kl. de heer Hut, die vroeger te Appingedam was ingedeeld en die door een hem elders overkomen motorongeval reeds

geruime tijd aan zijn bed is gebonden. De kapel marcheerde door de Emmastraat, maakte halt en front bij de woning van de patiënt en speelde daar enige marsen. Deze geste werd zowel door de familie Hut als de straatbewoners zeer op prijs gesteld.
Na afloop van deze muzikale rondgang werd het tijd voor de warme maaltijd, waarna te 14.15 uur een defilé zou worden gehouden voor het raadhuis.
Dit defilé, dat een muzikale dank inhield voor al het genotene, werd bijgewoond door talrijke autoriteiten. Na afloop nam burgemeester C. C. J. Wellemans, als tolk voor de gehele gemeente, afscheid van de Rijkspolitie-kapel met de volgende woorden:
„Wij hadden grote verwachtingen van dit bezoek; de roem was de kapel al ver vooruitgegaan. Ik kan u eerlijk zeggen: wij zijn in onze verwachtingen niet teleurgesteld. Integendeel, wat wij hier de afgelopen twee dagen hebben gehoord en gezien was werkelijk af.
Gisteravond heb ik verschillende mensen horen zeggen: „Je kunt horen dat dit beroepslui zijn." Dit misverstand strekt u allen en wel u, mijnheer de kapelmeester in het bijzonder, tot eer. Beter compliment kan men nauwelijks maken. Ik weet dat u allen uw normale politiediensten verricht, dat u enkel uit liefhebberij muziek maakt. U hebt maar een beperkte gelegenheid om gezamenlijk te kunnen oefenen. Het moet u dan ook veel genoegdoening geven, dat u gezamenlijk, onder leiding van uw voortreffelijke kapelmeester, dit peil hebt kunnen bereiken. Hopelijk zullen we deze kennismaking nog eens kunnen vernieuwen."
Aldus spreker, die woorden van dank richtte aan het adres van kolonel Fochteloo.
De districtscommandant, majoor A. W. de Vrieze, die eigenlijk het initiatief nam voor de komst van de kapel, ontving uit handen van burgemeester Wellemans het door de heer J. Dik geschreven boekwerk over de historie van Appingdam, terwijl majoor Offermans een zilveren plaquette van de Stichting „Appingedam 900 jaar" in ontvangst kon nemen.
Adjudant Van Dalfsen en opperwachtmeester Bos met hun personeel werd hartelijk dank gebracht voor de keurige regeling.

Tot slot sprak de terr. inspecteur, kolonel Fochteloo, tot de bevolking:

„Wij zijn met de Rijkspolitie-kapel naar Appingedam gekomen ter opluistering van de herdenking van het 900-jarig bestaan. Aan het slot van deze twee dagen kan ik u zeggen, dat dit voor de kapel heus geen opoffering is geweest, maar een groot genoegen.

De ontvangst was allerhartelijkst. De militaire commandanten hebben niets nagelaten om het ons allen zo prettig mogelijk te maken, waarvoor ik hen gaarne een woord van hulde wil brengen.

Maar vooral ook wil ik een woord van hulde brengen aan de bevolking van Appingedam. Uit de aard van de zaak komen wij op tal van plaatsen, maar we hebben het nog maar zelden meegemaakt, dat een bevolking en ook de jeugd met zoveel discipline en aandacht naar het muzikale optreden hebben willen luisteren.
De gemeente Appingedam mag er trots op zijn, dat men een dergelijk cultureel peil heeft weten te bereiken, dat jong en oud het ervoor over hebben, uren te staan luisteren naar een kapel. Hiermee bewees de bevolking een goed contact te hebben gekregen met de muzikanten. Dit contact is niet alleen belangrijk vanuit muzikaal oogpunt, maar ook voor het normale contact met de politie. Natuurlijk maken wij allemaal fouten, ook een politieman. De bevolking ziet de politie vaak als de boeman, maar dat is ze beslist niet. Men is er om recht en orde te handhaven. De komst van de kapel vormt het bewijs, dat wij graag de hand willen reiken aan de burgerij, waar wij als vrienden naast willen staan.
Namens de Rijkspolitie wil ik dan ook de bevolking in het bijzonder hartelijk dank brengen voor hun prachtige medewerking tijdens de beide Rijkspolitiedagen in Appingedam."

Uit diverse uitlatingen, zowel van leden van de kapel als van de bevolking, geloof ik wel te mogen aannemen, dat deze twee Rijkspolitiedagen voor 100% geslaagd kunnen worden beschouwd.
Mijne heren, thans is het woord aan u.
Is u reeds donateur? Zo niet, u weet de weg.

Wie timmert langs de weg, die heeft vaak veel gezeg...

Een opper stun te spitten,
stun te spitten in zien hof.
Er kwam een boer op fiets veurbai,
die stapte even of.
„Wat nou?", ruip e verwonderd oet.
„Staat opper an de schop?
Da's aans wat as op 't houkie stoan."
Doe stapte hij weer op.

En opper weer an 't spitten,
weer an 't spitten in zien hof.
Er kwam al weer een boer veurbai,
die stapte ok weer of.
„Mor opper paast," ruip die bezorgd,
„toch op dat ie niet zwet.
„As 't himd joe vaastplakt an joen vel,
„beleef ie er wat met."

De opper wrötte wieder,
en hij spitte aal mor deur.
Doar stopte 'n kunstmesauto,
en doar roasde de sjefeur:
„Kom opper, neit zo stilstoan,
„en zo leunen op de schop.
„Aj aal mor stoarig deur doun,
„scheit ie 't allerhaardste op."

De opper spitte wieder,
ok al haar e neit veul wil.
Er kwam een vouer mes veurbai,
vanzölf, die huil ok stil.
„Nou, nou," zo ruip dat kirrelie,
„da 's ja een lust te zein.
„Een opper, die an 't waarken is,
„dat zig neit elk en ein."

De opper greep zien schoffel weer.
En spitte in zien hof.
Al haar e van de spitteraai
de grootste wil aal of.
Doe passeerde 'n 1e klasser,
die schudde met zien kop
en zee heil zachies: „Kwatjesploug."
Doe huil de opper op.

N. N.

Te koop:
een nog niet gedragen overjas (duffel), maat 50 voor ¾ van de nieuwprijs.
Te betalen bij uitbetaling kledingtoelage 1958.
Te bevr. bij J. Bruining, Dorpsstraat 41 te Havelte, tel. 05214-320.

Te koop:
1 ex. (7 dln.) Stapel en De Koning, compleet bijgewerkt tot heden (met abonnement v. d. Brink, Zutphen) en 1 ex. Wetb. v. Strafrecht-Köster-Hencke, samen voor f 35,—.
Te bevr. adj. S. Pieters, gr.cdt. te Warffum.

25-jarig ambtsjubileum opper Koorn te Quatrebras

Dinsdag 1 juli j.l. vierde opperwachtmeester J. Koorn, postcommandant te Noordbergum (Quatrebras), zijn 25-jarig ambtsjubileum. Overeenkomstig zijn aard was het aanvankelijk de bedoeling van de jubilaris, deze dag ongemerkt te laten voorbijgaan, doch het bleek hem niet mogelijk zich hieraan te onttrekken.
Des middags mocht de jubilaris de felicitaties in ontvangst nemen van de districtscommandant, de dir. officier der Rijkspol. 3e kl. P. J. G. Aalders, en de luitenant-toegevoegd, A. C. van Dijk, die de familie Koorn, vergezeld van hun echtgenoten, met een bezoek vereerden. Hierbij werd de opper de gebruikelijke gratificatie uitgereikt. Vele collega's uit andere plaatsen gaven voorts blijk van hun belangstelling en deden de opper door een persoonlijk bezoek, dan wel schriftelijk, hun gelukwensen toekomen.
De burgemeester der gemeente Tietjerksteradeel bleek door ambtsbezigheden verhinderd de jubilaris persoonlijk geluk te wensen, doch had hem een telegram gezonden, waarin hij de familie Koorn feliciteerde.
De jubilaris ontving bloemen van de R.P.S.V.L. en van de reserve-Rijkspolitie, groep Tietjerksteradeel. Ook mevrouw Koorn werd in de bloemetjes gezet.

Des avonds ontving de familie Koorn het vrijwel voltallige personeel van de groep met hun dames in het stemmige verenigingslokaal van de Doopsgezinde kerk te Veenwouden. Hier werd de opper toegesproken door de groepscommandant, adjudant W. Kuipers, die hem namens de groep een vulpen schonk, door de districsadjudant Tj. Bleeker in persoonlijke en hartelijke bewoordingen en door de wmr. 1e kl. F. A. Steendam, die namens de afdeling Buitenpost van de Ned. Pol.-bond, van welke afdeling opper Koorn voorzitter is, een vierkleurenpotlood offreerde en de bondsgratificatie aanbood.

Daarna werden de aanwezigen vergast op een programma van kleinkunst, waarvan zeer werd genoten. Aan het slot van de sfeervolle avond dankte opper Koorn allen voor de vele, hartelijke blijken van belangstelling. Het was op deze wijze voor hem en de zijnen een onvergetelijke dag geworden.

Opperwachtmeester Koorn diende achtereenvolgens bij de gemeentepolitie te Enkhuizen, Noordwolde, Berlikum en Marsum (staatspolitie) en werd daarna geplaatst bij de parketgroep te Leeuwarden. In 1953 werd hij aangewezen als postcommandant te Noordbergum.

Hij verwierf in het district grote bekendheid als instructeur van de cursussen pol.-dipl. met aant. en dipl. B. Door zijn wijze van lesgeven en zijn schier onuitputtelijke wetskennis heeft hij vele collega's aan zich verplicht. Te Enkhuizen heeft hij ongetwijfeld veel beleefd. Zeer dikwijls immers klonken zijn leerlingen bij het stellen van de originele voorbeelden de woorden in de oren: „Toen ik nog agent van politie te Enkhuizen was....

Met de reiskas tussen de wielen

Al sedert drie jaren is het de gewoonte, dat de afd. reiskas van de personeelsvereniging der Rijkspolitie Groningen een busreis maakt en, naar ik meen althans, nog nimmers heeft van deze waarlijk mooie uitstapjes een verslag in ons gezinsblad, „De Reflector", gestaan. Dit is natuurlijk in strijd met de opzet van ons ressort-orgaan, dat toch ten doel heeft de band onderling te versterken en het saamhorigheidsgevoel te bevorderen.
De strekking van dit artikel kan nochtans niet zijn u te vermoeien met een te uitvoerig relaas van al de bijzonderheden dezer trips, er moet per slot ook iets onder ons blijven, doch moge zich beperken tot juist datgene, dat u als leden van het grote gezin, dat ressort heet, welhaast moet interesseren.
En omdat onze reisleider, de heer Baas, zich telkens weer vele inspanningen getroost ten opzichte van de voorbereiding en organisatie, met al den aankleve van dien, heb ik gemeend het potlood eens ter hand te moeten nemen en u van deze door ons genoten tochten iets te vertellen.
Kozen wij in 1956 als reisdoel het aan natuurschoon zo rijke Elten in een voormalig gedeelte van Duitsland, in 1957 voerde ons chauffeur Brink naar Arnhem, terwijl wij dit jaar Schiphol bezochten. En altijd is het weer mooi, ondanks weers- en andere invloeden.
Er is iets gegroeid tussen ons buspassagiers/reisgenoten. Zij is ons, en niet in het minst onze vrouwen, eigenlijk al een behoefte geworden, deze jaarlijkse reünie tussen de wielen.

Wie zei ook maar weer, dat de mens geleefd wordt en gestuwd in een richting, die hij niet zelf bepaalt?
Laten wij ons thans bepalen tot de toer 1958, weer met de E.S.A. en nog altijd met chauffeur Brink, die beschikt over een onvoorstelbare rijkunst en een niet te verstoren humeur. Met fraai weer begon de reis, wat de stemming bepaalde, doch niet ver van de E.S.A.-basis kreeg de motor het te kwaad met een ingewandstoornis, wat veel beste stuurlui aan de wal kweekte. Na korte tijd echter stapten wij over in een andere bus van de maatschappij en koersten naar de afsluitdijk. Bij Heerenveen viel de indrukwekkende rotonde te bewonderen. Baas vertelde ons, dat dit de grootste in Nederland is.
Verder reden wij langs Joure, „De Jouwer", via rijksweg 43 naar Sneek. Dat gedeelte Joure-Sneek had toch wel mijn bijzondere belangstelling. Acht jaar Langweer, ziet u? Dat gaat maar niet zo voorbij.
Arie den Breejen stond nog altijd bij de benzinepomp kop afsluitdijk. Hij was niets veranderd in 20 jaren. Hier kwamen wij in de regenzone, terwijl de buikdelling onzer bus geheimzinnige neigingen begon te vertonen.... Toch wel even griezelig, vonden de dames. Den Oever, koffie. Toen wij door Baas aangekondigd werden, was de ontvangst nu juist niet zo heel opwekkend, er heerste een flinke drukte in het restaurant, toen de ober verklaarde, of zich liet ontvallen, het „lelijk" te vinden, dat de verversing voor eigen rekening was. Zo gaat dat. Vanwege de invordering begrepen wij. Maar, het kwam alles in orde, vooral toen een commissielid het kwantum meegevoerde lekker-

nijen van zijn kartonnen omhulsel ontdeed. „In kofjebrok, sjoch"...
En voort ging het weer richting Alkmaar, waar het echtpaar L., dat daar een gedwongen pauze van 1½ uur had doorstaan, werd opgenomen.
Na in IJmuiden de sluizen een blik waardig gekeurd te hebben, naar Haarlem, waar Brinkmann en Co. een prima maaltijd gereed hadden. Dit was in één woord af.
Dan kwam Schiphol aan de beurt. Een rondleiding, in onze eigen bus, over de terreinen met toelichting van een oud-politieman. Daar heb je wat aan. Weet u hoe het gaat met een vliegtuig, welks radio is uitgevallen? Dat is niet best, maar ook hier weet men raad mee. Zo'n toestel vliegt dan boven een seintoren en wordt door middel van een optisch seintoestel, met lichten namelijk, binnengeloodst.
Daarna werd Soest aangedaan. „Het Zwaantje" kon ons niet ontvangen; vol; doch 50 meter verder genoten wij toen koffie. En verder ging de reis via Amersfoort naar Dieverbrug, onze laatste pleisterplaats.
Van Soest naar hier golfden de schlagers zonder tussenpozen door de bus, waarbij een microfoon wonderen deed.
Om 0.30 uur waren wij terug in Ten Boer. Geen Reisbesluit, geen D.U.-notaties, maar wèl 150% uren...!
Tot volgend jaar, vrienden en belangstellenden, op dezelfde golflengte en weer met de firma Ba. en Br.

Ro.

Iets over klei- en woud-Friezen

Hen, die de provincie Friesland kennen, moet het welhaast opgevallen zijn, dat de bevolking van dit gewest vele verschillen, naar uiterlijk zowel als innerlijk, vertoont. Iedere bewoner van het „Heitelân" spreekt niet de Friese taal.
Deze taal, zo u mij althans zult willen toestaan haar niet als een dialect te beschouwen, bevat vele variaties. Zelfs wordt in een vrij groot gedeelte van het gewest, de Stellingwerven, Het Bildt en de steden, geen Fries gesproken. Kenners weten ook, dat tussen het klei- en woud-Fries nogal onderscheid bestaat, althans in de spreektaal en uitspraak. Zo hoort de ingewijde terstond, waar ergens in Friesland de persoon in kwestie werd gebakerd of lange tijd verbleef.
Toen dezer dagen tijdens een vergadering, lezing, in Groningen de vrijetijdsbesteding der bewoners van oostelijk Friesland, de z.g. wouden, onder de loep werd genomen, richtte zo hier en daar een veelbetekenende blik zich op een der aanwezigen van kennelijk Friesen bloede. En aangezien de Fries vanzelfsprekend niet kon ontkomen aan de secundaire functie, eigen aan zijn ras, reageerde hij niet terstond op de plaats van samenzijn, doch moesten de bekomen indrukken door hem nadien worden verwerkt.
Welnu, dit was voor hem een niet onaangename werkzaamheid, daar hij de „gnuivenden" als zijn vrienden kent. Mitsdien zult u geen bezwaar maken, wanneer dit kleine en zeer oppervlakkige verweerschrift wordt gelanceerd.
Wie zijn eigenlijk Friezen in den bloede?
Anthropologisch, mensenkundig, behoren zij tot het Noorse type. Zij bewoonden sinds eeuwen de lage kuststrook langs de Noordzee en/of Wadden. In de tiende eeuw was Friesland de algemene naam voor deze strook van Schelde tot Wezer. Dit lage kustgebied bestaat, zoals bekend, uit kleigrond en wordt bewoond door mensen met een geheel andere aard en inslag, dan bijvoorbeeld die van het hogere oosten der provincie. Ook in de provincie Groningen is dit duidelijk aanwijsbaar.
In deze kuststrook wonen dan de zogenaamde klei-Friezen, terwijl de bewoners van oostelijk Friesland wel de „Wâldtsjers", is woudbewoners, worden genoemd.
Aangenomen wordt wel, dat de Friezen reeds bij het begin onzer jaartelling de Noordzeekust tussen Vlie en Eems bevolkten, dus in het kleigebied woonden. Moet derhalve worden aangenomen, dat de bewoners van de hogere zandgronden in het oosten der provincie, meer tot het alpiene ras, in vroeger eeuwen vanuit het oosten ons land binnengekomen, te rekenen zijn?
Wie niet onbekend is in beide gebieden en dus ook de eigenaardigheden van de bevolking kent, kan enkele sprekende verschillen onderscheiden. Hem kan het moeilijk ontgaan zijn, dat de klei-Fries langzamer reageert dan zijn provinciegenoot uit de wouden. Valt bij de eerstgenoemde meestal een uitgesproken secundaire functie aan te wijzen, de woud-Fries toont veelal een meer primaire reactie.
En wij, die ter zake enige ervaring hebben opgedaan, weten dat dit best valt waar te nemen daar, waar Lucas Bols niet terzijde wordt geschoven. Hiertegenover echter staat, dat de gastvrijheid in de wouden groot is. De deur staat meestal open, in figuurlijke en letterlijke zin, terwijl men in de kleistreek als regel meer op de bel heeft te letten.
Bij de woudbewoners spreekt een sterk gemeenschapsgevoel, de lotsverbondenheid. Op de klei is het verband dikwijls iets minder sterk, doet het standsverschil zich meer gevoelen. De kleistreek is meer deftig, wat weer historisch te verklaren valt.
Sinds onheuglijke tijden leeft op de vette kleigronden, in de agrarische sector althans, een bezittende naast een niet- of weinig-bezittende klasse, wat in de wouden anders ligt. Hier leeft men in een grotere gemeenzaamheid, gaat het alles gemoedelijker toe.
Bovendien is het bekend, dat vooral in de veenstreken met de ontginning veel mensen van elders zich hier vestigden en een bestaan vonden.
De woudbewoner heeft ook een andere woordkeus dan de kleibewoner. Een uitdrukking als, „dan sil ik dy in slach op dyn harsens jaen, heite, datst troch de ribben sjochst as in dief troch de traljes", behoort ten enenmale tot het vocobulaire van de Wâldtsjer, hoewel hij het zó altijd niet meent. De kleibewoner doet het doorgaan met een minder „schneidige" taal.
En het probleem van sommige rand-Friezen?
Het thema is al oud. Wanneer gezin en vereniging niet vermogen de rijpere jeugd te boeien, is daar helaas het asfalt, waar kroeg en dancing lokken.

Een klei-Fries.

Televisie, opmerkelijk veelzijdige spruit der elektronische familie

Kan veel meer dan vermaken alleen

De meest in toepassing gebrachte vorm van televisie, de keten camera, zender en ontvangtoestel in de huiskamer heeft in korte tijd algemene bekendheid en waardering gevonden. Het medium televisie wordt daarnaast echter meer en meer ook voor andere doeleinden gebruikt. Door middel van of beter gezegd met behulp van televisie kunnen thans problemen worden opgelost, welke voorheen onoplosbaar leken, kan de efficiëntie, de veiligheid en zelfs de wetenschap nuttig worden gediend. Dit nu is minder bekend, vandaar

enkele voorbeelden, welke tevens nader zullen worden toegelicht.
Televisie kan worden gebruikt — en wordt hier en daar reeds als zodanig toegepast — voor het regelen van het verkeer in drukke stadsdelen. Men vindt televisie verder als visueel communicatiemiddel en zij wordt gebruikt ten behoeve van het onderwijs. In de industrie treft men televisie aan voor het controleren of waarnemen van machines of processen op afstand, terwijl, naast nog tal van andere praktische aanwendingen, televisie als extra veiligheidsmiddel op drukke luchthavens toepassing vindt.
Wanneer de hier gegeven, willekeurig gekozen voorbeelden uit vele, nader worden toegelicht, moge er op worden gewezen, dat de aangeduide toepassingen niet als suggesties voor een toekomstige ontwikkeling moeten worden beschouwd. Deze toepassingsgebieden zijn integendeel reeds betreden en realisaties dezer voorbeelden worden reeds alom in de wereld gevonden.

Verkeer

In de centra van grote steden en op bepaalde punten van snelverkeerswegen doen zich vooral op spitsuren situaties voor die tot opstopping en vertraging van het verkeer leiden. Zelfs de meest geroutineerde verkeersagent kan dit niet voorkomen, immers hij overziet slechts een klein deel van de verkeersroute en kan alleen handelen naar hetgeen hij op zijn post kan waarnemen. Ook het automatisch wisselende verkeerslicht geeft dan geen oplossing.
Om dergelijke verkeerssituaties op te lossen of zelfs te voorkomen dient men grotere delen of meerdere punten van de naderingsroute en de afvoerwegen te kunnen overzien, teneinde het verkeer, wanneer stremming dreigt, vroegtijdig via andere wegen te dirigeren en hierdoor tijdelijk kritische punten of overbelaste verkeersaders te ontlasten.
Hierbij nu kan de televisie doelmatig worden aangewend. Op hiervoor in aanmerking komende punten worden langs de verkeerswegen televisie-camera's opgesteld, die via kabels met het dichtstbijzijnde politiebureau zijn verbonden. Op dit centrale punt bevinden zich televisie-beeldontvangers die corresponderen met de camera's bij de verkeerspunten. Op deze wijze heeft men in de centrale een volledig overzicht van de verkeerssituatie over een groot deel der route. Eventueel kunnen ook omleidingswegen in beeld gebracht worden.
Nu kan men vanuit de centrale het geheel dirigeren, ofwel door het in- of uitschakelen van verkeerslichten, die eveneens via kabels met de centrale zijn verbonden, of door het geven van instructie via radiotelefonie aan de zich ter plaatse bevindende verkeerspolitie, die met mobilofoon of portafoon („walkie-talkie") is uitgerust. Een voordeel is bovendien, dat men in de centrale de uitvoering van de gegeven instructie direct kan volgen.
Naast het gebruik op vaste, drukke verkeerspunten kunnen deze televisie-verkeersinstallaties in mobiele vorm van groot nut zijn bij allerlei gebeurtenissen, waarbij zich een uitermate groot wegverkeer voordoet. Vooral na afloop van bepaalde evenementen als interlandvoetbalwedstrijden, auto- en motorraces, landdagen en toeristische hoogtijdagen komt het voor, dat vrijwel gelijktijdig duizenden voertuigen aan het verkeer gaan deelnemen.

Visuele communicatie en industriële toepassingen

Wat verstaat men eigenlijk onder deze aanduiding? Populair gezegd, betekent het de toepassing van televisie voor al die gelegenheden, omstandigheden en situaties, waarbij men graag om één of meerdere hoekjes zou willen zien. Bijvoorbeeld wanneer een bank een cheque uitbetaalt, zal de kassier zich eerst over het saldo van de rekeninghouder willen oriënteren, bovendien wordt de op de cheque voorkomende handtekening op echtheid en bevoegdheid gecontroleerd. De gegevens hiervoor bevinden zich doorgaans op andere afdelingen die elders in het gebouw zijn gelegen. Dat deze noodzakelijke controle veel tijd vraagt, tot ongerief van wachtend publiek en bankpersoneel, is begrijpelijk. Nu brengt visuele communicatie de oplossing. In de ruimte, waar deze gegevens van rekeninghouders op kaart aanwezig zijn, wordt een televisie-camera opgesteld, terwijl de kassier bij de loketten een televisie-beeldscherm ter beschikking heeft dat via een kabel met de elders opgestelde camera is verbonden. Nu behoeft de kassier slechts op een knop te drukken en via een microfoon het betreffende rekeningnummer te noemen. In de centrale administratie schuift men de gevraagde kaart voor de camera, waarna op het beeldscherm van de kassier alle benodigde gegevens verschijnen.
Een overeenkomstige toepassing vindt men in elektrische centrales of andere grote bedrijven, waar men centraal waterstanden en/of peilglazen, die elders zijn aangebracht, wil kunnen aflezen.
In de industrie doen zich tal van situaties voor, waarbij het van groot belang is, bepaalde objecten van nabij te kunnen observeren, doch waar de omstandigheden dit niet of nauwelijks mogelijk maken. Gevaar voor de waarnemer, te grote hitte, onbereikbaarheid van het object, omslachtigheid door grote afstand en meer soortgelijke situaties vormen even zovele factoren, waardoor bedoelde, toch eigenlijk noodzakelijke observaties achterwege blijven of niet voldoende nauwkeurig kunnen worden verricht. Ook hier komt de visuele communicatie in de vorm van de televisiecamera de gewenste en afdoende hulp brengen. Bij de betreffende objecten worden één of meer televisie-camera's gemonteerd, het object wordt goed verlicht en elders kan men op het beeldscherm rustig zonder gevaar en van zeer nabij de gewenste waarnemingen doen.

Als extra veiligheidsmaatregel op drukke luchthavens

Het inkomende en uitgaande luchtverkeer wordt hier geregeld door de verkeersleider(s) vanuit de op elk vliegveld aanwezige verkeerstoren. Reeds vanaf grote afstand van de luchthaven bij het naderen en tot grote afstand bij vertrek, staat het vliegtuig in radiotelefonische verbinding met de verkeerstoren en ontvangt zo alle aanwijzingen die voor een veilige landing of vlot vertrek nodig zijn.
Voor het verkrijgen van alle gegevens betreffende het in of uit te loodsen vliegtuig, staan de verkeersleider meerdere technische hulpmiddelen ten dienste, waarvan radio en radar wel de voornaamste genoemd mogen worden. Is echter het stadium van de werkelijke landing op de landingsbaan aangebroken en wordt door de verkeerstoren het commando voor de landing aan het vliegtuig gegeven, dan zal de verkeersleider zich eerst door direct zien moeten overtuigen dat de landingsbaan geheel vrij is. Door de hoge snelheid en de grote afmetingen van de moderne vliegtuigen, is men op vele luchthavens genoodzaakt geweest de banen aanzienlijk te verlengen, waardoor het óf door de grote afstand óf door de aanwezigheid van gebouwen of andere obstakels voor de verkeersleider niet altijd meer mogelijk is, de gehele landings- of startbaan te overzien. Een voor vertrek gereedstaand vliegtuig kan zich iets te ver hebben opgesteld, één der vele op elk vliegveld aanwezige bedrijfsauto's kan zich, ondanks alle voorschriften, in de landingsbaan ophouden. Dit alles mag niet voorkomen en strenge reglementen gelden ook hier, maar het zijn doorgaans de kleine menselijke fouten die ongelukken kunnen veroorzaken. In ieder geval echter dient de verkeersleider, wanneer

Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen 7e jrg Nr.08 aug 1958

hij het commando tot landing geeft, er volkomen zeker van te zijn dat de gehele baan vrij is.
Ook hier komt het alziend oog van de televisie-camera van pas. Camera's opgesteld langs die gedeelten van de baan, die aan het directe gezichtsveld zijn onttrokken, geven de mensen in de verkeerstoren een beeld van de juiste situatie.
Zo brengt het nieuwe medium televisie wonderlijke mogelijkheden, waarvan het ons gegeven is er een nuttig gebruik van te maken tot ontspanning en ontwikkeling van ons zelf, tot doelmatigheid van onze arbeid, tot beveiliging tegen ons omringende gevaren, kortom ten voordele van onze veelomvattende samenleving.

Televisie voor onderwijs en instructiedoeleinden

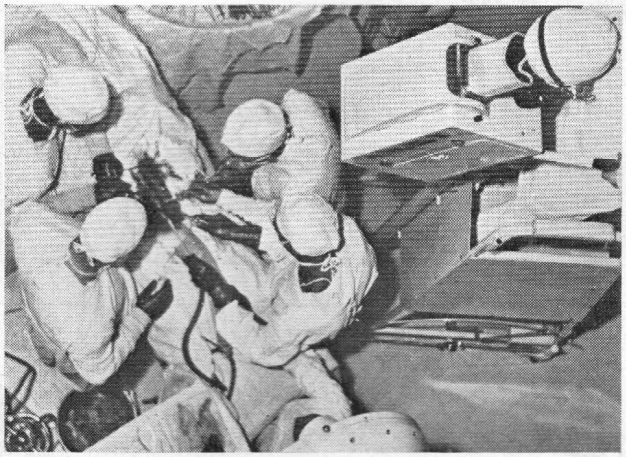

In de „Clinica Ortopedica" van de Universiteit van Rome treft men een Philips closed-circuit televisie-installatie aan, waarmede het mogelijk is een groot aantal studenten en medici in elders gelegen collegezalen de werkzaamheden van de chirug in de operatiezaal te laten volgen. Naast de televisie-camera's in de operatiezalen werden in de collegezalen grootbeeldtelevisieprojectoren opgesteld, waarmede het beeld tot 3 x 4 meter wordt vergroot. Hiermede is het mogelijk geworden, dat een groot aantal personen gelijktijdig de operatie van zeer dichtbij kan meemaken en zelfs beter dan wanneer men in de operatiezaal aanwezig zou zijn, o.m. doordat men nu het operatie-object meer van dichtbij kan benaderen. Een met deze installatie parallel lopende elektro-akoestische verbinding zorgt tevens voor een begeleidend commentaar.
Deze technische mogelijkheid kan eveneens dienstbaar gemaakt worden voor het middelbaar onderwijs, gespecialiseerd onderwijs en zelfs tot zekere hoogte voor het lager onderwijs. Meerdere systemen van toepassing kunnen hiervoor gevonden worden. Men denke bijvoorbeeld aan gezamenlijk onderwijs van meerdere klassen per school in vakken waarbij aanschouwelijke voorstellingen of proeven onontbeerlijk zijn. Het staat in ieder geval wel vast, dat de closed-circuit televisie-installatie een bijzonder efficiënte en doelmatige aanvulling kan betekenen van het gebruikelijke leerprogramma.
Gedacht mag verder ook worden aan speciale schooltelevisie uitzendingen. Hierbij kan men een splitsing maken tussen het doceren vanuit de studio van op dit systeem afgestemde cursussen of wel het direct uitzenden van in Nederland of in het buitenland plaatsvindende belangrijke gebeurtenissen, die van nut kunnen zijn voor de de algemene ontwikkeling der jongeren.
Van belang lijken in dit verband ook excursies met de televisie-camera naar bedrijven, naar werken als Deltaplan, Zuiderzeewerken, tunnelbouw e.d. ten behoeve van het nijverheidsonderwijs.
In meerdere landen is deze schooltelevisie actueel, terwijl op verschillende plaatsen in de wereld succesvolle proeven zijn genomen.
Niet minder belangrijk is de toepassing van televisie voor instructie aan grote aantallen personen tegelijk. Het bespreken van bijvoorbeeld nieuwe machines, nieuwe gereedschappen, andere materiaaltoepassingen en de bewerking hiervan, kortom het instrueren, scholen of omscholen van een omvangrijk personeel dient doorgaans met kleine groepen tegelijk te geschieden, vooral wanneer men uitleg dient te geven over kleine voorwerpen of onderdelen. Zelfs dan is het nog bezwaarlijk details voldoende duidelijk te laten zien. Een geïmproviseerde kleine studio stelt de instructeur in staat elk detail voor de televisie-camera te tonen en te bespreken, terwijl in een nabijgelegen zaal honderden belangstellenden op een geprojecteerd televisiebeeld van 3 x 4 meter de kleinste details sterk vergroot kunnen waarnemen en de voordracht van de instructeur door middel van luidsprekers kunnen beluisteren.

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten Tel. 2551 — Emmen Tel. 1372

D. A. M.-remmen
zijn **SNEL-remmen**
N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

VAKANTIE CENTRUM
de BERENKUIL, Grollo
gemeente Rolde
Bungalows-Tentenkamp
Telefoon 05925-242

Voor betere en stroeve wegen
ESHALITE
de meest gebruikte asfaltemulsie
in Nederland
Een produkt van
Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk

Adverteren doet verkopen !!

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
**DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING**

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941·K 5900

TJAART VAN DER MOLEN

Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)

Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

Garage Raterink - Beilen (bij de brug)

Goed adres om even te tanken

Telefoon 77
Shell-Tankstation - Garage en Touringcarbedrijf

SCHEEPSWERVEN

GEBR. VAN DIEPEN N.V.

WATERHUIZEN BIJ GRONINGEN

J. KNOOP N.V.

Autosloperij ADUARD
tel. K 5903 - 235

In- en Verkoop van gebruikte personen- en vrachtwagens

☆

Grote voorraad onderdelen, motoren, wielen, banden enz.

KNOOP HELPT VELEN UIT DE KNOOP

---

schade *aan Uw wagen....*

CAROSSERIEBEDRIJF
W.K.W.

ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)

Schuifdaken ★ Eigen beklederij

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN

HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 140

Rentevergoeding 3 %

Talens
Herenmode

BRUGSTRAAT 19
GRONINGEN
Speciaal adres voor
grijze en witte gummiboorden

Fa. Jac. Smedes & Zoon

De motorzaak voor Oldambt en Westerwolde
Blijhamsterstraat 9 — Telef. 05970-2472
Engelsestraat 32 — Telef. 05970-2321
WINSCHOTEN

---

*BOSSCHER BESCHUIT
IS
BROSSER BESCHUIT*

REIST
met uw club en vereniging
per

ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN
Hoofdweg 65 – Telefoon 05982 - 331

RIJKSPOLITIE-ORGAAN

VAN DE INSPECTIE IN HET RESSORT GRONINGEN

DE REFLECTOR

7e Jaargang
1 sept. 1958
No 9

Afscheid opperwachtmeester J. Oosting

Op vrijdag 15 augustus j.l. heeft opperwachtmeester J. Oosting, tot dusverre vervangend-Bureauchef op het Districtsbureau te Assen, in verband met zijn benoeming tot Bureauchef bij het District Leeuwarden, afscheid genomen van zijn Districtscommandant en collegae te Assen.
Tijdens een gezellig informeel samenzijn in zijn woning, waarbij nagenoeg de gehele Staf aanwezig was, werd Oosting, mede namens het personeel van de Staf, toegesproken door de heer Districtscommandant, de Dir. Officier der Rijkspolitie 3e kl. E. A. Mackay. De majoor bracht naar voren, dat hij overeenkomstig de wensen van Oosting, helemaal niet van plan was geweest een toespraak te houden, maar hier moeilijk onder uit kon, ofschoon er duidelijk was afgesproken: „Geen bezoek, geen bloemen, geen toespraken."
Desalniettemin wilde de Districtscommandant gaarne zeggen hoe hij over Oosting dacht. Hij had er maar één goed Nederlands woord voor: „Prima". Prima in het verleden, in het heden en ongetwijfeld ook in de toekomst; prima, niet alleen in zijn werk, maar ook in zijn verantwoordelijkheidsbesef, zijn kameraadschap en ook prima passend in de harmonieuze sfeer, die er heerst en waarvan Oosting zeer zeker een exponent was. „Het spijt ons werkelijk, dat u weg gaat", aldus de Districtscommandant, die vervolgens zijn collega te Leeuwarden van harte geluk wenste met deze benoeming.
Als dank voor de vriendschap en de bijzonder prettige wijze, waarop er altijd is samengewerkt, bood de majoor, mede namens het personeel van de Staf, Oosting een boek aan. Mevrouw Oosting werd verrast met een boeketje bloemen.

Hierna bedankte Oosting voor de gesproken woorden, het boek en de bloemen.
„Het is helemaal niet met grote blijdschap, dat ik het District Assen ga verlaten; alleen de functionele bevordering en de toekomstmogelijkheden hebben mij gedreven te solliciteren en ik ben vanzelfsprekend erg dankbaar, dat ik benoemd ben. Gaarne wil ik dan ook op deze plaats mijn dank uitspreken voor de steun, die ik hierbij van mijn superieuren heb gekregen en het vertrouwen, dat in mij gesteld is en gesteld wordt", aldus de opperwachtmeester J. Oosting.
Na het „informele officiële" gedeelte bleef men nog tot laat in de avond onder het genot van goede sigaren en een kopje koffie bij elkaar.

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Koorn, J., opperwmr. no. 331, van Noordbergum naar Ternaard als gr. cdt.
Wilkes, C., wmr 1e kl. no. 633, van Usquert naar Warffum als post. cdt.
Woortman, E. J., wmr. 1e kl. no. 969, van Warffum naar Usquert als postcdt.
Temmingh, G., wmr. 1e kl. no. 546, van verk.gr. Assen naar verk.gr. Heerenveen.
Drolenga, B., wmr. 1e kl. no. 3310, van verk.gr. Heerenveen naar vrk.gr. Assen.
Ensing, W., wmr. 1e kl. no. 3048, van Eelde naar De Wijk.
Zondag, E., wmr. 1e kl. no. 2048, van Coevorden naar Eelde.
Oosting, J., opperwmr., no. 536, van staf distr. Assen naar staf distr. Leeuwarden als bureauchef.
Schoemaker, G., opperwmr., rangl. 1e kl. no. 472, van inspectie Groningen (bureau administratie) naar staf distr. Assen als wnd. bureauchef.
Bijl, C. v. d., wmr. 1e kl. no. 2925, van staf distr. Heerenveen naar Wezep.
Noordhof, J., wmr. no. 721, van verk.gr. Leeuwarden naar verk.school Bilthoven.
Assen, J. H., wmr. 1e kl. no. 2992, van inspectie Groningen (bureau administratie) naar staf distr. Doetinchem.

Met eervol ontslag:

Koning, D., adjudant no. 77, Nieuwe Pekela, met pensioen.

Bevorderd tot wachtmeester 1e klasse de wachtmeesters:

Tap, H., no. 160, ber. peloton Hoogeveen, m.i.v. 1-5-58.
Boer, H. de, no. 193, Franeker m.i.v. 1-5-58.
Tissingh, L., no. 287, Smilde, m.i.v. 1-6-58.

Geslaagd voor het politiediploma AA:

Buss, H., wmr. 1e kl. no. 2770, Vledder.

Materialen voor tekenen en kunstschilderen

H. WEDEMA
Nw. Ebbingestr. 13
Tel. 30041
Groningen

Tel. 25347 **K. BOSSINA**
Zuiderdiep 9

Geboren:

Catharina Marijke, d.v. wmr. 1e kl. C. v. d. Bijl en J. A. Offringa te Heerenveen.
Hetti Stientje, d.v. wmr. 1e kl. G. Zijlstra en J. de Jong te Groningen.
Jan, z.v. wmr. Sj. Visser en F. v. d. Valle te Anjum.
Woltertje, d.v. wmr. 1e kl. J. Zaagemans en H. J. Uitslag te Berlikum.
Johannes, zn. v. wmr. 1e kl. D. Kemper en D. R. Poppinga te Oudega.
Lolkje, d.v. wmr. W. Noordhof en W. Miedema te Dokkum.
Bernadette Maria Aliberta, d.v. opperwmr. M. J. v. d. Meer en J. Bakker te Rijs.
Cornelis Rintje, zn. v. wmr. R. Bil en T. Bouma te Terhorne.
Hendrikje, d.v. wmr. 1e kl. H. Stoppels en G. Hoeksema te Nieuw Schoonebeek.

Dank aan het 5-centfonds

Ten zeerste werd ik verrast met de prachtige fruitschaal, die ik ter gelegenheid van mijn verjaardag op 3 augustus 1958 in het sanatorium te Appelscha van het 5-centfonds mocht ontvangen.
Hoewel reeds enkele maanden uitgeschakeld door mijn ziekte, doet het buitengewoon goed bij zulke gelegenheden te bemerken, dat men nog niet is vergeten.
Mijn hartelijke dank voor deze leuke attentie!

De wachtm. 1e kl.
H. Moedt.
Leeuwarden, 25 juli 1958.

Nu ik weer helemaal beter ben van mijn ziekte wil ik u hartelijk bedanken voor het boek „De wereld van de auto", dat ik bij mijn thuiskomst heb ontvangen. Naar dit boek heb ik altijd verlangd en het komt mij bij mijn hobby prachtig van pas.
Ik vind het erg mooi.

Herman de Vries,
Ruysdaelstr. 1, Leeuwarden.

MEDEMA *Carrosserieën*

voor elk bedrijf

TELEFOON 05960 - 2231, APPINGEDAM

7e jaargang no. 9 Verschijnt 1 x per maand 1 september 1958

DE REFLECTOR

Periodiek van de Inspectie der Rijkspolitie in het Ressort Groningen, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.

Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen. Bank: Amsterdamsche Bank N.V. te Assen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. 1 J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr. F. de Vries, Districtsstaf Groningen

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220–1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensioneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

DANKBETUIGING

Wanneer men ettelijke weken met een gebroken lichaamsdeel aan bed is gebonden, ver verwijderd van je standplaats die je nog geen woning heeft kunnen bieden, bekruipt je wel eens de gedachte, dat je langzamerhand wordt vergeten en dat de banden met de rijkspolitie verslappen. Vooral als de tijd van de gebruikelijke, niettemin hooggewaardeerde, fruitmanden en bloemstukken voorbij is en de bezoeken van de collega's met steeds grotere tussenruimten plaats vinden.

Dat mijn gedachten sterk afweken van de werkelijkheid bleek wel, toen op 12 juli j.l. een deputatie van de territoriaal inspecteurs van Arnhem en Groningen mij in mijn woning te Appingedam opzocht. Deze afvaardiging bestond onder meer uit de majoor Offermans uit Arnhem en de adjudant Van Dalfsen uit Appingedam.

Terwijl eerstgenoemde namens de territoriaal inspecteur in het ressort Arnhem, kolonel Van Helden, de hartelijke groeten overbracht en de beste wensen tot een spoedig herstel uitsprak, werd zijn stemgeluid langzamerhand overstemd door aanzwellend tromgeroffel.

Tot mijn grote verbazing bemerkte ik, dat het geluid afkomstig was van de trommen van de drumband der 85 man sterke Rijkspolitiekapel uit 's-Gravenhage, die in de richting van mijn woning marcheerde. Al spoedig drong het tot mij door, dat de aanwezigheid van gemelde deputatie in nauw verband stond met de komst van de Rijkspolitiekapel.

Aangenaam werd ik verrast toen ik, de deputatie vergetende, zag, dat de kapel halt hield voor mijn woning en front maakte voor het raam, waarachter ik mij al gedurende zoveel weken „rustig" had moeten houden.

De kapel bracht hierna een serenade, welke door tallozen onder ademloze stilte werd beluisterd. Het is opmerkelijk, dat de vrolijke klanken van de Trafalgar-mars onder bepaalde omstandigheden niet onbewogen kunnen worden aangehoord. Woorden vermogen niet weer te geven wat er op dat moment in mij omging. Dat deze serenade door mij en mijn echtgenote bijzonder op prijs werd gesteld, laat zich wel denken.

Aan de wijze waarop de muzikanten hun muziek sloegen en bliezen was duidelijk te zien, dat deze huldiging voor hen geen formaliteit was, die zij moesten vervullen. De spontaniteit stond op hun gezichten te lezen evenals op die van de leden der deputatie.

In het bestaan van de Rijkspolitiekapel zal het geven van een dergelijke officiële serenade voor een zieke collega wel een unicum zijn. Ik dank de autoriteiten, die hun toestemming hebben verleend tot deze bijzonder aardige attentie, alsmede hen die deze hebben georganiseerd en er aan hebben medegewerkt. Ze bezorgden mij en mijn echtgenote een onvergetelijke dag.

J. G. HUT, verkeerspost der Rijkspolitie Harderwijk.

Adres: Emmastraat 61, Appingedam.

Schietwedstrijd reserve-Rijkspolitie in het district Leeuwarden

Het was op zaterdag 26 juli 1958 dat op de schietbanen van de vliegbasis te Leeuwarden de jaarlijkse schietwedstrijd voor de reserve-Rijkspolitie in het district Leeuwarden werd gehouden. Toen om ongeveer 13 uur allen op de banen arriveerden, viel er een druilerige regen, die bijna de gehele middag aanhield; alleen tegen het einde klaarde de lucht wat op. De opkomst had vermoedelijk te lijden onder deze weersomstandigheden, want in totaal namen nu 55 reservisten aan de wedstrijd deel. Van de groepen Dokkum, Franeker, Kollumerland en Terschelling waren geen vertegenwoordigers aanwezig, terwijl van sommige groepen slechts 1 of 2 man waren opgekomen. Indien mogelijk moet dit een volgend jaar wel anders, want al is 't nu niet direct plezierig, we moeten ons door wat regen niet laten weerhouden om op te komen. Laten we niet vergeten, dat elk jaar die prachtige zilveren wisselbeker de inzet is, terwijl ook de persoonlijke prijzen ditmaal weer bestonden uit waardebonnen, variërend van dertig tot vijf gulden. In totaal waren er drie medailles als groepsprijzen en zes persoonlijke prijzen. Ook deze keer dongen de twee schutters, die gezamenlijk per groep het hoogste aantal punten behaalden, mee naar wisselbeker en groepsprijs.

Om ruim 13 uur konden de baancdt., de distr.adjudant Bleeker, en zijn beide helpers, de owms. T. v. d. Made en A. Boonstra, met het schieten beginnen; zij hadden tot 16 uur steeds en ook vaak druk werk. Geschoten werd op de revolverschijf „Loosduinen 10"; elke schutter verschoot zes patronen, al dan niet vooraf gegaan door een proefschot. De treffers buiten ring 7 werden niet meegeteld. Als 9e schutter kwam de 1e-prijswinnaar van verleden jaar al aan de beurt en deze wist nu 55 pnt. te behalen. We zagen wel dat dit een mooie en goede serie was, maar toch hoopten we op een hogere; het was nog vroeg, er kon nog van alles gebeuren. Onze verwachtingen werden echter niet bewaarheid; wel kwamen er nog een schutter met 54 pnt. en 2 met 53, maar boven de 55 kwam toch niemand meer uit.

Om ruim 16 uur konden we overgaan tot het vaststellen van de prijzen. Voor de wisselbeker en de medaille, uitgeloofd door de distr.cdt., kwam in aanmerking de groep Dantumadeel, omdat de res.-wms. A. Brouwer met 55 en J. Welfing met 49 pnt. tezamen 104 pnt. hadden behaald. De groep Dantumadeel kwam hierdoor dus voor de tweede maal in het bezit van de beker. We wensen deze groep dan ook van harte geluk met het behaalde succes, al hadden we ook wel gaarne gezien, dat deze beker had gewisseld van houder. Maar wat niet is kan nog komen, want de 2e prijs kwam aan de groep Hennaarderadeel. De res.-wms. F. J. Hogendorp met 53 en D. Bosch met 50 punten behaalden dus 103 pnt., dus slechts één punt minder dan Dantumadeel. Aan deze groep kwam dan ook de medaille, uitgeloofd door de res.adjudant Plaat. De 3e medaille, welwillend beschikbaar gesteld door de R.P.S.V.L., kwam in 't bezit van de groep Tietjerksteradeel, waarvan de res.-wms. E. Zijlstra met 53 en A. v. d. Zee met 45 tezamen 98 pnt. behaalden.

De persoonlijke prijzen werden behaald door de res.-wms.:

1. A. Brouwer, gr. Dantumadeel, 55 pnt.
2. K. Terpstra, gr. Menaldumadeel, 54 pnt.
3. E. Zijlstra, gr. Tietjerksteradeel, 53 (25) pnt.
4. F. J. Hogendorp, gr. Hennaarderadeel, 53 (8) pnt.
5. H. Nijk, gr. Barradeel, 51 pnt.
6. J. Andringa, gr. Het Bildt, 50 (30) pnt.

(tussen (..) de uitkomsten van de steun-serie).

Er waren nog 4 schutters, die elk 50 pnt. hadden behaald, nl. de res.-wms. F. Reitsma (Hennaarderadeel) (24); D. Bosch (Hennaarderadeel) (23), F. de Walle (Ferwerderadeel) (16) en H. Veldman (distr.staf) (16). Doordat J. Andringa, een man van ruim 49 jaar, in de steunserie driemaal de roos raakte, kon hij de 6e prijs nog bemachtigen.

De distr. comdt. en lt. Van Dijk waren wegens dienstbelangen elders verhinderd, zodat thans door de distr. adj. Bleeker de wisselbeker, medailles en waardebonnen aan de winnaars met een persoonlijk woord werden uitgereikt. Hij richtte zich ook tot de anderen, erop wijzende van hoe groot belang het is om de praktische, maar ook de theoretische oefeningen steeds trouw bij te wonen en zich zodoende te bekwamen voor de taak, die in tijden van nood aan de reserve-Rijkspolitie kan en zal worden opgedragen.

Pl.

Jeugdverhaal over het kinderboek Met de trekvogeltjes op reis

De beide Hanny's, mijn buurmeisjes van 11 en 12 jaar, stonden bij me toen ik op een zondagmorgen de duiven verzorgde van mijn buren, die met vakantie waren. De Hanny's spraken opgetogen over het kinderboek „Met de trekvogeltjes op reis" van Roel de Lange. De jongste Hanny was juist 11 jaar geworden en had het boek als verjaardagscadeau gekregen, terwijl de andere Hanny dit boek ter lezing had uit een bibliotheek.

Vooral de 11-jarige vond het een „mieters" boek. Over dat verblijf van de meisjes uit Berkenloo in Norre-Soby in de oude school raakte ze niet uitgepraat. Ook al die vriendelijkheid in Denemarken van Oom Poul en de Deense meisjes vond ze geweldig. En dan die handbal- en zwemwedstrijden, waarbij de stand Denemarken-Nederland 1—1 werd, was om te smullen. Veldwachter Schulting, een van de reisleiders van de meisjes uit Berkenloo, was een prachtvent; hij wist overal raad op. Ik had het gesprek van de meisjes met belangstelling en met een beetje warmte om mijn hart aangehoord. Toen ik de meisjes vertelde, wie de schrijver Roel de Lange eigenlijk wel was, stonden ze me verbaasd aan te kijken. Ze hadden nooit verwacht, dat een opperwachtmeester van de Rijkspolitie zulk een mooi kinderboek kon schrijven.

En toen zetten de kinderen mij midden in een moeilijke situatie. Een van hen stelde de vraag: „En is dat nu allemaal werkelijk zo gebeurd?" De uitdrukking in hun ogen gaf mij het gevoel om „ja" te zeggen, wilde ik ze niet teleurstellen.

Ik heb hun verteld over de persoon Roel de Lange en gezegd dat ik het boek nog niet had gelezen. Een der Hanny's bracht het me spoedig. 's Avonds van dezelfde dag had ik het boek uit. Ik vond het prachtig om te lezen. Het boek had mijn grote belangstelling gewekt. Natuurlijk was dit ook een gevolg van het feit, dat de schrijver van het boek midden in onze politiewereld leeft en ik hem daarnaast persoonlijk goed ken. Bovendien had dat vurig kindergesprek mij erg nieuwsgierig gemaakt.

Ik heb met veel genoegen en geheel meelevend het boek gelezen. Je behoeft helemaal geen kind van 8—12 jaar te zijn, om van de inhoud echt „weg" te zijn en onder het lezen alles om je heen te vergeten. Toen ik het boek uit had, heb ik tegen mezelf gezegd: „Roel de Lange heb ik al weer beter leren kennen!"

De beide Hanny's heb ik daarna gezegd, dat de inhoud van het boek in grote trekken historisch is en dat voor de volledigheid verschillende gegevens uit het fantastisch brein van de schrijver waren gefantaseerd. Aan de glundere gezichtjes van de meisjes kon ik zien dat ze tevreden waren gesteld.

T. Luppens,
Verl. Hereweg 163, Groningen

HELP!!... een drenkeling

De Noordzeekust van Nederland, van Cadzand tot Terschelling, leent zich uitermate voor recreatie. Het gevolg is, dat ons zeestrand in de zomermaanden overspoeld wordt door duizenden badgasten. En waar even zoveel mensen gaan baden, komen verdrinkingsgevallen voor. Het is dan de taak van de vrijwillige Reddingsbrigade en tevens, zeker niet in de laatste plaats, van de plaatselijke politie, tegen deze ongevallen te waken. Nu komen de ongevallen, die aan de stranden voorkomen, wel in de dagbladen, dus iedereen weet dat het nodig is, toezicht te houden op de stranden en zeker op die baders, die niet bekend zijn met de gevaren van de zee. Diverse vlugschriften en boekjes werden al door de K.N.B.R.D. uitgegeven om het publiek in te lichten. Ik ga nu geen herhaling geven van wat in genoemde geschriften staat, maar behandel alleen in het kort, wat een brigadelid aan de kust, een z.g. kustwacht, moet weten. Daar is dan ten eerste de golfstroom, die langs onze kust loopt van het zuiden naar het noorden en voor ons land veel invloed heeft op de gematigde temperaturen, die hier heersen. Vervolgens let een kustwacht op de eb en de vloed, die, zoals iedereen weet, zich beide tweemaal per etmaal doen gelden. Ten derde let hij op de wind en houdt daarbij het kompas in het oog. Hij kijkt tevens welke soort golven de wind veroorzaakt. Daarna moet hij plaatselijk bekend zijn met de zwinnen (geulen, die tussen de zandbanken liggen, nagenoeg parallel met de kustlijn) en de muien (geulen, die haaks op de kustlijn staan en het opgestuwde water naar zee afvoeren). Tenslotte stelt iedere kustwacht de temperatuur van het water en de lucht vast en informeert naar de intensiteit van het strandbezoek.

Aldus gewapend kan hij met de meeste dingen rekening houden. Zijn de meest ongunstige elementen aanwezig, dan is het oppassen geblazen. Deze zijn: eb, daarbij een landwind en een gladde zee, waarbij dan de muien het hardst naar zee trekken, hoge temperatuur met daarbij een druk strandbezoek. Zijn deze aanwezig, dan lijkt het het meest ongevaarlijk, maar dan is het juist omgekeerd. Vele niet-zwemmers laten zich dan verleiden door een gladde zee en weten niet welk gevaar erin schuilt. Gelukkig zijn er ook reddingsmaterialen, die de kustwacht kan gebruiken in tijden van nood. Een reddingsflotteur (in de omgeving van Scheveningen „Tomboat" genoemd), een haspel met lijn en een stok met grijptouwen, zijn specifieke zeereddingsmiddelen. Daarnaast kennen we ook de kettinggreep en het afzoeken van zwinnen met uitsluitend mankracht, om daarmede ook zonder reddingsmiddelen het beoogde doel, mensenlevens te redden, te kunnen bereiken. Alhoewel het niet gebruikelijk is, schroomt een kustwacht ook niet desnoods iemand zwemmend te redden. In verslagen van de kustbrigades kan men heus wel staaltjes vinden van onverschrokken moed. Voegen we daarbij het verlenen van E.H.B.O. en het opsporen van zoekgeraakte kinderen, dan zien we, welk nuttig werk èn door de brigades èn door de dienstdoende politie wordt verricht. Een aardige bijzonderheid is, dat de dienstdoende kustwachten oranje mutsjes dragen, die, zoals in de praktijk is gebleken, op het water het verst zichtbaar zijn. Iedere politieman doet er eens goed aan, wanneer hij zijn vakantie aan zee doorbrengt, eens naar het werk van de kustwachten te informeren. Hij zal dan horen, welk een voldoening het geeft iemand, die in de branding in moeilijkheden verkeerde, daar uit te halen en gezond en wel bij diens familieleden terug te brengen. Vraag daar ook eens naar een vlugschrift en koop eens een boekje: „Leer de zee kennen". U zult er geen spijt van hebben.

(Overgenomen uit „De Zuidwester").

Adviesbureau ter voorkoming van misdrijven

Mensen kunnen vaak ondoordacht doen; wat kunnen ze daarbij anderen in de verleiding brengen!

Een bekend gezegde luidt: „Crime does not pay" (het loont niet een misdaad te plegen); men kan echter ook de opvatting huldigen: „Stelen is veel voordeliger dan u denkt!"

Een massa mensen behoren tot de nonchalante soort, degenen die „de kat op het spek binden". Niet zeldzaam zijn — jammer genoeg — de individuen die voortdurend op de loer liggen of er een stukje spek valt mee te pikken.

Kruisen de wegen van deze twee categorieën elkaar, dan vallen er slachtoffers; er wordt gestolen of iemand bij de neus genomen... en vaak vallen ook tot slot de gevangenisdeuren achter iemand dicht...!

Men kan dit kwaad trachten te beteugelen op twee manieren: in de eerste plaats door te trachten het gilde der linke broeders uit te roeien; echter ook door de onbedachtzamen te leren in het vervolg het spek zó hoog te hangen, dat de kat er niet meer bij kan!

We zijn op bezoek bij kennissen. Om 11 uur gaan we met onze gastvrouw, mevrouw X, een kopje koffie drinken in de stad. Met nadruk wordt de huisdeur achter ons dichtgetrokken als we buiten zijn. Uit de brievenbus bengelt als een rattestaart een eindje touw: zo gemakkelijk voor de kinderen als die eerder thuis mochten komen!

Wij krijgen geen kans uit te spreken, als we van plan zijn op te merken, dat het voor andere figuren die langs de deuren scharrelen ook erg gemakkelijk is...!

„Ja," zegt mevrouw, „vroeger had ik de gewoonte de sleutel onder de mat te leggen, op de stoep voor de deur, maar sedert we op die manier een paar sleutels zijn kwijtgeraakt, doen we het liever zo."

Bedrijvig trippelt ze met klikkende hakjes de buitentrap af. „Kijk," merkt ze op, „onze buren zijn met vakantie, wat treffen ze het met het weer." Ze wijst daarbij op een voordeur, waar achter de ruitjes op een briefje keurig staat aangekondigd: „Bakker, deze week geen brood." Prettig voor die bakker te weten dat hij de hele week niet hoeft te komen; misschien dat het briefje juist anderen aantrekt?! Ligt daar misschien ook een sleutel onder de mat...?

Terwijl we naast onze charmante gezellin voortbenend, daar iets over willen zeggen, babbelt ze al weer voort: „Die ladder daar staat nu nóg tegen dat hoekhuis; al dagen lang staat dat ding vlak onder het slaapkamerraam; ze hebben daar zeker een dochter over die geschaakt moet worden..."

Eerder het geldkistje...?

We zien voor ons geestesoog in het schemerdonker reeds een lenige figuur de ladder opsnellen en als een schaduw over de vensterbank naar binnen verdwijnen. Geldt zijn aandacht de bekoorlijkheden van de aantrekkelijke dochter des huizes of eerder het geldkistje en de portefeuille met het hele maandsalaris in de linnenkast? Iets kostbaars bewaar je immers in de linnenkast...? Daar is het veilig! Dat weet iedereen... een insluiper nog het allerbest!

Onder geanimeerde kout bereiken we zo al heel gauw het gezellige restaurant met leuke zitjes... uit de wind

en in de zon! Hartelijk worden we daar verwelkomd door de echtgenoot van onze gezellin. Met een stralende Amerikaanse glimlach treedt hij ons tegemoet; het type van de vlotte geslaagde zakenman, keurig in zijn goed gesneden grijs kostuum. Joviaal noodt hij ons tot zitten aan het tafeltje waarvan hij zo juist is opgestaan. Terwijl we iets koels te drinken krijgen, begint hij geanimeerd te vertellen over een zakenvriend, die eergisteren zo enorm bij de neus is genomen. Hij grinnikt bij dit verhaal over deze gemeenschappelijke kennis, die, gewiekst als hij anders toch wel is, zich nu ineens — voor duizend gulden nog wel — in de luren heeft laten leggen. Een wildvreemde meneer was bij hem gekomen en had verteld, dat winkelier zus en zo — vlak om de hoek — zo in moeilijkheden zat. Hij moest hem (de welbespraakte wildvreemde meneer) direct een bedrag van f 2500,— betalen en had dat momenteel niet. De man zat er erg mee in, maar geneerde zich ervoor, anderen lastig te vallen. Nu ging meneer zelf maar op stap om bij een paar mensen in de buurt de helpende hand te vragen. Luidde het spreekwoord niet, dat een goede buur beter is dan een verre vriend? En wat zou het zonde en jammer voor de reputatie van deze zo goed bekend staande winkelier zijn, als er een deurwaarder en zo aan te pas zou moeten komen. Wanneer een paar mensen gezamenlijk het luttele bedragje even voor zouden kunnen schieten, was er geen wolkje aan de lucht... het was maar voor een paar dagen...

Wonderschoon verhaal

Onder dit wonderschone verhaal had „meneer" met een soort gezegelde schuldbekentenis gewapperd, waarin iets stond over f 2500,—, met daaronder een onleesbare handtekening. „Meneer" was met duizend gulden van onze kennis in z'n zak de deur weer uitgegaan...! Bij een andere „gewiekste" zakenman in de buurt had hij op dezelfde manier f 1500,— ingepikt. De geschiedenis sloot natuurlijk met de mededeling, dat de bewuste winkelier nergens van wist en dat de beide hulpvaardige zakenlieden zich nu de haren uit het hoofd rukten van ergernis („want op 't punt van geld berappen, verstait een Grönneger gain grappen"). We schudden na dit mooie verhaal ons wijze hoofd en zeggen: „Hoe bestaat-et; het geld ligt toch maar langs de weg, voor degene die het op wil rapen!" „Ja," besluit onze vriend, „maar zoiets overkomt mij niet, stel je voor!"

Het is tijd om op te stappen; we willen naar huis lopen, maar onze gastheer laat dit niet toe... natuurlijk brengt hij ons even met de auto. De wagen staat even verderop geparkeerd, glinsterend in de warme zon. Wanneer we willen instappen is de glimlach van onze joviale gastheer plotseling verdwenen. Z'n gezicht staat zelfs op storm en hij zegt een paar kernachtige dingen, die, wanneer we ze in dit blad zouden overnemen, ons wel voor drie nummers van de „Groningse Politie" commentaar zouden opleveren.

Ook de beste paarden...

Vrij vertaald komt het hier op neer, dat een nieuwe overjas en een aktetas (met zakencorrespondentie) uit de auto zijn verdwenen! We wijzen op de open portierraampjes en mompelen bedeesd iets over beste paarden die ook wel eens struikelen, waarna in de auto een enigszins gespannen stilzwijgen heerst, tot we voor onze woning uitstappen en met een wat geforceerde glimlach afscheid nemen...!

Lezers... er zijn vele families X en er zijn massa's „gewiekste zakenlieden", die zich op een onbewaakt ogenblik laten beetnemen. **Wij** hebben de neiging ons hoofd te schudden en „hoe bestaat-et" te zeggen. We vergeten daarbij dat al deze X-en èn de gedupeerde zakenlieden vroeg of laat hun hart wel eens bij ons komen uitstorten... „aangifte komen doen", zoals dit in officiële taal heet. De politie wordt van al deze gevallen op de hoogte gebracht; de gewone burger komt er — gelukkig — niet al te vaak mee in aanraking.

Dit is de oorzaak, dat de kindertjes van een politieman — thuis voldoende geïnstrueerd — niet alleen door een plantsoen zullen lopen en dat zijn vrijwel volwassen dochter het aan haar broer zal overlaten haar fiets 's avonds door de brandgang naar het fietsenschuurtje te brengen!

De politie is, meer dan welke andere publieke instantie ook, op de hoogte van de onheilen die de argeloze, goedwillende burger boven het hoofd kunnen hangen. De politie zal daardoor het beste het publiek kunnen voorlichten, op welke wijze men — vaak door slechts iets meer voorzorg te nemen of wat minder nonchalant te zijn — misdrijven kan voorkomen.

Volmondig „ja"

De vraag of dit terrein wel tot de taak van de politie behoort, willen we met een volmondig „ja" beantwoorden. Het is immers veel beter te voorkomen dan te genezen? De politie vervult hiermede naar het ons voorkomt, een deel van haar opvoedende taak. Zoals bij elke „opvoeding" het geval is, zal ook hier het lijdend voorwerp van deze actie (grammaticaal bedoeld) niet veel neiging vertonen uitermate dankbaar te zijn voor de aan hem bestede aandacht. Ervaren ook de kinderen hun opvoeding niet als een uiting van nauwelijks tolereerbare ouderlijke bemoeizucht?

De politie zal er dan ook beslist niet op behoeven te rekenen, dat het publiek direct spontaan zal reageren en ons uit dankbaarheid om de hals zal vallen. Dit laatste is ook niet nodig, al zou het, in bepaalde gevallen tenminste, beslist wel een prettige gewaarwording zijn. Maar laat het ons voldoende zijn voor ons zelf te weten, dat ons streven, aan ons optreden een behoedend karakter te verlenen, wel tot de normale gang van zaken behoort.

Niets nieuws

Wat we hier propageren is eigenlijk helemaal niets nieuws! Iedere politieman zal in z'n loopbaan herhaaldelijk adviezen hebben verstrekt, met de bedoeling z'n medeburgers voor onaangename ervaringen te vrijwaren.

Echter wel nieuw is het feit, dat men de laatste tijd meer en meer tot de ontdekking is gekomen, dat, hoe loffelijk de individueel aangewende pogingen op dit gebied mogen zijn, veel meer resultaat wordt verkregen indien het streven om misdrijven te voorkomen wordt geleid en georganiseerd.

In vele andere landen is men reeds geruime tijd bezig georganiseerde campagnes te voeren ten bate van „crime-prevention". In alfabetische volgorde noemen we: België, Denemarken, Duitsland, Engeland, Finland, Noorwegen, Spanje, Turkije, Zuidslavië, Zweden en Zwitserland.

Ook op internationaal niveau

Dat reeds enige jaren lang op internationaal niveau belangstelling bestaat voor dit onderwerp, wordt wel aangetoond door de omstandigheid, dat in de bijeenkomst van de Internationale Criminele Politie Commissie (I.C.P.C.), gehouden te Rome in oktober 1954, een rapport werd behandeld van A. Yumak uit Ankara, over „the social role of the police", waarbij de vergadering met 27 stemmen voor en één onthouding erkende, dat het preventieve werk van de politie zeer belangrijk was en onder meer aanbeval: „Governments should also direct the activities of their policeforces along the line of crime-prevention".

Deze nieuwe koers bij de politie, er **doelbewust** en **georganiseerd** naar te streven het publiek op te voeden zoveel mogelijk misdrijven te voorkomen (crime-prevention-minded te maken), heeft ertoe geleid, dat in verschillende grote gemeenten in ons land — Amsterdam, Rotterdam, Den Haag, Groningen en Utrecht, — om maar enkele voorbeelden te noemen — adviesbureaus zijn opgericht. Deze bureaus hebben tot taak het publiek op het gebied van „crime-prevention" voor te lichten en wel voornamelijk in de sector van diefstal en bedrog.

Er komt een bolbliksem door het raam

Per jaar ontladen zich ongeveer zestien miljoen onweersbuien boven de aarde, zo'n vierenveertigduizend per dag. Elk ogenblik doorklieven honderdduizenden bliksems de lucht met een snelheid van omstreeks tienduizend kilometer per seconde. Ze zijn een tot twee kilometer lang, duren een tienduizendste seconde, bezitten een spanning van honderd miljoen volt en een stroomsterkte van tien tot driehonderdduizend ampère. Ze kunnen voor een ondeelbaar ogenblik temperaturen tot vijftienduizend graden Celsius opwekken, meer dan de hitte op de oppervlakte van de zon. De lucht in het slechts enkele centimeters brede pad van de bliksem zet bij deze immense temperatuur sterk uit en krimpt bij de daarop volgende afkoeling weer snel in: het dondert.

Onlangs werd de Wachtcommandant vereerd met een „bliksembezoek"; toen het onweerde sloeg het in op de in zijn kamer aan het hoofdbureau aanwezige leiding van de brandalarmschelm.
Of het een bolbliksem was, weten we niet (de op dat moment dienstdoende functionaris zal van de schrik beide ogen wel dicht hebben geknepen); maar bijgaand artikel (overgenomen uit de „Gaswerker", maandblad van de personeelsvereniging van het Gem. Gasbedrijf) kwam ons toch wel toepasselijk voor.

Zo nuchter laat het onweer zich beschrijven, maar daarbij is er nog veel raadselachtigs aan dit natuurverschijnsel verbonden. Het geheimzinnigste onweersfenomeen is misschien wel de bolbliksem. Stel u voor: er zit een gezin tijdens een onweer gezellig en geborgen in de huiskamer. Plotseling zweeft er een vurige rode bol ter grootte van een voetbal door het gesloten venster. Hij danst in de kamer op en neer, zweeft rond de dodelijk geschrokken mensen, misschien sissend of zoemend, misschien ook geluidloos. Als het goed gaat verdwijnt hij even plotseling als hij is gekomen door het raam of langs een aardleiding. Maar hij kan ook met een reusachtige knal exploderen, brand stichten, mensen doden, de muren van de kamer ontzetten, of in het niets verdwijnen.
Lange tijd zijn mededelingen over bolbliksems als bakerpraatjes beschouwd, maar sinds het verschillende fotografen — bij toeval — gelukt is opnamen van het verschijnsel te maken, kan men het bestaan ervan niet meer betwijfelen. Toch zijn er slechts een paar honderd betrouwbare ooggetuigeverslagen van over de gehele wereld. Volgens deze berichten varieert de grootte van bolbliksems van die van tennisballen tot de omvang van luchtballons. In gesloten ruimten schijnen zij zich in het algemeen te verplaatsen met de snelheid van een voetganger, maar in de vrije natuur moeten ze soms een snelheid van drieduizend kilometer per uur kunnen bereiken . . .
In 1956 heeft een bolbliksem boven het vliegveld Orly bij Parijs drie uur lang de aandacht van de radartechnici en grondpersoneel gevangen gehouden. Toen er straaljagers startten om het geheimzinnige verschijnsel van nabij te bezien, verdween het. In Amerika is dat echter herhaaldelijk gelukt. Een straaljager kwam zelfs in aanraking met de bolbliksem en stortte neer. Allerlei geruchten over vliegende schotels waren hiervan het gevolg, evenals trouwens van het incident van Orly. Verscheidene onderzoekers zijn van mening, dat vele „ongeïdentificeerde vliegende voorwerpen", zoals de vliegende schotels officieel heten, bolbliksems zijn geweest.
De bolbliksem als zodanig is op het ogenblik echter nog welhaast even geheimzinnig als een echte vliegende schotel, zo er een zou bestaan. Een van de vele theorieën luidt, dat een normale bliksem in de lucht een bol knalgas vormt en ontsteekt, die dan als een zelfstandige vuurbol zijn weg naar de aarde zou zoeken. Maar hoe het precies zit, valt niet te zeggen. Het is nog nooit gelukt een bolbliksem kunstmatig in een laboratorium te doen ontstaan, wat wellicht de sleutel tot het raadsel zou geven.

Overgenomen uit „De Groninger Politie" van 15-6-'58.

Doe mee aan „BIJSTAND 2"

Vanaf 30 augustus tot en met 31 oktober 1958 zal het gehele land in het teken staan van de „Bijstand 2"-actie. „Bijstand 2" is een financiële actie ten gunste van het „Koningin Juliana Fonds" en het „Prins Bernhard Fonds", welke beide fondsen steun bieden onder meer aan: bejaardenzorg, vrijetijdsbesteding, massajeugd, lichamelijk en geestelijk minder-validen enzovoort. Beide fondsen hebben zich in overleg met de Stichting Europaprijs bereid verklaard een gedeelte van de opbrengst te bestemmen voor de pas ingestelde Europaprijs, de Europese „Nobelprijs", die zal worden verleend ter bevordering van de Europese eenheid op cultureel en sociaal of sociaal-wetenschappelijk terrein, waarvan Z.H.K. Prins Bernhard het regentschap op zich heeft genomen.
Deze actie zal op originele en attractieve wijze worden gevoerd. Overal in het land (zelfs in de kleinste gehuchten) zullen op duizenden verkooppunten, onder meer bij winkeliers, kenbaar aan raambiljetten, loten à f 1,— per stuk worden verkocht. Niet minder dan f 250.000,— aan belastingvrije prijzen staan de winnaars te wachten, terwijl de hoofdprijzen (5 woonhuizen van f 25.000,— per stuk of goederen naar verkiezing) door middel van de radio op 31 oktober tijdens een speciale uitzending bekendgemaakt zullen worden. Een van de 5 woonhuizen zal door 76 vooraanstaande Nederlandse bedrijven door middel van geschenken geheel worden „aangekleed".
De loterij werd door de Minister van Justitie dd. 19.6.'58 onder nr L.O. 570/141/'58 goedgekeurd.
Beide fondsen omvatten alle gezindten en garanderen, dat elke groepering gelijk berechtigd wordt en dat geen enkele instelling bevoordeeld wordt boven een andere; ze worden geleid door raden van beheer, samengesteld uit een aantal deskundigen, die het gehele Nederlandse volk in al zijn verscheidenheid vertegenwoordigen.
Er zal dan ook wel niemand zijn die steun aan „Bijstand 2" zal willen onthouden en de sympathie, die men „Bijstand 2" toedraagt, zal thans door alle Nederlanders op een aantrekkelijke wijze tot uitdrukking kunnen worden gebracht, want indien men zich om bepaalde redenen van dit charitatieve spel zou willen onthouden, dan blijft er toch nog een mogelijkheid over om die noodzakelijke steun te bieden. Er is hiervoor een speciale girorekening opengesteld, namelijk girorekening nr. 5 (vijf) ten name van „Bijstand 2", Rotterdam. Men gelieve dan op het biljet aan te tekenen: BIJSTAND-GIFT.

Loten — in 5 kleuren verkrijgbaar — à f 1,— per stuk kunnen ook besteld worden uitsluitend door storting van het desbetreffende bedrag op girorekening 4 3 3.

Echter GEEN geld of postzegels in brieven!

BIJSTAND 2? Het gaat om uw eigen zaak.

Slachtoffers van het verkeersmonster

Op een weggedeelte tussen Stockholm en Helsinborg in Zweden waren 35 mensen betrokken bij verkeersongevallen, in een periode van zes maanden.

Sommigen werden gedood, anderen ernstig gewond en een deel van de slachtoffers was zo gelukkig slechts lichte verwondingen op te lopen.

Het plaatje, opgenomen bij de tekst van dit artikel, geeft weer, welke aanblik de betrokken weg zou hebben gegeven, als allen op hetzelfde moment zouden zijn aangereden. Het lijkt wel of een tornado er langs is geveegd, of dat een bliksemsnel werkende besmettelijke ziekte in de streek heeft gewoed; alleen nog één klein meisje is blijven staan: naast haar stervende moeder . . . We troffen deze foto aan in het voorjaarsnummer van „International Road Safety Traffic Review". Welk een schril beeld wordt hier gegeven van de onverschilligheid van de mens ten aanzien van het bloeddorstige verschijnsel aller tijden: Het Verkeersmonster.

Overgenomen uit „De Groninger Politie" van 1-8-'58.

Hulp aan buitenlandse bezoekers in een Londens warenhuis

Het is de gewoonte van buitenlandse bezoekers aan Groot-Brittannië, om enkele dagen van hun verblijf in dit land uit te trekken voor het doen van inkopen te Londen. Het merendeel van deze bezoekers is gewend aan een decimaal geldsysteem en zij ondervinden dan ook vrij vaak moeilijkheden bij het omrekenen van de geldbedragen. Om deze bezoekers te helpen heeft de directie van Peter Robinson, een groot warenhuis op Oxford Circus te Londen, besloten het winkelpersoneel badges uit te reiken, waarop men kan lezen welke taal door hen wordt gesproken.

De talen die door het personeel worden gesproken zijn: Afrikaans, Arabisch, Duits, Frans, Hongaars, Italiaans, Lithaus, Maltees, Nederlands, Pools, Roemeens, Russisch, Spaans, Tsjechisch en Turks.

In Peter Robinson kan men tevens gebruik maken van een mode-adviesbureau. Dit bureau geeft adviezen over kleurencombinaties, over de vele verschillende soorten stoffen, die er te koop zijn en tevens kan men er de nodige inlichtingen krijgen over de vele verschillende maten, waarin de goederen in deze winkel te koop zijn.

's Nachts geopend

De Automobile Association van Groot-Brittannië heeft onlangs een uitgave gepubliceerd, waarin vermeld zijn de garages, tankstations, café's en restaurants door geheel Groot-Brittannië, die dag en nacht geopend zijn. Het boekje, getiteld: „Where to get service at night", is speciaal vervaardigd voor het steeds toenemende aantal automobilisten die 's nachts reizen, speciaal gedurende de weekeinden.

In het boekje worden meer dan 900 garages en tankstations vermeld in alfabetische volgorde van het graafschap waarin zij liggen.

Automobilisten en motorrijders, die een lange reis ondernemen langs voor hen onbekende wegen, zullen van dit A.A.-boekje een nuttig gebruik kunnen maken. Zij kunnen bijvoorbeeld in een oogopslag zien dat er 14 café's en 29 garages en tankstations 's nachts geopend zijn aan de Great North Road, de grote hoofdweg van Londen naar het noorden van Engeland en Schotland.

HET GEZIN VAN LUUKS HILBERS

Ze waren bij Luuks Hilbers niet van plan om veel drukte van de bruiloft te maken, maar toch kwamen er nog verscheidene mensen even aanlopen. Voor vanavond hadden zij de buren uitgenodigd en konden ze er wel op rekenen dat ze het huis vol kregen.
't Was maar goed, dat Freins en Hillechien weer bijtijds van Nijeveen terug waren, want dan konden zij nog even helpen om alles tijdig klaar te krijgen voor vanavond.
Rondom het huis was het de vorige dag al mooi en netjes aan de kant gemaakt, de paadjes in het hofje geschoffeld en aangeharkt. Ja, het moest gezegd worden, alles was keurig opgeruimd maar met al die regen van vandaag, had al dit werk eigenlijk niet veel gegeven. Binnenshuis was 't anders, daar glom en blonk alles tot ieders genoegen,. De kast en de kabinetten waren mooi glad gewreven, de ringen mooi gepoetst, 't koperwerk bij de haard, de tang, de „plaat", de mooie tegeltjes en de lamp, alles had een extra beurt gehad, het leek wel wat op de voorjaarsschoonmaak. Aan het hoofdeind van de lange tafel, die aan beide kanten verlengd was, stonden de stoelen van Freins en Hillechien, welke stoelen door Jantien en Garrechien met dennengroen en papieren roosjes versierd waren en op de eveneens versierde spiegel was met kaarsvet in grote duidelijke letters geschreven: „Hulde aan Bruid en Bruidegom".
Het geheel had dus al aardig een feestelijk aanzien en nu hoopten ze allemaal dan ook, dat het er vanavond echt plezierig en vrolijk toe zou gaan.
„Zullen ze ook weer mooie stokkies veurdragen?" vroeg Gerritje.
„Déénk wel!" zei Jan Hilbers.
„Daor hei beveurbield Jan Knelis", zei hij ter verduidelijking, „die zal wel een stokkien hebben, die is aorig geleerd, die hef niet veur nimmedal hen Möppelt hen de hogeschoele gaone!"
„Hogeschoele, hogeschoele?" zei Gerritje met een minachtend gebaar, „daor is in Möppelt toch gien hogeschoele! Hogere Börger Schoele! muj zeggen."
„Zo", zei Jan, „wol ie 't intmit bèter weten as oen vaar? Nee baosien, daor bi'j wied mis mee dizze keer. De Hoger Börger Schoele, daar heffie indertied 't eksaom'n wel veur edaone, maar daor issie niet deur ekomen, dat week vaste, want Jan Knelis hef mi'j dit toe zölf nog verteld, toen hi'j nog zo'n jongien van een jaor of dartiene was. Hi'j was er eiglijk maar zat geleerd genogt veur, maar 't zat hum enkelt in die slimme sommen, waor hi'j d'r gien iene van maken kun. Now en dan bi'j op zo'n eksaom'n vanzölf niet klaor, dan laot ze d'r oe niet deur!" zei Jan met een wijs gezicht, net of hij alles van het examen doen afwist.
Gerrit bromde binnensmonds zo'n beetje van: „Week allemaole ook wel, maar een hogeschoele ister in Möppelt toch niet!"
„Och, jonge, wiesneuze, hold oen bek!" zei Jan, „'t was gien gewone schoele, zoas hier, maar een hogere schoele, waor ze alderhaande vrömdigheid, zoas Fraans en zoo mut leren!"
Nu durfde Gerrit niet meer tegen te spreken, want dan zou zijn vader hem wel een draai om de oren geven en dat had hij er niet voor over.
Laat dan die Jan Knelis op de hogeschool geweest zijn dacht hij, maar hij wist wel beter en voor de rest dacht hij: „As Jan Knelis mit zien geleerdigheid het dan maar zo wied ebracht hef um een mooi stokkien veur te dragen, dan hebbe wi'j d'r vannaomt ook nog wat an! Maar affijn, ze mussen maar ofwachten töt de brulftegasten d'r mit menaar waren, dan zullen ze 't wel zien en heuren."
Tegen de tijd, dat de lamp opgestoken moest worden, kwamen de buren binnen. Freerk Oorns Appien, Jan Lamers met Lummechien, Jan Knelis met Trientien, Karst Karsies met Zwaane, waar Hillechien zo'n mirakel beste diensttijd had gehad, waren vanzelf ook uitgenodigd.
Poesten Klaos en Eule waren er ook. Kortom, zonder ze nu allemaal afzonderlijk op te noemen, het hele huis zat vol mensen. In de „melkenkamer" en in de „opkamer" zaten ook nog mensen. Jan Knelis met zijn vrouw waren de eersten die er aan kwamen.
„Göjndag, schèèlt oe nog meer volk?" zei Trientien bij het binnenkomen.
„Ja heur", zei Fömmechien dadelijk, „gaot er maar ies bi'j zitten, de stoew'len die staot er veur, wi'j hebt ze maar alvaste um de taofel toe ezet."
Jan Knelis, die vond het een gekke ouderwetse gewoonte om bij het binnenkomen te vragen of zij maar verder zouden komen en dat deed hij dan ook niet. Zij waren toch uitgenodigd en dan werd er toch ook op gerekend dat zij kwamen. Zijn begroeting bestond meer in een praatje over het weer. „Goeie!" zei hij, „hè, hè, wat was dat vandaage een weer he?"
„Slim, slim!" klonk het uit verschillende monden tegelijk. „Maar 't is now dan toch einlek wat töt bedaren ekomen merkte de bruidegom op, waarmee hij niets teveel gezegd had, want het was zo. Tegen de tijd dat de koeien gemolken moesten worden, was het aardig opgeknapt met 't weer.
't Praatje over het weer, hoe alledaags ook, maakte de tongen los en het duurde maar kort, of de goede stemming was er al. Vooral bij de vrouwen was het een gepraat en gekwebbel van jewelste.
„'k Weet nog", kwebbelde Zwaane boven alles uit, „daw in 't begun van oews trouwen mit de wagen hen De Wiek veurn en dat het zo'n nat jaor was en 't water in de Koekanger Ao zoo heuge stund, dat het bi'j 't Broekhuiziger schoeltien aover de straote stroomde."
„Ja", viel het vrouwtje van Geert in, „det week ook nog wel en de Olde Vaort en de Binneleiding die streken uut en op partie stéén stund 't water an de kaante op 't pad."
„Ja", zei Maaie, „en datzélde jaor is 't zoo vroo begund te vriezen en doe hew zo'n slim kold winter had. 't Vreur maar aldeur, 't hal zat wel 'k weet niet hoe diepe in de grond en in Meert kuw nog hèn scheuvelloopen gaon."
„Gek hè?" vond Trientien, „zokke olderwetse winters, die hew tegenswoordig niet meer, 't liekt wel, dat alles veraandert, now daw wat older wördt."
En zo kwam het gesprek vanzelf op alle veranderingen van de laatste jaren en op de goede oude tijd, die ze toch eigenlijk veel beter vonden dan de tegenwoordige. Als men alleen maar eens dacht aan het werkvolk, hoe moeilijk was dat tegenwoordig niet om het te krijgen vonden ze.
„Veule verdienen en niet warken!" knikte Jan Lamers Lumechien, die er aardig goed mee op de hoogte was. Zwaane die er ook zo'n ondervinding mee had en de laatste jaren verschillende dienstmeiden had gehad, hield zich een beetje stil en zei alleen: „Ja, d'r is veule van an, maar ie kunt het ongeliek treffen. 't Giet ook al net as mit de eerappels, d'r bint een boewl goeien, maar daor zit ook slimmen maank!" Ze dacht hierbij aan Jenne en keek toen de kant van Hillechien uit en vandaar dat haar oordeel zo goedgunstig uitviel en dat ze het niet andersom zei, wat die goeien en slechten betreft, want het laatste herinnert men zich het beste en de laatste dienstmeid was Hillechien, die ze nu kwijt raakte of liever, al kwijt was.
De vrouwen waren over dit onderwerp nog niet zo vlug uitgepraat, maar toch stapten ze er van af toen de nieuwtjes van de dag op de proppen kwamen en toen „Freerk Oorns Appien" fluisterend vertelde, dat de verkering tussen Albert en Aoltien weer in orde

was en hoe dat allemaal gegaan was. 't Vrouwtje van Geert had er ook al iets over gehoord, maar zij gaf een heel andere lezing over het geval, waar ze allemaal om begonnen te giechelen en te lachen.
En terwijl de vrouwen druk aan het praten waren en elkaar de nieuwtjes vertelden over de vrijerij van de jeugd, vooral niet vergetend als ze een geval wisten waar het een „gedwongen" huwelijk betrof, zaten de mannen druk te praten over het werk en het gunstige voorjaar.
„Wi'j heb nog een mooi bannechien heuj aover ehöllen en vleene jaor haaw 't vak schoone lèèg!" zei Jan Lamers.
„Ik hebbe vleene jaor nog hiel wat Gieters heui toe ekocht", zei Jaopik, „en now hek de koewn veertien dagen vrooder uutelaoten en een grös dat er stiet, ik zegge 't oe, ze kunt het niet veurvrèten."
Ook de mannen kregen het hoe langer hoe drukker met het praten en schreeuwden hoe langer hoe harder om zich in al dat lawaai goed verstaanbaar te maken. En intussen werden uit twee grote tinnen koffiekannen met kraantjes de kopjes volgeschonken. Ook werden dienblaadjes met nieuwsjaarskoeken en koek en trommeltjes met knijpertjes en suikermoppen rond gedeeld en hoorden Fömmechien en Jantien en Garrechien tijdens het bedienen, boven al het geroezemoes en lawaai uitschreeuwen: „Toe volk, now muj oe niet laoten neugen, now muj anpakken heur!"
Toen het koffiedrinken was afgelopen hadden ze allemaal het kopje omgekeerd op het schoteltje gelegd, ten teken dat er niemand koffie meer wilde hebben. En toen ze ook allen voor de „knijpertjes", nieuwjaarskoeken en suikerkoekjes bedankten kwam er een pot met brandewijn en rozijnen op de tafel. Voor de vorm werd nog gevraagd of ze allemaal brandewijn met rozijnen lustten, nu dat kon je begrijpen. Er was natuurlijk niet één of hij lustte graag een glaasje brandewijn met rozijnen.
En zo kwam er in de plaats van een kopje koffie, een glaasje brandewijn met rozijnen voor iedere gast te staan. Toen dit voor elkaar was, ging Jan Hilbers staan en zei: „Meinschen, now stel ik veur daw samen ies een varsien zingt."
Zelf zette hij in en allemaal zongen ze mee:

Welkom vrienden, bij elkander,
Welkom vrienden, bij elkander,
Welkom vrienden, bij elkander,
Heffen wij nu met den ander,
Roem der vriendschap aan!
Roem der vriendschap aan!
Vroolijk rolt ons leven henen,
Vroolijk rolt ons leven henen,
enz.

En toen ook het tweede couplet was uitgezongen, nam Jan Hilbers zijn glaasje op en zei: „Meinschen, dat ze oews dan nog lange mag lusten, kriegen zal wel gaon! Hiep, hiep, hoerah!" „Hiep, hiep, hoerah!" schreeuwden ze allemaal zo hard, dat alles er van dreunde en meteen zat de goede bruiloftsstemming er in.
„Jan Knelis", zei Jan Hilbers toen, „now mus ie donk mi'j maar ies een mooi stokkien veurdragen." Trientien knikte Jan Hilbers eens toe om te zeggen, dat hij aan het goede adres was en dat haar man wel een voordracht had, maar toch mompelde hij zo'n beetje binnensmonds van: „Och, 'k weet niet ok 't wel kan!"
„Och keerl, proot er mi'j niet van, ie heb jao hén Möppelt hén de hogeschoele gaone en det zul gien mooi stokkien kunnen veurdragen, proot er mi'j niet van!"
„Allah dan maar!" zei Jan Knelis, die hierop ging staan en meteen een boekje uit zijn jaszak haalde.
„Dames en heeren", zei hij, „de miesten van oe bint hier 's wintersaoms wellies hen de kemeelie ewest. Now, dan wördt er zeins eerst een arnstig stok, een drama of zo egeev'n en dan komper vaake een grappig naostokkien achteran. Umdat ik now de eere heb eerst te begunnen, wok me maar an de olde gewoonte hollen en inzetten met een arnstig stok. Ik waorschowe oe dan ook maar van te veur'n, 't is eigenlijk gien echt brulftestokkien, maar slim arnstig, slim tragisch, slim dramatisch!"
Wat klonk dat deftig en voornaam, die geleerde woorden.
Je kon wel begrijpen dat hij meer had geleerd dan een ander.
Poesten Klaos en Eule die begrepen er niets van.
Het was maar goed, dat Jan Knelis er van te voren iets van had verteld, want o, het was zo ernstig, zo tragisch en zo dramatisch. Toen hij onderaan aan de eerste bladzijde van het boekje was, was er al één doodgeslagen. En toen hij het tweede blaadje omsloeg, werd er net een gewurgd.
„Verrader, gij zult sterven!" schreeuwde Jan Knelis zo verschrikkelijk hard, dat men hem buiten net zo goed kon horen als binnen. En toen zuchtte en piepte en kreunde hij er schreiend achteraan: „Oh, genade, edele heer, genade, genaaaaade!"
„Neen, neen, duizendmaal neen! Ziehier mijn dolk, waarvan het bloed nog lekt!"
„Genade, genaade, genaaaaade, edele heer!"
Wat deed Jan Knelis het mooi! Hij kreunde en kermde of het hem zelf betrof.
„Oh fuj toch, Jan Knelis, aJn Knelis fuj toch, fuj toch!" begon Eule von Poesten Klaos daar opeens te roepen.
Een onbedaarlijk gelach barstte ineens los, vooral aan de zijde waar de vrouwen zaten.
Och, och, wat moesten ze lachen om die Eule, die vanzelf nog nooit naar een komedieavond was geweest en nog nooit iemand had horen voordragen en die nu natuurlijk dacht, dat alles ernst was.
Och, zulke domme lui als Poesten Klaos en Eule, die begrepen er niets van en hoorden eigenlijk niet op een bruiloft aanwezig te zijn, waar ze zulke mooie ernstige voordrachten hielden.
Maar met dit al, de vrouwen die proestten het nog steeds uit van het lachen en waren niet weer stil te krijgen, al „moordde" Jan Knelis ook aan één stuk door. In het laatst was het zo ernstig, o griezelig zo mooi! Maar nog eens gezegd, niets geen voordracht voor een bruiloft, veel te tragisch en te dramatisch! Toen Jan Knelis de laatste bladzijde omsloeg, toen stond de schuur en het huis, ja de hele boerderij in brand en moesten de vrouw en zes kleine kinderen er nog worden uitgehaald. Nu, daar gingen natuurlijk ook nog verschillenden van de pijp uit. Slim! Slim; wat tragisch, wat dramatisch!
Gelukkig had de ernstige voordracht de vrolijke stemming nog niet kunnen bederven want Jan Knelis zat nog niet weer op zijn stoel en had zijn boekje nog niet weer in de zak gestoken of ze zongen allemaal zo hard, dat het door het hele huis dreunde:

't Is mooi geweest,
't Is mooi geweest,
't Is drommels mooi geweest!
En wie daar wat op en tegen heeft
Die is niet waardig, dat hij leeft,
't Is mooi geweest,
't Is mooi geweest,
't Is drommels mooi geweest!

't Is mooi geweest,
't Is mooi geweest,
't Is drommels mooi geweest!
En wat sprak die man
met vuur en kracht,
En wie had dat ooit
van hem verwacht,
't Is mooi geweest,
't Is mooi geweest,
't Is drommels mooi geweest!

„Hiep, hiep, hoerah!" schreeuwde Jan Hilbers weer

en „Hiep, hiep, hiep, hoeraaaah!" brulden de anderen. Nu het goed en wel aan de gang was, nu volgde de ene voordracht na de andere en kwamen ook de grappige stukjes aan de beurt en de echte bruiloftsliedjes zoals van: „die sjeune o, die sjeune sniesselbaank" en van:

„Die pot daar is een gat in
Mijn lieve Haanrie
Mijn lieve Haanrie
Die pot daar is een gat in
Mijn lieve Haanrie, die pot!"

Maar nog veel mooier was het liedje van:

„Jan brandt de lamp nog?
Moeder als een liere!
Abraham, wat doe je daar?
Ik zoen er de meid van
Jan brandt de lamp nog?"

Mensen, mensen, wat hadden ze een plezier. Ze schreeuwden allemaal door elkaar heen, hoe langer hoe harder en daar kwam nooit een eind aan. Het begon steeds maar weer opnieuw als het uit was. Ze konden zo de gehele avond wel doorschreeuwen tot ze achter adem geraakten en dan was het nog niet afgelopen. En ze deden allemaal mee, zingen alsof het om prijzen ging. Poesten Klaos en Eule ook. Zij zongen zo lang tot ze niet meer konden van het lachen, of eerst weer op adem moesten komen.
Daar klauterde opeens Karst Karsies boven op een stoel, zodat hij boven alles uitkwam en over alles heenkeek. Karst wist wel wat hij deed, want het was misschien het enige redmiddel om stilte te verkrijgen. Van verschillende kanten hoorde hij schreeuwen en sussen van „Ss, ss, stil ies wat volk, stille dan toch, Karst Karsies die wil veurdragen!"
Eindelijk was het zo ver, dat Karst Karsies er niet alleen bovenuit kon kijken, maar er ook boven uit kon schreeuwen.
Zwaane, zijn vrouw, zette al een benauwd gezicht want Karst had haar er niets van verteld dat hij wilde voordragen en hij had vast niet een voordracht ingestudeerd.
Ze was wel benieuwd hoe hij het er af zou brengen en wat hij zou voordragen. „Hoe krig hi'j 't in zien kop", dacht Zwaane, „'t komp zeker umdat hi'j al aorig op hef." Maar haar verlegenheid en nieuwsgierigheid zou gauw worden bevredigd.

„Meinschen", begon Karst, „ai oe ies èèv'm wat stille wilt hollen, dan zak oe ies wat zeggen. Ik zegge oe veuruut: Veurdragen kank niet, maar now oewze Hillechien de broed is" — Karst en Zwaane die praatten altijd van „onze" Hillechien — „now muk oe toch ies wat vertellen. En wak oe now zegge, dat kwamp mi'j gistern in 't zin, toe aw Tarpstra mit de vioele bi'j oews an huus kregen en die zunk van:

„Waarom gaat men arm in arm
In de maneschijn?
Waarom klopt ons hart zoo warm
Vrij van zorg en pijn?
Ja, waarom?
En dat komt van de liefde
Dat is zoo'n aardig ding
Ping, ping!
Dat is 't refrein van 't liedje
Van 't liedje, dat ik zing.

Allemaal luisterden ze met volle aandacht. Ze kenden het liedje allemaal en hadden zelf de vorige dag Tarpstra met de viool ook gehad. Maar het mooiste van alles, waar ze zo verschrikkelijk om moesten lachen was, dat Karst het liedje zo mooi nazong en met zijn armen onderwijl bewegingen maakte, net alsof hij in zijn linkerhand de viool vasthield en met zijn rechterhand met de vioolstok streek. Och mensen, wat was dat mooi!
Toen Meeuwes, die al wat „aangeschoten" was, er tussendoor wilde zingen van: „Jan brandt de lamp nog?" toen riepen ze allemaal tegelijk: „Sss, ss, ssst, lustern naor Karst Karsies! Meeuwes hold oe stille!" „Now volk", ging Karst verder, „dat narm en narm in de maoneschien, van Freins en Hillechien, daor weete wi'j, ikke en Zwaane, wat meer van en dat zak oe now ies vertellen."

(Wordt vervolgd)

Meer „observation"-rijtuigen aan de treinen in Schotland

Aan de treinen op de routes in het westelijke deel van de Schotse hooglanden zullen meer zgn. „observation"-rijtuigen worden gekoppeld. In deze rijtuigen heeft men een uniek uitzicht op de schoonheid van de Schotse hooglanden. De rijtuigen hebben zeer grote ramen en uit het grote achterraam heeft men een bijzonder mooi uitzicht. Tevens zijn de rijtuigen voorziening van zeer comfortabele leunstoelen.
Aan de trein van 10.21 van Glasgow (Queen Street Station) naar Fort William is een dergelijk rijtuig gekoppeld, alsmede aan de trein van 16.38 in omgekeerde richting.
Een toeslag van 3 shilling en 6 pennies wordt voor dit rijtuig geheven en men kan tevoren plaats bespreken in Glasgow of Fort William. Op de routes Fort William — Mallaig en Glasgow — Oban zullen eveneens dergelijke rijtuigen worden gekoppeld.

Te koop aangeboden

Een gloednieuwe Triumph kofferschrijfmachine, geschikt voor stencil te koop aangeboden i.v.m. ter beschikking stelling van een nieuwe Rijksmachine. Nieuw prijs f 414,— (nota ter inzage).
Aangeboden met een bloedend hart tegen elk aannemelijk bod. Te bevragen postcommandant der Rijkspolitie te Makkinga. Tel. 05163-296.

★ Voor het vervoer van grond
en het ontgraven met draglines
is het adres

TRANSPORTBEDRIJF J. BOUWMAN
PATERSWOLDSEWEG 340 - GRONINGEN

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941·K 5900

TJAART VAN DER MOLEN

Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)

Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

REIST
met uw club en vereniging
per

ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN
Hoofdweg 65 – Telefoon 05982 - 331

E.S.A. *Touringcars*

Nieuwe comfortabele reiswagens tot 50 personen
Voor binnen- en buitenlandse reizen
Speciaal ingericht voor het vervoer van grote gezelschappen

Alle inlichtingen en offertes:

E.S.A. - MARUM - Telefoon 12

Voor betere en stroeve wegen

ESHALITE

de meest gebruikte asfaltemulsie
in Nederland

Een produkt van

Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk

Maar voor uw verhuizing en het opnieuw inrichten

natuurlijk naar

J. Dieters

woninginrichting en meubeltransport
Anreperstraat 166 - Telefoon 2706 Assen

Want deze levert u al uw benodigdheden, als: gordijnen, vloerbedekking en meubelen, tegen de laagst mogelijke prijs, terwijl u zelf uw keuze kunt maken op de toonzalen. Beleefd aanbevelend.

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN

HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 140

Rentevergoeding 3 %

ZIENGS

POLITIE- en BRANDWEERLAARZEN
mooier en beter
Ziengs schoenenmag. Assen, Emmen, Coevorden

Wordt U verplaatst? Dan is

Meubeltransport NIEBOER

uw aangewezen adres

Winschoten Tel. 2551 — **Emmen** Tel. 1372

---

schade aan Uw wagen...

CAROSSERIEBEDRIJF **W.K.W.**

ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)

Schuifdaken ★ Eigen beklederij

D. A. M.-remmen
zijn **SNEL-remmen**

N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

RIJKSPOLITIE-ORGAAN

VAN DE INSPECTIE IN HET RESSORT GRONINGEN

DE REFLECTOR

7e Jaargang
1 okt. 1958
No 10

Overdracht

districtscommando Winschoten

Op donderdag 4 september 1958 te 10.30 uur vond in villa „Gelria" te Groningen de overdracht plaats van het districtscommando der Rijkspolitie te Winschoten door de dir. officier der Rijkspol. 1e kl. A. S. Fogteloo, terr. insp. der Rijkspol. in het ressort Groningen, in tegenwoordigheid van mr. B. J. Besier, procureur-generaal. fngd. dir. van Politie te Leeuwarden, de Edelachtbare heer E. L. Hamelberg, Officier van Justitie in het Arr. Groningen, alle districtscommandanten, de off. der Rijkspol. 2e kl. L. P. Bergsma, de adjudanten Jansen en Smeenk, alsmede de groepscommandanten van het district Winschoten.

Nadat majoor De Vrieze door kolonel Fogteloo dank was gebracht voor de uitstekende wijze waarop hij het commando over het district Winschoten had verricht en hem een aangename werkkring in het district Zwolle had toegewenst werd het commando overgedragen aan de majoor Rodenhuis.

De nieuwe districtscommandant werd door de territoriaal inspecteur een hartelijk welkom toegesproken in het ressort Groningen en in het bijzonder in het district Winschoten.

De kolonel zeide er van overtuigd te zijn dat de majoor, zelf afkomstig uit het hoge noorden, zich spoedig aan zijn nieuwe omgeving zal aanpassen en hij hoopte dat deze taak hem veel voldoening zal schenken.

Majoor De Vrieze en de majoor Rodenhuis verklaarden zeer erkentelijk te zijn voor de goede wensen en de aangename wijze, waarop de overdracht plaats vond.

De aanwezigheid van de procureur-generaal, fungerend directeur van Politie en de Officier van Justitie werd op hoge prijs gesteld.

D.

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Vrieze. A. W. de, dir. off. der Rijkspol. 3e kl., Van staf distr. Winschoten naar staf distr. Zwolle als districts-commandant.
Rodenhuis. J., dir. off. der Rijkspol. 3e kl., van min. v. Justitie, Directie Politie, Onderafd. gebouwen en materieel naar staf distr. Winschoten als districts-commandant.
Smit, S., wmr. 1e kl. no. 3082, van Schiermonnikoog naar Anjum.
Dalfsen, H. v., adjudant, no. 268, van Appingedam naar staf distr. Heerenveen als districts-adjudant.
Boer, L., wmr. 1e kl., no. 379, van Tietjerk naar Holwerd.
Verplanke, L., opperwmr. no. 79, van Holwerd naar parketgroep Leeuwarden.
Bakker, C., opperwmr. no 753, van Garijp naar Buitenpost als post-c.
Meulen, J. v. d., opperwmr. no. 561, van Hantum naar Noordbergum als post-c.
Anjema, L., wmr. 1e kl. no. 2213, van Rinsumageest naar Garijp als post-c.

Met eervol ontslag:

Dalen, B. v., opperwmr. no 43, Leeuwarden. Met pensioen.
Kort, A., opperwmr. no. 742, Dalen. Met pensioen.

Overleden:

Poelstra, D., opperwmr. no. 178, Uithuizen.

Gehuwd:

Keuning, D., wachtmr. met mej. S. Woudstra te Koudum.
Tienstra, S., wachtmr. met mej. E. Bosma te Assen.

Geslaagd voor het diploma moderne bedrijfsadministratie:

Bierling, E., wmr. 1e kl. Zoutkamp.

Aangesteld in vaste dienst:

Kuindersma, U., monteur. G. Verkeersgroep Heerenveen.

Aangewezen als commandant over de post Hantum:

Hoekstra, S., wmr. 1e kl. no. 3370, Hantum.

Geboren:

Dirk, Jantines, zn. v. wmr. 1e kl. W. J. Dondorff en A. Hartsema te Borger.
Hendrik, zn. v. wachtmr. H. Schut en N. Schut te Hallum.
Jacques, zn. v. wmr. 1e kl. H. Ruiter en J. M. Britstra te Leeuwarden.
Ynte, Jan, zn. v. monteur G. U. Kuindersma en J. Kuipers te Heerenveen.

5 CENT-FONDS

Martha Stoppels te Nw. Schoonebeek, dankt mede namens haar ouders het 5 cent-fonds hartelijk voor het prachtige schooletui dat zij tijdens haar ziekte kreeg. Door een heupoperatie in februari heeft zij ruim een half jaar de school moeten verzuimen. Zij mag nu gelukkig weer naar school en maakt dankbaar gebruik van het mooie etui.

G. Stoppels-Hoeksema te Nw. Schoonebeek, bedankt het 5 cent-fonds hartelijk voor de mooie fruitschaal die zij tijdens haar verblijf in het ziekenhuis te Coevorden van het 5 cent-fonds heeft gekregen.

J Prins, Wmr. I, Parketgroep Groningen, dankt het bestuur en leden van het 5 cent-fonds voor de heerlijke schaal fruit, welke hij tijdens zijn ziekte heeft ontvangen.

Langs deze weg betuig ik mijn hartelijke dank aan de Commissie 5 Cents-Fonds, de Distr. Cdt. en personeel Distr. Staf Assen, voor de prachtige roman welke ik na ontslag uit het ziekenhuis heb ontvangen. Tevens wil ik dank zeggen aan allen, die tijdens mijn ziekte van hun belangstelling blijk gaven.

De wachtmeester 1e kl., F. Zijlstra.

Assen, 20 sept. 1958.

Op 18 september 1958 mocht ik hersteld het sanatorium te Appelscha verlaten en bij mijn thuiskomst werd ik verrast met een prachtige fruitschaal van het 5 cent-fonds. Mijn hartelijke dank voor deze fijne attentie.

M. B. Alberda-Molenaar.

Augustinusga, sept. 1958.

Te koop:

Politievraagboek van A. L. A. van den Berg, bijgewerkt tot en met supplement 22, prijs f 10,—. Te bevragen bij H. Stoppels, Huurdemanlaan 9 te Nw. Schoonebeek.

7e jaargang no. 10 Verschijnt 1 x per maand 1 oktober 1958

DE REFLECTOR

Periodiek van de Inspectie der Rijkspolitie in het Ressort Groningen, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.

Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.

Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen. Bank: Amsterdamsche Bank N.V. te Assen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. 1 J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr. F. de Vries, Districtsstaf Groningen

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220–1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensioneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

Afscheid majoor A. W. de Vrieze

De dirigerend officier der Rijkspolitie 3e klasse A. W. de Vrieze, commandant van het district Winschoten der Rijkspolitie werd met ingang van 1 september 1958, aangewezen als commandant van het district Zwolle der Rijkspolitie.

Op dinsdag, 26 augustus 1958, te 16.00 uur waren de distr.-adj. Jansen, de groepscomandanten en personeel van de staf en recherche in een appartement van het districtsbureau te Winschoten bijeen om afscheid van hun commandant te nemen.

De aanwezige butler van de verkeersdienst zorgde niet alleen voor een heerlijk kopje thee met gebak en een fijn rokertje, doch ook voor een gezellige sfeer.

Een geweldig enthousiasme over het vertrek van onze majoor was bepaald niet te ontdekken.

Scheiden doet immers voor beide partijen, in meer of mindere mate, steeds een beetje lijden?

De adj. Smeenk kwam als spreker voor het voetlicht, en namens het personeel bood hij de majoor, als stoffelijk blijk van erkentelijkheid een fraaie ets van Winschoten aan.

Aangezien de verplaatsing naar Zwolle als een zekere promotie werd gezien, mocht onze majoor tevens de hartelijke felicitaties in ontvangst nemen.

Adj. Smeenk sprak de wens uit dat het de majoor, met zijn gezin, in Zwolle zeer goed zal mogen gaan, dat hem een prettige werkkring in het nieuwe district deelachtig mag worden, en dat er voorlopig enige rust op het verhuizingsfront van deze dikwijls verplaatste R.p. officier zal kunnen intreden.

Dank werd gebracht voor de prettige samenwerking en voor het goede, dat ontvangen werd onder de strenge, doch rechtvaardige leiding van de majoor De Vrieze.

Mevrouw De Vrieze, die in verband met bijzondere omstandigheden verstek moest laten gaan, werd vanzelfsprekend niet vergeten.

De districts-adjudant Jansen en de adjudant Smeenk boden haar een prachtige bloem aan, die vergezeld ging van de hartelijke felicitaties en de beste wensen.

De scheidende majoor, dankte ook mede namens zijn echtgenote, recht hartelijk voor de felicitaties, de beste wensen en de stoffelijke blijken van waardering.

Hij wees er op, dat door het treffen van bepaalde noodzakelijke maatregelen wellicht het veroorzaken van enig leed niet kon worden voorkomen, doch dat daarnaast de ijver, toewijding en prestaties van het personeel veelvuldig aanleiding gaven tot grote vreugde, voldoening en dankbaarheid. „Ik verlaat het district Winschoten, gelukkig met zeer veel aangename herinneringen", aldus majoor De Vrieze. D.

In memoriam D. Poelstra

Donderdag 4 september 1958, bereikte ons de treurige mededeling, dat opperwachtmeester Dirk Poelstra, behorende tot de Post en Groep Uithuizen, was overleden in het R.-k. ziekenhuis te Groningen.
Op 16 juli 1958 werd vriend Poelstra in het ziekenhuis opgenomen, aanvankelijk ter observatie.
Na enkele weken liet de toestand zich zodanig aanzien, dat herstel wel niet meer mogelijk zou zijn.
In hem is een stille figuur heengegaan, die nooit iets heeft uitgelaten over zijn lichamelijke gesteldheid en wellicht ook daardoor vaak verkeerd werd beoordeeld.
Tot kort voor zijn opname in het ziekenhuis, heeft Poelstra plichtsgetrouw zijn dienst vervuld.
Op 8 september werd Poelstra te Winsum (Fr.) ter aarde besteld. De baar met het stoffelijk overschot was bedekt met een krans van het ressort Groningen der Rijkspolitie en een bloemstuk van de afdeling Winsum (Gr.) van de Ned. Politiebond, van welke organisatie de overledene lid was.
Bij deze plechtigheid werden de terr. inspecteur en de districtscommandant vertegenwoordigd door de districts-adjudant Dijkstra, terwijl verder aanwezig waren de groepscommandant en een tweetal leden van de groep Uithuizen, alsmede een vertegenwoordiger van de afdeling Winsum (Gr.) van de Ned. Politiebond.

Wij wensen de weduwe en haar twee kinderen sterkte toe, dit verlies te dragen. Dat hij ruste in vrede.

J. K.

Rijkspolitie Appingedam won 3e prijs in lichtwedstrijd

Van 7 augustus tot 7 september 1958 zou, in verband met de feestelijke herdenking van het 900-jarig bestaan van Appingedam, de „Parel van Fivelingo" tot lichtstad van het noorden worden gebombardeerd.
Hieraan was een zogenaamde lichtwedstrijd verbonden. De beste produkten zouden voor prijzen in aanmerking kunnen komen. Dank zij de spontane medewerking van bedrijven, instellingen en particulieren werd „Daam" een zee van licht.
De schitterende verlichting trok een record aantal bezoekers.
De technische afdeling van de Rijkspolitie post Appingedam, die gevormd wordt door de wmrs I. D. H. Scholtens, R. M. Klein en R. K. Meijer, toog eveneens aan het werk en zij wisten het te presteren met daartoe geëigende en zelfgemaakte voorwerpen, de voortuin van het groepsbureau des avonds een sprookjesachtig aanzien te geven.
De voorgevel werd versierd met een springende granaat met op de achtergrond een fraai rood-wit-blauw bord. Schijnwerpers verlichtten het geheel op een prachtige wijze.

Dat deze heren eer van hun werk hebben gehad bewees de zeer grote publieke belangstelling en de 3e prijs in dit goede gezelschap.
Aan hen de eer en dank voor dit prachtige stukje werk! Dat de Rijkspolitie ook op dit terrein een goede plaats weet in te nemen, is hieruit weer eens duidelijk gebleken.

D.

Kunstzon boven bevrijdingstaptoe in Eindhoven

Een enorme kunstzon, bestaande uit twee 10 kW Xenonlampen, belichtte de taptoe, die 18 september op de Markt te Eindhoven door het corps Limburgse Jagers in ceremonieel tenue ter gelegenheid van de jaarlijkse bevrijdingsherdenking werd gegeven, op een manier, die de naam Eindhoven als „lichtstad" waardig was.
Het gehele excercitieveld met afmetingen van 20 bij 40 meter, baadde namelijk in een vrijwel wit licht afkomstig van slechts twee lampen. Het betrof hier een landelijke primeur van de toepassing van twee 10.000 watt Xenon-ontladingslampen, met een gezamenlijke lichtstroom van een half miljoen lumen! Dit komt ongeveer overeen met de lichtopbrengst van enige honderden „TL"-lampen. Deze Xenon-lampen, die door Philips speciaal voor deze gelegenheid werden afgestaan, zijn vervaardigd van kwartsglas met daaromheen een hardglazen buis. Zij hebben elk een lengte van 75 cm en een ontsteekspanning van 80.000 volt. Zij zijn gemonteerd in twee speciale spiegelarmaturen van geëloxeerd aluminium, die zijn samengebouwd tot een grote unit van 2 bij 2 meter.
Deze unit, waarin ook de benodigde ontsteekapparatuur is ondergebracht, was bevestigd aan de 21 m hoge arm van een hijskraan en op deze wijze boven het afgezette taptoe-veld gebracht. Door de lengte van de lampen, de vorm van de spiegels en de lichtpunthoogte, werd op het excercitieveld een mooie gelijkmatige verlichtingssterkte verkregen van gemiddeld 250 lux, wat ongeveer vijfmaal zo hoog is als 's avonds op het goed verlichte Eindhovense 18 Septemberplein.

Afscheid adjudant D. Koning te Nieuwe Pekela

In hotel Alvering te Nieuwe Pekela vond op 29 augustus 1958, het officiële afscheid plaats van de adjudant D. Koning, groepscommandant der Rijkspolitie te Nieuwe Pekela, die in verband met zijn pensionering, na 40 dienstjaren per 1 september 1958, de dienst gaat verlaten.
Naast zijn echtgenote en kinderen waren bij dit afscheid aanwezig, de waarnemend commandant van het district Winschoten der Rijkspolitie, de kapitein J. H. G. C. Elzinga, de burgemeesters der gemeenten Oude- en Nieuwe Pekela, personeel van de districtsstaf, collega's groepscommandanten uit het district Winschoten, meerdere leden van het beroeps- en reserve personeel van de groep Nieuwe Pekela, alsmede vele genodigden, w.o. vertegenwoordigers van alle diensten der gemeente Nieuwe Pekela en afgevaardigden van de Vereniging Veilig Verkeer, afd. Oude- en Nieuwe Pekela.
Als eerste spreker richtte zich de burgemeester van Nieuwe Pekela, de heer G. Boekhoven tot de scheidende adjudant. Hij noemde de adjudant een politieman gesneden uit het goede hout, een rustige zakelijke figuur. Hij was geen boeman. geen verbalenjager, maar een man met eerbied voor de menselijke persoon. Hij kenschetste de adjudant als een man met karakter, hetgeen hij heeft bewezen in de bezettingstijd, toen hij met zijn gehele gezin ondergedoken is geweest.
De burgemeester dankte de adjudant voor al datgene wat hij voor de gemeente Nieuwe Pekela heeft gedaan en voor de kameraadschappelijke verhouding, die voortdurend tussen hen had bestaan, de enige juiste wijze voor goed werk. Spreker overhandigde namens de gemeente een boekenstandaard, een voorwerp waarvan de adjudant in de nu aanbrekende rustperiode zeker veelvuldig gebruik zal kunnen maken. Mevrouw Koning werden bloemen overhandigd.
Vervolgens sprak de burgemeester van Oude Pekela tot de adjudant. Hij bracht eveneens zijn waardering naar voren voor de prettige verhouding die hij steeds met de adjudant heeft mogen hebben. Hij dankte hem namens de bevolking van Oude Pekela voor al het werk dat hij direct en indirect voor deze gemeente heeft gedaan. Hij liet zijn woorden vergezeld gaan van een kist sigaren.

Hierna nam de waarnemend districtscommandant de kapitein Elzinga het woord. Hij kende de adjudant nog slechts kort, maar de woorden van beide voorgaande sprekers hadden hem de overtuiging gegeven, dat de adjudant een sterke persoonlijkheid is. De kapitein bracht namens het korps de beste wensen over en hij sprak daarbij de wens uit, dat de opvolger van de adjudant Koning, de opperwachtmeester H. Dokter een geboren leider mag blijken te zijn.
De adjudant E. Bos, groepscommandant der rijkspolitie te Loppersum, richtte zich namens de collega's groepscommandanten tot de adjudant Koning. Hij sprak de wens uit dat zijn scheidende collega een „dure" mocht worden voor de pensioenraad en bood daarbij een sigarettenaansteker aan.
Namens de groep sprak de wmr. I. G. v. d. Berg van de post Oude Pekela, die de adjudant namens het personeel een reiswekker en mevr. Koning bloemen aanbood.
Namens het bestuur van de afd. Veendam van de Ned. Pol. bond sprak de heer Jonker uit Hoogezand, die de adjudant dankte voor zijn trouw vergaderingbezoek. Hij bood hem namens de afd. een statief aan, bestemd voor een fototoestel, hetwelk de adjudant door zijn familieleden was aangeboden.
Vervolgens sprak adjudant L. Jonk, groepscommandant der rijkspolitie te Bellingwolde. namens de politiesportvereniging RSDW. Hij deed zijn woorden vergezeld gaan van een doos sigaren.
Hierna werd het woord gevoerd door de heer T. Wiegman, penningmeester van de vereniging Veilig Verkeer, afd. Oude- en Nieuwe Pekela.
Hij dankte de heer Koning voor het vele, dat hij voor de afd. heeft gedaan en bood mevr. Koning een bloemstuk aan.
Vervolgens sprak de nieuwe groepscommandant de opperwachtmeester H. Dokter, die de adjudant het beste toewenste voor de toekomst en hoopte een waardig opvolger te kunnen worden. Hij bood de scheidende functionaris een hulpstuk (z.g.n. kogelgewricht) bestemd voor het hem aangeboden fototoestel aan.
Tenslotte dankte de adjudant Koning alle sprekers voor hun waarderende woorden en voor de aangeboden geschenken. Hij deelde in zijn afscheidsrede mede, dat hij beschouwde slechts zijn plicht te hebben gedaan.

Doe 't Pake yet feint wie en Beppe yet faem...

1901

Uit het archief

— Aan den Ed.achtb. Raad der Gemeente Ten Boer.
„Geven ondergeteekenden, ingezetenen der gemeente Ten Boer met verschuldigde hoogachting te kennen:
dat het verkeer op de wegen, vooral met paard en rijtuig ten zeerste in gevaar gebracht wordt door stoomfietsen en motors en fietsen zonder licht bij duisternis;
de verschillende ongevallen in den laatsten tijd o.a. te Ten Post, waardoor een span paarden zoozeer geschrikt werd, dat de gevolgen zeer tot schade zijn; 't welk uit een onderzoek in loco kan blijken;
dat de wijze waarop de motors en auto's soms worden bereden de publieke wegen derwijze onveilig maken dat de makste paarden schichtig worden en toch moet voor het bedrijf van den publieken weg gebruik gemaakt worden;
redenen waarom ondergeteekenden zich wenden tot den Raad dezer gemeente met het dringend en ernstig verzoek, dat al zulke directe of indirecte bepalingen worden gemaakt, waardoor de berijders van bovengenoemde vervoermiddelen worde voorgeschreven langzamer te rijden, het gas af te sluiten enz. . . . . ."
Zo tijd, zo zeden. Thans, na twee wereldoorlogen, is het met het openbare wegverkeer anders gesteld. Veel is veranderd, maar niet:
„De minsken wolle ornaris wêze dêr't se net binne . . ."
Roorda.

De rijkspolitie-atletiekkampioenschappen 1958

Op 9 september werden te Enschede in het Diekmanstadion de rijkspolitie-atletiekkampioenschappen gehouden. Vol goede moed en met groot vertrouwen in onze athleten verschenen wij te Enschede. Het weer was wederom niet daverend en een enkele plensbui heeft dan ook nog wel enige afbreuk gedaan aan sommige prestaties. Over het geheel genomen mag ons ressort echter tevreden zijn met de behaalde resultaten. Verheugend was het voor ons ressort, dat we dit jaar nu eens niet op de onderste plaats terecht kwamen, doch dat deze plaats thans werd overgedaan aan het ressort Amsterdam. Tijdens de wedstrijden gingen wij aanvankelijk gelijk op met het ressort Den Bosch, doch uiteindelijk werden wij naar de vierde plaats verwezen.
Jammer is het dat ons ressort nog steeds geen langeafstandlopers heeft, die punten in de wacht kunnen slepen.
Teleurstellend voor ons allen was, dat onze 200-meterloper Smit in zijn serie door twee valse starts werd uitgeschakeld. Dit scheelde ons een finale plaats en tevens de nodige punten.
Door deze valse starts was onze vriend Smit toch wel heel erg gehandicapt. In de finale 100 meter maakte hij wederom een valse start, en een ieder die wel eens een 100 meter heeft gelopen, zal weten welke gemoedstoestand dan bij een athleet naar voren komt. Men blijft dan meestal zitten tot het startschot gevallen is en dit geeft direct een achterstand op de andere finalisten. Zo ook nu. Smit liep een goede race, doch zag geen kans dit nummer te winnen. Hij werd goede derde, terwijl onze tweede loper Zijlstra zich als vijfde plaatste. U ziet, het noorden was hier best vertegenwoordigd. Twee lopers in de finale 100 meter, dat is in jaren niet gebeurd! Ook bij de 200 meter hadden we een finalist. Het was wederom Zijlstra die zich hier plaatste. Hij werd ook hier vijfde.
Bij het hinkstapspringen leverde Zijlstra een zeer goede prestatie. Hij werd eerste met een sprong van 12.30 meter. Mogelijk schuilt er in Zijlstra ook een goede verspringer en kan hij het volgende jaar op dit nummer uitkomen. Nu haalden wij op dit nummer maar 1 punt door onze athleet Tiesinga, die 6e werd. Ook Kalt zag kans om twee punten te halen op de 800 meter. Dit was eerlijk gezegd een zeer goede prestatie want wij hadden op niets gerekend. Bij het kogelstoten was het dit jaar echter helemaal mis. Niet één athleet zag kans om voor het noorden een puntje te bemachtigen. Jammer. Het discuswerpen leverde ons zes punten op. Mogelijk denkt u nu lezers, dat hier een eerste plaats werd behaald. Helaas neen. We hadden er eerlijk gezegd wel op gerekend. Het werden nu een derde plaats voor Tissing en een vijfde plaats voor Nijenhuis. En nu ik de naam Nijenhuis genoemd heb, moet ik toch even schrijven dat deze athleet het publiek in het Diekmanstadion versteld heeft doen staan bij het speerwerpen. Veenvliet uit het ressort Arnhem was hier de grote favoriet. Daar viel niet aan te tippen. En ziet .... onze vriend Nijenhuis sloeg deze favoriet met 12.81 meter. Twaalf meter eenentachtig centimeter. Dit is een zeer groot verschil. Niemand had hier op gerekend, behalve de insiders van het noorden. Wij wisten wat Nijenhuis waard was en hij heeft ons niet teleurgesteld. Eerlijk gezegd geloven wij dat hij de 60 meter kan bereiken.
Bij het polsstokhoogspringen, hadden wij twee deelnemers die een paar punten konden veroveren. Tuinenga werd hier tweede, doordat hij een foutsprong meer maakte dan zijn tegenstander. Beiden kwamen tot de behoorlijke prestatie 2.90 meter te halen. Onze vriend v. Dalfsen, gaf zich op dit nummer ook tot het uiterste. Helaas kreeg hij hier een ongeval, waardoor hij verscheiden weekjes zal moeten rusten. Hij blesseerde nl. zijn onderbeen met een van zijn spikes. Vanaf deze plaats wensen we hem een spoedig herstel toe.
Voor de rest moge ik u verwijzen naar de uitslagen.

Tits.

Verspringen

1.	Van Laatum, Amsterdam	6.25
2.	Van Uffelen, 's-Hertogenbosch	5.86
3.	Minor, Arnhem	5.83
4.	Minnaert, Den Haag	5.83
5.	Janssen, Arnhem	5.72
6.	**Tiesinga, Groningen**	**5.34 (1)**

1500 meter hardlopen

1.	Van Gameren, Arnhem	4.41.1
2.	Douma, Den Haag	4.41.5
3.	Jagt, Amsterdam	4.43.3
4.	Mosk, 's-Hertogenbosch	4.45.8
5.	Voets, 's-Hertogenbosch	4.59.7
6.	Van Atten, Den Haag	

100 meter hardlopen

1.	v. d. Berg, Arnhem	11.6
2.	v. d. Steen, 's-Hertogenbosch	11.7
3.	Minor, Arnhem	12.0
4.	**Smit, Groningen**	**12.2 (3)**
5.	**Zijlstra, Groningen**	**12.5 (2)**
6.	v. Laatum, Amsterdam	13.-

800 meter hardlopen

1.	Englaar, Den Haag	2.13.2
2.	Janssen, Arnhem	2.15.9
3.	v. Gameren, Arnhem	2.16.-
4.	Akkerman, Den Haag	2.19.-
5.	**Kalt, Groningen**	**2.23.2 (2)**
6.	Obbers, Amsterdam	2.24.2

400 meter hardlopen

1.	v. d. Berg, Arnhem	52.2 nieuw pol. record.
2.	v. d. Steen, 's-Hertogenbosch	52.3
3.	Engelaar, Den Haag	58.1
4.	Verschoor, Den Haag	59.4
5.	Keuken, 's-Hertogenbosch	59.5
6.	Veenvliet, Arnhem	65.-

Kogelstoten veteranen

1.	Van Schoten, Arnhem	10.56
2.	**Carper, Groningen**	**9.93**
3.	**Dobma, Groningen**	**9.60**
4.	Grothausen, 's-Hertogenbosch	9.51
5.	Kandelaars, 's-Hertogenbosch	9.36
6.	Oudeman, Den Haag	9.14

Kogelstoten

1.	Van Treuren, 's-Hertogenbosch	12.515
2.	Smit, Den Haag	11.90
3.	Leidekker, Arnhem	11.58
4.	Van Opijnen, Den Haag	11.49
5.	Buizert, Amsterdam	11.38
6.	Erkelens, Arnhem	11.095

Discuswerpen veteranen

1.	Van Schoten, Arnhem	29.57
2.	**Carper, Groningen**	**29.03**
3.	Hoekstra, Amsterdam	28.80
4.	Oudeman, Den Haag	26.54
5.	**Dobma, Groningen**	**26.39**
6.	Kuiper, Arnhem	24.70

Speerwerpen

1. Nijenhuis, Groningen	**53.83**	**(6)**
2. Veenvliet, Arnhem	41.02	
3. Kuyn, Den Haag	41,-	
4. Wobbenkamp, Groningen	**38.97**	**(3)**
5. Opijnen, Den Haag	37.15	
6. Römkes, 's-Hertogenbosch	36.22	

Hinkstapsprong

1. Zijlstra, Groningen	**12.30**	**(6)**
2. Kuyn, Den Haag	12.01	
3. Kuiperij, Arnhem	11.89	
4. Groenendijk, Den Haag	11.81	
5. v. Lathum, Amsterdam	11.81	
6. v. Uffelen, 's-Hertogenbosch	11.63	

Polsstokhoogspringen

1. Schrijvershof, Den Haag	2.90	
2. Tuinenga, Groningen	**2.90**	**(5)**
3. Van Leur, 's-Hertogenbosch	2.80	
4. Grevink, Arnhem	2.80	
5. Beintema, Arnhem	2.80	
6. Stout, Den Haag	2.80	

Hoogspringen

1. De Jong, Den Haag	1.60
2. v. d. Wal, 's-Hertogenbosch	1.55
3. Van Meel, 's-Hertogenbosch	1.55
4. Kuyn, Den Haag	1.50
5. Brouwer, Arnhem	1.50
6. De Boer, Arnhem	1.50

Verspringen veteranen

1. Hüsken, Arnhem	5.21
2. Grothausen, 's-Hertogenbosch	5.21
3. Kandelaars, 's-Hertogenbosch	5.18
4. Kuiper, Arnhem	4.87
5. Grevink, Arnhem	4.75
6. Hoekstra, Amsterdam	4.68

Einduitslag veteranen driekamp

1. Van Schooten, Arnhem	9 p.
2. Kandelaars, 's-Hertogenbosch	15 p.
3. Carper, Groningen	15 p.
4. Grothausen, 's-Hertogenbosch	15 p.
5. Hoekstra, Amsterdam	17 p.
6. Kuiper, Arnhem	17 p.

Discuswerpen

1. Thewissen, 's-Hertogenbosch	36.48	
2. Smit, Den Haag	35.77	
3. Tissingh, Groningen	**35.27**	**(4)**
4. Appel, Arnhem	34.75	
5. Nijenhuis, Groningen	**32.13**	**(2)**
6. Olthof, Arnhem	31.85	

200 meter hardlopen

1. v. d. Berg, Arnhem	24.-
2. v. d. Steen, 's-Hertogenbosch	24.-
3. Minor, Arnhem	24.9
4. Pannekoek, Den Haag	25.6
5. Zijlstra, Groningen	**25.9** **(2)**
6. Leurink, 's-Hertogenbosch	29.8

3000 meter hardlopen

1. v. d. Berg, 's-Hertogenbosch	10.05.8
2. Van Gameren, Arnhem	10.24.5
3. Van Atten, Den Haag	10.29.-
4. Assendelft, Den Haag	10.36.8
5. Lamain, Amsterdam	10.46.1
6. Jagt, Amsterdam	—

4 x 100 meter estafette

1. Arnhem	47.4	
2. 's-Hertogenbosch	48.1	
3. Den Haag	48.3	
4. Groningen	**49.3**	**(6)**

EINDUITSLAG

1. Ressort Arnhem	91 punten
2. Ressort 's-Gravenhage	86 punten
3. Ressort 's-Hertogenbosch	71 punten
4. Ressort Groningen	**42 punten**
5. Ressort Amsterdam	19 punten

DANKBETUIGING

De owr. Tits, sport-instructeur der Rijkspolitie in het district Assen en de owr. van Ruiswijk van de Techn. Rech. in het ressort Groningen zorgden in de morgen van de 15e september 1958 voor een buitengewoon grote en prettige verrassing in „Huize" H. v. Dalfsen aan de Stationsweg 10 te Appingedam.
De hoofdbewoner van dit perceel werd op 9 september 1958, in het Diekman-Stadion te Enschede, waar de atletiekwedstrijden voor het korps Rijkspolitie werden gehouden, tijdens het nummer polsstokhoogspringen, vrij ernstig aan zijn rechterbeen verwond.
Voorlopig zal hij thuis moeten blijven „op de plaats rust".

Op zijn eigen geestige wijze bood owr. Tits namens mevr. Van Helden, echtgenote van de terr. insp. der Rijkspolitie in het ressort Arnhem en alle polsstokhoogspringers een prachtige mand met fruit aan, die vergezeld ging van de hartelijke groeten en de wens op een spoedig en geheel herstel. Owr. Van Ruiswijk nam het Technische gedeelte voor zijn rekening.
Mag ik u, mevrouw Van Helden en u, polsstokhoogspringers, langs deze weg recht hartelijk danken voor uw medeleven met en belangstelling voor de patiënt en de prachtige mand met fruit?
Dit zal ik nimmer vergeten. Weest u er van overtuigd, dat dit door mij en mijn gezin hogelijk wordt gewaardeerd.
Gaarne wil ik van de gelegenheid gebruik maken eveneens de heer territoriaal inspecteur te Groningen en vele andere te bedanken voor de goede wensen van beterschap. Een speciaal woord van dank aan het adres van de adjudanten Faber, Timmer, en Jonk voor de zeer collegiale zorgen is hier zeker op zijn plaats.

De adjudant
H. v. Dalfsen.

Atletiekwedstrijden ressort Groningen 1958

Onze atletiekwedstrijden zijn dit jaar tweemaal in het water gevallen. De eerste maal werd het terrein reeds een avond van tevoren afgekeurd en de tweede maal kwam het terrein blank te staan, toen we reeds op de sintelbaan te Delfzijl waren gearriveerd.
Gelukkig konden, met medewerking van het noordelijk district der NPSB en GPSV, onze wedstrijden toen nog verwerkt worden op de noordelijke athletiekkampioenschappen. Op de bewuste dag werkte het weer nu eens wel mee, hoewel er een tamelijk harde wind stond.
Het programma werd vlot afgewerkt en na afloop van de wedstrijden bleek, dat er resultaten behaald waren, die wij in de laatste jaren niet gewend waren. Diverse nieuwe gezichtspunten deden zich voor. Het noorden beschikte wederom over een paar 100- en 200-meterlopers, op speerwerpen werd een uitmuntende prestatie geleverd door Nijenhuis, die boven de 50 meter kwam! Deze allround athleet zag kans om bij het speerwerpen een speer met zoveel kracht weg te gooien, dat de speer het in de lucht begaf en in 2 stukken brak . . .
De polsstokhoogspringers behaalden tamelijk goede resultaten en al met al waren wij optimistisch gestemd voor onze rijkspolitiekampioenschappen, die een week later te Enschede gehouden zouden worden. Het meest verheugende verschijnsel was echter wel, dat diverse jonge mensen zich aandienden voor de athletiek. Wij zijn thans in stijgende lijn en de SRRG hoopt, dat dit in de toekomst zo moge blijven.
De resultaten waren te Groningen als volgt:
100 meter: 1. D. Smit (Heerenveen) 11.4 sec.; 2. B. Zijlstra (Heerenveen) 11.6 sec.
200 meter: 1. D. Smit (Heerenveen) 24.5 sec.; 2. B. Zijlstra (Heerenveen) 24.6 sec.
800: meter: 1. Bansema (Groningen) 2 m.39.1 sec. 2. Kalt (Leeuwarden) 2 m.39.4 sec.
1500 meter: 1. Bansema (Groningen) 5 m.31.7 sec.; 2. Tiesinga (Heerenveen) 5 m.43.4 sec.; 3. Kampen (W.) 5 m. 53.2 sec.; 4. Russchen (W.) 6 m.24 sec.
3000 meter: 1. Bansema (Groningen) 12 m.54 sec.; 2. Seidel (Groningen) 13 m.28.2 sec.
4 x 100 meter estafette 1. Heerenveen 49.9 sec.; 2. Winschoten 52.- sec.
Hoogspringen: 1. Nijenhuis (Heerenveen) 1.65 meter; 2. J. Wegter (W) 1.60 meter; 3. Dijkstra (Heerenveen) 1.55 meter.
Verspringen: 1. B. Zijlstra (Heerenveen) 5.70 meter; 2. Nijenhuis (Heerenveen) 5.29 meter; 3. J. Wegter (W.) 5.23 meter.
Discuswerpen: 1. L. Tissing (Assen) 34.14 meter; 2. L. Carper (Gr.) 30.02 meter; 3. J. Geluk (Assen) 29.80 meter.
Kogelstoten: 1. H. Woppenkamp (Gr.) 10.49 meter; 2. Nijenhuis (H.) 10.12 meter; 3. Dobma (Gr.) 9.89 meter.

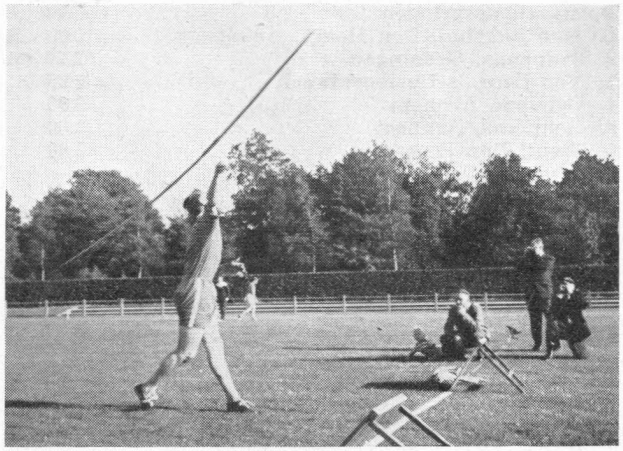

Speerwerpen: 1. Nijenhuis (H.) **53.30** meter; 2. Woppenkamp (Gr.) 38.44 meter; 3. Spijker (H.) 30.33 meter.
Polsstokhoogspringen: 1. Tuinenga (Leeuw.) 2.75 mtr.; 2. Zijlstra (H'veen) 2.70 mtr.
De wisselbeker voor het district dat de meeste punten haalde, ging dit jaar naar het district Heerenveen, terwijl dit district tevens de wisselbeker op de 4 x 100 mtr. estafette veroverde.
De totale uitslag per district was:
1. Heerenveen 83 pnt.; 2. Groningen 45 pnt.; 3. Leeuwarden 40 pnt.; 4. Winschoten 35 pnt.; 5. Assen 14 pnt.

Schietwedstrijden ressort Groningen 1958

Op zaterdag 30 augustus 1958 werden op de militaire schietterreinen te Witten (Assen) de schietwedstrijden van het ressort Groningen der Rijkspolitie gehouden. De organisatie van deze wedstrijden schijnt te Assen in goede handen te zijn, want steeds weer valt het district Assen de eer te beurt om als gastheer te mogen fungeren. Het is vanzelfsprekend dat een gastheer, die de vormen kent en deze ook in acht neemt, het beste aan zijn gasten geeft. Dit zal dus vrij zeker wel de oorzaak zijn, dat de wisselbeker niet in het bezit kwam van het district Assen.
De wedstrijden werden dit jaar onder bijzonder gunstige weersomstandigheden gehouden. Het was een prettige middag en er werd op sportieve wijze gestreden.
Na afloop werden in de kantine — waar tevens gelegenheid bestond om verversingen te gebruiken — de prijzen met een toepasselijk woord uitgereikt door de territoriaal inspecteur, de dir. officier der R.P. 1e kl. A. S. Fogteloo, die ook een groot gedeelte van de wedstrijden had bijgewoond.

Hieronder volgen de volledige uitslagen per district:

Karabijn:

Groningen Rang en naam	Aantal sec.	Treffers	Waardering
Owmr. J. v. Aalst	15,5	8.7.6.6.0	87,10
Owmr. W. Zwaagman	20,5	10.7.6.6.0	70,73
Owmr. L. S. Carper	18	8.7.0.0.0	41,67
Owm. P. Dobma (7e pr.)	17	9.8.7.7.7	111,76
Adj. E. Koolman	17	5.0.0.0.0	14,65
	Totaal per district		325,91
Wmr. I. E. Bosker	19	9.5.0.0.0	36,84
Wmr. I. C. Wilkes	15	8.7.7.5.0	90
Heerenveen			
Adj. S. v. d. Sluis	17	6.6.5.0.0	50
Wmr. I H. Worst	16,5	7.7.0.0.0	42,42
Wmr. I. G. H. K. Woltjer (1e pr.)	14	9.8.7.7.5	128,57

Owmr J. v. Nieuw.hoven	15	9.5.0.0.0	46,67
Wmr. I. H. Siepel (6e pr.)	15,5	10.9.8.0.0	112,90
		Totaal per district	380,56
Assen			
Owmr. I. J. v. d. Walle	15	10.8.7.0.0	83,33
Wmr. I. G. Kinds (8e pr.)	16	8.8.7.7.5	109,38
Wmr. I D. B. Oosterop	20	9.9.9.6.5	95,—
Owmr. G. Kingma	17	9.7.7.0.0	67,65
Wmr. I J. Okken	12	7.5.0.0.0	50
		Totaal per district	405,36
Owmr. D. Holman	17	9.7.6.0.0	64,71
Wmr. I K. Koekoek (3e pr.)	16,5	10.9.8.7.6	121,21
Owmr. S. Sikkema	22	9.9.8.8.6	90,91
Winschoten			
Wmr. H. Frikken (4e pr.)	15,3	10.7.7.7.5	116,13
Wmr. I H. Brander	23,8	9.7.7.0.0	47,92
Wmr. I L. Siepel	19	5.0.0.0.0	13,16
Wmr. I F. Ebbens (5e pr.)	16	9.8.7.7.6	115,63
Wmr. I H. v. Donk	20	10.7.7.7.0	77,50
		Totaal per district	370,34
Adj. J. Jonk	18,5	10.6.6.5.0	72,97
Wmr. I H. Bos	18	8.8.7.5.5	91,67
Leeuwarden			
Wmr. I J. G. v. d. Haak	19	9.7.7.5.0	73,68
Owmr. B. Kalma	15	9.7.6.5.0	90
Wmr. J. Bijlsma	17	10.9.9.8.7	126,47
Wmr. I H. Groen	16	9.7.0.0.0	50,—
Wmr I E. v. d. Laan	24	10.9.9.6.0	70,83
		Totaal per district	410,98
Wmr. I L. de Graaf	16	6.0.0.0.0	18,75
Adj. D. Tilstra	19	9.7.5.5.0	68,42

Pistool

Assen			
Wmr I D. B. Oosterop	6,5	8	61,54
Owmr. W. A. Toet (5e pr.)	6	9.8.8.	208,33
Wmr. I M. v. Voorst	7	8	57,14
Owmr. O. H. Klevringa	6	8.7.7.	183,33
Owmr. I J. v. d. Walle	5,5	8	71,73
		Totaal per district	582,07
Owmr. R. Nieuwland	6,5	9.8.7.	184,62
Wmr. I W. Visser	5	0.0.0.0.0	0
Wmr. I H. Houwing	4,5	0.0.0.0.0	0
Leeuwarden			
Owmr. B. Kalma	5,5	8.0.0.0.0	71,73
Adj. D. Tilstra	7	0.0.0.0.0	0
Wmr. I A. de Vries (4e pr.)	5,5	9.8.8.0.0	227,27
Wmr. I G. v. d. Haak	6	9.0.0.0.0	75
Wmr. I D. A. v. d. Velde	7	8.7.0.0.0	107,14
		Totaal per district	481,14
Wmr. I E. v. d. Laan (7e pr.)	6	9.9.7.0.0	208,33
Wmr. J. Bijlsma	5,5	7.0.0.0.0	63,64
Winschoten			
Adj. J. Jonk	10	8.8.7.0.0	115
Owmr. J. v. Houten		0.0.0.0.0	0
Wmr. I H. v. Donk	8	8.8.8.0.0	150
Wmr. I L. Siepel	7,5	7.7.0.0.0	93,33
Wmr. I H. Bos	7	8.8.8.	171,43
		Totaal per district	529,76
Wmr. I W. Heijes	17	9.8.7.0.0	70,59
Wmr. I H. Brander	4,5	7.7.	155,56
Wmr. I F. C. Broekman	7,5	8.7.	100
Groningen			
Adj. E. Koolman (1e pr.)	6	9.9.8.7.7	333,33
Owmr. P. Dobma	9,5	9.8.7.	126,32
Owmr. J. v. Aalst	5,5	9.7.	145,45
Wmr. I C. Wilkes	8	10	62,50
Owmr. W. Zwaagman (8e pr.)	8	9.8.7.7	193,75
		Totaal per district	861,35
Wmr. I K. Munting	8	8.7.	93,75
Heerenveen			
Owmr. J. v. Nieuwenhoven (3e pr.)	5	9.8.8.0.0	250
Wmr. I H. Worst (2e pr.)	3,5	8.7.7.0.0	314,28
Wmr. I W. Betten (6e pr.)	6	10.8.7.0.0	208,33
Owmr. M. J. v. d. Meer	6,5	9.7.0.0.0	123,08
Wmr. I W. Oppenhuis	4	0.0.0.0.0	0
		Totaal per district	895,69
Wmr. I H. G. Remmers	6	8.7.0.0.0	125
Wmr. I B. Loerts	6	0.0.0.0.0	0

Reserve-Rijkspolitie
Revolver
District
Leeuwarden

Naam	Treffers	Totaal
A. Brouwer	10. 9. 9. 9. 9.10	56
K. Terpstra	10.10. 9. 9. 9. 8	55
F. J. Hogendorp	9. 8. 8. 8. 7. 0	40
J. Andringa	10.10.10. 8. 8. 8	54
F. Reitsma	10. 9. 9. 9. 8. 7	52
	Totaal per district	257

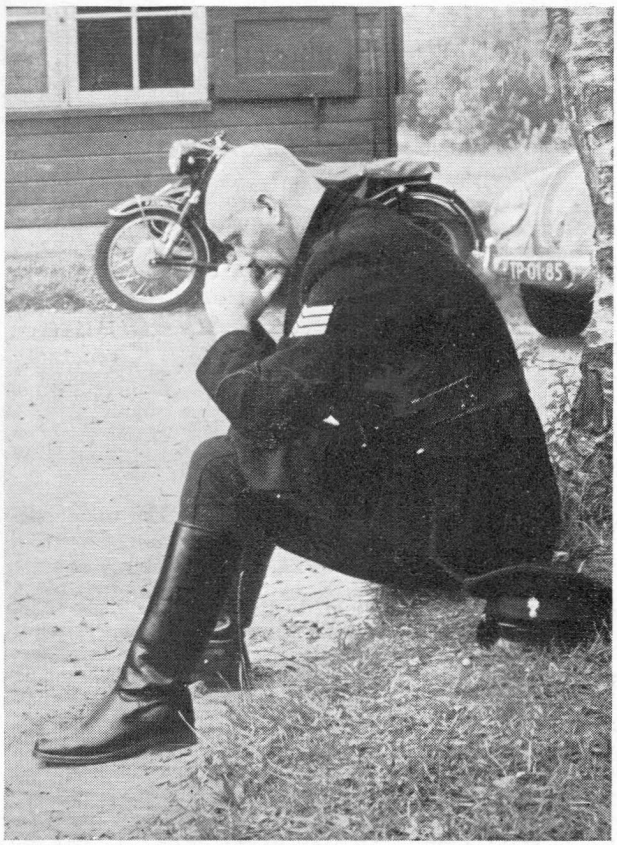

Eén der deelnemers bereidt zich geestelijk en lichamelijk voor op de wedstrijden.....

D. Bosch	9. 7. 0. 0. 0. 0	16
F. v. d. Walle	9. 8. 8. 8. 7. 0	40
H. Veldman	10. 9. 9. 9. 8. 8	53
Winschoten		
J. Bangma	9. 9. 9. 9. 9. 9	54
J. H. Kort	10.10. 9. 9. 9. 9	56
J. v. d. Molen	10.10. 9. 9. 8. 0	46
J. v. d. Wal	9. 8. 7. 7. 0. 0	31
F. v. d. Wal	10.10.10.10. 9. 8	57
	Totaal per district	244
H. Nitters	8. 7. 7. 7. 7. 0	36
J. H. Kampinga	10. 8. 8. 7. 7. 0	40
Groningen		
G. Douma	10. 9. 9. 9. 9. 8	54
J. Wijma	10.10.10. 9. 9. 8	56
H. J. Smit	9. 9. 9. 9. 8. 0	44
H. Rodenboog	10.10.10.10. 9. 8	57
M. J. Kort	10.10. 8. 8. 7. 0	43
	Totaal per district	254
W. Westra	10. 9. 9. 8. 7. 7	5
F. Scholtens	10. 9. 9. 9. 9. 7	53
Assen		
T. M. de Groot	9. 9. 8. 8. 7. 7	48
A. Gruisinga	10. 9. 9. 8. 8. 7	51
A Koekoek	10. 9. 9. 9. 9. 0	46
J. Wolthuizen	10.10.10.10. 9. 9	58
F. J. Vriends	10.10. 9. 9. 9. 8	55
	Totaal per district	258
Mv. Fenema	10. 9. 9. 8. 8. 0	44
J. Wiering	10.10. 9. 9. 9. 9	56
Heerenveen		
F. Ensing	10.10.10. 9. 9. 9	57
H. de Blauw	10.10. 9. 9. 9. 0	47
R. Hoogeveen	10. 9. 8. 8. 7. 0	42
H. de Boer	10. 9. 9. 9. 9. 9	55
H. A. Meijers	10.10. 9. 8. 7. 7	51
	Totaal per district	252
S. Bosscha	10.10. 9. 9. 9. 8	55
J. Boersma	10.10. 9. 9. 8. 7	53
J. Wester	10.10.10. 9. 9. 0	48

Recapitulatie

District	Totaal pistool	Totaal karabijn	Totaal generaal
1. Heerenveen	895,69	380,56	1276,25
2. Groningen	861,35	325,91	1187,26
3. Assen	582,07	405,36	987,43

B. W.

Zwemwedstrijden ressort Groningen

Op 19 augustus 1958 hield de RPSVL voor haar leden zwemwedstrijden in het fraaie zwembad te Franeker. Van deze gelegenheid heeft de SRRG gebruik mogen maken om selectiezwemwedstrijden te houden voor alle wedstrijdzwemmers uit ons ressort. Onder zeer mooi zwemweer werden diverse zwemnummers verwerkt.

De resultaten waren de volgende:

50 meter schoolslag

1. M. Groen	49.5 sec.
2. D. Oosterop	52.4 sec.
3. W. E. Y. Kalt	52.7 sec.
4. Buurmeijer	53.- sec.
5. G. Wiersma	54.3 sec.
6. Bloemsma	55.4 sec.
7. A. de Jong	56.2 sec.
8. J. Wegter	1 min. 4.3 sec.
9. Spanninga	1 min. 7.3 sec.

50 meter vrije slag

1. v. d. Sluis	35.5 sec.
2. Bansema	35.8 sec.
3. A. C. v. d. Veen	41.6 sec
4. Lt. Bergsma	45.- sec.
5. Alberda	
6. F. Schedeler	46.3 sec.
7. D. Oosterop	54.- sec.

50 meter rugslag

1. Bansema	43.- sec.
2. A. C. v. d. Veen	47.3 sec.
3. J. Wegter	51.- sec.
4. M. Groen	52.1 sec.
5. F. Schedeler	52.2 sec.
6. Bloemsma	1 min. 5.4 sec.
7. G. W. Spanninga	1 min. 17.3 sec.

TITS.

27 september 1958

Op deze datum viel dit jaar de Nationale Reclasseringsdag. Dat betekent het hoogtepunt en tegelijk ongeveer de afsluiting van een periode waarin het reclasseringswerk zoals dat in ons land wordt verricht, onder de aandacht van een ieder wordt gebracht.

We zijn er telkens weer verheugd over, dat dit lukt; dat het mogelijk blijkt om elk jaar weer dank zij de medewerking van pers, radio en soms ook televisie, zovelen te bereiken om iets te vertellen van het werken onder duizenden door duizenden, waar tienduizenden nog zo weinig van beseffen.

Heel graag vestigen wij dan ook uw aandacht op deze periode. U kunt er veel door leren, u kunt er door gaan denken en u kunt u zelf geestelijk verrijken door de vragen van het „waarom" en „hoe" op u te laten inwerken.

Want waarom zijn er zovelen, die zich volledig gaven en geven aan het reclasseringswerk? Uit pure nieuwsgierigheid? Dan is het een zaak van korte duur, want de detective-spanning ontbreekt vrijwel steeds. Uit een streven naar eigen eer of naar zelfvoldoening? De teleurstellingen maken zulke medewerkers murw. Zou het werkelijk de wens zijn om iets voor de ander te betekenen? Vermoedelijk wel: vindt u wanneer u rustig nadenkt niet ook iets van zulk een heilig moeten in uw binnenste?

En dan het „hoe". Och, ook hier doet de wetenschap zich gelden. Wij weten nu veel meer dan vroeger over wat de mensen drijft en beweegt. En van deze kennis maken wij graag en vol dankbaarheid gebruik. Dat heeft een nieuw element in ons werk gebracht: de studie en met de studie de vakbekwame medewerker. Gelukkig is er voor de ongeschoolden, die wel willen nog plaats over. Naast iedere vakkracht staan gemiddeld zeker 30 vrijwillige, ongeschoolde medewerkers. Daar zoudt u bij kunnen horen.

Of u zoudt gewoon, in het leven van alledag, die opdracht kunnen vervullen. B.v. door te proberen heel gewoon als buurman of buurvrouw, als medelid van dezelfde kerkgemeenschap, als bedrijfsgenoot de ander tegemoet te treden en duidelijk te maken, dat hij of zij op u kan rekenen. En dat moet dan natuurlijk waar zijn en geen voos gebaar. Dat kan van grote betekenis zijn. Het kan ertoe medewerken, dat die ander zich dan gesteund weet en voor een nieuwe val wordt behoed. Hoofdzaak is, dat wij allen onze opdracht vervullen en niet alleen klaar staan om te helpen, maar ook de hand uitsteken wanneer hulp nodig is.

Nationaal Bureau voor Reclassering.

Schietwedstrijden Politiereservisten in de provincie Drenthe

De reserve Rijkspolitie in het district Assen, veroverde voor de tweede keer de fraaie wisselbeker.

Op zaterdag 6 september 1958 werden op de prachtige militaire schietbanen te Havelte de jaarlijkse schietwedstrijden gehouden voor de Politiereservisten in de provincie Drenthe.

Omstreeks drie uur in de namiddag kon de w.n. voorzitter Van Schaik uit Assen, een honderdtal Politiereservisten het welkom toeroepen. Zeer verheugend was het, dat ook een groot aantal superieuren aanwezig waren die de verrichtingen van hun reservisten wilden volgen.

Wij merkten o.m. op majoor E. A. Mackay, districtscommandant der Rijkspolitie te Assen, met diens toegevoegd-officier de 1e luitenant L. P. Bergsma, commissaris Hoek uit Emmen met inspecteur Rutgers, de korpschefs van Meppel en Hoogeveen en zoals vermeld de heer Van Schaik uit Assen. De heer Gautier, oud-voorzitter SWG in de prov. Drente en verder nog verschillende adjudanten, opperwachtmeesters en brigadiers, die met de leiding op de schietbanen waren belast.

De heer Huisman, die met de algehele leiding was belast, las het reglement voor waaraan een ieder zich diende te houden. Nadat Huisman een ieder veel succes had toegewenst begonnen de wedstrijden. Er werd begonnen met de korpswedstrijden en daar werd met veel animo en spanning geschoten. (De spanning was soms op de gezichten te lezen. Red.)

Al spoedig bleek dat tussen de reserve Rijkspolitie en de reserve Gem. Pol. te Emmen een heftige strijd werd gestreden, waarbij tenslotte de Rijkspolitie iets voor bleef.

Wij noteerden de volgende uitslagen:

1e prijs Reserve Rijkspolitie distr. Assen

F. J. Friends	47 punten
A. Gruisinga	44 punten
T. M. de Groot	42 punten
S. Wiering	41 punten
J. Wolthuizen	49 punten
totaal	203 punten

2e prijs Reserve Gem. Pol. Emmen

J. H. Seubers	44 punten
K. Ubels	47 punten
D. H. Veenstra	34 punten
H. C. v. d. Kolk	49 punten
J. Duinkerken	46 punten
totaal	220 punten

3e prijs Reserve Gem. Pol. Meppel

R. Appelmelk	36 punten
J. Nienhuis	45 punten
S. Buiten	44 punten
D. Tiemersma	40 punten
J. C. Meppelink	37 punten
totaal	202 punten

4e prijs Reserve Gem. Pol. Assen

J. Steen	43 punten
C. H. Lieuwerts	34 punten
H. Speelman	19 punten
H. v. d. Pol	45 punten
T. Jans	38 punten
totaal	179 punten

5e prijs Reserve Gem. Pol. Hoogeveen

E. Engberts	35 punten
J. v. d. Maar	30 punten
K. J. Lok	45 punten
A. Hoven	37 punten
J. Beumer	30 punten
totaal	168 punten

De reserve Rijkspolitie won hiermede voor de tweede maal de fraaie wisselbeker en tevens een prachtige beker, geschonken door de gemeente Assen. Uit bovenstaand lijstje blijkt echter wel dat de res. Gem. Pol te Emmen — evenals in voorgaande jaren — hun vlak op de hielen zit. Dit kan in de toekomst wel eens een spannende strijd worden.

Wij feliciteren de reserve Rijkspolitie natuurlijk van harte met dit prachtige succes.

Ook op de personele banen werd met wisselende kansen geschoten.

Hier was de uitslag als volgt.

Genodigden.

1e prijs Inpecteur Veerman te Hoogeveen	50 punten
2e prijs Majoor Mackay te Assen	48 punten
3e prijs Commissaris Hoek te Emmen	47 punten

Afzonderlijke prijzen voor de beste schutters van de korpswedstrijden.

1e prijs en tevens hoogst aantal punten van alle reservisten van de provincie Drenthe: J. Wolthuizen res. Rijkspolitie distr. Assen 49 punten met een steunserie van 49 punten.

2e prijs H. C. v. d. Kolk Gem. Pol. Emmen 49 punten na een steunserie op de 2e plaats.

3e prijs M. Ubels res. Gem. Pol. Emmen 47 punten

4e prijs F. J. Friends res. Rijkspol. Assen 47 punten doch deze viel na een steunserie juist niet in de prijzen.

Een prachtige strijd tussen beide genoemde korpsen, waarbij Wolthuizen tenslotte als winnaar naar voren kwam.

Proficiat Wolthuizen en ook v. d. Kolk, Ubels en Friends van harte gefeliciteerd met de behaalde resultaten.

Personele baan reservisten

1e prijs De Graaf, res. Gem. Pol. Emmen	46 punten
2e prijs Everts, res. Gem. Pol. Hoogeveen	45 punten
3e prijs Nijwening, res. Rijkspol. Assen	45 punten
4e prijs Hut, res. Rijkspol. Assen	44 punten
5e prijs Petien, res. Gem. Pol. Emmen	43 punten
6e prijs Roede, res. Gem. Pol. Emmen	43 punten
7e prijs Haan, res. Gem. Pol. Emmen	43 punten
8e prijs Kuiper, res. Rijkspol.	42 punten
9e prijs Mager, res. Rijkspol.	41 punten
10e prijs Derks, res. Gem. Pol. Emmen	40 punten
11e prijs Hobers, res. Gem. Pol. Emmen	40 punten

Vrije baan

1e prijs adjudant Pegels, gr. Cdt. Ruinen 50 punten met een steunserie van 49 punten.

2e prijs Slomp uit Emmen 50 punten met een steunserie van 43 punten.

3e prijs Rondhuis, Meppel 43 punten.

Hiermede was ook deze prachtige onderlinge strijd weer ten einde en begaven zich allen in de militaire kantine voor een kopje thee. Daarna ging het per auto naar hotel Blok, waar een prachtige koffietafel in gereedheid was gebracht. Nadat een ieder zich hieraan te goed had gedaan, werden de prijzen uitgereikt door de heer Gautier. Deze deed dit op de hem eigen wijze; soms met humor, soms met een ernstig woord werden met een handdruk de prijzen in ontvangst genomen. Deze bestonden uit bekers, medailles enz. en verder nuttige gebruiksvoorwerpen.

De wnd. voorzitter, de heer Van Schaik, dankte vervolgens allen, die er aan hadden medewerkt voor het welslagen van dit schietfestijn.
Commissaris Hoek dankte ook voor de prachtige regeling en het welslagen van deze mooie en nuttige middag.
Majoor Mackay sprak nog een pittig woord namens de res. Rijkspolitie, waarna de handen van de aanwezigen geducht op elkaar kwamen. Tot slot wenste de voorzitter allen een wel thuis.
Van onze zijde wordt nog opgemerkt — en dat is zeer zeker de gedachte van alle reservisten — dat dit weer een propaganda-middag was van de allereerste soort. Binding en vorming, waarbij de reservisten elkaar weer beter hebben leren kennen en waarderen. Een dag waar alle reservisten telkens met grote belangstelling naar uitzien.
Een schitterende regeling en een pracht verzorging. Bij leven en welzijn tot het volgende jaar heren.

W. R.

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING

H.H.MEIJERING
Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941·K 5900

TJAART
VAN DER MOLEN
Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)
Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

REIST
met uw club en vereniging
per
ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN
Hoofdweg 65 – Telefoon 05982 - 331

★ Voor het vervoer van grond
en het ontgraven met draglines
is het adres
TRANSPORTBEDRIJF J. BOUWMAN
PATERSWOLDSEWEG 340 - GRONINGEN

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres
Winschoten Tel. 2551
Emmen Tel. 1372

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN
HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN: Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 140
Rentevergoeding 3 %

ADVERTEREN
DOET VERKOPEN

D. A. M.-remmen
zijn SNEL-remmen
N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

het gezelligste en goedkoopste
warenhuis van groningen
is en blijft uw warenhuis
galeries modernes
vismarkt 27 - groningen

schade
aan Uw wagen...
CAROSSERIEBEDRIJF
W.K.W.
ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)
Schuifdaken ★ Eigen beklederij

RIJKSPOLITIE-ORGAAN

VAN DE INSPECTIE IN HET RESSORT GRONINGEN

DE REFLECTOR

7e Jaargang
1 nov. 1958
No 11

R.P. kalender 1959

Als de vakanties tot het verleden behoren en de dagen gaan korten, worden we weer geconfronteerd met het feit, dat het lopende jaar teneinde spoedt. Onze R.P.-kalender 1958 herinnert ons daar bovendien nog eens aan door het feit, dat nog slechts enkele maandbladen van dit jaar tot onze beschikking staan. De Commissie R.P.-kalender is weer tijdig aan de slag gegaan om de in woning en bureau reeds ingeburgerde Korps-Kalender ook voor 1959 tijdig gereed te hebben, daarbij op de voorgrond stellende, dat de uitvoering ervan weer met de meeste zorg dient plaats te vinden, rekening houdende met de wensen en verlangens van het personeel, voor zover deze bekend zijn uit de telkenjare ontvangen reacties.

Gaarne betuigt de Commissie reeds bij voorbaat haar dank aan **allen,** die steeds weer hun medewerking geven voor het propageren van ONZE kalender. Het is een verheugend feit, dat uit diverse gelederen van het Korps suggesties worden ontvangen voor de samenstelling van de kalender. Al is niet alles uitvoerbaar, toch houdt de Commissie gaarne rekening met e.e.a.

Zij doet dan ook thans weer een beroep op allen die hiertoe in de gelegenheid zijn, om de verschijning van de kalender de nodige bekendheid te geven bij degenen die geacht kunnen worden hier belangstelling voor te hebben. Vooral ook in de kringen der reserve-R.P. groeit telkenjare het aantal bestellingen. Hoe groter de oplage, hoe beter de uitvoering kan zijn voor de kostprijs van f 1,25, welke ook voor de komende kalender weer geldt, niettegenstaande allerlei prijsverhogingen.

Voor een ieder bestaat de gelegenheid deze kalender te bestellen — zo spoedig mogelijk — door overmaking van een bedrag van f 1,25 aan adres

Territoriaal Inspecteur Rijkspolitie
Postbus 260 — 's-Hertogenbosch.

DE COMMISSIE.

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Kelder, G. J., wmr. no. 807, van verkeersgroep Heerenveen naar Verkeersgroep Alkmaar.
Das, J., wmr. no. 474, van verkeersgroep Alkmaar naar verkeersgroep Heerenveen.

Bevorderd tot Opperwachtmeester de Wachtmeester 1e klasse:

Boer, L., no. 379, Holwerd m.i.v. 15-9-1958.
Temmingh, G., no. 546, Heerenveen m.i.v. 31-7-1958.

Met eervol ontslag:

Boer, Tj. de, adjudant, no. 4, Witmarsum. Met pensioen.

Overleden:

Smeding, L., wmr. 1e kl., no. 2732, Ried.

Gehuwd:

Kempenaar IJ., wmr., met mej. S. Hofstra te Buitenpost.

Geboren:

Wieke, d. v. wmr. 1e kl. J. Dijkstra en W. Holwerda te Terschelling.
Anne Johannes, z. v. wmr. R. Zwaanstra en A. Roos te Zorgvlied.
Ettha Margaretha, d.v. wmr. 1e kl. J. S. Kloosterman en G. v. d. Zwaag te Groningen.
Petra Janny, d.v. wmr. 1e kl. H. P. Prak en G. Dijk te Uithuizen.
Akke, d. v. wmr. 1e kl. J. Hulzinga en G. v. Hijum te Ferwerd.
Johanna Anette, d. v. wmr. 1e kl. A. Wind en H. Vogelzang te Beilen.

5 CENT-FONDS

S. Oppenhuizen, Burgemeester Juckemastraat 4 te Franeker, wmr. 1e klasse dankt het bestuur en leden van het 5 cent-fonds voor de heerlijke schaal fruit, welke hij tijdens zijn ziekte heeft mogen ontvangen.

Dat Theo Kuiper wonende te Winschoten,
naar het ziekenhuis moest, heeft hem zeer verdroten.
Meer dan een week moest hij daar zijn;
dat vond die Theo niks niet fijn.
Zo stil en rustig in zijn witte bedje,
dat was voor hem toch ook geen pretje.
Van de operatie heeft hij niet veel vernomen,
Hiervan is hij ook vlot weer bijgekomen.
Dra kwam de dag, dat hij weer mocht spelen.
Hij hoefde zich nu niet meer te vervelen.
Toen kwam de dag dat hij werd ontslagen;
Hij werd vlug in de auto gedragen.
Met spoed werd hij naar huis gereden
en al het leed was weer geleden.
Die dag werd voor hem een groot feest.
want wat verheugde hem nog het meest?
Het vijf cent-fonds ging hem die dag verblijden
met een prachtige auto, die echt kon rijden.
Dit ging vergezeld van de beste wensen
en een spoedig herstel van alle mensen,
die aan dit Fonds hebben medegewerkt
en op deze manier vele zieken sterkt.
Een grote vreugde straalde uit zijn ogen!
Zeer, zeer hartelijk dank riep hij opgetogen!!

Voor de schaal met een grote hoeveelheid heerlijk fruit plus de goede wensen, aangeboden tijdens mijn gedwongen rust, zeg ik de commissie 5 cent-fonds hartelijk dank.

H. v. Dalfsen, Appingedam.

Bij mijn thuiskomst uit het ziekenhuis op woensdag 1 oktober 1958 ontving ik van het 5 cent-Fonds een aardige attentie. Gaarne wilde ik op onderstaande wijze mijn dank hiervoor betuigen.

Fries, Groninger en Drent,
Per maand betaalt gij slechtst 5 cent,
Voor uw zieke collega,
Zijn kind of ega,
En wat dit klein bedrag,
Wel zoal vermag,
Daarvan stond ik versteld,
Toen ik weer zover hersteld,
Uit het ziekenhuis werd ontslagen,
En uw fonds aan kwam dragen,
Met een schaal prachtig fruit,
Ik dank u dan ook tot besluit,
Heel hartelijk voor deze attentie,
Ik voel we weer een fit mensie.

Hoogachtend,
Mevr. H. H. Klinkhamer-Pater
Julianaplein 3, Muntendam.

7e jaargang no. 11 Verschijnt 1 x per maand 1 november 1958

DE REFLECTOR

Periodiek van de Inspectie der Rijkspolitie in het Ressort Groningen, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.

Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025.
Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen. Bank: Amsterdamsche Bank N.V. te Assen.

Medewerkers: Adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Wmr. 1 J. Krediet, Districtsstaf Leeuwarden; Wmr. 1 T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Owmr. J. Oosting, Districtsstaf Assen; Owmr. F. de Vries, Districtsstaf Groningen

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220–1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensioneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

In memoriam wachtmeester der Rijkspolitie 1e klasse L. Smeding

Dankbetuiging

Getroffen door de overweldigende belangstelling en het hartelijk medeleven, ondervonden bij het zo plotseling overlijden van mijn geliefde echtgenoot, Louw Smeding, betuig ik langs deze weg mijn oprechte dank.
Ried, oktober 1958.

Wed. D. Smeding-Wiersma.

Op maandagmorgen 29 september 1958 bereikte ons de droeve tijding van het zo plotseling verscheiden van onze collega, Louw Smeding, in leven wachtmeester der Rijkspolitie 1e klasse, postcommandant te Ried, groep Hennaarderadeel.

Smeding, die zondagavond 28 september 1958 per bromfiets terugkeerde naar zijn standplaats, na een afgelegd familiebezoek te Leeuwarden, werd in de kom van het dorp Berlikum het slachtoffer van een hem overkomen verkeersongeval. Liet zijn toestand zich aanvankelijk niet ernstig aanzien, in de loop van de avond en nacht verergerde deze dermate, dat hij maandagmorgen in het Bonifatius Hospitaal te Leeuwarden aan zijn verwondingen is bezweken. Smeding bereikte de leeftijd van 39 jaar en laat vrouw en drie kinderen achter.

Dit droeve bericht heeft ons diep getroffen. Door zijn ernstige plichtsbetrachting, zijn oprechtheid en trouw, had Smeding bij zijn collega's, zowel als bij de burgerij veel vrienden. Op donderdag 2 oktober 1958 werd hij met Korpseer in zijn standplaats Ried ter aarde besteld. Vooraf werd in de Ned. Herv. Kerk aldaar een rouwdienst gehouden, welke o.a. werd bijgewoond door de Commandant van het District Leeuwarden der Rijkspolitie, Dir. Officier der Rijkspolitie 3e kl. P. J. G. Aalders; de toegevoegd Officier der Rijkspolitie 2e kl. A. C. v. Dijk; Districts-Adjudant. T. Bleeker; Chef de Bureau Owmr. J. Oosting; Commandant en voltallig personeel van de groep Hennaarderadeel, de burgemeester van Franekeradeel en tal van andere autoriteiten. Het kerkgbouw was tot de laatste plaats bezet.

In het middenschip van de kerk voor de preekstoel stond het stoffelijk overschot opgebaard, omgeven door een groot aantal kransen en bloemstukken, waaronder o.m. een krans van het Korps Rijkspolitie Ressort Groningen, de groep Hennaarderadeel, de Rijkspolitiesportvereniging Leeuwarden, de Ned. Politiebond en van tal van andere instanties.

Na de binnenkomst van de plaatselijke predikant

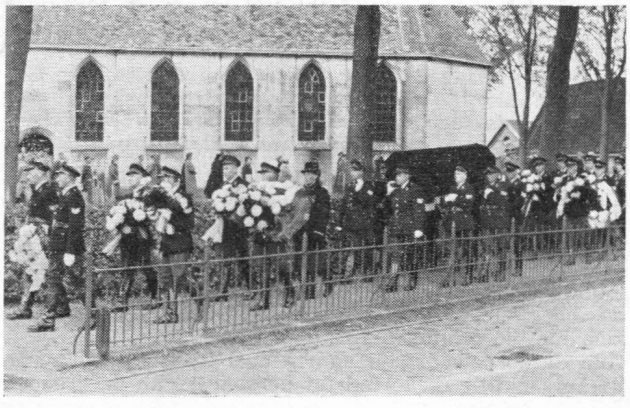

Ds. Hoekstra, speelde het orgel: „In Bethlehems stal lag Christus de Heer".
De predikant las vervolgens het Bijbelwoord: Job 1 en Hebr. 13 en koos als uitgangspunt hiervan „Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar zoeken de toekomende".
Spreker stond stil bij de klemmende vraag, die hem deze dagen mermalen was gesteld, „waarom", waarom deze man, in de kracht van zijn leven. Waarom deze man, die in zijn gezin, in zijn werk, onder ons in onze kleine dorpsgemeenschap het kleed droeg dat des dienstknechts is!
Smeding, zo vervolgde Ds. Hoekstra, was een steunpilaar voor onze samenleving. Over dit waarom, zit u mevrouw Smeding in de punt, in de uitzichtloze duisternis. Maar toch, aldus Ds. Hoekstra mag ik u mevr. Smeding en u allen zeggen en toch is er licht in die put in die duisternis. Job, die alles kwijt raakte, stond op en zeide: „De Here heeft gegeven, de Here heeft genomen, de Naam des Heren zij geloofd!" Dat licht is het, waarvan Jacq. E. van der Waals dicht:

„Heer ik wil Uw liefde loven, al begrijpt mijn
ziel U niet.
Zalig hij, die durft geloven, ook wanneer mijn
oog niet ziet.
Schijnen mij uw wegen duister, zie ik vraag U
niet: Waarom?"
Eenmaal zie ik al Uw luister, als ik in Uw hemel kom!"

Ds. Hoekstra zei dat Louw Smeding hem kortgeleden in het ziekenhuis, waar hij voor een operatie was opgenomen, had verteld, dat het ook in zijn leven licht was. Paulus zegt: „Wij hebben hier geen blijvende stad, maar zoeken de toekomende". Dat was het licht, waarvan Smeding getuigde.

Ds. Hoekstra besloot met de bede: „Mijn schild ende betrouwen, zijt Gij o God mijn Heer".

Na deze rouwdienst werd het woord gevoerd door de Dir. Officier 3e kl. P. J. G. Aalders, Commandant van het District der Rijkspolitie Leeuwarden..
Majoor Aalders, prees Smeding als een rechtgeaard Nederlander, getuige zijn onderscheiding „Orde en Vrede met de Gespen".

Wachtmeester der Rijkspolitie 1e klasse Smeding, aldus Majoor Aalders, vervulde op voorbeeldige wijze zijn plicht op een standplaats waar in werkelijkheid een bezetting van twee man nodig was.
Door zijn plicht zo nauwgezet te vervullen, had Smeding veel vrienden bij zijn collega's en bij de bevolking. Dit sierde niet alleen hem zelf, maar heel het Korps.
Louw Smeding, ook namens de groep Hennaarderadeel, hartelijk dank hiervoor. God hebbe je ziel. Rust in vrede.

Hierna sprak Majoor Aalders woorden van troost tot mevrouw Smeding en haar kinderen.
Vervolgens werd het woord gevoerd door de burgemeester van Franekeradeel. Wachtmeester der Rijkspolitie 1e klasse Smeding, aldus de burgemeester was Rijksambtenaar. Doch onze verhouding was als die van één grote familie. Zijn verscheiden heeft mij persoonlijk erg getroffen en diep ontroerd. Hoewel Smeding in Ried geen gemakkelijke taak had, wist hij zich door zijn oprechte trouw en eerlijkheid uitstekend te handhaven. Hierdoor genoot hij vrij algemeen grote waardering bij zijn Chefs en bij mij.

Tenslotte werd nog het woord gevoerd door de Districts-Adjudant Bleeker, namens de Rijkspolitiesportvereniging Leeuwarden, van welke vereniging Smeding een actief en ook zeer sportief lid was, en door Opperwachtmeester Boonstra, namens de Nederlandse Politiebond, afd. Franeker-Harlingen, van welke afdeling de overledene secretaris was.
Na het ontroerende afscheid nemen, stelden de collega's van de groep zich op aan weerszijden van de uitgang en brachten de overledene een laatste groet.
Na de teraardebestelling dankte, namens mevrouw Smeding, een broer van de overledene voor de vele blijken van medeleven bij het overlijden en de begrafenis ondervonden.

Louw Smeding, collega en vriend, door je oprechte trouw, je groot dienstbetoon, hielden wij veel van je. Hierdoor zul je in onze herinnering blijven voortleven.

RUST IN VREDE! E.K.

Politie-schietwedstrijden te Emmen

Op 25 september 1958 werd op de schietbaan te Emmen de traditionele wedstrijd gehouden voor vijftallen van die korpsen, die deze zomer bij hun schietoefeningen van de baan aldaar gebruik hadden gemaakt.
Het weer vormde wel een scherpe tegenstelling met de zomerdagen; van tijd tot tijd kwam de regen als met bakken uit de lucht vallen en de herfststorm gierde door de dennen.
Niettemin maakte onze gastvrouwe, de Emmer Gemeentepolitie, door een prima verzorging ook deze dag weer tot een succes.

Nadat de heer burgemeester der gemeente Emmen genodigden en deelnemers in een korte toepraak welkom had geheten, werd begonnen met een schietwedstrijd voor de genodigden.
Commissaris Hoek toonde zich met 54 punten de beste schutter. Hij werd gevolgd door de heer Brink, wethouder der gemeente Emmen, met 48 punten, terwijl de heer Gautier, oud-burgemeester van Coevorden, zich met 45 punten derde plaatste.
Aan de korpswedstrijd namen deel twee vijftallen van de Rijkspolitie (gevormd uit personeel van de groepen Coevorden, Odoorn, Schoonebeek en Sleen), de Gemeentepolitie Emmen met twee vijftallen, de douane en twee vijftallen van de reserve Gemeentepolitie Emmen.
Lange tijd bleef de spanning er in wie ditmaal houder van de wisselbeker zou worden, doch Emmen liet zich niet van de eerste plaats verdringen.
Tweede werd groep I van de Rijkspolitie (Heeling, Klein, Slik, Timmer en Vedder), die als aandenken aan deze dag een fraaie lauwertak mee naar huis mocht nemen.

Groep II van de Rijkspolitie (Bergervoet, Jurjens, Nolles, Olijve en Ottens), bracht het tot de vijfde prijs, een fraaie medaille.

Ook in de persoonlijke wedstrijd toonde de Emmer Gemeentepolitie over de beste schutters te beschikken. Als nummer één kwam uit de strijd brigadier L. v. d. Heide met 59 van de 60 punten. Tweede werd wmr. I H. Timmer met 55 punten.

Commissaris Hoek reikte met een toepasselijk woord de gelukkige winnaars de prijzen uit.

25-jarig jubileum van adjudant Westra

Op donderdagmiddag 9 oktober 1958, werd door adj. Westra, groepscommandant van de Verkeersgroep te Heerenveen, in de met veel bloemen getooide achterzaal van hotel Oord te Oranjewoud het feit herdacht dat hij op deze datum 25 jaar het politieuniform had gedragen. Deze gebeurtenis werd in besloten kring op gepaste wijze gevierd.

Naast zijn echtgenote en kinderen, vader, broer en schoonmoeder, waren hierbij aanwezig de districtscommandant, majoor Van Dijk met echtgenote, het bijna voltallige personeel van de Verkeersgroep en districtsstaf, de collega groepscommandant van de Verkeersgroep Leeuwarden, reserve adjudant De Jong, alsmede vertegenwoordigers van de Nederlandse Politiebond en Politie Sportvereniging Heerenveen.

Nadat alle aanwezigen van een kopje thee met gebak waren voorzien, heette om 3.00 uur de waarnemend groepscommandant owmr. Tigchelaar namens familie Westra alle aanwezigen in het bijzonder de districtscommandant en echtgenote, alsmede het personeel van de districtsstaf, groepscommandant Verkeersgroep Leeuwarden en res. adj. De Jong van harte welkom en hij hoopte dat allen enige uren gezellig bijeen zouden zijn, om het 25-jarig ambtsjubileum van adj. Westra te gedenken.

Als eerste verzocht hij de districtscommandant het woord te willen voeren.

Deze feliciteerde adj. Westra met zijn 25-jarig ambtsjubileum en hij hoopte dat het de adj. in zijn verdere leven goed zou gaan. Hij ging in het kort de politieloopbaan van de adj. na en memoreerde dat hij o.a. in de beoordeling van hem had gelezen dat deze vroeger ook al als een openhartig politieman bekend stond, wat hij ook tenvolle kon onderstrepen. Hij schilderde adj. Westra uit als een man met een harde bast, doch met een blanke pit. Namens de districtsstaf overhandigde hij adj. Westra een fraaie plant. Tevens reikte hij hem de bekende enveloppe met inhoud uit.

Nadat allen nogmaals van thee waren voorzien sprak owmr. Tigchelaar als wnd. groepscommandant de jubilaris toe.
Hij feliciteerde adj. Westra namens het gehele personeel van de groep met zijn 25-jarig ambtsjubileum en hij hoopte dat de adj. nog vele jaren de scepter over de verkeersgroep mocht zwaaien. Hij dankte mevr. Westra voor de vele kopjes thee die deze 's avonds aan de planton had verstrekt. Hij hoopte dat dit in de toekomst zo mag blijven. Namens het personeel bood hij de adj. een snoek- en een brasemhengel met katrol aan. Hij overhandigde mevr. Westra een bloemetje.

Hierna sprak adj. Sleiffer als voorzitter van de Nederlandse Politiebond.
Deze kenschetste de adj. als een goed en trouw bondslid die steeds de vergaderingen bezocht. Mevr. Westra noemde hij een goede politievrouw die weet hoe zij collega's moet ontvangen. Namens de bond overhandigde hij de adj. een waardebon en mevr. Westra een plant.

Namens de P.S.V.H. sprak adj. Schoenmaker. Deze was blij dat hij een uitnodiging had ontvangen en hij hoopte dat de jubilaris in de positie die hij thans bekleedde het einde zou mogen bereiken. Adj. Westra staat altijd voor de sport op de bres en weet iets te organiseren zonder geld en weinig tijd. Hij bood namens de P.S.V.H. de adj. een vierkleurenpotlood aan.

Wmr. I Oppenhuis bood adj. Westra namens de Oefengroep der R.P. en namens de leden van de Reserve Politie hengelstokhoezen, een bloem en een leugentester aan.
De leugentester moet in de toekomst voorkomen dat de adj. de lengte van de door hem gevangen vis in visserslatijn met zijn handen aangeeft. Ook het gewicht kan met dit instrument worden vastgesteld, zodat schatten niet meer nodig is, en de waarheid geen geweld meer behoeft te worden aangedaan.

Hierna las owmr. Gruben op voorbeeldige wijze een gedicht voor dat door een paar leden van de groep over het leven van de adj. was gemaakt.
Tussen de sprekers door zorgde de ober van hotel Oord dat al de aanwezigen rijkelijk van eten en drinken werden voorzien.

Omstreeks 6.00 uur dankte adj. Westra stuk voor stuk de sprekers van die middag voor de tot hem gerichte woorden en de hem aangeboden geschenken. Het speet hem dat één lid van zijn groep nl. de wachtmeester eerste klas P. A. Kestens wegens ziekte niet aanwezig kon zijn.

JAPPIE

Afscheid opperwachtmeester A. Kort

Nadat voor deze bijzondere gelegenheid de groepssamenkomst was gehouden in het Postbureau der Rijkspolitie te Dalen, werd aldaar op 30 september 1958 afscheid genomen van de opperwachtmeester A. Kort, die, na een diensttijd van ruim veertig jaren, het korps met pensioen verliet.
Ter gelegenheid van dit afscheid waren te ongeveer vier uur 's namiddags aanwezig de heer burgemeester der gemeente Dalen, de heer Boer, de heer districtscommandant de dir. officier der Rijkspolitie 3e kl. E. A. Mackay, de leden van de groep Schoonebeek der Rijkspolitie en enkele afgevaardigden van de Nederlandse Politiebond.

De districtscommandant memoreerde enkele treffende bijzonderheden uit de lange diensttijd van de scheidende opper. Hij herinnerde aan hetgeen door hem kort geleden bij het veertigjarig jubileum van opper Kort was gezegd en wenste deze als rustend burger nog vele jaren, en bovenal een goede gezondheid.

De burgemeester, hierna het woord krijgende, dankte in een korte toespraak opper Kort voor het vele werk, dat deze in prettige samenwerking met de gemeentelijke instanties te Dalen heeft verricht. De burgemeester sprak de hoop uit, dat Kort ook na zijn pensionering zijn krachten zal blijven geven voor de gemeente Dalen, alsmede voor de plaatselijke afdeling van Veilig Verkeer, die steeds de grote belangstelling van Kort mocht hebben.

Namens het personeel van de groep Schoonebeek dankte de groepscommandant, adjudant Sijnstra, opper Kort voor de altijd prettige samenwerking met de leden van de groep. Hij betrok mede mevrouw Kort in de woorden van dank en waardering, die tot haar echtgenoot waren gesproken en bood beiden een stoffelijk blijk van waardering aan.

Nadat opper Kort de verschillende sprekers had geantwoord, werden in een gezellig uurtje, waarin mevr. Kort zich als altijd een prima gastvrouw toonde, nog vele herinneringen uit de voorbij gevlogen jaren opgehaald.

S.

ORANJEKALENDER 1959 VAN PRO JUVENTUTE:

Een kostelijk bezit....

* * * * * * * * * * * * * * * * *

Foto N.V. C.P.I.M

* * * * * * * * * * * * * * * * *

Deze foto van H.K.H. Prinses Beatrix is één van de twaalf charmante zwart-wit foto's van alle leden van ons Koninklijk Gezin, die deze waarlijk nationale kalender tot een kostelijk bezit maken.

Nieuw en, wat meer zegt, bijzonder mooi is de reproduktie van een prachtige kleurenfoto van de Prinsessen Beatrix en Irene op het titelblad. Ook bevat de kalender verscheidene onbekende foto's en enkele uit particulier bezit, die ons Vorstenpaar speciaal voor Pro Juventute's Oranjekalender 1959 heeft willen bestemmen.

Ofschoon dit alles reeds genoeg is om de kalender te bestellen, is er een nog klemmender reden om daartoe te besluiten. Pro Juventute probeert kinderen, die het — buiten hun schuld — heel moeilijk hebben, te helpen in samenwerking met de ouders en met eerbiediging van hun levensovertuiging. De middelen om dit werk te kunnen doen worden door „Pro Juventute" voor een belangrijk deel verkregen uit de opbrengst van de ORANJEKALENDER, die als vanouds slechts f 2,75 kost. U kunt de ORANJE-KALENDER bestellen bij alle Verenigingen en Afdelingen „Pro Juventute", of — waar niet verkrijgbaar — franco per post door storting van f 2,75 op postgiro **51.74.00** (of per postwissel) ten name van de

KALENDERACTIE „PRO JUVENTUTE"
Postbus 7101 — Amsterdam Z. II

Vindt u zelf ook niet, dat dit eigenlijk het minste is dat u kunt doen? Laten wij u mogen raden: bestel meteen!

Ambtsjubileum adjudant P. A. Goudswaard

Op 13 oktober 1958 was het 25 jaar geleden, dat de jongeling P. A. Goudswaard de welige landouwen van de Zuidhollandse eilanden verliet, om zich vrijwillig te laten inlijven bij de cavalerie. Niet vanwege zijn strijdlustig karakter werd deze stap gedaan. Zoals hij later zelf zou toegeven, beschouwde hij de krijgsmacht als de springplank, die nodig was, om zich een plaatsje bij de politie te verwerven. Hij had zich goed voorbereid, door reeds voordien een politiediploma met aantekening te „halen".

Intussen toonde onze jonge vriend zich een goed militair, die het al spoedig tot onderofficier bracht. In het voorjaar van 1935 mocht hij via de poort van het Depot Koninklijke Marechaussee te Apeldoorn het grote werkterrein betreden, waar men zich, om in termen van onze Grondwet te spreken dagelijks bezig houdt met de bescherming van personen en goederen. Hij toonde zich ook daar van zijn beste kant.

Wij zullen hem niet geheel volgen op zijn wegen, die hem kris-kras door Nederland voerden. Dit werd wel gedaan door de Luitenant Bergsma, toen deze de jubilaris in de middag van de 14e oktober jl. in diens rijkelijk met bloemen versierde woning huldigde. De districtscommandant, de majoor Mackay, kon helaas wegens ziekte niet aanwezig zijn. Ten aanhore van een grote schare familieleden, collega's en vrienden memoreerde de luitenant in een geestige speech diverse „wapenfeiten" uit de loopbaan van de jubilaris, die het tot adjudant van de rijkspolitie bracht en reeds jaren werkzaam is als districtsrechercheur in het district Assen. Daarnaast werden andere activiteiten van de adjudant belicht, zoals zijn functie als vakbondbestuurder, instructeur van de B-cursus enz. Geschenken werden aangeboden en mevrouw Goudswaard ontving bloemen. De toespraak van de Luitenant culmineerde in de woorden: „Goudswaard, u is voor ons goud waard".

In zijn antwoord getuigde de adjudant van zijn dankbaarheid voor het mogen beleven van deze dag, de ondervonden belangstelling, de ontvangen geschenken en de kameraadschap die hij gedurende zijn diensttijd ondervond.

Toen 's avonds op minder formele wijze het feest werd voortgezet, verscheen ook een deputatie van de Bond van Christelijke Politieambtenaren, die bij monde van de opperwachtmeester Schoemaker melding maakte van het feit, dat de adjudant Goudswaard tevens 12½ jaar lang voorzitter was van de plaatselijke afdeling van die bond. Ook als zodanig werd hij zeer geprezen. Wij mochten beluisteren, dat deze voorzitter, naast een grondige kennis van zaken, beschikt over zeer veel spraakwater (hetgeen ons bekend was). Op de een of andere wijze schijnt het ene het andere aan te vullen. Wij zullen daar in het openbaar niet dieper op in gaan. Genoeg zij, dat de jubilaris in zijn dankwoord in dit opzicht opmerkte, dat de Drentse leden hem kennelijk „door" hadden.

Wij zijn er van overtuigd, dat collega Goudswaard en de zijnen met veel genoegen deze dag hebben beleefd en dat zij er nog dikwijls aan zullen terugdenken.

dV.

De Rijkspolitievoetbalkampioenschappen 1958

Op 14 oktober j.l. vonden in het gemeentelijke sportpark te Alkmaar de Rijkspolitievoetbalkampioenschappen plaats.

Ons ressort was hierbij ingedeeld in één poule met de ressorten Amsterdam en 's-Gravenhage. Deze indeling was wel de zwaarste van het toernooi, want het zou blijken dat 's-Gravenhage kampioen werd en Amsterdam derde.

Onze eerste wedstrijd ging tegen Den Haag. Na enkele verkenningen over het gehele veld namen wij in de vijfde minuut de leiding toen een keurige trekbal van linksbuiten Houwing door Tits in een doelpunt werd omgezet. Kort voor rust slaagde Den Haag er evenwel in gelijk te maken en met een 1—1 stand werd gedraaid. Beide partijen wogen goed tegen elkaar op en alles scheen te duiden op een gelijk spel, toen in de laatste vijf minuten van een kleine sensatie kon worden gesproken. Een goed aangegeven bal van een der binnenspelers, tussen back en spil was voor onze midvoor het sein om er snel achteraan te gaan. De verdedigers van Den Haag voelden het gevaar en hun enige redding was om te pogen onze midvoor uit zijn evenwicht te halen, door hem te torpederen. Dit mislukte echter half en het gevolg was, dat onze midvoor in het bezit van de bal bleef en scoorde. Op het zelfde moment evenwel dat de bal in het Haagse doel verdween floot de scheidsrechter. Hij gaf geen doelpunt, maar een directe vrije trap aan Groningen. Ondanks het feit dat wij hem er op wezen, dat de voordeelregel moest worden toegepast, bleef hij bij zijn beslissing! Uit de vrije trap (waarbij Den Haag het bekende muurtje formeerde) werd niet gescoord, wel werd de bal overgenomen en via een overtreding tegen onze binnenspeler Tiesinga (waarvoor wij wederom een vrije trap hadden moeten nemen) liet de scheidsrechter doorspelen en Den Haag scoorde 2—1. Direct hierop werd het eindsignaal gefloten.

Indien ooit een ploeg de overwinning door een scheidsrechterlijke dwaling werd ontnomen, dan was dit nu met ons Groningers toch wel het geval!!! Rest mij slechts te vermelden, dat de scheidsrechter na afloop er van overtuigd was, dat hij verkeerd gehandeld had. Helaas voor ons te laat.

De wedstrijd tegen Amsterdam eindigde zoals hij begonnen was n.l. 0—0. Hoogtepunten deden zich hierbij niet voor, waarbij alleen opgemerkt dient te worden dat Nijenhuis zijn doel keurig verdedigde.

Aangezien Amsterdam en Den Haag ook gelijk tegen elkaar speelden, kwam Den Haag in de finale; Amsterdam moest spelen om de derde en vierde plaats en Groningen moest het opnemen tegen de politie te Water om de vijfde en zesde plaats.

Welnu deze laatste wedstrijd heeft toch duidelijk aangetoond, dat Groningen zeer zeker ook in de finale had kunnen spelen. De Politie te Water werd met 6—0 verslagen. Dit was de grootste overwinning, die op dit toernooi behaald werd. De doelpunten werden vlot achter elkaar, zowel voor als na de rust, gemaakt. Opmerkelijk was het, dat Groningen het beste doelgemiddelde behaalde, n.l. 7—2. Den Haag, die winnaar werd, kwam tot 5—2.

De volledige uitslagen waren: R. P. te Water—Arnhem 0—2; Den Haag—Groningen 2—1; Arnhem-Den Bosch 0—0; Den Haag—Amsterdam 0—0; Den Bosch— Pol. te Water 5—0; Amsterdam—Groningen 0—0. Om 1e en 2e plaats Den Haag—Den Bosch 3—1; om 3e en 4e plaats Amsterdam—Arnhem 2—1; om 5e en 6e plaats Groningen— Pol. te Water 6—0..

Rest mij nog te vermelden, dat bij Groningen alle spelers in het veld zijn geweest, dat er genoeglijk is gevoetbald en dat wij, wanneer we het volgende jaar dit tournooi organiseren hopen met een nog beter resultaat uit de bus te zullen komen.

Tits.

SINT NICOLAASPRIJSVRAAG 1958

Bijna zou de redactie dit jaar met de handen in het haar hebben gezeten voor een goede Sint Nicolaasprijsvraag. Te elfder ure echter is alles ten goede gekeerd.

Puzzle-vrienden van Sint Nicolaas — en dat zijn er vele gelukkig — scherpt uw hersenen, neemt potlood en papier ter hand en waagt een kans aan deze prijsvraag. Vele prijzen zullen dit jaar weer worden beschikbaar gesteld.

De oplossingen van de Sint Nicolaasprijsvraag 1958 moeten **uiterlijk donderdag 20 november a.s. met de ochtendpost in het bezit zijn** van de **redacteur De Reflector, Beilerstraat 155 te Assen.**

Inzendingen, die ons na die tijd bereiken, worden niet meer in behandeling genomen.

Op de buitenzijde van de enveloppe links bovenaan gelieve u te vermelden **„Zwarte Piet".**

Ten aanzien van de toekenning der prijzen aan de prijswinnaars, zal de regeling worden toegepast, dat in ieder gezin niet meer dan **twee** prijzen kunnen worden gewonnen.

Het **aantal** inzendingen per gezin is **niet** gelimiteerd.

Alle inzendingen zullen op donderdag 20 november a.s. in een speciale vergadering van de redacteur met de medewerkers uit de 5 districten worden nagekeken.

Correspondentie over deze prijsvraag kan niet worden gevoerd. De beslissing van voormelde commissie is bindend en onherroepelijk.

Deze prijsvraag staat volkomen los van de andere in dit nummer gepubliceerde prijsvraag voor de jeugd.

Teneinde mogelijke misverstanden te voorkomen zij nog vermeld, dat **in iedere oplossing moeten staan vermeld:**

1. de 28 woorden van 5 letters;
2. de voor u bekende uitdrukking, gevormd door de letters in één der vijf verticale lijnen;
3. het getal van vier cijfers (bijv. 3576);
4. de volgorde van de vier Sinterklaasversjes, zoals Sint Nicolaas deze gaarne zou willen horen;
5. naam, voorletters en volledig adres van de inzender.

Redactie en medewerkers wensen u veel succes.

Hier volgt dan de **Sint Nicolaasprijsvraag 1958:**

Gevraagd wordt in bijgaand schema woorden van elk 5 letters in te vullen, waarvan de laatste letter steeds dezelfde is.

Bij juiste invulling ontstaat op één der 5 rijen letters van boven naar beneden een voor u bekende uitdrukking.

Heeft men aldus dit deel van de puzzel opgelost, dan gaat men na, welke letters van het alfabet (Y of ij is één letter) er gebruikt zijn en hoe vaak.

De letters van het alfabet krijgen vervolgens namelijk de waarde van de plaats waarin zij in het alfabet staan. B.v. G = 7 N = 14 T = 20 en Z = 26..

Heeft men b.v. dat de letter A 10 keer, de letter S 13 keer, de letter V 3 keer en de letter Z 1 keer is gebruikt, dan krijgt men deze optelling:
10 x 1 plus 13 x 19 plus 3 x 22 plus 1 x 26 =
10 plus 247 plus 66 plus 26 = 349.

Bij de juiste oplossing van de puzzel ontstaat na de berekening **een getal van vier cijfers.**

Deel II van de puzzel:

1. O, kom er eens kijken.
2. Hoor de wind waait door de bomen.
3. Hoor wie klopt daar kinderen.
4. Sinterklaasje kom maar binnen met je knecht.
5. Zie de maan schijnt door de bomen.
6. Op de hoge, hoge daken.
7. Zachtjes gaan de paardevoetjes.
8. Hoort meisjes en knapen.
9. Kom binnen Goede Bisschop.
10. 5 december, 5 december ha, dat is de blijde dag.

Hierboven zijn weergegeven 10 beginregels van Sinterklaasversjes. Nu heeft St. Nicolaas dit jaar de voorkeur uitgesproken voor vier versjes en wel in een bepaalde volgorde. Die volgorde is bepaald door de uitkomst der optelling van de puzzel.
Aan u de taak om die volgorde uit te vinden.

A	1				
B	2				
C	3				
D	4				
E	5				
F	6				
G	7				
H	8				
I	9				
J	10				
K	11				
L	12				
M	13				
N	14				
O	15				
P	16				
Q	17				
R	18				
S	19				
T	20				
U	21				
V	22				
W	23				
X	24				
Y of ij	25				
Z	26				
	27				
	28				

Stutten
Wegen met bomen er langs
Incasseren
Briefjes, lijsten
Heftig verlangen
Laten zien
Kei
Overhandigen
Stukken grond bij huizen
Anti
Neerslag
Senioren
Te kennen geven
Kennis hebben van
Vruchtbomen veredelen
Vruchten
Het steunen
Middelen om zich te uiten
Meisjesnaam of maten
Vroeger Duits bezit
Naar beneden gaan
Niet zitten
Lichaamsdelen van dieren
Allemaal
Dichten
Zangstemmen
Met een slee glijden
Oogvocht

Sint Nicolaasprijsvraag voor de jeugd

Om ook onze jeugdige lezers en lezeressen eens aan het puzzelen te zetten en de kans te geven een prijsje te winnen heeft de Redactie gemeend dit jaar een speciale prijsvraag uit te moeten schrijven voor de jeugd beneden de leeftijd van 16 jaar.
Als **uitdrukkelijke voorwaarde** wordt hier echter bij gesteld, dat de ouders zich hierbij onthouden van bemoeiingen; vaders en moeders, kijkt u **alleen** even of uw zoon en/of dochter de oplossing **juist geadresseerd** heeft.
Ook de oplossingen van deze prijsvraag dienen **uiterlijk donderdag 20 november a.s. met de ochtendpost in het bezit te zijn** van de **Redacteur De Reflector, Beilerstraat 155 te Assen.**
Inzendingen, die ons na die tijd bereiken worden niet meer in behandeling genomen.
Op de buitenzijde van de enveloppe links bovenaan dient te worden vermeld **„Sint".**
Het aantal inzendingen per gezin is niet gelimiteerd, doch bij de toekenning der prijzen zal er rekening mee worden gehouden, dat **niet meer** dan **twee** prijzen per gezin kunnen worden gewonnen.
Deze prijsvraag staat volkomen los van de andere in dit blad gepubliceerde Sint Nicolaasprijsvraag.
Alle inzendingen zullen op donderdag 20 november a.s. in een speciale vergadering van de Redacteur met de medewerkers uit de 5 Districten worden nagekeken.
Correspondentie over deze prijsvraag kan niet worden gevoerd; de beslissing van voormelde commissie is verbindend en onherroepelijk.

De oplossing dient te vermelden:

1. het totaal aantal fouten, dat gevonden wordt (bijvoorbeeld 12);
2. een korte aanduiding van iedere fout;
3. naam, voornamen, **leeftijd** en volledig adres van de inzender(ster).

En nu jongens en meisjes, opgelet. Hier komt de opgave.
Het is de bedoeling, dat jullie uit bijgaande tekening alle daarin voorkomende fouten gaan zoeken.
Schrijf deze fouten allemaal onder elkaar op een stuk papier.
Als je daarmee klaar bent, vraag je aan vader of moeder een velletje blocnote papier, waarop je bovenaan vermeldt het **totaal aantal gevonden fouten.**
Daaronder moet je dan **onder elkaar** even schrijven, welke deze fouten waren.

En vergeet niet op het papier je achternaam, voornamen, je leeftijd en je volledig adres te schrijven.
Het velletje blocnote papier stop je dan in een enveloppe.
Het adres is:

Redacteur De Reflector
Beilerstraat 155
ASSEN

Zet dan in de linkerbovenhoek van de enveloppe nog even **„Sint".** Dan weten wij dat in die enveloppe een oplossing van de Sint Nicolaasprijsvraag voor de jeugd zit.
Nu, veel succes en doe je best.
De prijswinnaars zullen in het volgende nummer van De Reflector worden gepubliceerd.

Redacteur.

Rp.org_Reflector_Gewest_Groningen 7e jrg Nr.11 nov 1958

Doe 't Pake yet feint wie en Beppe yet faem, wienen de tiden sa hiel oars dan nou...

1901
Uit het archief.

— den Raad der Gemeente Ten Boer
— EdelAchtbare Heeren!
„Geven eerbiedig te kennen ondergetekenden allen bewoners der gemeente ten Boer;
dat de gemeentenaren een enorme last wordt veroorzaakt, door de automobielen en stoomfietsen of welken naam die machinaal gedreven rijtuigen mogen dragen;
dat paarden er verbazend schichtig voor worden en, voor rijtuigen gespannen, tal van niet te berekenen ongelukken kunnen veroorzaken;
dat zij bovendien gevaarlijk zijn voor doove of hardhoorige menschen, die verschrikt wordende als 't rijtuig naderd en in onmiddellijke nabijheid is dan door een verkeerde uitwijking er onder zitten vóór het kan worden voorkomen.
Reden waarom adressanten U Edelachtbare beleefd doch dringend verzoeken het daarheen te leiden dat met bekwamen spoed worde bevolen:
dat motorrijtuigen worden verboden;
dat motorfietsen of hoe ook genaamd *tijdig* worden afgesloten, waardoor het gevaar ophoud en gevaar worde voorkomen;
ten slotte dat alle rijtuigen van welken aard ook na zonsondergang of in 't algemeen bij mistig of donker weer aan de voorzijde van een helder brandende lantaarn zijn voorzien."

't Welk doende enz. enz.

.....

.....

Daarom bezitten wij thans een Wegenverkeerswet....!
Roorda.

Te koop aangeboden

Het Handboek voor de Politie van W. H. Schreuder, uitgave Sijthoff Leiden (zesdelig) en „De vraagbaak" van A. L. A. v. d. Berg. Alles tot op heden bijgewerkt.
Wed. D. Smeding-Wiersma, Ried no. 108 c (Fr.).

Ook zo helpen wij elkaar

Mijn repetitieboek (geheel bijgewerkt) f 2,50 (wijz. abb. nog lopend); Brievenboek (br.-rapp. enz.) v. Rosmalen f 2,00; Het Burgerl.Wetb. door Lam f 2,00; tezamen f 5,50.
English Guide for Dutch Policemen f 2,00; Do you speak English f 1,00; Easy English (Deel 3) met hulpboekje f 1,00; Step by Step f 1,00; The Biography of a Silverfox f 1.00 (Eng. leesboekje met vocabulary) tezamen f 5,00.
Te bevragen bij opperwachtmeester G. Kinga, Pesserstraat 25 te Hoogeveen.

Pas aan- en opbouwserviezen
Keuze uit tientallen modellen en decors
In elke prijsklasse Eerst zien bij:
TEN HOLDER
Brink 14 - ASSEN

EEN VERTROUWD ADRES
voor uw **bedden** en **woninginrichting**
FA. B. HOLTHINRICHS
Ged. Singel 10 - ASSEN - Tel. 2801

Voor betere en stroeve wegen
ESHALITE
de meest gebruikte asfaltemulsie in Nederland
Een produkt van
Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk

★ Voor het vervoer van grond en het ontgraven met draglines is het adres
TRANSPORTBEDRIJF J. BOUWMAN
PATERSWOLDSEWEG 340 - GRONINGEN

Emigratie en Verhuizen | *Als één het kan is TIMMER uw man*
Helper Oostsingel 26, Telef. 29854, Groningen

E.S.A. *Touringcars*
Nieuwe comfortabele reiswagens tot 50 personen
Voor binnen- en buitenlandse reizen
Speciaal ingericht voor het vervoer van grote gezelschappen
Alle inlichtingen en offertes:
E.S.A. - MARUM - Telefoon 12

ADVERTEREN DOET VERKOPEN

schade *aan Uw wagen...*
CAROSSERIEBEDRIJF
W.K.W.
ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)
Schuifdaken ★ Eigen beklederij

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
**DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING**

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941·K 5900

TJAART
VAN DER MOLEN

Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)

Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle baggermateriaal

REIST
met uw club en vereniging
per

ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN
Hoofdweg 65 – Telefoon 05982 - 331

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN

HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 140

Rentevergoeding 3 %

J. KNOOP N.V.

Autosloperij ADUARD
tel. K 5903 - 235

In- en Verkoop van gebruikte personen- en vrachtwagens

☆

Grote voorraad onderdelen, motoren, wielen, banden enz.

KNOOP HELPT VELEN UIT DE KNOOP

Materialen voor tekenen en kunstschilderen

Tel. 25347 **K. BOSSINA**
Zuiderdiep 9

H. WEDEMA
Nw. Ebbingestr. 13
Tel. 30041
Groningen

Politie-agenda

Voor 1959 nog praktischer ingedeeld. Wetten beknopter en door kleurendruk overzichtelijker - Nieuwe gegevens o.a. Tabel max. snelheid - remweg - wiel/asdruk etc. etc.

★

De band is dunner past beter in Uw Uniform-zakken

★

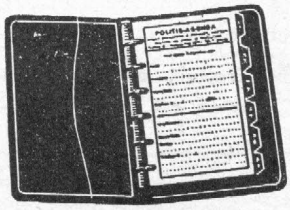

Compleet met band f 7.25
Alleen de losse inhoud f 3.35

NU bestellen
Tijdig in uw bezit!

SCHAAFSMA & BROUWER - DOKKUM
UITGEVERIJ VAN WERKEN OP POLITIEGEBIED

---

het gezelligste en goedkoopste
warenhuis van groningen
is en blijft uw warenhuis

galeries modernes

vismarkt 27 - groningen

D. A. M.-remmen
zijn **SNEL-remmen**

N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

Wordt U verplaatst? Dan is
Meubeltransport NIEBOER
uw aangewezen adres

Winschoten
Tel. 2551

Emmen
Tel. 1372

RIJKSPOLITIE-ORGAAN

VAN DE INSPECTIE IN HET RESSORT GRONINGEN

DE REFLECTOR

7e Jaargang
1 dec. 1958
No 12

Droevig ongeval te Coevorden

Op zaterdag 8 november jl. werd het gezin van de reserve wachtmeester Vriends te Coevorden getroffen door een zware slag, doordat bij een noodlottig verkeersongeval de 30-jarige echtgenote van Vriends, moeder van 6 kinderen, op slag werd gedood.
Onnodig is het wellicht te vertellen, dat bij de familie Vriends totale verslagenheid heerste. Ook bij de leden van de beroeps- en reserve politie te Coevorden was de droefenis bij het bekend worden dezer tijding groot. Het is zonder enige twijfel altijd een zware slag, wanneer men één van zijn naaste familieleden of kennissen moet afstaan, maar in dit jonge gezin, waarvan de 6 kinderen in leeftijd variëren van 8 maanden tot 8 jaar, bekleedde de moeder, „hun mamma", een waarachtig onmisbare functie.
Totaal ontredderd, als het ware zonder enige huishoudelijke leiding, kwam dit gezin plotseling in de maatschappij te staan.
De begrafenisplechtigheid op donderdag 13 november gaf dan ook bij het aanschouwen van zoveel uiterlijk en nog meer niet uit te spreken innerlijk leed een beeld, dat bij de vele aanwezigen — die de overledene de laatste eer wilden bewijzen en door hun aanwezigheid Vriends tot geestelijke en morele steun wilden zijn — tot in lengte van dagen diep gegrift in hun harten zal blijven staan.
Mede namens de Territoriaal Inspecteur te Groningen en de Districtscommandant te Assen, die wegens ziekte verhinderd was, was aanwezig de Officier der Rijkspolitie 2e kl. L. P. Bergsma. Ook de Groepscommandant, nagenoeg alle reservisten en verschillende leden van het beroepspersoneel te Coevorden gaven door hun aanwezigheid blijk van hun medeleven met dit zo zwaar getroffen gezin.
Het zal voor onze reserve-wachtmeester Vriends geestelijk en lichamelijk een schier onmenselijke taak worden om zijn gezin bij elkaar te houden, de kinderen groot te brengen en op te voeden tot goede burgers.
Toch zal hij dit proberen, zulks met daadwerkelijke hulp van zijn schoonouders, die in de buurt wonen, een gezinshulp, die de huishouding zal verzorgen en de onontbeerlijke geestelijke, morele èn... financiële steun van ds. Bauhuis.
Mevrouw Vriends wist door haar grote ijver en toewijding en haar zeer groot werkzaam aandeel in haar gezin — zij werkte evenals haar echtgenoot ook nog bij een fabriek te Coevorden — altijd weer de financiële touwtjes aan elkaar te knopen.
Het is duidelijk, dat in een gezin met 6 kinderen veel geld nodig is en het is ook duidelijk, dat dit thans nog meer het geval zal zijn dan voorheen. Financiële hulp is dan ook onontbeerlijk. Wat dit punt betreft, kunnen **wij allen** helpen.
Wanneer iedere reservist in ons ressort slechts éénmaal zijn oefenvergoeding ter beschikking wil stellen en ook het beroepspersoneel zich niet onbetuigd laat, dan kunnen we een aardig fonds vormen, waaruit met Sint Nicolaas, de Kerstdagen of verjaardagen o.a. kan worden geput om de kinderen van de reserve wachtmeester F. J. Vriends te Coevorden eens op moederlijke wijze te verrassen met kleertjes en wat speelgoed. Neemt u de moeite u heel even in te denken in de omstandigheden van het gezin Vriends en bepaalt dan uw standpunt. Ook uw aandeel, hoe gering ook, is belangrijk!
Alle gelden, gaarne zoveel mogelijk verzameld per Groep, kunnen ter hand worden gesteld aan de medewerkers van de Reflector bij de Districtsstaven of rechtstreeks worden gestort op gironummer 834823 van de Amsterdamse Bank N.V. te Assen t.n.v. de Redacteur van de Reflector, Beilerstraat 155 te Assen. Ook bijschrijving op deze bankrekening is mogelijk.

De Redacteur

★ MUTATIES ★

Verplaatsingen:

Boes, E., wmr. 1e kl. no. 1887, van Vries naar Zeyen als post-c.
Uneken, H. A., wmr. 1e kl. no. 2704, van 2e Exloërmond naar Odoorn.
Van Doorn, P., owmr. no. 309, van Akkrum naar Witmarsum, als gr.-cdt.
Nijholt, W., wmr. 1e kl. no. 1999, van Rauwerd naar Tietjerk als post-c.
Dijkman, Th. A., wmr. 1e kl. no. 184, van Termunten naar Rauwerd als post-c.
Wees, W. E. v. d., wmr. 1e kl. no. 1226, van Kantens naar Eelde.
Blouw, C., owmr. no. 193, van Roden naar Bedum (m.i.v. 1-2-1959 gr.-cdt).
Venema, P., wmr. 1e kl. no. 972, van Wehe naar Kantens, als post-c.
Niehof, P., owmr. no. 337, van Hoogwoud naar Akkrum, als post-c.
Klop, J. C. A., wmr. 1e kl. no. 602, van Zuidlaren naar Dalen als post-c.

In de sterkte opgenomen:

Mej. G. R. Kolbeek, Inspectie Groningen. Als schrijfster op arbeidsovereenkomst.
Mej. G. F. v. d. Veen, Inspectie Groningen. Idem.

Bevorderd tot opperwachtmeester de wachtmeester 1e klasse:

De Vries, T., no. 1161, Heerenveen m.i.v. 1-1-1954.

Bevorderd tot adjudant de opperwachtmeester:

Smidt, J., no. 120, Marum, m.i.v. 1-11-1958.

Te koop:

Bij het verlaten van de politiedienst ben ik in het bezit gebleven van een nieuwe, ongedragen whipcord tuniek, maat 49 (nog zonder chevrons enz.).
Deze nieuwe tuniek is tegen een spotprijsje over te nemen.

K. de Lange, Kastanjelaan 17, Grijpskerk.

Niet gedragen overjas, (geen whipcord) tuniek, regenjas en veldmuts voor adjudant. Goede gedragen overjas (geen adjudantsmodel), lange broek en 2 paar goede laarzen. (Kleding plm. maat 54, veldmuts 57, laarzen 43). Alle jaargangen Pol. Bl. ingebonden.
Te bevragen bij G. Bosma, Van Royenlaan 40, Groningen.

Geboren:

Martha Gepka, d.v. wmr. K. Edens en W. C. Buitenhuis, te Slochteren.
Trijntje, d.v. wmr. 1e kl. A. Miedema en A. Fennema te Nes (A).
Geertruida Fransina d.v. owmr. H. C. Timmer en W. Bijlsma te Grouw.
Klaas, z.v. wmr. 1e kl. A. Kiewiet en T. G. Luppes te Kolham.
Mekke Jan, z.v. wmr. 1e kl. L. Burgler en G. Tempel te Winschoten.
Hilma, d.v. wmr. 1e kl. W. Kattenberg en K. Koops te Echten.

5 cent-fonds

Voor de schaal met heerlijk fruit vergezeld gaande van de goede wensen, aangeboden bij mijn thuiskomst uit het ziekenhuis, op 8 november 1958, betuig ik langs deze weg mijn hartelijke dank aan bestuur en leden van het 5 cents-fonds.

Mevr. E. Haandrikman-Bouman, Esweg 9, Norg.

Bij mijn thuiskomst uit het Diaconessenhuis te Groningen stond er een prachtige fruitschaal met de beste wensen thuis. Dit heeft mij heel goed gedaan.

Het doet je nl. zo goed, wanneer je weet, dat in moeilijke tijden met je wordt meegeleefd.

Daarom zeg ik de Commissie van het 5 cent-fonds heel hartelijk dank voor dit blijk van medeleven.

B. Boersma-Ennema, Wilhelminalaan 5, Zuidhorn.

Meneer,

Ik heb 5 weken in het ziekenhuis gelegen met oorontsteking. Nu ben ik weer thuis. Bij mijn thuiskomst kreeg ik een hele grote schaal met fruit. Toen ik dat op had was ik helemaal weer beter. Wilt u het „5 cent-fonds" en allen die hieraan meewerken hiervoor van mij wel hartelijk bedanken? Het was heel lekker.

Met vriendelijke groeten,

Tineke Wiekamp, Paulus Potterstraat 19, Leeuwarden. Daaaag!

7e jaargang no. 12 Verschijnt 1 x per maand 1 december 1958

DE REFLECTOR

Periodiek van de Inspectie der Rijkspolitie in het Ressort Groningen, omvattende de provinciën Groningen, Friesland en Drenthe.

Redactie en administratie: L. P. Bergsma, Off. der Rijkspolitie 2e kl., Beilerstraat 155, Assen. Telefoon 2769/thuis 2025. Giro Redactie Reflector No. 850659, Beilerstraat 155, Assen. Bank: Amsterdamsche Bank N.V. te Assen.

Medewerkers: adj. G. J. Smeenk, Districtsstaf Winschoten; Opperwachtmeester F. de Vries, Districtsstaf Groningen; Opperwachtmeester T. de Vries, Districtsstaf Heerenveen; Wmr 1. J. Krediet, Districtsstaf, Leeuwarden; Wmr. 1. F. Zijlstra, Districtsstaf Assen.

UITGAVE EN ADVERTENTIES: N.V. NOORD-NEDERLANDSE DRUKKERIJ TE MEPPEL, POSTBUS 6, TEL. 0 5220–1241
OVERNAME VAN DE INHOUD, GEHEEL OF GEDEELTELIJK, ZONDER TOESTEMMING VAN DE REDACTIE VERBODEN

In bijzondere gevallen kan een abonnement op Ons Orgaan worden toegewezen (bijv. aan gepensioneerde Rp. ambtenaren e.a. belangstellenden). Aanvragen hiertoe dienen te worden gericht door tussenkomst van de Redactie, aan de uitgever van het Orgaan te Meppel. Een abonnement kost (inclusief portokosten) f 2,50 per jaar.

De leden van de P.S.V.H. gingen ter visvangst uit

Het was behoorlijk fris toen de 28 visliefhebbers op dinsdag 7 oktober jl. des morgens om 6 uur te Tacozijl aan de wal stonden om te worden ingescheept naar het Stroomkanaal aan weerszijden van de daar pas vernieuwde brug.
De Oefengroep „Lemmer", welke groep de laatste viswedstrijd in dit seizoen organiseerde, trof het niet bijzonder met het weer. Er stond een straffe zuidwester, doch de manschappen deinsden ook daar niet van terug.
Nadat eerst de secretaris van de Oefengroep „Lemmer" in zijn openingswoord enige mededelingen had gedaan over de dagindeling, begaven wij ons, met de hoop een flinke „sooi" te bemachtigen, in de boot.
Zoals altijd werd er weer gevist in 2 klassen, t.w. een snoekbaars (roofvis) en een brasemklas. Het bleek al gauw dat het niet best wilde bijten, want voor de koffie (9.30—10 uur) was er weinig gevangen. De één had één keer „beet" gezien; weer een ander twee keer. Enkele waren er die wel drie keer „beet" gezien hadden. Snoekbaars, dan nog maar niet te spreken over snoeken, was toen nog niet gevangen. En dit zou ook zo blijven.
Owmr Gruben (verkeer) hoe bestaat het, wist één snoekbaars in de boot te hijsen. Jammer dat deze de maat niet had. Vanaf de punt van de snuit tot aan het uiterste uiteinde van de staartvin was deze volgens horen zeggen 32 cm (nou ja, 32 cm). Dit beestje werd, en zeer terecht, weer in hetzelfde water vrij gelaten ofschoon het G. wel na aan het hart ging.
Vermoedelijk door de vrij krachtige wind, die in de loop van de dag nog aanwakkerde, zagen wij enige van ons zo nu en dan op de knieën in de boot zitten.
In de verplichte schafttijd werd er vanzelfsprekend niet veel over „vissen" gesproken. En toch werd er besloten het sluitingsuur (15.00 uur) met een uur te verlengen, waar niemand bezwaar tegen had.
Ook dit uur boekte geen winst, want op enkele na, kwamen de meesten onzer, zonder vis aan de wal. In de snoekbaarsklasse werd er in totaal, schrik niet, geen enkele „maatse" gevangen. Dit mag wel een uitzondering worden genoemd, want iedere herfst, al was dat in de Follegasloot, werden er toch nog enkele gevangen. Van de andere kant bekeken, bleef de spanning er tot het laatst toe in. Wie immers één snoekbaars of snoek zou bemachtigen, had de prijs. Toen het (einde viswedstrijd) werd gefloten, gingen velen dan ook (on)voldaan walwaarts. En toen kwam het. Met de roofvis waren we gauw klaar, maar de brasemklasse waarin ongeveer de helft van de deelnemers meededen, moest nog worden geselecteerd. Na lang wikken en meten, werd de uitslag bekend. De door de horlogemaker Gorter te Lemmer, beschikbaar gestelde wisselbeker, die verleden jaar werd gewonnen door Foppes van de gemeentepolitie Opsterland, viel nu ten deel aan Schokker, eveneens uit Opsterland. Deze beker moet twee maal achtereen of drie maal in totaal worden gewonnen.
Onze plaatsgenoot de winkelier Boonstra, had een mooie hengel beschikbaar gesteld, voor diegene die de meeste „maatse" vissen naar boven haalde. Schokker had 14 in totaal.
De voorzitter van onze Oefengroep Stel, deelde onder een toepasselijk woordje de prijzen uit.
De uitslag was als volgt:
1e prijs. Schokker (Opsterland) voor het grootst aantal centimeters gevangen maatse vis. Hij kwam in het bezit van de wisselbeker en nam ook de hengel van Boonstra mee. (2.68 m vis.)
2e prijs. Caro (met snor) voor de dikste c.q. zwaarste vis van zijn soort.
3e prijs. J. Foppes, 2.02 m gevangen maatse vis.
4e prijs. Slot (Opsterland) 1.89 m maatse vis.
De prijzen voor de „roofvis" zijn natuurlijk niet uitgereikt. Deze blijven het eigendom van de Oefengroep „Lemmer" en zullen na de eerstkomende viswedstrijd aan de gelukkige winnaars worden uitgereikt.
Het was weer een gezellige dag, ondanks het feit dat er niet veel was gevangen. Er heerste een gezellige sfeer en zo'n dag smaakt volgens mij naar meer. H.)

De Rijkspolitie-volleybalkampioenschappen 1958

Op 29 oktober jl. werden te Den Haag de rijkspolitie-volleybalkampioenschappen 1958 gehouden. Voor de derde achtereenvolgende maal werd door ons Ressort de tweede plaats bezet, terwijl het Ressort Den Bosch wederom eerste werd.
Het spel van ons team was echter het best verzorgde. Dit kwam helaas niet tot zijn recht, aangezien de scheidsrechters (zijnde militaire sportinstructeurs) zeer wispelturig en vrij zwak floten. Dit drukte zijn stempel op het gehele spel. Wij zullen er dan ook naar moeten streven om op onze toernooien 1e klas Nevobo scheidsrechters aan te trekken, want het peil van ons volleybal is dermate gestegen, dat alle wedstrijden thans onder goede leiding dienen te staan. Wij zagen nu situaties, waarbij de éne partij de bal „lifte" — en dit werd dan toegestaan — terwijl er voor de andere partij werd afgefloten. Naar vakfouten werd totaal niet gekeken. Een gelukkige omstandigheid was, dat alle partijen hier onder gelijke omstandigheden speelden. Slechts de minder technische ploegen waren in het voordeel.
Onze eerste wedstrijd werd gespeeld tegen het Ressort Amsterdam en na een stroef begin, dat slechts zeer kort duurde, wonnen wij de eerste set met 2—15. In de tweede set gaf Amsterdam iets meer tegenstand doch uiteindelijk werd ook deze set met 8—15 door ons gewonnen. Hinderlijk in deze wedstrijd was wel, dat buitenstaanders van het Ressort Amsterdam zich verscheidene malen met de leiding wensten te bemoeien.
In de tweede wedstrijd moesten wij de strijd aanbinden tegen Den Haag. Onze ploeg was na de eerste wedstrijd op 3 plaatsen gewijzigd. Dit bleek echter te veel van het goede te zijn, want met zeer veel moeite en na spannende strijd konden wij deze eerste set met 15—17 winnen. In de tweede set kwamen de meeste spelers van het „basisteam" wederom in het veld en nu werd Den Haag van het veld weggespeeld (3—15).
Onze derde wedstrijd ging tegen Arnhem. Waar niemand op gerekend had gebeurde hier. De eerste set ging verloren met 15—12. En hier bleek nu eens en temeer wat slappe leiding zeggen wil. Was de leiding in handen geweest van een goede Nevoboscheidsrechter, dan zouden diverse fouten, liften, dragen en tikken van ballen afgekeurd zijn. Nu werd er maar op raak geslagen en gedragen.
De tweede partij was al gelijk aan de eerste, met dit verschil dat wij ons al aardig aan het peil van de scheidsrechter hadden aangepast. Derhalve wonnen wij met 9—15. Bekoren kon ons de wedstrijd echter niet, omdat de techniek moest lijden onder de zwakheid van de scheidsrechter.
In onze laatste wedstrijd moesten wij Den Bosch kloppen om op de eerste plaats beslag te leggen.
Deze wedstrijd werd wederom „de strijd van de dag". Een ieder weet, dat om de eerste plaats gevochten wordt tussen Groningen en Den Bosch. Beide partijen weten dit ook en met veel spanning wordt deze strijd steeds weer uitgevochten.
Twee gelijkwaardige ploegen, waarbij opgemerkt moet worden, dat Den Bosch moreel iets sterker is dan wij. De eerste set, waarbij beide partijen steeds weer een voorsprong en dan weer een achterstand hadden, werd uiteindelijk door Den Bosch met 15—12 gewonnen. In de tweede set nam Groningen met 8—1 de leiding en een ieder verwachtte, dat dit de eerste nederlaag voor Den Bosch ging worden, doch de mannen van Fijnenberg kwamen na een „time-out" terug. De achterstand werd ingelopen en met een toppunt van spanning won Den Bosch ook deze set met 15—13. Den Bosch derhalve eerste — Groningen wederom tweede.
Arnhem werd derde, Den Haag vierde en Amsterdam sloot de rij.
Rest mij nog te vermelden, dat Den Bosch uitkwam met zijn kampioensteam van de Ressortwedstrijden en dat dit team dermate goed op elkaar is ingespeeld, dat dit resultaat mogelijk werd. Wij kwamen weer uit met geselecteerde spelers, die verscheidene malen zeer serieus geoefend hebben. Toch vraag ik mij af of het niet wenselijk wordt om het Districtsvolleybalteam dat kampioen wordt, af te vaardigen als Ressortteam. Dit zal de teamgeest ten goede komen, terwijl makkelijker en vaker geoefend kan worden. Tits

5e ADJUDANT PAULUSMADAG

Op dinsdag 21 oktober 1958 organiseerde de Oefengroep van de Rijkspolitie Heerenveen de 5e „Adjudant Paulusma schietdag".
Om half negen waren alle deelnemers in de theoriezaal van de rijkspolitiekazerne aanwezig. Daar pronkte evenals andere jaren weer de tafel met prijzen, waaronder voor ieder wapen als hoofdprijs een wisselbeker.
De voorzitter van de Oefengroep (wmr. 1 Oppenhuis) heette alle aanwezigen hartelijk welkom in het bijzonder de naamgever aan deze dag de gepensioneerde adj. Paulusma. Hij hoopte dat het een prettige dag zou worden met veel sportieve strijd.
Enige ogenblikken later knalden op alle banen de schoten. Omstreeks half elf verzamelden allen zich weer in de theoriezaal, doch nu om koffie met gebak te nuttigen en de op de tafels staande rookartikelen op te branden.

Het behoeft niet vermeld te worden dat hierbij weer zware gesprekken werden gevoerd.

Tot theetijd was de strijd nog helemaal open. Tijdens het theedrinken werd weer het één en ander uit de befaamde sloot gehaald.

Na de thee werd echter al gauw bekend dat de kans zeer groot was dat de adj. Paulusmabeker verloren zou gaan, omdat de wmr. 1 Worst deze vermoedelijk voor de 3e keer achtereen zou winnen.

Na afloop van de strijd kwamen alle deelnemers weer samen in het theorielokaal. Na het drinken van de koffie en het eten van gehaktballen nam de voorzitter het woord.
Hij vond dat er weer sportief was gestreden en hij was er van overtuigd, dat de beste schutter van die dag weer had gewonnen. Het speet hem wel dat de adj. Paulusmabeker was verloren voor deze dag, omdat deze beker nu eenmaal het symbool van de adj. Paulusmadag was. Hij vond het haast ondenkbaar dat deze dag gehouden zou worden zonder dat de naamgever aan deze dag daarbij aanwezig zou zijn. Adj. Paulusma had ook nu weer bewezen dat hij het schieten nog niet was verleerd. De organisatie had nu ook weer voor het grootste deel berust bij adj. Westra en het was zoals altijd weer perfect geweest.
Hierna verzocht hij adj. Paulusma de prijzen uit te reiken. Adj. Paulusma had het zoals altijd weer een prettige dag gevonden. Alleen speet het hem dat de districtscommandant verhinderd was geweest deze dag bij te wonen. Daarna reikte hij met een toepasselijk woord de prijzen uit.
Hierna dankte de voorzitter adj. Paulusma voor het uitreiken der prijzen. Hij hoopte dat allen nog enige tijd gezellig bijeen zouden blijven.
Daarna vroeg de wmr. 1 Worst het woord. Hij was heel blij dat hij nu de adj. P.-beker voorgoed mocht houden maar hij voelde zich toch niet lekker. Hij kon zich deze schietdag niet goed voorstellen zonder deze beker, zodat hij de beker wederom beschikbaar wou stellen.

Adj. Schoenmaker sprak als voorzitter van de P.S.V.H. een woord van dank uit aan adj. Westra en zijn rechterhanden voor het organiseren van deze prettige dag. Ook hij vond het jammer dat de districtscommandant niet aanwezig had kunnen zijn.
De prijswinnaars waren:
De beste schutter van de dag, die de adj. Paulusma-beker in ontvangst mocht nemen was:

	wmr. 1 Worst
1e prijs pistool	wmr. 1 Eenkooren
2e „ „	wmr. Oppenhuis
1e prijs karabijn	adj. S. v. d. Sluis
2e „ „	adj. Westra
1e prijs Webley Scott	Gepen. Paulusma
2e „ „	wmr. 1 Huijser
1e prijs buks	wmr. V. d. Heide
2e „ „	owmr. De Vries
1e prijs kar. bew. doel	adj. 1 De Jonge
2e „ „	wmr. Das
1e poedelprijs	wmr. 1 Smit
2e „	wmr. V. d. Kuur
3e „	adj. Schoenmaker
4e „	mont. Kuindersma

Om 18.00 uur sloot de voorzitter deze dag met nog een woord van dank aan Meintje voor de voortreffelijke koffie met slagroom, aan mevrouw Eenkooren voor de lekkere en mooie ronde bruine gehaktballen en aan monteur Kuindersma die het technisch gedeelte had verzorgd.
Jappie.

Kaatsen te Leeuwarden

Hoe bestaat het zult u zeggen. Wie praat er omstreeks Allerheiligen nog over kaatsen.
Ja en toch moet het nog even.
Behalve in Heerenveen waar ook ettelijke van onze leden weer meededen en ook in de prijzen vielen, werd dit jaar de traditionele politie P.C. van Franeker door de R.P.S.V.L. georganiseerd.
Er waren bijna 19 parturen, samengesteld door politieambtenaren uit alle windstreken van het land. Jammer genoeg heb ik deze wedstrijden niet mee kunnen maken, zodat het verslag ook zeer summier zal zijn.
Naar ik vernomen heb is de dag wel geslaagd en dus ook op zijn pootjes terecht gekomen.
Winnaars werden het R.P.S.V.L. partuur bestaande uit: R. Heidema, H. Tackema en Piet de Jong. Hoe loten ze bij elkaar! Dat is nu voor mij een weet en voor u een vraag. Daar was ik althans bij en te uwer geruststelling kan ik verklaren, dat er totaal „niets" bij was. Het lot viel zo.
Zo gezegd won dit drietal de 1e pr. en Tackema ging als Koning naar huis.
Nummer twee werden J. Hoekstra van Utrecht, met Beswerda, Nunspeet en Hylarides, Gempo Leeuwarden. De 3e prijs kwam toe aan Bosma van Sneek, Vellinga van Bolsward en onze Van der Haak.
De verliezersronde werd gewonnen door:
J. Budding, J. Buma en J. Oppedijk, de eerste van Heerenveen en de beide anderen uit onze gelederen. Als nummer 2 en 3 eindigden resp. K. Osinga, A. Kuipers en J. Boekhout; H. Hoekstra, Mulder K.C. en H. Harsta resp. Gempo Heerenveen, R.P.S.V.L., Gempo Leeuwarden, Gempo Leeuwarden en 2 × R.P.S.V.L.
Piet Kuindersma kreeg de prijs voor de meeste (5) bovenslagen.
Onze voorzitter opende de dag en na diens vertrek — zijn vrouw was jarig geloof ik — nam Lijklema de leiding over.

Sportnieuws uit het District Leeuwarden
H.L.O.
Hiermede gaat het niet altijd naar wens mannen. Er komt haast geen einde aan het afleggen der proeven. Vooral het wandelen heeft vaak veel voeten in de aarde.
Wij zijn dit jaar reeds vroeg begonnen en Groen slooft zich uit om het einde te bereiken. Gaarne zagen wij dat de deelnemers er van doordrongen werden dat de proeven zo spoedig mogelijk worden afgelegd, dat is hun en ons voordeel.
De H.L.O. is immers een testen van je zelf en kan met goede wil alleen tot zijn recht komen. De eisen zijn niet te zwaar en daarom mannen: Neemt deel en werkt mee aan de „AFWERKING".
Ik stapte daar zojuist even van het kaatsen af mannen, maar ik kom tot de ontdekking dat er nog vaker gekaatst is en wel te Leeuwarden ter gelegenheid van de Nationale Kampioenskaatswedstrijden van de N.P.B.
Och het is al weer zo lang geleden nietwaar, maar mooi weer was het en er is ook fenomenaal gespeeld. Wees maar eerlijk. De scheidsrechter — ons aller vriend Sixma — nam een extra dag verlof en kwam van Amsterdam om bij ons te zijn.
Hulde voor dit feit en ook nog voor de prachtige Koningsprijs, die de heer Sixma nu al enige jaren aaneen beschikbaar stelt.
De uitslag kunt u lezen in het „Politiesportnieuws" van 31 juli 1958, no. 643.
Voor hen die dat niet hebben gelezen of niet in de gelegenheid waren of zijn dit te kunnen lezen, kan ik zeggen dat Hoekstra van Utrecht, met C. Binsma en B. de Graaf van Alkmaar, de eerste prijs wonnen. Koning werd de heer Binsma, die een pracht partij kaatste, weliswaar enigszins geïrriteerd door zijn maat Hoekstra, maar Corrie gebruikte zijn verstand, waarmede maar gezegd wil zijn, dat spreken zilver en zwijgen goud is.
Ons sterkst geplande partuur Kuindersma-Heidema-Harsta, werd tweede, gevolgd door Boonstra-Jaarsma en Dijkstra, die goede derde werden. Wat zegt u. Die oude kerels. Ja mannen, 160 jaar oud met zijn drieën. Een prestatie. Even de hand aan de pet. Goed zo.
Er waren dit jaar ook veel autoriteiten en zelfs vertegenwoordigers van het H.B. Ja een mooie sportdag, waar wij met genoegen op kunnen terugzien.
Voor het verslag verwijs ik u nogmaals naar genoemd Politiesportnieuws.
Maar . . . zult u zeggen, nu moet er nog een wedstrijd zijn gespeeld hier of daar en wel de Groepskaatswedstrijd. Ja, vraag dat nu maar aan onze voorzitter. Ik blijf daar liever buiten.
Te zijner ontlasting, hij kleurt overigens niet zo gauw, wil ik wel opmerken, dat de grondoorzaak, dat deze wedstrijd dit jaar niet werd gehouden, ligt in het feit, dat de heer Burgemeester van Dantumadeel, mr. v. d. Herberg, in het voorjaar tengevolge van een ernstig ongeval in een ziekenhuis terecht kwam en thans, kortgeleden, zijn werkzaamheden heeft hervat.
Traditie is dat de Groepswedstrijd te Akkerwoude plaats vindt en dat die goede Burgemeester gastheer is. Dat kon nu niet.
Achteraf, toen was het al ver in de tijd, hoorde ik van Adj. Klaassens, dat wij daar ook wel hadden kunnen spelen. Wij zullen dat in gedachten houden Klaassens en wellicht een keer aankloppen.
Mannen ik laat het hier voorlopig bij.
Groen heeft de Vijfkamp nog ter uitwerking, doch die komt nog wel, evenals de gewonnen medailles.
Ik heb nog één verzoek:
ZIE OM NAAR EEN NIEUWE SECRETARIS. Bij welzijn zal ik het nog proberen vol te houden tot het komende voorjaar, doch dan is het onherroepelijk uit. Ik meen dat er betere en jongere krachten zijn.
Uiteraard zal ik mijn ervaringen op dit gebied bij noodzaak uitwisselen en ook een medewerkend lid blijven, doch een bestuursfunctie is er beslist niet meer bij.
Bl.

SINT-NICOLAASPRIJSVRAAG 1958

Het is weer gebeurd.

Met vol enthousiasme hebben redacteur en medewerkers zich donderdag 20 november j.l. weer op de geweldige „hoop" oplossingen van de beide prijsvragen geworpen. Er moesten 594 enveloppen worden opengemaakt voor de prijsvraag voor „volwassenen" en 208 voor de jeugdprijsvraag.

Voor de kinderprijsvraag kwamen in totaal **260** oplossingen binnen, waarvan **136** goede (23 fouten), **116** met 20 t/m 22 „fouten" goed en **8** met minder dan 20 „fouten" goed.

Voor de prijsvraag voor volwassenen kwamen in totaal **989** oplossingen binnen, waarvan **656** juist waren en **333** fout.

Aan strafport werd in totaal f 0,36 betaald!

Voor de medewerkers was het een dag van hard werken om deze grote stroom te verwerken. Om half negen 's avonds was de zaak aan de kant.

Gaarne wil ik dan ook vanaf deze plaats nogmaals mijn dank uitspreken aan het adres van de heren:

G. J. Smeenk (Winschoten), F. de Vries (Groningen), T. de Vries (Heerenveen), J. Krediet (Leeuwarden) en F. Zijlstra (Assen) voor het vele wat zij hebben gedaan om deze prijsvraag te doen slagen.

Ook de opperwachtmeester J. Oosting (Leeuwarden) wil ik gaarne in deze dank betrekken vanwege zijn aandeel in de evenens moeilijke opgave van de prijzen aankoop.

Gaarne wil ik voor het forum van alle abonné's van onze Reflector vervolgens mijn grote dank uitspreken aan het adres van de heer J. Spijkerman te Wolvega, de „auctor intellectualis" van de prijsvraag voor volwassenen en de heer Schiphof te Assen voor de tekening voor de jeugdprijsvraag. Alle hulde!

Van de heer Schooljan te Ruinen kwam ook nog een volledig ontwerp Sint-Nicolaas-prijsvraag binnen, waarvoor eveneens onze hartelijke dank.

Veelvuldig voorkomende fouten in de prijsvraag voor volwassenen waren o.a. „Hopen" in plaats van „Haken", „Canon" in plaats van „Celen", de „volgorde van de Sint-Nicolaas versjes fout", de bekende uitdrukking „Plichtsgetrouw en Steeds Paraat" niet vermeld en diverse „optelfouten".

Hier volgt de oplossing van de grote prijsvraag:

Y	1	× 25	=	25
M	1	× 13	=	13
K	1	× 11	=	11
P	2	× 16	=	32
I	2	× 9	=	18
C	1	× 3	=	3
H	1	× 8	=	8
U	3	× 21	=	63
R	6	× 18	=	108
O	4	× 15	=	60
S	3	× 19	=	57
G	3	× 7	=	21
V	2	× 22	=	44
D	2	× 4	=	8
W	1	× 23	=	23
A	12	× 1	=	12
L	11	× 12	=	132
E	36	× 5	=	180
N	34	× 14	=	476
T	14	× 20	=	280
				1574

	Y	M	K	P	I	C	H	U	R	O	S	G	V	D	W	A	L	E	N	T	
PALEN				1												1	1	1	1		5
LANEN																1	1	1	2		5
INNEN					1													1	3		5
CELEN						1											1	2	1		5
HAKEN			1				1									1		1	1		5
TONEN										1								1	2	1	5
STEEN											1							2	1	1	5
GEVEN												1	1					2	1		5
ERVEN									1				1					2	1		5
TEGEN												1						2	1	1	5
REGEN									1			1						2	1		5
OUDEN								1		1				1				1	1		5
UITEN					1			1										1	1	1	5
WETEN															1			2	1	1	5
ENTEN																		2	2	1	5
NOTEN										1								1	2	1	5
STEUN								1			1							1	1	1	5
TALEN																1	1	1	1	1	5
ELLEN																	2	2	1		5
ELTEN																	1	2	1	1	5
DALEN														1		1	1	1	1		5
STAAN											1					2			1	1	5
ROTEN				1						1								1	1	1	5
ALLEN																1	2	1	1		5
RYMEN	1	1							1									1	1		5
ALTEN																1	1	1	1	1	5
ARREN									2							1		1	1		5
TRAAN									1							2			1	1	5
	1	1	1	2	2	1	1	3	6	4	3	3	2	2	1	12	11	36	34	14	140

De volgorde der beginletters is dus 1 5 7 4

1. O, kom er eens kijken
5. Zie de maan schijnt door de bomen
7. Zachtjes gaan de paardevoetjes
4. Sinterklaasje kom maar binnen met je knecht.

Dat het „verwerken" van de stapel oplossingen door de medewerkers geen dode bezigheid was, moge u ook blijken uit de wel zeer originele gedichten, die soms bij de oplossingen werden gevoegd.

1. 'k Zag kolommen en diagonalen,
   Veel cijfers en zwarte halen.

   Ik keek uit het raam,
   'k Zag legio's „zwarte Pieten" staan.

2. 'k Zag de dienstlijst van de dag,
   'k Dacht eerst, dat 't de Puzzel was.

   Ik keek uit het raam,
   'k Zag legio's „zwarte Pieten" staan.

3. 'k Dacht Sint, geef me een goede D.U.-kolom,
   Zodat 'k aan extra vrije dagen kom.

   Ik keek uit het raam,
   'k Zag legio's „zwarte Pieten" staan.

4. 'k Zag „plichtsgetrouw en steeds paraat",
   'k Dacht hier is de „min" die schaadt.

   Ik keek uit het raam,
   'k Zag legio's „zwarte Pieten" staan.

5. 'k Vroeg de Sint, geef aan elke man,
   't Gevoel dat hij zulks ook wel kan.

Ik keek wéér uit het raam,
'k Zag al de „zwarte Pieten" henen gaan.

Met hartelijke dank voor de leuke prijsvraag,
De wachtmeester der rijkspolitie,
L. J. Wieringa, groep Coevorden.

Rijmelarij van Remerij

Via **Elten, lanen** en **palen,**
begon ik — al prakkiserend — te **weten**
dat de **ouden hopen** te **innen.**
Celen tonen aan die **„alten"** . . .
Zij **uiten** zich dus in diverse **talen.**

Ellen zoekt **noten** — om op te eten —
Met **rijmen** kan men soms iets winnen
Wij hopen — en ik zie reeds gestalten —
Straks gaat Piet weer in de schoorstenen **dalen.**
Regen trotseert hij in **arren** moede, zoals wij weten.

De Goede Sint betreedt de **erven** dan weer.
Hij schreef over zijn lievelingsliederen en zo meer . . .
Dat doet hij met bevende hand
jullie hebben toch allemaal je best wel gedaan?
Als dat wel zo is, dan komt hij ook in dit land.

1593. Dit jaartal, waar komt dat vandaan?
Sint pinkt dan een **traan** weg . . .
Slechts kort, dan is het weer goed met de Goede heer.
Hij is wel oud, maar geen pech.
Pieterbaas weet wel meer . . .

De redactie van de „Reflector", hoor je wat ik zeg?
Is met de Sint overeengekomen,
dat hij ook bij de rijkspolitie zal komen.
Vandaar de opgegeven taak aan haar.
„Sint, als ik u niet meer zie, tot volgend jaar"

Moraal:

Het paard van Sint heeft geen **poten,**
dat weten wij **allen** en we staan paf.
Er stond een kind **tegen** Sint op te kijken,
en riep: „Hij is tot **steun** niet nodig die staf".
Enten en **steen staan** nog te prijken . . .
Mijn woorden zijn op en daarmee af.
Sinterklaas 1958.

Wmr. I S. R. Remerij,
Secretaris Bruintjesstraat 55 Coevorden.

Philips levert kleurentelevisieapparatuur voor medisch gebruik in Marseille

De Faculté de Médecine et de Pharmacie de Marseille zal op 29 oktober a.s. voor een groot aantal genodigden uit de medische wereld een demonstratie geven van de mogelijkheden van de aldaar onlangs geïnstalleerde Philips kleurentelevisieapparatuur voor medische doeleinden.
Hiermede zal voor het eerst ter wereld een installatie in bedrijf worden gesteld, die het door de camera opgenomen televisiebeeld van een medische operatie in kleuren op een groot filmscherm van 2.70 × 3.60 meter kan weergeven. Met deze apparatuur wordt een volkomen natuurgetrouwe weergave bereikt van de originele kleuren, waardoor speciaal het medisch onderwijs ten zeerste gediend wordt. Zelfs op het grote scherm, waar een detail van 8 cm werd vergroot tot 2.65 m, blijkt het beeld een verbluffende helderheid en scherpte te bezitten, zodat alle opgenomen objecten thans beter en groter kunnen worden waargenomen dan men vroeger ooit voor mogelijk had gehouden.

EN NU DE JEUGDPRIJSVRAAG

Tekening Dina Eleveld te Dwingelo (elf jaar)

Hiep hiep, hoera
voor . . . .
SINTERKLAAS

In de tekening waren door de tekenaar **23** grove fouten bewust getekend. Dat sommige jongens en meisjes uit deze tekening 45 tot 50 onjuistheden hebben gehaald, mag wel als bewijs dienen, dat er behoorlijk gezwoegd is.
Het gebeurde echter diverse malen, dat een jongen of meisje 30 tot 40 fouten had opgeschreven, doch één of meer van de **23,** waar het om ging over het hoofd had gezien.

Hier volgt dan de oplossing:

1. 3e persoon van links (vrouw) hand ontbreekt.
2. 3e persoon van links (vrouw) hak van linkerschoen ontbreekt;
3. kinderwagen mist voorwielen;
4. 4e persoon van links (jongen) heeft hoofd achterstevoren op de romp;
5. 5e persoon van links (man) mist linkerbroekspijp en heeft geen klomp aan.
6. autoped achterwiel is vierkant of lekke band;
7. autoped balhoofdbuis bestaat uit twee afzonderlijke delen;
8. 7e persoon van links (vrouw) heeft boodschappenmand niet vast;
9. 7e persoon van links (vrouw) mist linkerbeen;
10. 8e persoon van links (man) heeft pijp niet in de mond;
11. 10e persoon (meisje) heeft geen wielen onder linker rolschaats;
12. hond mist rechterachterpoot;
13. hond heeft halsband om de staart;
14. 13e persoon van links (vrouw); stok van de paraplu ontbreekt gedeeltelijk;
15. aan de ladder ontbreekt één sport;
16. huisnummer 4 staat op de kop;
17. cijfer 7 op de klok is niet juist;
18. in het rechter raam staat een bloem met pot op de kop;
19. de schilder op de ladder heeft geen hand;
20. vrouw voor het middelste raam heeft een bril op met een zwart en een normaal glas;
21. in het linkerraam staat een bloempot op de kop;
22. goente in plaats van groente;
23. fuit in plaats van fruit.

Dat in de honderden oplossingen prachtige woordspelingen en uitdrukkingen voorkwamen, moge o.a. uit

verschillende hieronder vermelde zinnetjes blijken:
„Mijnheer de Reflector" (Stond boven verschillende inzendingen).
„De schilder had de kwast naast de hand, als hij een hand had".
„De Jongen heeft het hoofd de verkeerde uitzitten".
„Mijnheer heeft vrouwenhaar"
„Nummerbord staat omgekeerd" (huisnummer; Red.).
„De vrouw voor de bakkerswinkel heeft de broek aan" (bedoeld werd, dat de vrouw in mannenkleding was uitgebeeld).
„De kinderwagen loopt vanzelf" (bedoeld werd, dat de vrouw achter de kinderwagen geen hand had).

Dit is Harry Delger tijdens het schoolfeest te Wedde. Vader maakte de motor met zijspan en moeder het uniform

Geachte meneer,
Ik heb deze prijsvraag samen met m'n broertje Bruno opgelost.
Bruno kan nog niet schrijven hij is pas zes jaar.
Maar hij heeft wel een boel fouten opgezocht.
Ik vond het wel leuk werk.
Maar ik vond hem wel erg onduidelijk.
Ik hoop dat ik alle fouten gevonden heb en Bruno en ik een prijs winnen. Ik zal nu schrijven hoe veel fouten ik heb het zijn er 27.
Mijn naam is Janny Karel. Mijn broertje Bruno Karel hij is 6 jaar ik ben 10. Ik woon in Vledderveld 104b, Vledder (Dr.).

Janny en Bruno Karel.

Geachte Heren van Redactie,
Hier is mijn oplossing. Ik hoop dat ik het goed heb. Ik vond het een leuke prijsvraag, en ik heb er veel plezier van gehad.
Mijn vader en moeder hebben me echt niet geholpen want dat wilden ze niet. Want dat stond in de Reflector. Maar ik kon het zelf wel. Mijn broertje wou het van mij overschrijven maar hij moet het zelf maar doen. Hij is ook nog ouder. Hij heeft mijn pen ook nog afgestolen maar nu mag ik moeders pen gebruiken. Hij heeft me er 2 dagen voor gepest.
Ik heet Dietie de Jager, Ik woon in Tjerkgaast no. 7 (Fr.), post St. Nicolaasga. Ik ben 11 jaar oud.

Hartelijke groeten van Dietie.

De prijswinnaars (prijsvraag „Zwarte Piet"):

1e prijs J. K. Martens, Oostwolde (Oldambt), Bureaulamp; 2e prijs A. Deij te Marsum (Fr.), Aktentas; 3e prijs H. Eggens, Uithuizermeden, 4 kleurenpen; 4e prijs Mej. S. I. Uitham, Nieuwlandsweg 42e, Haren, wanboekenrek; 5e prijs B. Lijklema te Franeker, Noorder Bolwerk 18, Telefoonklapper; 6e prijs F. Koopman-Broersma, Hamburgerstraat 52, Groningen, Glazenstander; 7e prijs Mevr. H. Kort-Kruidhof, Terhorne 170 Fr., Jampothouder; 8e prijs Mevr. A. Faber-Snijder, Violenstraat 47, Assen, Fruitschaal; 9e prijs D. Ruiter, Archipelweg 61 te Leeuwarden, Schroevendraaier; 10e prijs D. J. Stoel, v. Kingsbergerlaan 10, Winschoten, Brievenstander; 11e prijs Mej. A. Kuik, Westeinde, Westerbork, Papiermand; 12e prijs S. v. d. Laan, te Baflo, Politiezakagenda; 13e prijs D. Hiddes te Middelstum, id.; 14e prijs A. Kiewiet, Hoofdweg 113 te Kolham, id.; 15e prijs J. Kinkhamer, Dorus Rijkerstraat 5, Groningen, Drukasbak (groot); 16e prijs Mevr. R. Roukema te Leeuwarden, Kop en schotel (in étui); 17e prijs Mevr. A. Koolman te Haren, id.; 18e prijs J. Cnossen te Franeker, Papiermand; 19e prijs L. Buma te Nieuwe-Schans, Zakagenda (Politie); 20e prijs D. Roorda te Franeker, id.; 21e prijs S. Bandsma te Groningen, id.; 22e prijs Mevr. Stamhuis te Hoogeveen, Kop en schotel (in étui); 23e prijs Mevr. Prins-Stijntjes te Diever, id.; 24e prijs R. Tienstra te Groningen, Politiezakagenda; 25e prijs D. Noor te Winschoten, id.; 26e prijs Tj. v. d. Wal te Berlikum, id.; 27e prijs F. H. Hoogesteger-Wierda te Leeuwarden, Tomado onderzetters; 28e prijs Mevr. C. Kruit-Pras te Wildervank, Kop en schotel (in étui); 29e prijs A. J. Weggelaan te Groningen, Rasp met bakje; 30e prijs Mej. J. R. Uitham te Haren (Gr.), Kop en schotel (los); 31e prijs R. Elzinga-Bouma te Oppenhuizen, id.; 32e prijs G. den Engelman-Heeringa te Harkema-Opeinde, id.; 33e prijs W. Boersma te Zuidhorn, Manchetknopen; 34e prijs E. Donkervoort te Bozum 13a (Fr.), Bedleeslampje (z. gl.lamp); 35e prijs J. Visser te Gameren (Gld.), id.; 36e prijs J. A. Krediet-Peerenboom te Leeuwarden, Broche; 37e prijs J. Y. Jaarsma te Franeker, Bedleeslampje z. gl.lamp); 38e prijs K. Stoel te Pingjum, Manchetknopen; 39e prijs R. Westerhof te Assen, Horlogearmband; 40e prijs A. Frederiks-Landman te Winschoten, Kop en schotel (los); 41e prijs E. Timmer te Wildervank, Drukasbak; 42e prijs J. Faber, Violenstraat 47, Assen, id.; 43e prijs H. Tap te Hoogeveen, Tandenborstelhouder; 44e prijs J. C. Vreugdenhil te Oldeberkoop, Kaartendoos met inhoud; 45e prijs K. Koning te Appingedam, Drukasbak; 46e prijs A. de Vries-De Boer te Tzummarum (Fr.), Kop en schotel (los); 47e prijs G. H. Kleppers-Zwart te Winschoten, Koekjestrommel (zwart-wit); 48e prijs H. Rozema, Onderdendamsterweg te Winsum (Gr.), Kaartendoos m. inh.; 49e prijs Mevr. v. d. Heide te Heerenveen, Fotoalbum; 50e prijs B. v. d. Sluis te Heerenveen, Tandenborstelhouder; 51e prijs J. H. Wiekamp te Leeuwarden, Balpen (Dat); 52e prijs Mej. B. den Dikken te Heerenveen, Doos postp. (Butterfly); 53e prijs W. Berduszek te Surhuisterveen, Dassenhanger; 54e prijs Mevr. Hoekstra te Buitenpost, Kousenroller; 55e prijs D. J. Zwarts te Bellingwolde, Drukasbak; 56e prijs H. Frederiks te Winschoten, Kaartendoos met inhoud; 57e prijs H. Keurs-Jansen te Beerta, Fotoalbum; 58e prijs H. Meerveld te Groningen, Balpen (Dat.); 59e prijs J. Jongbloed-v. d. Heide te Midwolda (Gr.), Suikerauto-

maat (blank); 60e prijs S. Stoel te Winschoten, Balpen; 61e prijs Mevr. G. Hagedoorn-Vos te Valthermond, Kousenroller; 62e prijs H. P. Rozema te Lollum (Post Arum), Drukasbak; 63e prijs A. Dijkstra-Sterenborg te Groningen, Doos zeep 1/1; 64e prijs H. Kuiper, Winschoten, Balpen; 65e prijs Mevr. R. Piel-Mulder te Vledder, Roomspuit; 66e prijs J. E. Caro te Koudum, Dassenhanger; 67e prijs W. Witteveen te Hooghalen, Zelfbinder; 68e prijs Mevr. R. Groen-Roffel te Leeuwarden, Foto-album; 69e prijs G. Volders te Stadskanaal, Hamer; 70e prijs R. M. Klein te Appingedam, Dassenhanger; 71e prijs T. T. Helmantel-Kremer te Zwaagwesteinde, Doos post (molen); 72e prijs D. Pruim te Groningen, Aansteker; 73e prijs Mevr. Buss-Brons te Vledder, Kousenroller; 74e prijs J. G. v. d. Haak te Akkrum, Balpen; 75e prijs Bieny de Vries te Rinsumageest (Fr.), Damesbalpen; 76e prijs A. Huisman, Uithuizermeden, Aansteker; 77e prijs R. Hassing-De Groot te Winschoten, Bloemgieter; 78e prijs W. J. Breider-De Vries te Oldeberkoop, Doos zeep 1/1; 79e prijs G. v. Ruiswijk te Groningen, Schroevendraaier (draaibaar); 80e prijs Mevr. T. Annema te Metslawier, Doos post (molen); 81e prijs J. de Vries te Paterswolde, Drukasbak; 82e prijs J. Roukema te Leeuwarden, Aansteker; 83e prijs O. L. Post te Groningen, Radiotang; 84e prijs S. de Jong te Gasselte, Balpen; 85e prijs G. Wonink te Groningen, Manchetknopen; 86e prijs E. H. Bult te Vriescheloo, Hamer; 87e prijs A. C. de Vree-De Bruin te Workum, Doos zeep 1/1; 88e prijs T. Kuiper te Nw. Roden, Hamer; 89e prijs J. Boxma te Groningen, Schroevendraaier (draaibaar); 90e prijs Mevr. H. Meijer-Hulst te Appingedam, Plastic voorraadbus; 91e prijs G. Dijkstra te Murmerwoude, Doos zakdoeken; 92e prijs F. Douma te Franeker, Aansteker; 93e prijs Mevr. W. J. Hindriks-Braam te Sexbierum, Plastic voorraadbus; 94e prijs B. Balkema te Groningen, Balpen; 95e prijs L. de Graaf-Krol te Leeuwarden, Bloemgieter (plastic); 96e prijs M. v. Ruiswijk-Kingma te Groningen, Doos post (molen); 97e prijs J. Hassing te Winschoten, Aansteker; 98e prijs A. B. Spa te Groningen, Schroevendraaier (draaibaar); 99e prijs Mevr. M. Attema te Joure, Jampot; 100e prijs J. Warntjes-Pot te Assen, id.; 101e prijs Mevr. G. Noor-Raatjes te Winschoten, id.; 102e prijs H. Bisschop te Westerlee, Schroevendraaier (draaibaar); 103e prijs T. J. Prins te Vlieland, Doos zakdoeken; 104e prijs R. de Lange te Diever, Contactsleutelhouder; 105e prijs H. Weijer te Harkema-Opeinde (Fr.), Fretboren; 106e prijs Mevr. T. Alting-Noordveld te Sloten, Doos post (molen); 107e prijs A. Ousen te Groningen, Koker met zakdoeken; 108e prijs H. v. d. Panne te Nieuwlande, Doos zakdoeken; 109e prijs M. Kingma, Haydnlaan 3b, Groningen, Valdelis scheerstaaf; 110e prijs E. Oldenbeuving-Höhn te Beilen, Eierkoker (4); 111e prijs B. Haarsma te Nijland, Fretboren; 112e prijs J. Kruit te Waddinxveen, Koker met zakdoeken; 113e prijs A. W. Woldhuis, Mil. Sanatorium te Amersfoort, Bedleeslampje (compleet); 114e prijs Mevr. Wiegman te Assen, Doos post (molen); 115e prijs H. J. Prins, Diever, Valdelis Scheerstaaf; 116e prijs L. Otten, te 't Zandt (Gr.), Fretboren; 117e prijs G.Reinders te Gieten, Valdelis scheerstaaf; 118e prijs B. Pegels te Ruinen, Koker met zakdoeken; 119e prijs M. C. Hendriks-Ottevanger te Nietap, Eierkoker (4); 120e prijs H. Bosma, Rodeweg 6, Assen, id.; 121e prijs Th. F. Bollen te Heerenveen, Valdelis scheerstaaf; 122e prijs Mevr. K. Ophof-Feijen te Smilde, Doos post (molen); 123e prijs S. Tienstra te Assen, Valdelis scheerstaaf; 124e prijs Mevr. A. v. Guldener-Haandrikman te Gieten, Wasknijpermandje; 125e prijs L. C. A. Zijlstra te Haren (dame), Pakje kaas; 126e prijs Mevr. Blokzijl-Drenth te Scheemda, Doos post (molen); 127e prijs B. Reitsma te Vlieland, Zakje tabak m. verras.; 128e prijs Mevr. T. Oosterop-Bosch te Beilen, Kousendrager; 129e prijs E. Dijkstra te Hoogeveen, Scheerspiegel; 130e prijs E. Piel te Vledder, Zakje tabak met verrassing; 131e prijs G. Kinds te Gieten, id.; 132e prijs Mevr. B. Binnema-v. d. Veen te Marrum, Kousendrager; 133e prijs W. Baas te Groningen, Zakje tabak met verrassing; 134e prijs K. J. v. d. Brug-Kooistra te Scharnegoutum, Pakje kaas; 135e prijs E. Voulon te Garrelsweer, Scheerspiegel; 136e prijs G. K. Huisman-De Vries te Ravenswoud (post Appelscha), Kousendrager; 137e prijs H. R. Sanders te Assen, Plastic sigaretten-étui; 138e prijs P. Wit te Zuidbroek, Zakje tabak met verrassing; 139e prijs Harry Delger te Wedde, Balpen (Bic); 140e prijs J. Lever te Zuidbroek, Zakje tabak met verrassing; 141e prijs M. Kuiper-Boerma te Winschoten, Pakje kaas; 142e prijs H. Ruiter te Leeuwarden, Plastic sigaretten-étui; 143e prijs K. Doorten te Bellingwolde, Asbak (bakeliet); 144e prijs H. de Jonge te Westerbork, id.; 145e prijs Mevr. G. de Vries-v. d. Honing te Marssum, Doos post (molen); 146e prijs P. W. Dijkhuis te Scheemda, Plastic sigaretten-étui; 147e prijs Mevr. H. Zuiderveld-Menninga te Oude-Pekela, Doos post (molen); 148e prijs C. Looge, Tzummarum (Fr.), Asbak (bakeliet); 149e prijs B. de Vries-Walstra te Groningen, Doos post (molen); 150e prijs Mevr. M. Bijlsma-Planting te Dronrijp, Wasknijpermandje.

Nabetrachting

„Plichtsgetrouw en steeds paraat"

Laat dat zijn ons aller streven.
Is deze uitspraak van „de man van de straat"?
Kritiek zal wel blijvend worden gegeven.
Het is het bekende beeld in ons nationaal bestel.
Toch is er ook wel waardering te proeven.
Stimulerend is zo iets toch wel.
Geef ons de steun die wij behoeven.
Eerst dan gaat alles nog beter in ons land.
Treedt ons nobel tegemoet.
Reiken wij elkaar de vriendenhand.
Ons Korps is het waard dat gij het doet.
Uw houding — van hoog tot laag — is van belang.
Wij hebben àllen een dienende taak.
En daartoe moeten wij aan de gang.
Nu we 5 december naderen is het weer raak.
Sint Nicolaas viert dan zijn geboortedag!
Terwijl dat nu al eeuwen gaat . . .
Een jaar is vlug voorbij, zo u zag.
En zijt ge in alles tevreden maat?
Dat zal allicht wel nooit zo zijn.
Sinterklaas roemt ook niet op zich zelf, beste mensen.
Probeer als Politie gelijk de Goede Sint te zijn . . .
Altijd waardig — voor jong en oud — rekenend met hun wensen.
RIJKSPOLITIE, hetzij beroeps of reservisten, weet waarom 't gaat.
Aan u de plicht, getrouwe dienders te mogen zijn.
Altijd, ook zonder min of plus, p a r a a t !
Tot heil van groot en klein.

Wmr. I Remerij, S.

Uitslag kinderprijsvraag

No. Prijs	Naam	Leeftijd	Adres	J. of M.	Artikel
District Assen					
1.	J. Krommedijk	11 jaar	Geesbrug, Verl. Hoogeveensevaart 95	M.	Fotoalbum
4.	J. Biemold	13 „	Nw. Schoonebeek, Hoofdstr. 130	J.	Balpen
5.	P. H. D. Holman	12 „	Assen, Joh. Vermeerstr. 23	J.	idem
9.	T. de Dood	14 „	Coevorden, Schoonebekerweg 1	M.	Doosje zeep
13.	M. Maris	12 „	Exloo, Polweg 16	M.	Verkeerskwartetspel
14.	G. Haandrikman	12 „	Norg, Esweg 9	M.	Overhanddoek
17.	S. Nolles	15 „	Coevorden, Prinses-Beatrixlaan 39	M.	Naaigarnituur
20.	J. Bergervoet	14 „	Coevorden, Secr. Bruintjesstraat 1	J.	Portef.-portem.
24.	H. Biemold	9 „	Nw. Schoonebeek, Hoofdstr.	J.	Halmaspel
25.	A. W. Tits	11 „	Assen, Schaperstraat 5	M.	Zakdoeken
27.	R. Stel	10 „	Stuifzand, D. 84 III.	M.	Poëzie-album
29.	A. Faber	12 „	Assen, Mesdagstraat 15	J.	Portef.-portem.
30.	G. Schoemaker	14 „	Assen, Schaperstraat 3	M.	Spiegel en borstel
32.	J. Warntjes	15 „	Assen, Sperwerstraat 44	J.	Portef.-portem.
33.	G. Haandrikman	10 „	Norg, Esweg 9	J.	Halmaspel
36.	S. J. Stamhuis	14 „	Hoogeveen, Pesserstr. 21	J.	Zakkam
38.	M. de Vries	14 „	Assen, Dr. A. Kuyperstr. 1	M.	Ronde borstel
41.	H. Tissingh	12 „	Smilde, Witterweg 1	M.	Portemonnaie
42.	F. Sanders	11 „	Assen, Heijmanstraat 9	J.	Dominospel
43.	J. Kruims	11 „	Assen, Mesdagstraat 65	M.	Portemonnaie
44.	R. Kinds	9 „	Gieten, Julianalaan 12	M.	idem
45.	J. Kuiper	11 „	Nw. Roden, Berkenstraat 10	J.	Dominospel
District Groningen					
6.	H. A. Warris	11 „	Grotegast, Langeweg 33	M.	Naaimandje
8.	E. Bosker	13 „	Uithuizen, De Laan 73	J.	Plakboek
12.	J. Dijkstra	11 „	Groningen, Parkweg 82	M.	Mikadospel
15.	F. J. P. Medendorp	12 „	Leek, H. J. Smitstraat 9	J.	Mens erger je niet
16.	G. Rozema	13 „	Winsum, Onderdendamsterweg 36	M.	Naaigarnituur
19.	J. Post	10 „	Groningen, Star-Numanstr. 75 b	J.	Mikadospel
21.	Ch. Weggelaar	12 „	Groningen, Star-Numanstr. 75 A	M.	Zakdoeken
23.	H. Boxma en	10 „	Groningen, Brinklaan 2a	J.	Halmaspel
	L. Boxma	8 „	Groningen, Brinklaan 2a	M.	Vlooienspel
40.	R. Pastoor	12 „	Groningen, Lauwerstr. 20	J.	Portef.-portem.
District Winschoten					
3.	J. P. Jager	12 „	Bellingwolde, Zuiderstr. 26	J.	Boek 'Koning Arthur'
18.	N. Dijkema	12 „	Winschoten, Bovenburen 167	M.	Naaigarnituur
28.	H. Martens	12 „	Oostwold, Hoofdstraat 23		Portef.-portem.
31.	S. v. d. Ploeg	8 „	Stadskanaal, H. J. Kniggestraat 14		Schakelketting
34.	J. P. Pauw	14 „	Nieuwolda, B. K. Bosmaplein 5	J.	Zakmes
35.	H. Braad	13 „	Wildervank, Joh. Kammingastr. 130	J.	idem
District Heerenveen					
10.	H. A. de Vries	15 „	Heerenveen, Luitzen-Wagenaarstr. 6	M.	Zakkam
22.	H. Gruben	9 „	Heerenveen, Uhlweg 4	J.	Mikadospel
26.	E. Zweepe	11 „	Workum, Tiaralaan 5	J.	Mens erger je niet
39.	H. Elzinga	9 „	Oppenhuizen 133		Vlooienspel
37.	R. Woudstra	9 „	Workum, Spoordijk 44		idem
District Leeuwarden					
2.	J. Fokkema	13 „	Franeker, Prof. Vitringastr. 30	M.	Papiermand
7.	D. v. d. Werf	10 „	Dokkum, Bronlaan E. 158	J.	Plakboek
11.	R. Groen	9 „	Leeuwarden, Franekerstraat 61		idem

TJAART
VAN DER MOLEN

Groningen, Peizerweg 1
Tel. 23928, 31352
en 25454 (0 5900)

Aannemer van Grond- en Baggerwerken
Verhuur van alle bagger-materiaal

REIST
met uw club en vereniging
per
ROLAND TOURINGCARS
SLOCHTEREN
Hoofdweg 65 – Telefoon 05982 - 331

ADVERTEREN
DOET VERKOPEN

Voor betere en stroeve wegen
ESHALITE
de meest gebruikte asfaltemulsie
in Nederland

Een produkt van
Asphalt- en Chemische Fabrieken
Smid en Hollander – Hoogkerk

De zaak van vertrouwen

voor het kopen van:
**DAMES-
HEREN-
JONGENS- EN
MEISJESKLEDING**

H.H.MEIJERING

Groningen, Vismarkt 41 (h. Stoeldraaierstr. b. d. Beurs), Tel. 30941·K 5900

AUTOBUSONDERNEMING
HARMANNI

Voor Uw pleziertochten
Voor Uw excursies
Voor alle voorkomend vervoer

HET JUISTE ADRES

Wij beschikken over nieuw materiaal en geroutineerde chauffeurs en geven U de verzekering van 100 procent service

★

Verdere inlichtingen en prijzen

REISBUREAU „HARMANNI"
Assen, Telefoon 2068

Materialen voor tekenen en kunstschilderen

Tel. 25347 **K. BOSSINA**
Zuiderdiep 9

H. WEDEMA
Nw. Ebbingestr. 13
Tel. 30041
Groningen

Maar voor uw verhuizing en het opnieuw inrichten

natuurlijk naar

J. Dieters

woninginrichting en meubeltransport
Anreperstraat 166 - Telef. 2706 - **Assen**

Want deze levert u al uw benodigdheden, als: gordijnen, vloerbedekking en meubelen, tegen de laagst mogelijke prijs, terwijl u zelf uw keuze kunt maken op de toonzalen. Beleefd aanbevelend.

★ Voor het vervoer van grond en het ontgraven met draglines is het adres

TRANSPORTBEDRIJF J. BOUWMAN
PATERSWOLDSEWEG 340 - GRONINGEN

D. A. M.-remmen
zijn **SNEL-remmen**

N.V. D. A. M. / Tel. 32 en 237 / APPINGEDAM

Wordt U verplaatst? Dan is

Meubeltransport NIEBOER

uw aangewezen adres

Winschoten **Tel. 2551**
Emmen **Tel. 1372**

NUTSSPAARBANK - GRONINGEN

HOOFDKANTOOR: Oude Ebbingestraat 35, Groningen
BIJKANTOREN : Groningen, Oosterweg 1, Korreweg 124 en Westersingel 7.
Haren, Rijksstraatweg 98a.
Emmen, Hoofdstraat 140

Rentevergoeding 3 %

het gezelligste en goedkoopste
warenhuis van groningen
is en blijft uw warenhuis

galeries modernes

vismarkt 27 - groningen

Emigratie en Verhuizen

Als één het kan is TIMMER uw man

Helper Oostsingel 26, Telef. 29854, Groningen

schade *aan Uw wagen...*

CAROSSERIEBEDRIJF
W.K.W.

ULGERSMAWEG 14-16, TEL. 32733, GRONINGEN (bij Oosterhogebrug)

Schuifdaken ★ Eigen beklederij

MEDEMA *Carrosserieën*

voor elk bedrijf

TELEFOON 05960 - 2231, APPINGEDAM